

20

מדינת ישראל

גנזך המדינה

מס' תיק

משרד

סולל

תוכנית התנתקות

14 ספטמבר 2005

עד 21 דצמבר 2005

מס' תיק מקורי

4/12

תוכנית התנתקות

שם:

גל - 51393/4

03/09/2006

56.3/6 - 136
02-106-03-05-09

מזהה פיזי:

מזהה לוגי:

כתובת:

מחלקה

לשכת מנהל

שליש עשרה.

- הג' 4/10/104

לכתח 8/10

11/10-נידונה החלטה שביקשתי המצורה תמיד

תלמידה תיק 21 יום

וכל לימודי ^{משיגה} ע"ג לבחן

2/15- מל"ג אצדונים והמנו"ל עיצבן.

27/12 - מנו"ל פועל אה ונתנוסל להגיה
עמנו"ל, למקשה אצדכיתו.

משרד הפנים לשכת מנכ"ל

בלוה לחומר – לשימוש פנימי

אל: _____

מאת: _____

לשיחה ☐ נא הכן תשובה לחתימת המנכ"ל ☐

לטיפול ☐ השב נא ישירות עם העתק אליי ☐

לידיעה ☐ להמלצה ☐

נא הערותיך ☐ לבדיקה ☐

הערות נוספות: _____

* נא צרף להערותיך את המכתב שהעברתי כנלווה

_____ חתימה

_____ תאריך

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10104/04 - ג'

כבוד השופטת ד' ביניש

בפני :

שלום עכשיו-שעל מפעלים חינוכיים

העותרת :

נ ג ד

המשיבות :

1. רות יוסף, הממונה על הישובים היהודיים ביהודה ושומרון
2. מועצה מקומית אלפי מנשה
3. מועצה מקומית אלקנה
4. מועצה מקומית אפרת
5. עיריית ביתר עילית
6. מועצה אזורית גוש עציון
7. מועצה אזורית הר חברון
8. מועצה אזורית מטה בנימין
9. עיריית מעלה אדומים
10. מועצה מקומית מעלה אפרים
11. מועצה מקומית קדומים
12. מועצה מקומית קריית ארבע
13. מועצה אזורית שומרון
14. מועצה מקומית חוף עזה
15. מועצת יש"ע

בקשה מטעם העותרת למחיקת המשיבות 3, 4, 9 ו-14 מן העתירה

החלטה

כמבוקש.

המשיבות 3, 4, 9 ו-14 תמחקנה מהעתירה.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התשס"ה (7.12.2004).

ש ו פ ט ת

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10104/04 - ב'

בפני: כבוד השופטת ד' ביניש
המבקשת: מיכל ירט ת.ז. 043016864
העותרת: שלום עכשיו-שעל מפעלים חינוכיים

נ ג ד

המשיבות: 1. רות יוסף, הממונה על היישובים היהודיים ביהודה ושומרון
2. מועצה מקומית אלפי מנשה
3. מועצה מקומית אלקנה
4. מועצה מקומית אפרת
5. עיריית ביתר עילית
6. מועצה אזורית גוש עציון
7. מועצה אזורית הר חברון
8. מועצה אזורית מטה בנימין
9. עיריית מעלה אדומים
10. מועצה מקומית מעלה אפרים
11. מועצה מקומית קדומים
12. מועצה מקומית קריית ארבע
13. מועצה אזורית שומרון
14. מועצה מקומית חוף עזה
15. מועצת יש"ע

בקשה מטעם המבקשת לעיון בעתירה

החלטה

אין מניעה לאפשר למבקשת לעיין בעתירה.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התשס"ה (7.12.2004).

ש ו פ ט ת

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 10104/04 - א'

כבוד השופטת ד' ביניש

בפני:

שלום עכשיו-שעל מפעלים חינוכיים

העותרת:

נ ג ד

1. רות יוסף, הממונה על הישובים היהודיים
ביהודה ושומרון
2. מועצה מקומית אלפי מנשה
3. מועצה מקומית אלקנה
4. מועצה מקומית אפרת
5. עיריית ביתר עילית
6. מועצה אזורית גוש עציון
7. מועצה אזורית הר חברון
8. מועצה אזורית מטה בנימין
9. עיריית מעלה אדומים
10. מועצה מקומית מעלה אפרים
11. מועצה מקומית קדומים
12. מועצה מקומית קריית ארבע
13. מועצה אזורית שומרון
14. מועצה מקומית חוף עזה
15. מועצת יש"ע

המשיבות:

עתירה למתן צו על-תנאי וצו ביניים

החלטה

פרקליטות המדינה תגיש תגובתה לעתירה לצו על-תנאי ולצו ביניים בשם
המשיבה 1 בתוך 21 ימים.

המשיבות 2-15 רשאיות להגיש תגובתן במועד האמור.

ניתנה היום, כ"ז בחשון התשס"ה (11.11.2004).

ש ו פ ט ת

לשכת המנהל הכללי

دینا

א. ל. ו. ג.

הנדון: ערנוה למגז' - נ"ט

להוֹמֵס לַשִּׁיחַ וְנָוֵה:

אשר תהי של שלום אנשיו היום, כי וירשונו ביום שדיק מלכות
לפני אינו יכולת, אהבה, נסכים, מלך, נסד היתחית.

אלוהים עשור מן האומות וכו'.

חיים ואלה (נבי שמואל) בעל נ"ץ ואת הגולן) אז

רושית, גם רשויות ישראל לא מועמדות לעיניי מעבירות

רמבי"ם עקמטי"ן. שנייה, ב"ש אסמי ליישנויה, להילנה רמבי"ם

למאמרו שהן לכן מוניצ'וסטיות גניבא

חמשותף לבב, רות יוסף היא מוסיקה בעתירה, נש, נשים

1. ℓ, δ

מצב: עתידית טלמיס עיוסין, והקצב בא"י (ואת המוסר)

לשון האמת הנורית

✓

חתימה

3/11

תאריך

אנח 3/11

בג"ץ 104 / 10104

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית-משפט גבוה לצדק

בעניין:

"שלום עכשיו" - שעל מפעלים חינוכיים - עמותה רשומה מס' 0-003743-58

ע"י ב"כ עוה"ד ראב"ד מגריזו בנקל ושות'

אשר כתובתם למסירת כתבי בי-דין היא במשרד

שב"ב בית אירופה", שד' שאול המלך 37, תל אביב 64928

טלפון: 6060260-03 פקס: 6060266-03

העותר;

נגד

1. גב' רות יוסף, הממונה על היישובים היהודיים ביהודה ושומרון, משרד הפנים
רחוב שלומציון המלכה 1, ירושלים

2. מועצה מקומית אלפי מנשה
רחוב גלבוע 116, אלפי מנשה 44851

3. מועצה מקומית אלקנה
די"נ אפרים, אלקנה 44814

4. מועצה מקומית אפרת
ת"ד 1022, אפרת 90435

5. עיריית ביתר עילית
רחוב עקיבא 38, ביתר עילית

6. מועצה אזורית גוש עציון
די"נ צפון יהודה 90433

7. מועצה אזורית הר חברון
עתניאל די"נ הר חברון 90407

035663286

2

8. מועצה אזורית מטה בנימין
ד"נ מזרח בנימין, פסגות 90624

9. עיריית מעלה אדומים
ת"ד 20, מעלה אדומים 98300

10. מועצה מקומית מעלה אפרים
ד"נ מזרח בנימין, 90638

11. מועצה מקומית קדומים
ד"נ צפון השומרון, קדומים 13224

12. מועצה מקומית קריית ארבע
ת"ד 15, קריית ארבע 90100

13. מועצה אזורית שומרון
ד"נ לב שומרון 44820

14. מועצה מקומית חוף עזה
נווה דקלים ד"נ 79779

15. מועצת יש"ע
רחוב רמת הגולן 16, ירושלים 97704

המשיבות:

עתירה למתן צו על תנאי ולצו ביניים

צו על תנאי

מוגשת בזאת לבית-המשפט הנכבד עתירה למתן צו על תנאי כדלקמן:

1. כנגד המשיבה 1, הממונה על היישובים היהודיים ביהודה ושומרון (להלן: "הממונה"), לבוא וליתן טעם מדוע לא יורה בית-משפט נכבד זה כי הממונה:

1.1 תורה לכל העיריות, המועצות המקומיות והמועצות האזוריות הפועלות בתחומי יהודה, שומרון וחבל עזה (להלן: "הרשויות המקומיות") להפסיק לאתר כל העברת כספים

שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למשיבה 15 (להלן: "מועצת יש"ע") ואו לכל גורם אחר העוסק בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכניתה המדינית של הממשלה, המכונה "תכנית ההתנתקות החד-צדדית" (להלן: "תכנית ההתנתקות").

1.2 תנקוט בכל הצעדים המנהליים שייראו מתאימים בעיניה כדי שתקבל לידיה דין וחשבון מפורט בדבר סך כל הכספים שהעבירה איזו מן הרשויות המקומיות, במישרין או בעקיפין, למועצת יש"ע ואו לכל אדם או גוף אחר העוסקים בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות (להלן: "הדין והחשבון").

1.3 על יסוד הדין והחשבון האמור, תקיז מן הכספים המועברים ממשרד-הפנים לאיזו מן הרשויות המקומיות אשר שמה יופיע בדין וחשבון כמי שהעבירה כספים כאמור לעיל, את מלוא סכומי הכסף אשר זו העבירה, בין במישרין ובין בעקיפין, מתקציבה הממומן, ברובו, מתקציב מדינת ישראל ואזרחיה, למועצת יש"ע ואו לכל גורם אחר העוסק בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות וזאת, מאז חודש מאי 2004, עת הכריז ראש-הממשלה על כוונתו לקדם את תכנית ההתנתקות והעמידה להאבנה בפני מתפקדי הליכוד.

2. כנגד המשיבות 2-14, לבוא וליתן טעם מדוע לא יורה לה בית-משפט נכבד זה להפסיק לאלתר כל העברת כספים שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למועצת יש"ע ואו לכל גורם אחר, למימון פעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות.

3. **לחילופין בלבד**, כנגד המשיבות 2-12, לבוא וליתן טעם מדוע לא יורה להן בית-משפט נכבד זה להפסיק לאלתר כל העברת כספים שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למועצת יש"ע ואו לכל גורם אחר, למימון פעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות, אשר השלכותיה אינן מאיימות על עתידן, במישרין.

4. **לחילופי חילופין** והיה ובית-המשפט הנכבד לא יראה לנכון, מטעם כלשהו, להיעתר לאיזה מן הסעדים העיקריים המפורטים לעיל, יתבקש הוא לקבוע בהם הקריטריונים ומתן אמות המידה הראויות להעברת כספים כלשהם תחת תקציבי הרשויות המקומיות לשם מימון פעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות.

צו ביניים

בית-המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו ביניים, **במעמד צד אחד**, כנגד המשיבות 2-14, אשר יורה להן להפסיק לאלתר כל העברת כספים שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למועצת יש"ע ואו לכל גורם אחר, למימון פעילות הסברתית פוליטית, או כל פעילות אחרת שמטרתה מניעה, סיכול, או שיבוש הוצאתה של תכנית ההתנתקות מן הכח אל הפועל.

לחילופין בלבד, מתבקש בית-המשפט הנכבד ליתן צו ביניים כאמור כנגד המשיבות 2-12, אשר השלכותיה של תכנית ההתנתקות אינן מאיימות על עתידן במישור ין.

ואלה נימוקי העתירה:

הצדדים

1. העותרת הינה תנועה ציבורית עממית הידועה בציבור הרחב, בארץ ובעולם, כתנועת "שלום עכשיו", אשר חרתה על דגלה קידום של הסדרי שלום בין מדינת ישראל לבין שכנותיה באשר הן, ומאז תחילת שנות ה-80 היא עוסקת בפעילות הסברתית וציבורית לקידום והשגת מטרות אלו. שעל מפעלים חינוכיים הינה עמותה הרשומה כזין בישראל והינה הזרוע החיטכית וההסברתית של תנועת "שלום עכשיו".

2. המשיבה 1 מונתח ביום 12.8.04 על-ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, בתוקף סמכותו ובהתאם לסעיף 1 לתקנון המועצות האזוריות (יהודה ושומרון), התשל"ט - 1979 (להלן: "תקנון המועצות האזוריות") ובהתאם לסעיף 1 לתקנון מועצות המקומיות (יהודה ושומרון), התשמ"א - 1981 (להלן: "תקנון המועצות המקומיות") (להלן ביחד: "התקנונים"). סמכויותיה של הממונה, בכל הנוגע לתקציבי המועצות האזוריות והמקומיות, הוסדרו במסגרת פרק י"א של התקנונים.

העתק מצו המינוי מסומן כנספת "א" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה. העתק מסעיף 1 של התקנונים מסומן כנספת "ב" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה. העתק מפרק י"א של התקנונים מסומן כנספת "ג" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

3. המשיבות 2-14 הינן רשויות מקומיות, קרי, עיריות או מועצות אזוריות או מועצות מקומיות של ישובים יהודיים באזור יהודה ושומרון וחבל עזה, אשר הוקמו, פועלות ויונקות את סמכויותיהן מתקנון המועצות האזוריות או מתקנון המועצות המקומיות, לפי העניין.

4. המשיבה 15, מועצת ישי"ע, הינה עמותה הרשומה כזין בישראל, אשר מגדירה את עיקר מטרותיה כקידום ופיתוח ההתיישבות הישראלית בישי"ע, קידום הכלכלה היישובית בישי"ע ופיתוח ובינוי היישובים בישי"ע.

עניינה של העתירה

5. עניינה של עתירה זו במימונה, שלא כדין, של פעילות התנגדות רחבת-היקף (להלן: "הקמפיין") אשר נוקטת מועצת ישי"ע מזה כמה חודשים כנגד יישומה של תכנית ההתנתקות וזאת, מאז החליט ראש-הממשלה להביא את התכנית להצבעה בקרב מתפקדי הליכוד, קרי, מיום 2.5.04, לאחר-מכן בהבאת התכנית לאישור הממשלה והכנסת והמשכה בניסיונות להביא לעריכת משאל-עם בנושא זה ובפעילות אינטנסיבית בקרב חברי כנסת. הכל, בניסיון למנוע, לסכל ולשבש, בכל דרך, את תכנית ההתנתקות ולמנוע את הוצאתה מן הכח אל הפועל.

6. הקמפיין כולל, בין היתר, הקמת מטות פעולה, ארגון של עצרות פוליטיות ומסעות הסברה המוניים כדוגמת "השרשרת האנושית" ו"מפגן המאה", שלטי חוצות ענקיים הנושאים סיסמאות כגון "שרון קורע את העם" ו"הקאסם בדרך" ומודעות-ענק המתפרסמות באופן יומיומי כמעט בעיתונות הכתובה בימים אלה ממש.

העתקים, לדוגמא, ממודעה שנתפרסמה ביום 29.10.04 בעיתון "מעריב" וממודעות שנתפרסמו ביום 3.11.04 בעיתונים "מעריב" ו"הארץ", מסומנים **כנס פחים "ד - 31"** ומצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

7. על-פי דיווחים שונים בתקשורת, מוערכות ההוצאות הכספיות הכרוכות בביצועו של הקמפיין אותו מנהלת מועצת יש"ע בעשרות מיליוני שקלים. כך, לדוגמא, במסגרת כתבה אשר עסקה בנושא זה ונתפרסמה ביום 24.10.04 בעיתון "גלובס", צוין כי:

"הפעילות התקשורתית סביב תכנית ההתנתקות צפויה להגיע להיקף של כמה מיליוני דולרים, והיא תכלול בין היתר קמפיינים פרסומיים של התומכים והמתנגדים בהיקף של 4 מיליון דולר. כך מעריכים בכירים בענף הפרסום המקורבים לשני הצדדים."

במסגרת הכתבה האמורה הובאו גם דבריו של מר יהושע נוור-יוסף, המזכיר המדיני של מועצת יש"ע ואחד מראשי הקמפיין של מתנגדי ההתנתקות, לפיהם:

"מאז צאת משאל מתפקדי הליכוד לדרך, השקיעו הנוגחים בפעילות פרסומית 100 אלף דולר, רובם במימון עצמי ותרומות מגורמים בחו"ל."

בהמשך הכתבה, מובאת ציטטה נוספת מפיו של מר מור-יוסף, ממנה עולה מפורשות כי המדובר בתכנית פעולה ממשית שאין כוונה להפסיקה לאחר שהממשלה והכנסת תאמרנה את דברן:

"אם יתברר שאין משאל עם, נצטרך לעשות תפנית אסטרטגית ולטפל במהות ההתנתקות עצמה, וכן להגביר את פעילותנו בכנסת כדי לתקוע את עגודת הקואליציה."

העתק מן הכתבה האמורה מסומן **כנס פח "ה"** ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

8. הסכומים העצומים, כאמור, הנדרשים למימון של הקמפיין, מקורם, בין היתר, בכספיהן של הרשויות המקומיות, קרי, בכספיהן ובתקציבן של משרד-הפנים, המתקצב את הרשויות המקומיות והלכה למעשה - בכספו של משלם המיסים הישראלי.

9. לעניין זה הודתה מועצת יש"ע בפה מלא, במסגרת התגובה שהגישה לעחירה דומה במהותה שהוגשה על-ידי חה"כ איתן כבל, במסגרת בג"ץ 3721/04 ח"כ איתן כבל נ' יו"ר מפלגת הליכוד, ח"כ אריאל שרון ואח', דינים עליון, כרך סז, 653, כי:

"(3) תקציבה של המשיבה מס' 5 (מועצת יש"ע - י.ג.) בא מתרומות מיחידים וגופים בארץ ובחו"ל, ומהשתתפויות ותמיכות של רשויות.

...

(5) המשיבה מס' 5 כבר התקשרה עם ספקים, יועצים וחברות פרסום לניהול כולל של המאבק." (בסעיף ג לתגובה האמורה, ההדגשה אינה במקור).

ובסעיף ה(4) היא מודה כי:

"מניעת פעילותה לאחר כל אלה, תגרוט לנזקים גדולים, כאשר המשיבה פעלה בהסתמך גם על השתתפות הרשויות במאבקה מאבקם." (ההדגשה אינה במקור)

העתק מתגובת מועצת יש"ע במסגרת בג"ץ 3721/04 מסומן כנספת "ד" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

10. הנה כי כן, בפנינו הודאת בעל-דין כי מועצת יש"ע איננה עושה שימוש בכספי הרשויות המקומיות לשם מימון הקמפיין רחב-ההיקף שהיא נוטת בחצי השנה האחרונה וכאמור, צפויות פעולות חדשות בהמשך הדרך.

11. העותרת תטען כי הקצאת כספי הרשויות המקומיות למועצת יש"ע ומימון הקמפיין מכספים אלו הינו אסור בתכלית, באשר על-פי ההסדר החקיקתי הקיים במדינת ישראל והדינים המכוננים את הרשויות המקומיות בתחומה - בכלל, וההסדר החקיקתי בקיים ביהודה ושומרון והדינים המכוננים את הרשויות המקומיות שם - בפרט, נוטות סמכויות העיסוק בנושאי חוץ וביטחון לממשלה ולכנסת ואילו הרשויות המקומיות אינן מוסמכות אלא לדאוג לרווחת וזוהבים בתחום הכלכלי, הסוציאלי, החברתי והתרבותי.

זאת באשר רשות מקומית, ככל רשות מנהלית, כפופה לעיסוקן חוקיות המינהל ואין לה סמכות זולת הסמכויות שהוקנו לה בחוק או על-פיו ואלו - כל כולן הינן בעניינים המוניציפאליים הנוגעים לתחומיהן. לפיכך, אין בכוחן של הרשויות המקומיות להקצות כספים או לפעול נגד מדיניות החוץ והביטחון של השלטון המרכזי ומכאן שהן לא היו ואינן רשאיות להקצות כספים כלשהם למועצת יש"ע, המשמשים, במישרין או בעקיפין, לשם מימון של הקמפיין כנגד ההתנתקות.

12. ברצון העותרת להדגיש כי אין היא חולקת על כך כי אזרחים במדינה דמוקרטית רשאים להתאגד ולפעול, בכל דרך דמוקרטית וחוקית, למניעת קבלתה של החלטה מדינית או פוליטית על-ידי הממשלה, או הכנסת, אשר נראית בעיניהם מוטעית, או כזו הפוגעת בהם או באזרחים אחרים.

כל שהעותרות חותרות להשיג במסגרת עתירה זו, הינו כי כספי המדינה, קרי, כספי המיסים שמשולמים על-ידי כלל אזרחיה, לא ישמשו, במישרין או בעקיפין, לפעולות שמטרותן היחידה הינה לסכל ולפגוע, ולכח למעשה - למנוע, את ביצוען של החלטות הממשלה והכנסת או מי מהן. העותרות טוען כי מרגע שהודיע ראש-ממשלה נבחר כי גכוונתו לקיים תכנית, עניין או רעיון מסוים, לא ניתן להשתמש בכספי משלם המיסים לשם פעילות שמטרתה טרפוד כוונה מעין זו, הנמצאת בתחום סמכותו החוקית.

העותרות טוען עוד כי, לכל המאוחר, החל במועד בו אימצה הממשלה, ביום 6.6.04, בהחלטה מחייבת את תכנית ההתנתקות, אין לממן, במישרין או בעקיפין, הכספי המדינה, פעילות הנוגדת בעליל את מדיניותה המוצהרת של הממשלה.

הקצאת הכספים למועצת יש"ע מתוך תקציב הרשויות המקומיות הינו אסור בתכלית

13. התשתית התחיקתית לדיון בנושא העתירה מצויה בתקנון המועצות האזוריות ובתקנון המועצות המקומיות. פרק ח' של התקנונים קובע את סמכויותיהן של המועצות האזוריות ושל המועצות המקומיות, לפי העניין.

סעיף 68(א) לתקנון המועצות המקומיות קובע כי:

"המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות הממונה ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין או תחיקת בטחון, לטפל ולפעול בכל עניין הנוגע לשירותים מוניציפאליים לתושבים בתחום המועצה המקומית, ובכלל זה יהיו לה הסמכויות הבאות:

(1) להקים, לקיים ולנהל שירותים, מפעלים ומוסדות, שהם, לדעת המועצה, לתועלת הציבור בתחום המועצה המקומית;

(2) לדאוג לפיתוח תחום המועצה המקומית ושיפור תנאי החיים בה ולקידום העניינים הכלכליים, החברתיים, התרבותיים והחינוכיים של תושביו או של כל חלק מהם;

(3) לשמש נאמן או אפוטרופוס לכל עניין ציבורי הנוגע לתושבי המועצה המקומית;

(4) להקים ולקיים בניינים, לסלול רחובות ומדרכות ולדאוג להחזקתם במצב תקין,....

(5) לעשות כל דבר הדרוש לבטיחותו של הציבור, בריאותו ושמירת הסדר הציבורי;

..." (ההדגשה אינה במקור)

נוסחו של סעיף 57(א) לתקנון המועצות האזוריות זהה בעיקרו לנוסח זה, בקובעו את סמכויותיהן הכלליות של המועצות האזוריות.

העתקים מן הסעיפים הנ"ל מסומנים **בנספחים "11 - 21"** ומצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

14. כאמור לעיל, בפרק יא' של התקנונים נקבעו הוראות לעניין הכנת תקציב המועצות האזוריות ומועצות המקומיות, לפי העניין, בצורה שיקבע הממונה והוא טעון את אישור הממונה.

15. בבג"ץ 2838/95 **גרינברג ואח' נ' המועצה המקומית קצרין ואח'**, פ"ד נג(1) 1 (להלן גם: **"הלכת גרינברג"**), דן בית-משפט נכבד זה בעתירה כנגד הקצאת כספים לעמותה שמטרתה פעילות לשם שמירת ריבונות ישראל בשטח רמת הגולן ולפיתוח ויישוב האזור, על-ידי המועצה המקומית קצרין ומועצה האזורית גולן, אשר ברמת הגולן, מתוך תקציב המועצות.

במסגרת הדיון בעתירה האמורה דן בית-המשפט הנכבד כשאלה אם הקצאת כספים לעמותה האמורה בא בגדר סמכויות המועצות הללו.

בסופו של דיון, הכריע בית-המשפט הנכבד, ברוב דעות, כנגד דעתה החולקת של כבוד השופט דורנר, כי באותו מקרה, הגם שהשאלה שהועמדה למבחנו כרוכה הייתה במדיניות לאומית כוללת, היה טמון בה אינטרס מקומי מובהק, בשונה מהאינטרס הרחב של כלל תושבי המדינה:

"... המבחן הנכון לקביעה אם רשאויות מועצה מקומית או אזורית לממן פעילות שהיא בעלת משמעות ארצית או לאומית, הוא אם לנושא המימון והשפעה מיוחדת ונפרדת על הציבור שבתחומיהן מעבר למשמעות הארצית או הלאומית.

... במקרה המיוחד שלפנינו הצביעו המועצות על קיומו של אינטרס לוקלי נפרד מהמשמעות הארצית והלאומית המצדיק הבאתו של הנושא בתחום סמכותן." (בעמ' 14-15 לפסק-הדין)

16. ויודגש - דעת הרוב האמורה הסתמכה על הוראת "סל" הקיימת במסגרת רישת סעיף 63(א) לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח - 1958 ורישת סעיף 146(א) לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א - 1950, החליט בתחומי מדינת ישראל, לפיה יש למועצות האזוריות והמקומיות בתחומי מדינת ישראל הסמכות: **"לפעול בכל עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה..."**

17. הוראת "סל" ברוח זו אינה קיימת במסגרת התחיקה הרלה על הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון, קרי, תקנון המועצות האזוריות ותקנון המועצות המקומיות, לפי העניין. בענייננו, מגבילה רישת סעיף 68(א) לתקנון המועצות המקומיות, כמו גם רישת סעיף 57(א) לתקנון המועצות האזוריות, המקבילים לסעיפים האמורים החלים בתחומי מדינת ישראל, את

הסמכות הכללית של המועצות: "... לטפל ולפעול בכל עניין הנוגע לשירותים מוניציפאליים לתושבים בתחום המועצה..." (ההדגשה אינה במקור).

18. דעת המיעוט (כבוד השופט דורנר), לעומת זאת, נתנו משקל ללשון החוק, במסגרתו נקבע מפורשות כי לרשויות מקומיות אין סמכות לפעול בענייני חוץ וביטחון - לרבות גבולות המדינה - ומשכך אין הן מוסמכות לתמוך מתקציבן בעמותה הפועלת כנגד מדיניות לאומית כוללת (מפאת חשיבותם של הדברים הללו לענייננו נצטטם בהרחבה להלן):

"רשות מקומית, ככל רשות מינהלית, כפופה לעקרון רוקיות המינהל, ואין לה סמכות זולת הסמכויות שהוקנו לה בחוק או על-פיו.

השאלה המתעוררת בעתירה זו היא אם מועצה מקומית או אזורית (...) מוסמכת לפעול נגד מדיניות חוץ וביטחון של השלטון המרכזי העלולה לפגוע באינטרס של תושביה, ובענייננו, אם מועצות מקומיות ואזוריות השוכנות בגולן מוסמכות לממן פעולות מחאה ושכנוע להבטחת המשך הריבונות של מדינת ישראל בגולן.

חברי המשנה-לנשיא סבור כי מועצה מוסמכת לפעול כאמור מכוח הוראות שבתחיקת-משנה, והן סעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א) סעיף 63 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (להלן - הצווים). סעיפים אלה משמשים מועצה, "בשים לב להוראות השר... לפעול בכל עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה..."

לדעתי, החוראה בה תולה חברי את סמכות המועצה אינה יכולה לשאת את הפירוש שהוא נותן לה. שכן, פירוש של חברי אינו תואם את תכליתן של ההוראה, כפי שהיא משתקפת ממכלול התחיקה, לרבות התחיקה באותו עניין, מן הווק המסמך וממעמדה של רשות מקומית במשטרנו.

הסמכויות שנקבעו בצווים הן כולן בעניינים מוניציפאליים. הנוגעים לתחום הרשות המקומית. כוחה של רשות מקומית בהפעלת סמכויותיה מסווג, ולפי הפנים הזכות להתערב בהפעלתן.

מכלול התחיקה מלמד אפוא, כי תכלית הצווים היא לרסם את הרשות המקומית לספק לציבור בתחום שיפוטת שירותים מוניציפאליים. מכאן, שה"עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה" הוא עניין מוניציפאלי שהרשות המקומית רשאית לפעול בו בתחום שיפוטת. לעירייה, שהיא רמת הדרג שברשויות המקומיות, סמכויות רחבות מאלה של מועצות. עם זאת, בפקודת העיריות [נוסח חדש] לא מצויה הוראה של בדומה להוראה בצווים שבה, כאמור, מעוגן פירוש של חברי...

בסעיפים 235 - 249 לפקודת העיריות [נוסח חדש] נקבעו הסמכויות והחובות של עיריות, שכולן בעניינים מוניציפאליים הנוגעים לתחום העירייה.

מן המקובץ עולה, כי המועצות לא היו מוסמכות לתמוך מתקציבן בעמותה הפועלת נגד הנסיגה מן הגולן.

- באופן מפורש - את סמכויותיהן של הרשויות המקומיות באזור יהודה ושומרון לטפל בעניינים מוניציפאליים בלבד, הרי שבין על-פי דעת הרוב בהלכת גרינברג, הסומכת כאמור את דעתה על הוראת ה"סלי" אשר אינה קיימת בחתיקה הרלבנטית לענייננו, ובין על-פי דעת המיעוט בהלכת גרינברג, חורגות הרשויות המקומיות מסמכותן בכך שהן מקצות למועצת יש"ע כספים המתמזגים ונבלעים בתוך תקציבן הכולל ומשמשים, במישרין או בעקיפין, לשם מימון קמפיין פוליטי שמטרתו ניסיון לסכל הוצאתה לפועל של החלטת ממשלה.

21. לחילופין בלבד והיה ובית-המשפט הנכבד לא יראה, למרות כל האמור לעיל, מטעם כלשהו, לאמץ בנסיבות ענייננו את דעת המיעוט בהלכת גרינברג, הרי שגם על-פי דעת הרוב שם, המבחן הנכון לקביעה אם רשאות מועצה מקומית או אזורית לממן פעילות שהיא בעלת משמעות ארצית או לאומית, הוא אם לנושא המימון השפעה מיוחדת ונפרדת על הציבור שבתחומיהן, מעבר למשמעות הארצית או הלאומית, קרי, אם טמון בפעילות כאמור אינטרס מקומי מובהק, בשונה מהאינטרס הרחב של כלל תושבי המדינה.

הואיל ותכנית ההתנתקות קובעת את פינויים של רצועת עזה ואזור מסוים בצפון השומרון (הכולל את היישובים גנים, כדים, שא-נור וחומש) בלבד, הרי שבעניינו קיים אינטרס מקומי מובהק אך ורק למשיבות 13-14, מועצה אזורית שומרון ומועצה מקומית חוף עזה, הואיל ולתכנית ההתנתקות, הקובעת את פינויים של היישובים בתחומי המועצות הללו, השלכה ישירות עליהן ואינטרס זה מצדיק, על-פי דעת הרוב בהלכת גרינברג, את הבאתו של הנושא בתחום סמכותן. לאור האמור לעיל ולאור הקבוע בתכנית וההתנתקות, קרי, כי "בכל יתר שטחי איז"ש, תימשך הפעילות הביטחונית במתכונת הקיימת", לא זו בלבד שאין למשיבות 2-12 אינטרס כלשהו בקידום הפעילות נגד תכנית ההתנתקות אלא שזו מגנה עליהן ובכל מקרה, הן אינן יכולות לחסות בצלה של ההלכה האמורה.

העתק מן העמודים הרלבנטיים של תכנית ההתנתקות מכומן כנספת "י" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

22. לחילופי חילופין והיה ובית-המשפט הנכבד לא יראה, למרווח כל האמור לעיל, מטעם כלשהו, עין בעין עם העותרת את הצורך במתן הצווים המבוקשים בעתירות העיקריות, הרי שלמצער, עולה הן מדעת הרוב בהלכת גרינברג (כבוד המשנה לנשיא שלמה לוין):

"... דן אני כאן אך בנושא הסמכות ולא באופן השימוש בה. לו נדרשתי להתייחס לעניין זה, היה מקום לבחון במקרה ספציפי מה היא עוצמת האינטרס הלוקלי הנפרד הנדרש במקרה המיוחד, אך כאמור הנושא לא עלה לפנינו מבחינת אופן השימוש בשיקול-דעתן של הרשויות." (בעמ' 15 לפסק-הדין)

והן מהערת אגב המצוטטת לעיל של כבוד הנשיא במסגרת בג"ץ 3721/04 הנ"ל, כי בכל מקרה, יש לקבוע קריטריונים ברורים ליכולתן של רשויות מקומיות לממן פעילות הסברתית הנוגעת לסדר היום הלאומי של מדינת ישראל. העותרת סבורה כי על הממונה ליתן בידי בית-המשפט הנכבד את כל העובדות והנתונים הצריכים לקביעת גבולות וכללים להעברות כספים מן הרשויות המקומיות

לגופים דוגמת מועצת ישי"ע וכן לקבוע אמות מידה ודרכיו לפרסום הסכומים שיועברו על יסוד כללים אלו, כדי שאפשר יהיה לברר ולקבוע כי הכללים הללו, לאחר שייקבעו, מיושמים הלכה למעשה.

פניית העותרת למשיבים טרם הגשת העתירה

23. ביום 11.10.04 פנתה העותרת ליועץ המשפטי לממשלה בבקשה כי זה יפעל לעצירת הזרמת כספי הרשויות המקומיות למימון מסע ההסברה נגד תכנית ההגנתות.

העתק מן הפנייה האמורה מסומן בנספח "יא" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

24. ביום 13.10.04 נתקבלה אצל העותרת תשובתו של עו"ד אליעד וינשל מטעם היועץ המשפטי לממשלה, לפיה העניין נשוא הפנייה מצוי באחריות משרד הפנים ולפיכך הועברה הפנייה האמורה לטיפול היועצת המשפטית של משרד הפנים.

העתק ממכתבו של עו"ד וינשל מסומן בנספח "יב" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

25. עד למועד הגשת העתירה טרם נתקבלה התייחסות כלשהי של משרד הפנים לפנייה האמורה.

26. ביום 21.10.04 פנתה העותרת לממונה בבקשה כי זו תעשה שימוש בסמכותה ותורה לרשויות המקומיות להפסיק לאלתר כל העברת כספים שהיא למועצת ישי"ע או לכל גורם אחר העוסק בפעילות תעמולתית פוליטית כאמור.

בנוסף, נתבקשה הממונה להעביר לעיון העותרת פירוט כל הכספים אשר הועברו מן הרשויות המקומיות למועצת ישי"ע, מאז החליט ראש-חממשלה להוציא את תכנית ההתנתקות להצבעה בקרב מתפקדי הליכוד, קרי, 2.5.04 ועד למועד תשובתה.

כן נובקשה הממונה לאשר לעותרת כי בכוונתה לקזז לאלתר את הסכומים שהועברו על-ידי הרשויות המקומיות בניגוד לדין למועצת ישי"ע בפרק הזמן האמור, מן הכספים אשר יגיעו בעתיד ממשרד הפנים, או ממשרדי ממשלה אחרים לרשויות המקומיות.

העתק מן הפנייה לממונה מיום 21.10.04 מסומן בנספח "יג" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

27. ביום 27.10.04 ומשלא נתקבלה כל התייחסות לפנייה האמורה, נשלחה תזכורת לממונה בבקשה לקבל התייחסות כלשהי לפנייה האמורה.

העתק ממכתב התזכורת מיום 27.10.04 מסומן בנספח "יד" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

... אין בידי בית-המשפט להקנות לרשויות מקומיות, כמו לכל רשות אחרת, סמכות שלא ניתנה להן בחוק או על-פיו. ומשנמצא כי לרשויות מקומיות אין סמכות לפעול בעניינים של חוץ וביטחון - לרבות גבולות המדינה - מתחייבת קבלת העתירה. תוצאה זו היא גם תוצאה ראויה.

שימוש על-ידי רשויות מקומיות בכספי אוצר המדינה למימון מחאה נגד מדיניות השלטון המרכזי, אף בנושא חשוב למועצה ולתושבים בתחומה, אינו מתיישב עם מינהל תקין. מימון כזה אף מביא לתוצאה בלתי סבירה של מימון על-ידי כלל אזרחי המדינה של פעולות מחאה מטעם רשות מקומית נגד מדיניות הממשלה הנבחרת. (בעמ' 16-22 לפסק-הדין, ההדגשות אינן במקור)

לנוחותו של בית-המשפט הנכבד, העתק מהלכת גרינברג מסומן כנספת "ח" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

גם במסגרת העתירה שהגיש, כאמור, ח"כ איתן כבל, במסגרת בג"ץ 3721/04 ח"כ איתן כבל נ' יו"ר מפלגת הליכוד, ח"כ אריאל שרון ואח', דינים עליון, כך סז, 653, אשר נמחקה מחמת פגמים דיוניים שנפלו בה ושמנעו מבית-משפט נכבד זה להדרש לגופה, נתן בית-משפט נכבד זה את דעתו, הגם אם בהערת אגב, בסוגיה נושא עתירה זו:

"יחד עם זאת מצאנו לנכון להסב את תשומת הלב כי ליכולתן של רשויות מקומיות לממן פעילות הסברתית הנוגעת לסדר היום הלאומי של מדינת ישראל יש גבולות. אין לפנינו ואקום משפטי. בית משפט זה התווה את גבולות המותר והאסור בעניין הקרוב לסוגיה שלפנינו (ראו בג"ץ 2838/95 גרינברג נ' המועצה המקומית קצרין, פ"ד נג(1) 1 (להלן - הלכת גרינברג)). דעת המיעוט קבעה באותו עניין כי לא ניתן כלל לממן פעילות מסוג זה, אך גם דעת הרוב, שאפשרה מימון כאמור, הציבה לאפשרות זו גבולות. פרקליטות המדינה ביקשה כי בית משפט זה יבחן מחדש את תוקפה של הלכת גרינברג, ויאמץ את גישת דעת המיעוט, אך לאור העדר בסיס עובדתי מספק לא נוכל לעשות זאת על בסיס העתירה שלפנינו. כל הצדדים מודעים להלכת גרינברג ומי שפועל כנגדה נוטל על עצמו סיכון ניכר. עוד יש לציין שפרקליטות המדינה סבורה, כפי שעולה מעמדתה שהצגה לפנינו, כי קיים שוני בין הדין החל על רשויות מקומיות הפועלות בישראל לבין אלה הפועלות באזור יהודה ושומרון וחבל עזה. לשיטתה, לפי הדין החל על האחרונות הרי שאין הן רשאיות להשתתף במימון מסע ההסברה כנגד תכניתו של ראש הממשלה. משלא צורפו הרשויות המקומיות כצד לעתירה, לא נביע כל עמדה לגבי טענה זו, אולם גם בעניין זה נוטלות הרשויות על עצמן סיכון כאמור." (ההדגשות אינן במקור)

לנוחותו של בית-המשפט הנכבד, העתק מפסק-הדין בבג"ץ 3721/04 מסומן כנספת "ט" ומצורף לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

בענייננו, אם-כן, הואיל וממילא לא קיימת בהוראות המקנוונ את הסמכויות לרשויות האזוריות והמקומיות באזור יהודה ושומרון, הוראת "סל" כדוגמת זו עליה נסמכה דעת הרוב והן מגבילות

28. עד למועד הגשת עתירה זו, טרם נתקבלה כל התייחסות שהיא מאד הממונה לפניית האמורות.

29. ביום 21.10.04 פנתה העותרת גם לכלל הרשויות המקומיות בשטחי יהודה ושומרון בבקשה כי אלו תפסקנה לאלתר כל העברת כספים שהיא למועצת יש"ע או לכל גורם אחר אשר עוסקת בפעילות תעמולתית פוליטית כאמור.
כן נתבקשו הרשויות המקומיות הללו להעביר לעיון העותרת פירוט של כל הכספים אשר העברתם למועצת יש"ע בתקופה האמורה.

העתקים מפניות העותרת מיום 21.10.04 למועצות המקומיות ביהודה ושומרון מסומנים בנספח טו' ומצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

30. ביום 27.10.04 נשלחה תזכורת לרשויות המקומיות אשר לא השיבו לפנייה האמורה.

העתקים ממכתבי התזכורת מסומנים בנספח טז' ומצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

31. העתקים מכל הפניות האמורות הועברו למועצת יש"ע.

32. במענה לפניית האמורות השיבו חלק מן הרשויות המקומיות (מועצה מקומית אורנית, עיריית אריאל, מועצה אזורית בקעת הירדן, מועצה מקומית ה' אדר, מועצה אזורית מטה יהודה ומועצה מקומית קרני שומרון) באופן מפורש כי הן אינן מעבירות כספים כלשהם למועצת יש"ע. הואיל ואין בידי העותרת כלים לבחון את נכונותן של תשובות אלו, היא החליטה לסמוך, בשלב זה, על התשובות שניתנו לה, לא לעשות רשויות מקומיות אלו משיבות לעתירה זו ולהסתפק בכך כי מלאכת הבדיקה והבירור בעניין זה תוטל על כתפיה של הממונה בהסתמך על הסמכויות המוקנות לה בתקנונים כאמור.

העתקים ממכתבי התשובה של הרשויות המקומיות האמורות מסומנים בנספח יז' ומצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

33. חלק אחר של הרשויות המקומיות השיבו תשובות מתחמקות מהן עולה כי הן אמנם מעבירות כספים למועצת יש"ע:

33.1 המשיבה 2, מועצה מקומית אלפי מנשה, השיבה כי היא "לא העבירה כספים למועצת יש"ע לשם מימון קמפיין פוליטי ואו נגד פעילות כנגד תכנית ההתנתקות", אך לא שללה את העובדה כי היא מעבירה כספים למועצת יש"ע.

33.2 המשיבה 5, עיריית ביתר עילית, המשיבה 6, מועצה אזורית גוש עציון, המשיבה 9, מועצה אזורית מטה בנימין, המשיבה 11, מועצה מקומית מעלה אפרים והמשיבה 14, מועצה אזורית שומרון, הדחמקו בתשובתן ממתן מענה ענייני כלשהו לטענות העותרת.

33.3 המשיבה 14, המועצה האזורית חוף עזה, דחתה את מכתב העותר "על כל תוכנו אשר אין בו כל אמת", ובדרך מתחמקת זו נמנעה משלילה מפורשת של הטענה כי היא מעבירה כספים למועצת ישי"ע.

העתקים מתשובותיהן של המשיבות האמורות מסומנים בנספח "ח" ומצורפים לעתירה זו כחלק בלתי נפרד הימנה.

34. יתר המשיבות לא טרחו, כל אחת מטעמיה היא, להשיב כלל לפניית האמורות.

צו הביניים

35. כפי שעולה ממודעות הענק אותן מפרסמת מועצת ישי"ע בימים אלו על שלטי חוצות ובעיתונות הכתובה (ראה כדוגמא מייצגת בלבד נספחים ד'1 - ד'3), הרי שבכל יום שחולף, ממשיכות המשיבות 2-14 לעשות שימוש, בניגוד לדין, כאמור, בכספו של משלם המיסים הישראלי ומכאן הצורך הדחוף למתן צו מיידי.

מטרתו של צו הביניים אשר בית-המשפט הנכבד מתבקש ליתן בענייננו, הינה אחת - להקפיא את הוצאות הכספים אשר חייב בניגוד לחוק, כאמור. ברי כי צו הביניים המבוקש לא יגרום נזק לאיש ובוודאי שלא למועצת ישי"ע, שכן זו מודעת לאי הוצאות הטמונה בקבלת כספים אלו ולאי יכולתה להסתמך עליהם בתכנון הוצאותיה, כל זאת. לכל המאוחר ביום 26.4.04, הוא יום מתן פסק-דינו של בית-משפט נכבד זה בעתירתו של ח"כ כביל בבג"ץ 3721/04.

36. בית-המשפט הנכבד מתבקש ליתן את צו הביניים המבוקש במסגרת עתירה זו במעמד צד אחד בלבד, הואיל ובלב העותרת מקנן יותר מחשש כבד כי במועד בו יפורסם ברבים דבר הגשחה של עתירה זו, תפעלנה המשיבות 2-14, או איזו מהן, להעביר כספים למועצת ישי"ע, או לאדם, או כל גוף אחר שחרתו על דגלם מטרות דומות באשר לסיכולן של תכנית ההוצאות וזאת כדי להקדים תרופה למכה ולעקר את תוצאתו ומשמעויותיו של צו מוחלט בעתירה זו, לכשיינתן, כך, על כל פנים, מקווה העותרת.

העתירה

37. אשר על כן, מתבקש בית-המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו על תנאי וצו ביניים המופנים למשיבים, כמפורט בכותרת עתירה זו.

035563286

15

38. לאחר מתן הצווים המבוקשים, שמיעת תשובתם של המשיבים וקיום דיון בטענות הצדדים, יתבקש בית-המשפט הנכבד לעשות את הצו למוחלט.

39. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר יריב אופנהיימר, מזכירה הכללי של העוונות, שהוסמך על-ידה ליתן תצהיר לאימות העובדות הכלולות בה.

גירית אבטליון, עו"ד

יוסף בנקל, עו"ד

ראב"ד, מגריזו, בנקל ושות', עורכי-דין

ב"כ היועצת

הקצבת כספים ע"י רשויות מקומיות ברמת הגולן לעמותה שמטרותיה לחזק את ישובי הגולן
ולחאבק נגד ויתור על הרמה
לתקציר - מאגר סביר
בג"צ 2838/95

חיים גרינברג ו-7 אח'

נגד

1. המועצה מקומית קצרין ו-3 אח'

2. שר הפנים

3. עמותת ישובי הגולן

4. ראש המועצה האזורית גולן

5. שר הפנים

6. עמותת ישובי הגולן

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

[11.5.97]

המשנה לנשיא ש' לוי
השופט א' גולדברג
השופט ד' דורנר

עתירה למתן צו על תנאי בשם העותר

עו"ד אבנר מנוסביץ, עו"ד אשר קולה - בשם המשיבים 1-4
עו"ד מנדל אסנת - בשם המשיבה 5
עו"ד יונתן בך - בשם המשיבה 6

פ ס ק - ד י ן

המשנה לנשיא ש' לוי

ביום 22.9.95 החלטנו ברוב דעות שיש לדחות את העתירה על מנת שפסק הדין יהיה בר תוקף אך החל משנת התקציב 1996. הרי נימוקי לפסק דיני: העותרים הם תושבי המועצה המקומית קצרין (להלן - קצרין) והמועצה האזורית גולן (להלן - גולן) אשר ברמת הגולן. המשיבים מס' 1-4 הם קצרין וגולן וראשיהן.

[הערת מערכת תקדין - נוסח פסק הדין שונה ע"פ החלטת כב' השופטים בבקשה בהסכמה לתיקון טעות סופר מיום 27.4.98.]

המשיבים מס' 5 הינו שר הפנים. המשיבה מס' 6 הינה עמותה (להלן-העמותה) שחבריה נציגים משלושים ושנים ישובי הגולן מכל קצווי הקשת הפוליטית. מטרת העמותה, כמפורט בתקנונה הן שתיים אלה:

א. לפעול באופן חוקי לשם שמירת המשך ריבונות ישראל בכל שטח רמת הגולן ובהתאם לחוק רמת הגולן;

ב. לפעול אצל הגורמים המיישבים בממשלת ישראל, בסוכנות היהודית לארץ ישראל, בהסתדרות העולמית ובתנועות המיישבות להקמת יישובים נוספים ברמת הגולן ולפיתוחם, הרחבתם וביסוסם של יישובים קיימים.

במסגרת פעילותה ערכה המשיבה מס' 6 ברחבי הארץ מסע ציבורי הכולל "מיצג ענק של הגולן".

לבקשתם של העותרים ניתן צו על תנאי שצומצם במהלך הדיון להשגותיהם על הקצאות כספים על ידי קצרין וגולן לעמותה בשנים 4-1992 (קצרין בסכום כולל של 1,870,000 ש"ח וגולן בסכום של 6,500,000 ש"ח). הקצאות הכספים אושרו בשנים אלה על ידי משרד הפנים במסגרת האישור הכולל לתקציב. התקציב לשנת 1995 טרם אושר בעת הגשת העתירה, אך ברור הוא שההקצאה לשנה זו לא היתה אמורה להתאשר נוכח חוות דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, שעמדתו תפורט להלן.

ביום 17.9.95 החלטנו ברוב דעות, כנגד דעתה החולקת של השופטת דורנר, לדחות את העתירה. אליבא דדעתה של השופטת דורנר יש לקבל את העתירה ולהפוך את הצו מוחלט אך החל משנת התקציב 1996. לא עשינו צו להוצאות.

טענת העותרים היא כי בהקצאות הכספים לעמותה חרגו קצרין וגולן מסמכותן, שהרי בדינים המכוונים אותן הן לא הוסמכו אלא לדאוג לרווחת התושבים בתחום הכלכלי, הסוציאלי, החברתי והתרבותי. אין בכוחן - כך נטען - לטפל בעניינים בעלי משמעות פוליטית ארצית השנויים במחלוקת חריפה בציבור ואף בקרב תושבי רמת הגולן, כמו שאלת הנסיגה מרמת הגולן. מכאן שקצרין וגולן לא היו רשאיות להקצות כספים לעמותה למטרה זו. השאלה היחידה שהועלתה לפנינו על ידי העותרים בענין זה היא שאלת הסמכות ולא שאלת אופן השימוש בה, שעלתה על הפרק אך במהלך טיעוני העותרים שבעל פה, בלא שהונחה לה תשתית ראוייה. לפיכך נתייחס אך לענין זה.

ביום 95, בעוד העתירה תלויה ועומדת, כתב היועץ המשפטי לממשלה אל שר הפנים חוות דעת שבה קבע שקצרין אינה מוסמכת להקצות כספים לעמותה. השקפתו היא כי במסגרת ההסדר החקיקתי הקיים בישראל נתונות סמכויות העיסוק בנושאי חוץ ובטחון לממשלה ולכנסת ולא לרשות המקומית שסמכויותיה מוגבלות לתחום הפעולה המקומי ולא הלאומי. "אין זה" - כך כתב היועץ המשפטי לממשלה - "תפקידה אף לא סמכותה של הרשות המקומית לסייע לתושביה של רשות מקומית אחרת או לתמוך במוסדות שאינם מצויים בתחומה ואינם משרתים באופן ישיר אותה או את תושביה". מאבקה של העמותה הוא במישור הלאומי. אמנם תושבי קצרין

יושפעו במישרין מכל מהלך או החלטה שיתקבלו בנושא הגולן "אולם המועצה... אינה הגוף שנבחר או הוסמך לעסוק בנושאי חוץ ובטחון מטעמם של תושבים אלה..."

מנגד טענו קצרין, גולן וראשיהן וכן העמותה, כי הקצאות הכספים לעמותות נעשו כחוק. לטענתן מהווה מטרת פיתוח רמת הגולן ואיכלוסה, כמו כל פעולה אחרת המיועדת לשמירת ריבונות ישראל ברמת הגולן מטרות לגיטימיות, שעל יסודן נבחרו ראשי המועצות לתפקידם. הן מודות כי סוגיית הריבונות בגולן היא סוגייה כלל ארצית, אולם לטענתן קיים בצדה גם היבט מקומי ייחודי שבו תלוי גורלם של תושבי הגולן. עוד נטען לפנינו כי בהיות הסוגייה ענין קיומי שבו תלוי עניינם של תושבי רמת הגולן רשאיות קצרין וגולן גם לסמוך על סמכותן הטבועה לשמור על עצם קיומן.

3. התשתית התחקיקתית לדיון בנושא העתירה מצויה בעיקר בסעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א - 1950 (להלן - צו המועצות המקומיות) וסעיף 63 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח - 1958 (להלן - צו המועצות האזוריות). בסעיף 146 לצו המועצות המקומיות, בחלקיו הרלבנטיים, נקבע כדלקמן:

" המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות השר ובמידה שאין בכך משום סתירה להוראות כל דין, לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובכלל זה יהיו לה סמכויות אלה:

1. לקיים סדר, שלטון תקין ובטחון;

2. לדאוג לפיתוח תחום המועצה, לשיפורו ולקידום ענייניהם הכלכליים, הסוציאליים, החברתיים והתרבותיים של תושביו או של כל חלק מהם;

3. לשמש נאמן או אפוטרופוס לכל עניין ציבורי;

4. להקים, להחזיק ולנהל שירותים, מפעלים ומוסדות שהם, לדעת המועצה, לתועלת הציבור..."

סעיף 63 לצו המועצות האזוריות דומה בעיקרו לסעיף 146 ורישת סעיף 63(א) זהה לרישת סעיף 146(א). לענין שני סעיפים אלה יש להדגיש בעיקר את הסמכות "לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה..."

בפרק שנים-עשר לצו המועצות המקומיות, ובפרק שנים עשר לצו המועצות האזוריות, נקבעו הוראות לענין הכנת תקציב הטעון אישור המועצה המקומית או המועצה האזורית, לפי הענין, ואישורו של שר הפנים. קיימת קורלציה בין סמכויותיהן של המועצות הנוגעות בדבר כפי שנקבעו בסעיפים 63 ו-146 - הני"ל לבין ההקצאות הכספיות המותרות בגדר תקציבן; לפיכך שומה עלינו לברר אם הקצאת הכספים לעמותה באה בגדר הסמכויות האמורות ולענייננו - האם ניתן לכללה בגדר המלים שהודגשו לעיל. והנה - בדין טענה גב' מנדל, בשם המשיב מס' 5 והיועץ המשפטי לממשלה, שנוסחם של הסעיפים 63 ו-146 - הני"ל הוא גמיש ויכול להתיישב הן עם עמדת העותרים והן עם עמדת המשיבים מס' 1-4 והעמותה;

והמדינה אינה טוענת שמבחינה לשונית לא ניתן להביא את עניינם של העותרים בגדר הסמכות; אך הטענה היא שהמבחן לקביעת הסמכות הוא פונקציונלי ולא לשוני. מקום שבו המדובר בנושאים בעלי אופי לוקלי, מוסמכות המועצות לטפל בהם, מה שאין כן כאשר מדובר בנושאים המצויים מטבע ברייתם בידי השלטון המרכזי במישור הארצי והלאומי. ומה הדין כאשר מדובר בנושא מעורב, הכולל בתוכו נושאים המצויים במישור הארצי או הלאומי, אך גם במישור הלוקלי? לענין זה הציעה לנו גב' מנדל את מה שהגדירה כ"מבחן השאלה העומדת במוקד ההכרעה" להבדיל מהמבחן "מה הן ההשלכות שיש בסוגיה זו על תושבי המקום". אליבא דשיטתה, הרי מאחר שהשאלה העומדת במוקד ההכרעה לפנינו מתייחסת לענין הריבונות ברמת הגולן, נושא המצוי במישור הארצי או הלאומי, אין המועצות מוסמכות לדון בה, אפילו אם תוצאות ההכרעה עשויות להיות הרות גורל לגבי תושבי קצרין וגולן.

4. הגעתי לכלל מסקנה, שהמבחן שהוצע לנו על ידי המדינה לא יוכל לסייע בידינו להחליט בעתירה הנוכחית: ראשית, משמעות החלתו של מבחן זה היא שיש לקרוא בנוסח סעיפים 63 ו-146 מילות הגבלה שאינן כלולות בהם, כמו: "ובלבד שאין המדובר בענין בעל חשיבות ארצית או לאומית" ולא ראיתי צידוק לעשות כן במקרה שלפנינו; שנית, המבחן עצמו מניח מראש את

המבוקש, לאמור, הצגתו מניחה מלכתחילה שטיפול בשאלות המצויות במישור הארצי או הלאומי אינו יכול להיחשב "ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה"; אפשר לקבוע באותה מידה של שכונו גם מבחן הפוך הקובע ש"ענין נוגע לציבור בתחום המועצה" מצוי בסמכותה גם אם "יש בו השלכות במישור הארצי או הלאומי"; ושלישית, השאלה הקונקרטית העומדת לפנינו להכרעה היא אם הקצאות הכספים לעמותה מצויות בסמכות המועצה; המדובר הוא אך במעשה מוגבל של הקצאת כספים לשם מימון של פעולות מסויימות ולא בהחלטה מדינית לגבי גורלן של קצרות וגולן, שאין חולקין על כך שהן מצויות בתחום סמכותו של השלטון המרכזי בלבד; הצגת המבחן האמור אינה יכולה לסייע בידינו כדי להכריע בשאלה אם שתי הסמכויות יכולות לדור בכפיפה אחת.

5. מקובל גם על בעלי הדין שהדיבור "לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה אינו מסמך את המועצות לפעול בכל ענין שהוא, ללא הגבלה, אלא צריך שהפעולה תשרת אינטרס לוקלי. לפיכך אין מועצה מקומית או אזורית מוסמכת להכריז מלחמה או לכוון יחסי חוץ עם מדינה זרה, או לעסוק באינטרס בלעדי המתייחס לרשויות מקומיות אחרות; העקרון הוא אמנם ברור, אך החלתו בנסיבות קונקרטיות מעורר לעתים קרובות קשיים משום שבעת הזאת אין כמעט פעילות בתחום הציבורי שאינה משלבת אינטרסים לוקליים ולאומיים. כמו שכתבו Jones & Stewart בספרם: *The Case for Local Government*, 2nd ed; 1985p. 80

Central and local interests are intertwined and impinge on each-other in most of the ... services of local government ... Any attempt to divide services into local or national services would impose artificial categories into which services had to be fitted leading to a weakening of local government by passing over to the centre services in which there was a significant local interest

השאלה היא, איפוא, מה הן אמות המידה שיש בהן כדי לתחום את יחסי הגומלין בין השלטון המרכזי והשלטון המקומי במדינת ישראל ומידת תחולתן של אמות מידה אלו במקרה הקונקרטי נשוא העתירה שלפנינו. העותרים והמדינה הציגו לפנינו מודל הירארכי, שבו שואבת הרשות המקומית את סמכויותיה מהרשות המבצעת המרכזית. הם הניחו קיומו של קו ברור המבדיל בין המישור המקומי, בו פעילה הרשות המקומית, והמישור הלאומי, שהוא נחלתו הבלעדית של השלטון המרכזי. לעומת זאת הציגו לפנינו המועצות והעמותה מודל דינמי יותר של היחסים בין השלטון המרכזי לבין השלטון המקומי שבגדרו רשאית הרשות המקומית לפעול גם בענין בעל משמעות ארצית או לאומית ובלבד שיש בו נגיעה ממשית וספציפית לציבור שבתחום המועצות, ולא כל שכן כשהמדובר בענין שיש בו משמעות קיומית לציבור שבתחום הרשות המוניציפלית. ניתן, על כן, לדבר על קיומם של שני קטבים שבגדרם מתנהל הוויכוח אודות המצב הרצוי ביחסי הגומלין בין השלטון המקומי והמרכזי. מן הצד האחד, המודל ההירארכי-ריכוזי, ומן הצד האחר, המודל האוטונומי-ביזורי. מודל ביניים יראה את שתי המערכות כתלויות זו בזו באופן הדדי.

בעשורים האחרונים ניתן להצביע על מגמה כלל עולמית של מעבר מהמודל הריכוזי אל המודל הביזורי, לפחות בכל הנוגע לארצות מפותחות, וגם בארצות בעלות מסורת ריכוזית מובהקת, כגון צרפת (נחום בן אליא, לקראת מדיניות ביזור דיפרנציאלית בשלטון המקומי (1995) עמ' 7 והערה 3). מקור התופעה בסיבות שונות: אידיאולוגיות, לוגיסטיות ופיסקליות (ראה שם) ותהליכי העיור שהתחזקו לאחר מלחמת העולם השנייה:

L.J. Sharpe, *The Growth and Decentralisation of the Modern Democratic State*, 16 European (Journal of Political Research 365 (1988

המחבר מציג שם נתונים משמעותיים בדבר ירידת שיעור חלקו היחסי של השלטון המרכזי בכלל הוצאות הממשל.

6. אפשר להעלות כמה נימוקים המצדיקים באופן עיוני את חיזוקו של השלטון המקומי על חשבון השלטון המרכזי: (ראה Dilys m. Hill, *Democratic Theory and Local Government* (London, 1994) 222-224; *Between Centre and Locality: The Politics of Public Policy* (London, Stewart Ranson et al eds., 1985) 311-312; Sharpe, 373; Jones & Stewart 5-7, 116; Samuel Humes & Eileen Martin, *The Structure of Local Government*:

ראשית, הנימוק הדמוקרטי. הגדלת סמכויותיהן של הרשויות המקומיות מאפשרת לאזרחים הבוחרים את נציגיהם ליטול חלק של ממש בניהול ענייניהם, ומעניקה לכם תחושה של שותפות בקביעת גורלם. הנגישות של השלטון המקומי רבה יותר ועל כן השפעת האזרחים גוברת.

שנית, בחיזוקן של הרשויות המקומיות יש משום חלוקת הכח בין מוקדי שלטון שונים. מניעת צבירת הכח במוקד אחד, השלטון המרכזי, תבטיח מפני פעולה שרירותית.

שלישית, הענקת סמכויות לשלטון המקומי שמה דגש על השונות והייחוד של כל רשות ורשות ומאפשרת שלטון גמיש, המתחשב בנסיבות המקום. מבחינה זו, עדיף כי כל רשות תקבע לעצמה את הקריטריונים המתאימים על פני מצב של קביעת קריטריונים כלל ארציים נוקשים וכפיתם על כל הרשויות.

רביעית, יש בהרחבת סמכויותיהן היחסיות של הרשויות המקומיות משום ייעול, הפחתת העומס המוטל על השלטון המרכזי ועידוד יוזמה מקומית.

7. תהליך דומה של ביזור אירע גם בישראל, לאו דווקא מתוך החלטה מכוונת אלא מכורח המציאות והנסיבות ההיסטוריות. בתקופת המנדט נודעה חשיבות רבה לשלטון המקומי, שכן רק במישור זה יכלו תושבי ארץ ישראל להשפיע על חייהם.

מחד גיסא עודד השלטון הבריטי מגמה זו, כיוון שביקש להפעיל שירותים ממשלתיים מינימליים, אך מאידך הטיל פיקוח צמוד על השלטון המקומי בדמות פקודת המועצות המקומיות, 1921, שהוחלפה בפקודת המועצות המקומיות, 1941, ופקודת העיריות, 1934. בבסיס דברי חקיקה אלה עמד עקרון ה-Ultra Vires האנגלי, לפיו מסורות לרשות המקומית, יציר כפיו של החוק רק הסמכויות הקבועות בחוק ואין היא יכולה לפעול מעבר להן.

עם קום המדינה הונהג מודל ריכוזי ביחסים בין השלטון המקומי והמרכזי.

הדבר נבע בעיקר מנסיבות השעה, שחייבו ריכוז השלטון בידי גורם אחד שיכתיב את סדר העדיפויות הלאומי, והוא פועל יוצא של תרבות פוליטית שהתייחסה בחשדנות לאוטונומיה מקומית: תפיסה זו של פטריארכליות שלטונית ראתה בשלטון המקומי קבלן משנה של השלטון המרכזי. אולם, לאחר מלחמת ששת הימים, וביתר שאת לאחר מלחמת יום הכיפורים, נחלשה הסמכות הלאומית ומרכז ההתעניינות עבר לבעיות מקומיות וסביבתיות. לתהליך הביזור תרמו גם הגידול באוכלוסית הערים וגיבושה של שכבת מנהיגות מקומית שאפתנית ובעלת יכולת.

כך הפכה הרשות המקומית מסוכן סביל לשותף אסטרטגי של השלטון, כאשר המגמה המצטיירת כיום היא של ראיית מערכת היחסים בין השלטון המרכזי והמקומי כמארג של רשתות רב מוקדיות ורב מימדיות. (ראה השלטון המקומי בישראל (דניאל אלעזר וחיים קלכהיים עורכים, 10, 10). יח-יט, 22-23, 10; בן אליא, 8-10).

בשנת 1976 החליטה ממשלת ישראל להקים ועדה ממלכתית לענייני השלטון המקומי (ועדת זנבר). ועדה זו הגישה את מסקנותיה בשנת 1981. הועדה הדגישה כי ישראל היא מדינה שצמחה מתוך קהילותיה המקומיות ולא נועדה כדי לשלוט בהן.

כן הודגש כי בתרבות הפוליטית היהודית נהוג העקרון של חלוקת הכח השלטוני בין גורמים שונים, ועקרון זה מהווה בסיס ל"זכות לשלטון מקומי". הועדה קבעה כי המודל הרצוי ליחסי השלטון המרכזי והמקומי אינו המודל ההירארכי או המודל של המרכז לעומת הפריפריה, אלא מודל של פסיפס, בו מתפקדות יחדיו רשויות המדינה והרשויות המקומיות, כאשר כל אחת שואבת את סמכויותיה מהציבור. אמנם, המדינה היא זו שקובעת את מסגרת הפסיפס וזרועותיה אחראיות לתיפקודו, אך בגבולות המסגרת אחראיות הרשויות המקומיות באותה מידה למילוי תפקידיהן. מסקנותיה של הועדה היו כי השלטון המרכזי והמקומי מהווים יחד את המערכת השלטונית; כי ייעודן של הרשויות המקומיות הוא ייצוג התושבים והשקידה על רווחתם הפיסית,

התרבותית והרוחנית, תוך שילובם ביעדי המדינה ; כי לרשויות המקומיות מעמד שווה לזה של הממשלה בתחומי הפעולה המשותפים להם ; וכי באספקת שירותים על ידי הרשויות, יקבלו ביטוי הן השיקולים הכלל-ארציים והן השיקולים הספציפיים של צרכי המקום ורצון תושביו. הרעיון לבטל את דוקטרינת ה-Ultra Vires נדחה, אך הוצע לקבוע לרשויות המקומיות תחום סמכויות רחב, על ידי קביעת סטנדרטים כלליים בלבד, כאשר במסגרת תחום זה תוכל הרשות לבצע כל פעולה. (השלטון המקומי בישראל, דו"ח הוועדה הממלכתית לענייני השלטון המקומי, ירושלים 1981, ע' 13, 24, 13). (ראה גם אלעזר וקלכהיים, כג-כד 24, 35-36, Chaim Kalchheim, The Limited Effectiveness of Central Government Control over Local Government, 7 Planning and Administration 1980(76, .77

הנה כי כן, כיום מתפקדת הרשות המקומית כמעין קהילה מדינית, הנוטלת על עצמה מגוון תפקידים רחב, הרחוקים מהתפקידים המוניציפליים המסורתיים של השלטון המקומי והפיקוח של השלטון המרכזי חלש משנוטים לחשוב.

8. אימוץ המודל הביזורי לתיאור תחום סמכויותיה של הרשות המקומית אין בו עדיין כדי ליתן תשובה לשאלה המיוחדת העומדת לדיון לפנינו, שהרי גם בגדרו של מודל זה עדיין אפשרי הוא שענין פלוני בעל היקף פרישה לאומי לא יכלול בסמכותה של רשות מקומית הגם שיש לו השפעה על אורחות חייהם של תושבי מקום פלוני כחלק מציבור אזרחי המדינה. הפסיקה הישראלית לא השיבה עד כה באורח חד משמעי על השאלה מה דין פעילות של הרשות המקומית שהיא בעלת משמעות לוקלית ספציפית ובעת ובעונה אחת מצויה היא במוקד ההתעניינות הלאומית במישור הארצי.

בפסקי דין כמו בג"צ 122/54 פ"ד ח' 1524 ות"פ 3471,2/87 פ"מ תשמ"ח(ב) 1531, שעניינם היה בחוקי עזר שהגבילו את חופש העיסוק (איסור מכירת בשר חזיר) וחופש המצפון (איסור פתיחת מקומות בילוי בשבת), נקבע שאין הרשות המקומית רשאית לפעול בעניינים אלה בהיותם בעלי אופי כלל-ארצי, המחייבים הסדר תוך ראייה כוללת של צרכי הציבור כולו באמצעות חקיקה ראשית ; אך יש לציין שהעניינים שנדונו שם לא התייחסו לנושאים לוקליים ספציפיים שהם בעלי משמעות מיוחדת ונפרדת לענין תושבי הרשויות המקומיות הנוגעות בדבר. לעומת זאת בפסקי דין כמו בג"צ 489/94 (טרם פורסם), בג"צ 5445/93 (טרם פורסם) (שינוי תחום שיפוטן של רשויות) ובג"צ 594/89 פ"ד מ"ד(558) 1 (הקמת תחנת המימסר "קול אמריקה"), נדונו עניינים שיכול והרשות המקומית היתה מוסמכת לעסוק בהם, והיה בהם ענין ציבורי כללי, ועם זאת היסוד הלוקלי שבהם היה בעל משמעות דומיננטית.

המקרה היחיד שהובא לידיעתנו על ידי העמותה, שבו דן בית המשפט בשאלה הדומה למקרה שלפנינו, נדון בפסק הדין הסקוטי Commission for Local Authority Accounts in Scotland v. Grampian Regional Council, 1994

. Scot's Law times 1120 באותו עניין נדונה שאלת סמכותה של הרשות המקומית לממן מסע תעמולה למען כינון פרלמנט סקוטי. נוסח סעיף החוק הרלבנטי באותו ענין :

"A local authority may... incur expenditure which in their opinion is in the interest of "...their area or any part of it or all or some of its inhabitants

בית המשפט קבע כי :

"it is enough to open up the subject for consideration by the local authority that the " expenditure may be in some way, although not directly or exclusively, in the interests (of the area or its inhabitants". (p. 1125

בית המשפט קבע כי שאלת הקמתו של פרלמנט בסקוטלנד נכללת בגדר האינטרסים של תושבי המקום, שכן :

"The way in which the government is carried on generally, and the extent to which " that will affect the functions of government to be performed locally within the local

authority, may indeed be a matter of legitimate concern to the inhabitants of that area.

The desirability or otherwise of such an assembly or parliament is a matter of .. political controversy. But that fact in itself does not mean that it cannot be in the (interests of the area or of its inhabitants... to contribute to the discussion". (p. 1126

נראה לי שהתוצאה אליה הגיע בית המשפט בסקוטלנד איננה התוצאה הראויה, אם כי גישתו הכללית המרחיבה אינה משוללת יסוד. הטעם לדבר הוא שקיומו של פרלמנט נפרד בסקוטלנד לא היה בו כדי להצביע על אינטרס מיוחד לתושבי הרשות המקומית הנדונה, בנפרד מהאינטרסים של תושבי רשויות מקומיות אחרות.

9. על רקע סמכויותיהן הרחבות של המועצות, לפי המודל הביזורי או המשולב, נראה לי שהמבחן הנכון לקביעה אם רשויות מועצה מקומית או אזורית לממן פעילות שהיא בעלת משמעות ארצית או לאומית הוא אם לנושא המימון השפעה מיוחדת ונפרדת על הציבור שבתחומיהן מעבר למשמעות הארצית או הלאומית.

פיקוח השלטון המרכזי נועד להבטיח שאינטרסים בעלי חשיבות לאומית לא ייפגעו בשל אינטרסים מקומיים צרים. כן נודעת חשיבות לבקרה מרכזית על מנת להבטיח סטנדרטי מינימום למניעת פערים חברתיים וכן כדי לתקן ליקויי תיפקוד של הרשות המקומית. אולם כאשר הרשות המקומית מתפקדת כראוי, והיא מקיימת אחר דרישות המינימום הראויות שהציב לה השלטון המרכזי, מוטב שהשלטון המרכזי יגביל את פעולתו; הכל בכפוף לכך שקיים אינטרס מקומי בענין העומד לדיון, החורג מהאינטרס הלאומי. ויש להדגיש: דן אני כאן אך בנושא הסמכות ולא באופן השימוש בה. לו נדרשתי להתייחס לענין זה, היה מקום לבחון במקרה ספציפי מה היא עצמת האינטרס הלוקלי הנפרד הנדרש במקרה המיוחד, אך, כאמור הנושא לא עלה לפנינו מבחינת אופן השימוש בשיקול דעתן של הרשויות.

נראה לי שבמקרה המיוחד שלפנינו הצביעו המועצות על קיומו של אינטרס לוקלי נפרד מהמשמעות הארצית והלאומית המצדיק הבאתו של הנושא בתחום סמכות. כזכור היתה אחת משתי המטרות שבגדרן הוקמה העמותה שמירת המשך ריבונות ישראל ברמת הגולן לפי חוק רמת הגולן. מימון פעולתה של העמותה מיועד איפוא לקדם מאבק כנגד נסיגה ישראלית מתחומי רמת הגולן ובכלל זה מתחומי המועצות, ובפועל - הפסקת קיומן. ההגיון הפשוט מורה, כי המועצות רשאיות לעשות כל אשר לאל ידן - במסגרת החוק - כדי לשמור על קיומן ואין לך אינטרס לוקלי חשוב מזה; לשון אחרת: שאלת ריבונות ישראל ברמת הגולן, הגם שהיא כרוכה במדיניות ארצית או לאומית - המצויה בתחומי פעולתו של השלטון המרכזי - טומנת בחובה גם אינטרס מקומי מובהק השונה מהקשר לנושא האמור של שאר תושבי המדינה; כל החלטה שתתקבל לכאן או לכאן עשויה לשנות את מהלך חייהם של תושבי המועצות מן הקצה אל הקצה. ודוק: אין זה מענייננו כבית משפט להתייחס לשאלה אם החלטות המועצות הן ראויות מבחינת תכנן אם לאו; השאלה אם רצוי היה לקבל את ההחלטות אם לאו מסורה היתה לתושבי המועצות הפועלות באמצעות נציגיהן הנבחרים. איני סבור שהן לא היו מוסמכות לקבלן.

הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר לעמותה גם מטרה נוספת והיא לקדם הקמת ישובים חדשים ברמת הגולן ולפתח, להרחיב ולבסס ישובים קיימים. אכן לו קבענו שהקצאת כספים לעמותה היתה מחוץ לגדר סמכותן של המועצות היה עלינו להתייחס לשאלה מה דינה של הקצאת כספים על ידן לתאגיד בעל מטרות מעורבות; אך לאור האמור לעיל אין שאלה זו מתעוררת לפנינו.

העובדה שלפנינו ענין השנוי במחלוקת חריפה אין בה כדי להעלות או להוריד לענין תוצאות עתירה זו ובלבד שמדובר בענין שהינו בסמכות הרשות המקומית. אין חשיבות לשאלה כמה מתושבי הרשות תומכים באותו ענין וכמה מתנגדים לו, שהרי מדובר בגוף שנבחר בבחירות דמוקרטיות, על יסוד מצע פומבי. על כן אין צורך להיכנס לשאלת הקונסנזוס הקיים או שאינו קיים ברמת הגולן בנוגע לתמיכה בעמותה. קבענו לעיל כי ענין זה מצוי בסמכות המועצות הואיל והוא מעורר אינטרס מקומי מיוחד, מעבר לאינטרס הארצי, ודי בכך כדי להתיר הקצאת הכספים לעמותה. אף העובדה שמדובר בענין הנמצא בעין הסערה הפוליטית אינה מעלה ואינה מורידה לענין הסמכות.

מטעמים אלה נחה דעתי שדין העתירה להידחות.

השופטת ד' דורנר

1. רשות מקומית, ככל רשות מינהלית כפופה לעקרון חוקיות המינהל, ואין לה סמכות זולת הסמכויות שהוקנו לה בחוק או על-פיו.

השאלה המתעוררת בעתירה זו היא אם מועצה מקומית או אזורית (להלן: מועצה) מוסמכת לפעול נגד מדיניות חוץ וביטחון של השלטון המרכזי העלולה לפגוע באינטרס של תושביה, ובעניינו, אם מועצות מקומיות ואזוריות השוכנות בגולן מוסמכות לממן פעולות מחאה ושיכנוע להבטחת המשך הריבונות של מדינת ישראל בגולן.

2. חברי, המשנה-לנשיא, סבור כי מועצה מוסמכת לפעול כאמור מכוח הוראות שבתחיקת-משנה, והן סעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א-1950, וסעיף 63 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) תשי"ח-1958 (להלן: הצווים). סעיפים אלה מסמיכים מועצה, "בשים לב להוראות השר ... לפעול בכל עניין הנוגע לציבור בתחום המועצה".

3. הצווים הותקנו מכוח סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש], שבו נקבע:

"בצו הכינון [של מועצה] יוסדרו... תפקידיה, סמכויותיה, חובותיה".

בסעיף 146 לצו המועצות המקומיות נקבע:

" המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות השר ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין, לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובכלל זה יהיו לה סמכויות אלה:

(1) לקיים סדר, שלטון תקין ובטחון;

(2) לדאוג לפיתוח תחום המועצה, לשיפור ולקידום עניניהם הכלכליים, הסוציאליים, החברתיים והתרבותיים של תושביו או של כל חלק מהם;

(3) לשמש נאמן או אפוטרופוס לכל ענין ציבורי;

(4) להקים, להחזיק ולנהל שירותים, מפעלים ומוסדות שהם, לדעת המועצה, לתועלת הציבור;

(5) להקים ולקיים בנינים ולעשות עבודות ציבוריות;

(6) להסדיר, להגביל או לאסור את הקמתם ואת הנהלת עניניהם של כל שירות, מפעל ומוסד ציבורי..

(7) להסדיר, להגביל או לאסור את הקמתם של עסקים, מלאכות ותעשיות...

(8) לקבוע סדרים... כדי להבטיח את בריאות הציבור, את הסדר ואת הבטחון...

(9) להסדיר, להגביל או לאסור את גידולם, החזקתם או מכירתם של חזירים..

(10) להסדיר... רוכלות...

(11) להסדיר עניני השקאה, מרעה ומניעת סחף...

...

(13) לעשות את כל הדרוש להכנתו של המשק לשעת חירום..."

נוסחו של סעיף 63 הנ"ל לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) זהה בעיקרו לנוסח זה.

4. לדעתי, ההוראה בה תולה חברי את סמכות המועצה אינה יכולה לשאת את הפירוש שהוא נותן לה. שכן, פירושו של חברי אינו תואם את תכליתה של ההוראה, כפי שהיא משתקפת ממכלול התחיקה, לרבות התחיקה באותו עניין, מן החוק המסמך וממעמדה של רשות מקומית במשטרנו.

5. פעולת הרשויות המקומיות מעוגנת בפקודת העיריות [נוסח חדש], ובפקודת המועצות המקומיות [נוסח חדש]. שתי הפקודות קובעות לרשויות המקומיות מיתחם מוגבל למדי של אוטונומיה, ומכפיפות אותן במידה רבה לשלטון המרכזי.

לשר הפנים השפעה מרכזית על פעולתה של רשות מקומית. שר הפנים הוא המוסמך לכונן עיריות ומועצות (סעיפים 3, 5 ו-6 לפקודת העיריות, סעיף 1 לפקודת המועצות המקומיות). לשר אף סמכות לפזר מועצה נבחרת, להורות על בחירות חדשות או למנות ועדה קרואה במקום המועצה (סעיף 143 לפקודת העיריות, סעיף 38 לפקודת המועצות). לשר גם סמכות לשנות את תחומיהן של עירייה ומועצה מקומית (סעיפים 98-9 לפקודת העיריות, סעיפים 4-7 לפקודת המועצות המקומיות) ואף לבטלן כליל (סעיף 11 לפקודת העיריות, סעיף 42 לפקודת המועצות). חוקי-עזר שהתקבלו על-ידי עירייה או מועצה טעונים אישור השר (סעיף 258 לפקודת העיריות, סעיף 22 לפקודת המועצות). לממונה על המחוז במשרד הפנים סמכות לצוות על מועצה או עירייה לבצע חובה המוטלת עליהן או למנות אדם שימלא חובה זו (סעיף 41 לפקודת העיריות, סעיף 36 לפקודת המועצות). תקציבה של רשות מקומית שחלק ניכר ממנו ממומן על-ידי המדינה, טעון אישור שר הפנים, הרשאי אף לגרוע ממנו או להוסיף עליו (סעיפים 206 ו-207 לפקודת העיריות, סעיפים 127 ו-29 לפקודת המועצות). בחוק יסודות התקציב, תשמ"ה-1995, הותנתה קבלת אשראי על-ידי רשות מקומית באישור שר הפנים (סעיף 45), הוגבלה סמכות הרשות המקומית להטיל מיסים ואגרות (סעיף 31) והוטל איסור לערוך הסכם שכר עם עובדי רשות מקומית שלא בהתאם למקובל לגבי עובדי המדינה (סעיף 29).

6. הסמכויות שנקבעו בצווים הן כולן בעניינים מוניציפליים הנוגעים לתחום הרשות המקומית. כוחה של רשות מקומית בהפעלת סמכויותיה מסווג, ולשר הפנים הזכות להתערב בהפעלתן. ברישא לצווים נאמר כי הסמכות נתונה "בשים לב להוראות השר", ובסיפא לסעיף 233 לפקודת העיריות נקבע, לעניין סמכויותיה של עירייה, כי "הכל כשאין הוראה אחרת מאת השר בעניינים אלה".

מכלול התחיקה מלמד איפוא כי תכלית הצווים היא להסמך את הרשות המקומית לספק לציבור בתחום שיפוט שירותים מוניציפליים. מכאן ש"העניין הנוגע לציבור בתחום המועצה" הוא עניין מוניציפלי שהרשות המקומית רשאית לפעול בו בתחום שיפוט.

7. לעירייה, שהיא רמת-הדרג שברשויות המקומיות, סמכויות רחבות מאלה של מועצות. עם זאת, בפקודת העיריות לא מצויה הוראת-סל בדומה להוראה בצווים שבה, כאמור, מעוגן פירושו של חברי. בפקודת העיריות נקבע בסעיף 233:

"עירייה תעשה בתוך תחומה בעניינים המפורשים בסימן ב' [העוסק בחובותיה של העירייה] וכל פעולה אחרת שעירייה מצווה לעשות לפי הפקודה או לפי כל דין אחר, והיא מוסמכת בתחום העירייה או בשטח בנין עיר הכולל את תחום העירייה, לעשות בעניינים המפורשים בסימן ג' [העוסק בסמכויותיה של עירייה] והכל כשאין הוראה אחרת מאת השר בעניינים אלה, כולם או מקצתם, ובכפוף להוראות הפקודה ולכל דין אחר".

בסעיפים 235-249 לפקודת העיריות נקבעו הסמכויות והחובות של עיריות, שכולן בעניינים מוניציפליים הנוגעים לתחום העירייה.

פקודת העיריות ופקודת המועצות המקומיות, לרבות הצווים שהוצאו מכוחה, הם באותו עניין (.) *In pari materia* על-כן יש לתת להם, ככל שהדבר ניתן, אותו פירוש. עמד על-כך השופט אלון בבג"צ 608/82 פאנטומפ אוברסיו 1981 בע"מ נ' מרכז להשקעות ואח', פ"ד לח(757, 766):

"יש לפרש באופן אחיד ככל האפשר, שני חוקים הדנים *In pari materia*, באותו נושא ולשם אותה מטרה. מתפיסת שני חוקים באותו עניין כמערכת חקיקה אחת בעלת חלקים שונים מתחייב גם לתת פירוש זהה להסדרים בשני החוקים שישודם באותה תכלית.

כך, למשל, ברע"א 265/89 ראבי נ' פקיד הבחירות לרשות המועצה המקומית ג' לגוליה ואח', פ"ד מג (437, 4) נדחתה טענה כי יש לפסול פתקי הצבעה לרשות מועצה מקומית שבהם הוסף שם המועמד בכתב-יד. בית-המשפט ביסס את פסיקתו, שנגעה לפירוש הוראה בחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש הרשות וסגניו וכהונתם), תשל"ה-1975, על הסדר שנקבע בחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965. וכך, בין השאר, כתב השופט שלמה לוין בעמוד 440:

" פרשנות זו ראויה היא לצורך שמירת ההרמוניה בין החוקים ומניעת התוצאה הלא רצויה ששני פתקים המוכנסים לאותה מעטפה - אחד לבחירת המועצה והשני לבחירת ראשה - ידונו האחד להיחשב כקול כשר והאחר להיחשב כקול פסול, וזאת כאשר שניהם כתובים בכתב-יד שאינו של הבוחר".

ראו גם אהרון ברק, פרשנות במשפט (כרך שני, פרשנות חקיקה, תשנ"ג) 327, 327, 341-341.

8. בענייננו, יש להתאים את פירוש הצווים לאמור בפקודת העיריות, ולא ההיפך. לכך שלושה טעמים: ראשית, פקודת העיריות היא חיקוק בדרגה נורמטיבית גבוהה מזו של הצווים. שנית, פקודת העיריות היא מאוחרת לצווים.

בתחיקה באותו עניין מפרשים, בדרך-כלל, את החוק המוקדם באופן שיתאם את האמור בחוק המאוחר (ראו ברק, שם, 195). שלישית, ובכך העיקר, בפקודת העיריות אין כל עיגון לשוני לפירוש המעניק לעירייה את הסמכות הנדונה. לעומת זאת, אין קושי לפרש את הצווים כך שהסמכות לא תיראה ככלולה בהם.

9. את הצווים שהם תחיקת-משנה, יש לפרש על-יסוד תכלית החוק שמכוחו הותקנו, ויש לתת להם את הפירוש המגביל אותם לדלת אמות החוק המסמך. עמד על-כך ממלא-מקום הנשיא שמגר:

" לא רק שתקנה אינה יכולה לסתור הוראות של כל חוק... אלא שהיא גם אינה יכולה לחרוג, מהותית או דיונית מן התחום שהותווה לה בחקיקה".

[בג"צ 337, מיטרני ואח' נ' שר התחבורה ואח' פ"ד לז(358, 337) 3].

בענייננו, תכליתה של פקודת המועצות, כפי שהיא משתקפת ממכלול הוראותיה ומפקודת העיריות, היא להטיל על רשות מקומית תפקידי ביצוע בתחומים מוניציפליים בגבולות שיפוט.

10. אכן, יסודה של התחיקה בדבר רשויות מקומיות הוא בפקודות מנדטוריות, שתכליתן הייתה להבטיח שליטה מוחלטת של המדינה על הרשויות המקומיות. כיום מן הראוי לפרש את דיני השלטון המקומי בהתחשב בשינויים המדיניים והחברתיים שהתחוללו עם הקמתה של מדינת ישראל. ואולם, במשטרה הדמוקרטית של ישראל אין כדי לתמוך בפירוש שבו דוגל חברי. ההיפך הוא הנכון.

11. הפניית הטיפול בעניינים מקומיים לרשויות מקומיות מבוססת על ההשקפה כי מוטב שעניינים מקומיים יוסדרו לפי תנאי כל מקום וצרכיו. פיתרון ההולם בעיה מסוימת ביישוב פלוני אינו מתאים בהכרח ליישוב אלמוני. לרשות המקומית יש יתרון יחסי על-פני השלטון המרכזי בטיפול בבעיות המקום. בנוסף לכך, ראוי הוא משיקולים דמוקרטיים, שעניינים מקומיים יתנהלו לפי רצונם ושיפוטיותם של תושבי המקום, ועל-ידי נבחריהם. ראו אליהו וינוגרד, דיני רשויות מקומיות, (1) 2-1.

עם זאת, בכך אין כדי להעניק לרשויות מקומיות סמכות "מקבילה" לסמכויותיהן של רשויות המדינה בעניינים כלל-ארציים הנוגעים גם למקום מסויים. אף במדינות המקנות על-פי חוקתן לרשויות מקומיות אוטונומיה נרחבת ביותר בניהול המקום לא מוכר מודל המקנה לרשויות אלה אף סמכויות בתחומים שבתחום הטיפול של השלטון המרכזי, שבמרכזם ענייני חוץ וביטחון, לרבות גבולות המדינה. העובדה שהשלטון המרכזי מוסמך לעסוק, בין השאר, בתחומים הנוגעים במיוחד למקומות אלה ואחרים אינה מעלה או מורידה לעניין זה.

כך, למשל, בגרמניה, שבה מעמדן של רשויות מקומיות מובטח בחוקה, (בסעיף 2) 28, נמסרה לידי השלטון המרכזי הסמכות לשנות גבולות שיפוט של רשות מקומית ואף לבטל את הרשות כליל.

באנגליה, שבה היקנה החוק (Local Government Act, 1972) לרשויות מקומיות מידה רבה של עצמאות בניהול ענייניהן המוניציפליים, פסל בית-המשפט החלטה של מועצת עיריית לונדון לממן מסע תעמולה נגד כוונת הממשלה לבטל את המועצה, שתוצאתה הייתה גם פיטורי 22,000 עובדים. ראו R. v The Greater London Council, QBD, The Times, 31 Dec. 1984.

בארצות-הברית מעוגנת סמכותו הבלעדית של השלטון הפדרלי לעסוק בענייני חוץ וביטחון בחוקה. ראו חוקת ארצות-הברית, סעיף 1 פסקה 8, וסעיף 2, פסקה 2. על-יסוד הוראות אלה נפסלו פעולות של מדינות שלא התיישבו עם מדיניות החוץ של הממשל הפדרלי. ראו, למשל, Laurence H. Tribe, American Constitutional Law (2d ed. 1988), 315 U.S. 203 (1942 United States v. Pink), 230 אינה מוסמכת לפעול כדי להשפיע על קביעת גבולות המדינה, כמו על עניינים כלל-ארציים אחרים. עמד על כך הנשיא שמגר בהידרשו לתמיכת עיריית ירושלים במפגינים נגד ביקור ראש הרשות הפלסטינאית בעיר:

" מקובל על הכל, כי להוציא סיוע הומאניטרי המוגש על-ידי העירייה לשובתים המתמקמים מעת לעת כדין ברשות הרבים (מים, תאורה שירותים וכדומה), אין הרשות המקומית רשאית לתרום מתוך משאביה לפעילותם של תושבים או מפגינים, בנושאים השנויים במחלוקת פוליטית".

[בג"צ 3716/94 רז נ' ראש עיריית ירושלים (לא פורסם)].

בדומה, תאגיד סטטוטורי אינו מוסמך לעשות שימוש בכשרותו במשפט הפרטי בעניינים שבתחום סמכותן של רשויות אחרות. ראו, למשל, בג"צ 757/84 איגוד העיתונים היומיים בישראל נ' שר החינוך והתרבות ואח', פ"ד מא(385-387, 337, 4).

מן המקובץ עולה כי המועצות לא היו מוסמכות לתמוך מתקציבן בעמותה הפועלת נגד הנסיגה מן הגולן.

12. ממילא אין מתעוררת סוגיית המגבלות על שיקול-דעתן של רשויות מקומיות בעניין שמעיקרו מצוי בסמכותן.

בסוגיה זו סובר חברי, המשנה-לנשיא, כי מן הראוי לנקוט גישה מרחיבה, שתאפשר לרשות מקומית להפעיל את סמכויותיה בעניין בעל היבט מקומי משמעותי, אף אם אותו עניין הוא ביסודו כלל-ארצי. גישה זו של חברי חדשה היא עימנו. כך, למשל, בפסיקה עקיבה וממושכת נקבע כי רשויות מקומיות לא יורשו להפעיל את סמכויותיהן כדי להסדיר עניינים שבדת, שביסודם בעיות כלל-ארציות. ראו, למשל, בג"צ 122/52 אקסל נ' ראש העיר, חברי המועצה ובני העיר של איזור נתניה, פ"ד ח 1532, 1524; בג"צ 72/55 מנדלסון ואח' נ' עיריית תל-אביב-יפו, פ"ד י 752, 729; ע"פ 217/68 יזראמקס בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד כב(343) 2; בג"צ 87/60 קריבושי נ' עיריית רמת-גן, פ"ד יד 1510; בג"צ 155/60 אלעזר נ' ראש עיריית בת-ים ואח', פ"ד יד 1511; ת"פ (י-ס) 87, 265. מדינת ישראל נ' קפלן, פ"מ תשמ"ח (ב) 265. ראו גם בג"צ 113, חברת המזקקים של א"י נ' עיריית ראשון-לציון ואח', פ"ד ז 125, 113.

אך יהיה הדין בסוגיית השיקולים המותרים לרשויות מקומיות בעניינים שבסמכותן כאשר יהיה, אין בידי בית-המשפט להקנות לרשויות מקומיות, כמו לכל רשות אחרת, סמכות שלא ניתנה להן בחוק או על-פיו. ומשנמצא כי לרשויות מקומיות אין סמכות לפעול בעניינים של חוץ וביטחון - לרבות גבולות המדינה - מתחייבת קבלת העתירה.

13. תוצאה זו היא גם תוצאה ראויה.

שימוש על-ידי רשויות מקומיות בכספי אוצר המדינה למימון מחאה נגד מדיניות השלטון המרכזי, אף בנושא חשוב למועצה ולתושבים בתחומה, אינו מתיישב עם מינהל תקין. מימון כזה אף מביא לתוצאה בלתי-סבירה של מימון על-ידי כלל אזרחי המדינה של פעולות מחאה מטעם רשות מקומית נגד מדיניות הממשלה הנבחרת.

אכן, אפשרות מחאה נגד מדיניות הממשלה היא חיונית במדינה דמוקרטית, אך אין היא בתחום סמכויותיהן של הרשויות המקומיות.

14. מטעמים אלה דעתי הייתה כי יש לקבל את העתירה. עם זאת סברתי כי יש לדחות את תחילתו של הצו כך שהתמיכה נושא העתירה תופסק רק החל משנת 1996.

זאת בשל הסתמכות העמותה על מימון שאושר במשך שלוש שנים על-ידי משרד הפנים.

השופט א. גולדברג

1. השאלה הראשונה שעלינו לשאול היא, אם רשאית רשות מקומית לממן פעולות מחאה ושיכנוע להבטחת המשך קיומה הפיזי, נוכח האיום לעצם קיומה מקבלת החלטה על ידי השלטון המרכזי, הנעוצה בטעמים מוניציפליים-ציבוריים "טהורים".

2. ככל שמדובר ברשות מקומית שהיא עיריה, מתבקשת תשובה חיובית לשאלה האמורה מסעיף 249(29) לפקודת העיריות (נוסח חדש). בסעיף זה, הנושא את כותרת השוליים "סמכות כללית", הוסמכה העיריה:

"לעשות בדרך כלל, כל מעשה הדרוש לשם שמירה על תחום העיריה...".

המושג "שמירה על תחום העיריה" הוא עמום, "הוא בלתי ברור... ולא קל לגלות מה שיש בו" (א') וינוגרד דיני רשויות מקומיות (תשמ"ח) עמ' 190 ה"ש 34).

אולם אין סיבה המונעת פרשנות לפיה מוסמכת העיריה להירתם לפעולות שתכליתן שמירה על קיומה הפיזי, כשפרשנות זו מתיישבת עם ההכרה "בזיקה שמפתח אדם למקום מגוריו" (רע"א 5817/95 רוזנברג נ' משרד הבינוי והשיכון, פ"ד נ221, 229(1)).

3. אשר למועצות מקומיות, קובע סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות (נוסח חדש), כי "בצו הכינון יפורשו או יוסדרו הרכב המועצה המקומית, תקופת כהונתה, תפקידיה, סמכויותיה, חובותיה ואזור-שיפוט". וסעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א), התשי"א-1950, קובע כי:

"המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות השר ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין, לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובכלל זה יהיו לה סמכויות אלה:

...

(3) לשמש נאמן או אפוטרופוס לכל ענין ציבורי...".

לשון דומה נוקט סעיף 63 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), התשי"ח-1958.

אף כאן איני מתקשה לפרש סעיפים אלה כך שנושא קיומה או חדלונה של מועצה מקומית, הינו "ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה", וכי בפעולותיה בנדון זה, שהוא ענין ציבורי, משמשת המועצה "נאמן או אפוטרופוס" לתושביה.

4. הפרשנות האמורה, לסעיף 249(29) לפקודת העיריות; לסעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א); ולסעיף 63 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), מביאה לאחידות בהיקף הסמכויות בנושא בו אנו דנים. שכן, "קשה לראות טעם הגיוני להבחנה... כאילו התושבים בתחומי המועצות המקומיות זקוקים ליותר אפוטרופסות של השלטון המקומי מאשר תושבי הערים" (בג"צ 287/71 דעבול נ' עיריית רמת-גן, פ"ד כו 821(2), 824).

5. השאלה השניה היא, אם יש לסייג את סמכותה של רשות מקומית לנקוט פעולות המיועדות להניא את השלטון המרכזי מקבלת החלטה אשר מעמידה בסכנה את המשך קיומה של הרשות המקומית, כאשר למאבק הקיומי מתלווה גם היבט מדיני כלל-ארצי?

אכן, ההכרעה בעניינים מדיניים אינה מסורה לרשות המקומית, שאמורה לפעול במישור המקומי בלבד (י' זמיר הסמכות המינהלית (תשנ"ו) כרך א, עמ' 373). טעם זה עמד ביסוד ההלכה בבג"צ 122/54 (אקסל נ' עירית נתניה, פ"ד ח 1524). ברוח זו נאמר בהקשר אחר כי "המחלוקות האידאולוגיות השונות שבין חלקי האוכלוסיה - כגון דת, לאומיות, סוציאליזם וכדומה - זירת ההתגוששות שלהן היא בכנסת או במוסדות המרכזיים של הממשלה, ולא העיריה או המועצה המקומית היא האחראית להסדרן או ה'אשמה' באי-הסדרן..." (בג"צ 155/60 יצחק אלעזר נ' ראש העיר בת-ים, פ"ד יד 1511, 1512).

אולם טעם זה אינו עומד במקרה שבפנינו. בהגברת התודעה הציבורית לעמדתה באמצעות פרסום, אין הרשות המקומית מסיגה את גבול הכנסת או השלטון המרכזי. סמכות ההכרעה הייחודית בסוגיה נשארה בידיהם, ועל כך אין חולק.

6. היה גם מקום לטעון כי אין להצדיק הוצאה כלכלית מקופת הרשות המקומית לצורך נקיטת עמדה בסוגיה פוליטית. אין זה ראוי שמשאביה המוגבלים של הרשות המקומית יוקדשו לנקיטת עמדה בסוגיה מדינית, על חשבון הספקת שירותים מוניציפליים לתושבים.

אולם גם טענה זו אין לקבל בענייננו. ברור הוא כי כאשר הרשות המקומית מקצה חלק ממשאביה לנקיטת עמדה בסוגיה פוליטית "טהורה", המשוללת כל היבט מקומי, נסתרת ההנחה כי פעולתה מייצגת את האינטרס הציבורי-מקומי. אולם, כאשר הרשות המקומית מקצה חלק ממשאביה לנקיטת עמדה בסוגיה קיומית-מקומית נותרת על כנה ההנחה שפעולתה מייצגת את האינטרס של התושבים להמשיך להיות במקום בו היכו שורשים.

7. אפשר גם לטעון כי פעולות מחאה מטעם רשות מקומית בעניינים השנויים במחלוקת ציבורית אינן צריכות להיות ממומנות על ידי כלל אזרחי המדינה.

במסגרת ההכרעה הציבורית יהיה לכל אזרח במדינה - ובכלל זה לתושבי הרשות המקומית - הזדמנות שווה להטות את דעת הקהל לטובת עמדתו, ואין הצדקה להיטיב עם קבוצת פרטים בכך שיועמדו לרשותם משאבים ציבוריים למימון הוצאותיהם לרכישת דעת הקהל.

אולם גם טענה זו מתעלמת מן ההיבט הקיומי שבמאבקה של הרשות המקומית.

רכישת דעת הקהל אינה עומדת כמטרה בפני עצמה, אלא היא חלק מן המאבק על השרדות במקום.

8. סבורני על כן, כי מדיניות משפטית ראויה היא זו שאינה מבחינה בין הסכנות האורבות להמשך קיומה של רשות מקומית, ובסמכותה לצאת כנגד כולן למאבק ציבורי.

9. דומני, כי אם היה מדובר במאבק של ישוב חקלאי כנגד הסכם שלום על פיו לא יוותרו ברשותו רוב שטחיו החקלאיים, כי אז היו הכל מסכימים שההוצאה הכספית שהיה נדרש הישוב להוציא למאבק, הינה הוצאה לגטימית, על אף שמדובר בגבולה של המדינה, שהוא נושא מדיני. כל השוני בין דוגמא זו למקרה שלפנינו הוא, שבענייננו נוסף נופך, והוא המחלוקת הציבורית על עתיד רמת הגולן בהסכם שלום עתידי. אולם אין בשוני זה לשנות את התוצאה המשפטית.

המאבק אשר המועצה המקומית קצרין והמועצה האזורית גולן יצאו בו, הוא על המשך קיומם של הישובים ברמת הגולן, ואין במחלוקת הציבורית על עתיד רמת הגולן כדי להאפיל על מהותו של המאבק מבחינתן של המועצות הנ"ל. יש לנתק את מאבקן על המשך קיומם של הישובים מן המחלוקת הציבורית, שאינה רלבנטית כלל להכרעתנו המשפטית.

לפיכך סברתי כי דין העתירה להדחות.

ניתן היום ד באייר תשנ"ז (11.5.97).

ת. תוניס
והתחנות
יועץ ציבורי האמון
הרשמי

מדינת ישראל
משרד הפנים
המנהל הכללי

סוף
תאריך:

אל: אליהו

הנדון: משרד הפנים

בבית דין
ביום קצת
א. ישראלי חתום 2003 - בקשה
להוציא אישור כניסה
ב. אלדד 2004 - שאלה בענין

בברכה,

ד. תוכנית ההתנתקות

MINISTRY OF THE INTERIOR
THE DIRECTOR GENERAL

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

משרד הפנים
המנהל הכללי

ירושלים, י"ג באדר א' התשס"ה
22 בפברואר 2005

מנ. 2870-2005

לכבוד
מר יצחק בלק, משנה למנכ"ל ומנהל המנהל לשלטון מקומי
מר שמאי אסיף, מנהל מינהל התכנון
מר ששי קציר, מנהל מינהל האוכלוסין
מר דודו כהן, ממונה מחוז דרום

שלום רב,

הנדון: חוק יישום תכנית ההתנתקות התשס"ה 2005

רצ"ב לידיעתכם הנוסח שהובא להצבעה בשבוע שעבר.

למיטב ידיעתי לא עבר כל שינוי. אנו מטפלים בהשגת החוק בנוסח שאושר ונעבירו אליכם בהקדם.

בברכה,
גדעון בר לב
המנהל הכללי

העתק: עו"ד יהודה זמרת, מ"מ היועצת המשפטית
עו"ד אליאב מימון, עוזר מנכ"ל

נספח מס' 130/א'

חוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005

פרק א': פרשנות ותחולה

1. מטרת החוק זה מטרתו להסדיר את העניינים שלהלן, לשם יישום תכנית ההתנתקות:

(1) פינוי ישראלים ונכסיהם מחבל עזה ומשטח בצפון השומרון, בהתאם להחלטות הממשלה;

(2) מתן פיצויים הוגנים וראויים, בנסיבותיו המיוחדות של הענין, מאוצר המדינה, לזכאים לכך לפי חוק זה;

(3) סיוע לזכאים לכך לפי חוק זה בתהליך הפינוי ובמעבר למקומות מגורים ותעסוקה חדשים;

(4) העתקת מקומות מגורים של קבוצות מתיישבים והעתקת אגודות שיתופיות התיישבותיות למקומות חלופיים, לפי הוראות חוק זה.

2. (א) בחוק זה –

"אגודה שיתופית התיישבותית" – אגודה שיתופית שהתאגדה לשם התיישבות ביישוב, שהפך ליישוב מפונה, ושחבריה הם תושבי אותו יישוב;

"אזור" – כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה;

"הגליל" – מחוז הצפון כפי שנקבעו גבולותיו בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ולנפות ותיאור גבולותיהם, לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948¹;

¹ ע"ר 2, התש"ח, תוס' א, עמ' 1.

"ההחלטה בדבר אזורי עדיפות" – החלטת הממשלה מס' 2228 מיום ה' באב התשס"ב (14 ביולי 2002), בדבר אזורי עדיפות לאומית;

"היום הקובע" – י"ז בסיון התשס"ד (6 ביוני 2004);

"המדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"המינהלה" – המינהלה כמשמעותה בסעיף 4;

"הממונה" – הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באזור חבל עזה או הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באזור יהודה והשומרון, לפי הענין, לרבות מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור בפעולתו כממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש;

"המנהל" – מנהל המינהלה שמונה לפי הוראות סעיף 5(א);

"המפקד", לענין חבל עזה – מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור חבל עזה או אלוף פיקוד הדרום, ולענין אזור יהודה והשומרון – מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור יהודה והשומרון או אלוף פיקוד המרכז, וכן מי שכל אחד מהם הסמיך;

"הנגב" – מחוז הדרום כפי שנקבעו גבולותיו בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ונפות ותיאור גבולותיהם, לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948;

"הפינוי" – הפינוי של השטחים המפונים, לרבות היישובים המפונים;

"הפיצויים" – פיצוי, מענק, תשלום, הלוואה וכל הטבה אחרת הניתנים לפי הוראות חוק זה;

"הפרשי הצמדה למדד", לגבי תקופה כלשהי – תוספת לסכום לפי שיעור העליה של המדד מן המדד שפורסם לאחרונה לפני תחילת התקופה עד המדד שפורסם לאחרונה לפני תום התקופה;

"השמאי הממשלתי הראשי" – לרבות נציגו;

"ועדת זכאות" – ועדת זכאות כאמור בסעיף 10;

"ועדה מיוחדת" – ועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 137;

"זכאי", לענין כל סוג של פיצויים – מי שמתמלאים בו התנאים לפי חוק זה לזכאות לאותו סוג של פיצויים;

"חוק הביטוח הלאומי" – חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995²;

"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999³;

"חוק הלוואות לדיור" – חוק הלוואות לדיור, התשנ"ב-1992⁴;

"חוק העמותות" – חוק העמותות, התש"ס-1980⁵;

"חוק מיסוי מקרקעין" – חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963⁶;

"חוק מע"מ" – חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁷;

"חוק ניירות ערך" – חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁸;

"חכירה" – שכירות לתקופה העולה על 25 שנים;

"חשב המינהלה" – חשב משרד ראש הממשלה או סגנו, או נציג מטעמו שמונה באישור החשב הכללי במשרד האוצר;

"יום הגבלת הכניסה", לשטח מפונה – היום שנקבע בצו לפי סעיף 22(ב) כיום שממנו ואילך תוגבל הכניסה לאותו שטח;

"יום הפינוי", של שטח מפונה – היום שנקבע בצו לפי סעיף 22(א) כיום פינויו של אותו שטח;

"יישוב מפונה" – יישוב ישבאלי בשטח מפונה, וכן אזור התעשייה ארז; לענין זה, "יישוב ישראלי" – יישוב המנוי בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (אזור חבל עזה) (מס' 604), התשל"ט-1979, או בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, שבתחיקת הביטחון;

² ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

³ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁴ ס"ח התשנ"ב, עמ' 189.

⁵ ס"ח התש"ס, עמ' 210.

⁶ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

⁷ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁸ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

"ישראלי" – אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965⁹;

"כוחות הביטחון" – צבא הגנה לישראל, משטרת ישראל, שירות הביטחון הכללי ושירות בתי הסוהר;

"מס בולים" – מס לפי חוק מס הבולים על מסמכים, התשכ"א-1961¹⁰;

"מקדמה" – סכום המשתלם לזכאי, לרבות בדרך של הלוואה, כמקדמה על חשבון הפיצויים שייקבעו לו לפי חוק זה, על פי הסכם שנכרת בהתאם להחלטת הממשלה בדבר מקדמות, בין הזכאי לבין הממשלה, באמצעות מי שהוסמך לכך על ידה לענין זה;

"מרכז חיים", של אדם – כאמור בסעיף קטן (ב);

"פקודת החברות" – פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983¹¹;

"פקודת פשיטת הרגל" – פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980¹²;

"שטח מפונה" – שטח שניתן לגביו צו לפי הוראות סעיף 22(א);

"שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך;

"תאגיד ישראלי" – תאגיד שהשליטה בו היא בידי ישראלי;

"תובע" – מי שהגיש תביעה לפיצויים;

"תחיקת הביטחון" – מנשר, צו, הודעה, מודעה, דרישה, רישיון, מינוי או כל מסמך אחר שנתן המפקד, וכן הדין החל באזור כתוקפו מזמן לזמן;

"תכנית ההתנתקות" – תכנית ההתנתקות המתוקנת שעליה החליטה הממשלה בהחלטה מספר 1996 מיום י"ז בסיון התשס"ד (6 ביוני 2004);

⁹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

¹⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 64.

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761.

¹² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

"תקופת הפינוי", של שטח מפונה – התקופה שמיום מתן צו לפי סעיף 22(א) עד יום השלמת ביצוע הפינוי בפועל.

(ב) לשם קביעת מקום מרכז חייו של תובע לענין חוק זה, יובאו בחשבון מכלול קשריו המשפחתיים, הכלכליים והחברתיים, ובהם, בין השאר:

(1) מקום המגורים שלו ושל בני משפחתו;

(2) חברותו באגודה שיתופית התיישבותית או באגודות שיתופיות אחרות של יישוב מפונה.

3. התחום הגאוגרפי שחוק זה חל לגביו הוא חבל עזה, וכן שטח בצפון השומרון המסומן במפה שבתוספת הראשונה.

פרק ב': המינהלה ותפקידיה

4. (א) המינהלה, תפקידיה וסמכויותיה במשרד ראש הממשלה תפעל מינהלה לסיוע למתיישבי חבל עזה וצפון השומרון וליישום תכנית ההתנתקות; עובדי המינהלה יהיו עובדי המדינה.

(ב) המינהלה אחראית על ביצוע הוראות חוק זה, למעט הוראות שביצוען מוטל על כוחות הביטחון או על רשות אחרת לפי חוק זה, ולשם כך יהיו לה, בין השאר, התפקידים והסמכויות המפורטים להלן:

(1) לשלם לזכאים את הפיצויים שייקבעו להם לפי חוק זה, בהתאם למנגנוני התשלומים הקבועים לפי חוק זה;

(2) לקבל, לאסוף, לבדוק ולאמת כל מידע ומסמכים הדרושים לשם בירור תביעות וקביעת זכאות לפיצויים לפי חוק זה, היקף הזכאות וסכומי הפיצויים, וכן לדרוש מכל אדם, לרבות תובע, ומכל רשות, למסור לה מידע ומסמכים כאמור, והכל – בכפוף לכל דין;

(3) ליזום עריכת חוות דעת, הערכות ושמאויות, ובלבד ששמאות בעניני מקרקעין תתבצע בידי השמאי הממשלתי הראשי;

(4) לערוך הסכמים עם תובעים בענין הפיצויים, הטעונים אישור ועדת זכאות;

פרק ז': רשויות מקומיות

סימן א': המועצה האזורית, המועצה הדתית, תאגידים קשורים וועדים
מקומיים מסוימים

- הגדרות 113. בפרק זה –
- "מפרק מסדיר" – מי שמונה לפי הוראות סעיף 116 להיות מפרק מסדיר של רשות מקומית;
- "רשות מקומית" – המועצה האזורית חוף עזה, המועצה הדתית חוף עזה, תאגידים קשורים וועד מקומי של יישוב מיישובים אלה: ניסנית, נווה דקלים וכדים;
- "תאגידים קשורים" – התאגידים המפורטים בתוספת הרביעית.
114. רשות מקומית לא תהיה זכאית לפיצויים ויחולו עליה הוראות סימן זה.
- דין רשות מקומית
115. (א) ביום הפינוי של יישוב מיישובים אלה: ניסנית, נווה דקלים וכדים, יחדל לפעול, לכל דבר וענין, הועד המקומי של אותו יישוב, ויראו אותו כאילו ניתן לגביו צו פירוק כמשמעותו בפקודת החברות.
- הפסקת פעילות של רשות מקומית
- (ב) ביום הפינוי של היישוב המפונה האחרון בחבל עזה, יחדלו לפעול, לכל דבר וענין, המועצה האזורית חוף עזה, המועצה הדתית חוף עזה, וכן התאגידים הקשורים, ויראו אותם כאילו ניתן לגביהם צו פירוק כמשמעותו בפקודת החברות.
- (ג) ראש הממשלה רשאי לקבוע כי הוראות סעיף קטן (ב) יחולו במועד מוקדם יותר על רשות מקומית המנויה בו, כפי שיקבע.
- מינוי מפרק מסדיר 116. (א) המינהלה, בהתייעצות עם שר הפנים, תמנה לרשות מקומית מפרק מסדיר, לא יאוחר מן המועד שבו חדלה לפעול כאמור בסעיף 115; לרשות מקומית מסוימת ולתאגידים הקשורים שהיא בעלת זכויות בהם ימונה אותו מפרק מסדיר.
- (ב) המפרק המסדיר יפעל בהתאם להוראות סימן זה להסדרת חובותיה וזכויותיה של הרשות המקומית.
- (ג) על מפרק מסדיר יחולו הוראות סעיף 93.
- (ד) המינהלה תפקח על פעילותו של מפרק מסדיר.

סמכויות
מפרק
מסדיר

117. (א) על הליכי פירוק של רשות מקומית יחול הדין החל בפירוק בידי בית משפט לפי פקודת החברות, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסימן זה, ואולם סמכויות בית המשפט לפי הדין האמור יוקנו למפרק המסדיר, וכן יהיו למפרק המסדיר, נוסף על סמכויות בית המשפט והמפרק לפי הדין האמור, גם הסמכויות המוקנות לרשות המקומית על פי הדין ותחיקת הביטחון, כנדרש לשם הסדרת זכויותיה וחובותיה של הרשות המקומית, והכל אלא אם כן נקבע אחרת בתקנות שנקבעו לפי סעיף 122.

(ב) המפרק המסדיר לא ישלם כל תשלום ולא יוציא כל הוצאה מקופת הפירוק של הרשות המקומית, כהגדרתה בסעיף 120, אלא לאחר מתן הודעה על כך למינהלה; המינהלה רשאית להודיע למפרק המסדיר, בתוך 14 ימים מיום קבלת הודעתו, על התנגדותה לתשלום המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, לא יבוצע התשלום, והמפרק המסדיר רשאי יהיה לערער על החלטתה כאמור בסעיף 119 באופן שבו ניתן לערער על החלטה סופית שלו; במימוש נכסי רשות מקומית יתייעץ המפרק המסדיר עם המינהלה, ולא ימומש נכס אשר המינהלה, לאחר התייעצות עם המנהל הכללי של משרד הביטחון או המנהל הכללי של משרד הפנים, או מי שהם הסמיכו לענין זה, הורתה כי אין לממשו.

(ג) מפרק מסדיר יבדוק את תביעות החוב שיוגשו לו גם על פי הדין ותחיקת הביטחון שחלו על הרשות המקומית.

דיווח
למינהלה
ותשלום
מוקדם

118. (א) בתום בירור כל תביעות החוב נגד הרשות המקומית על ידי המפרק המסדיר, לאחר המצאת החלטותיו לנושי הרשות המקומית הנוגעים בדבר אך לפני התשלום לנושים, יגיש המפרק המסדיר למינהלה דוח אודות נכסי הרשות המקומית, בצירוף כל החלטותיו בדבר החובות שהכיר בהם, ריכוז החובות האמורים והערכה של יתרת החוב שלא ניתן יהיה לפרוע מקופת הפירוק של הרשות המקומית, כהגדרתה בסעיף 120 (בסעיף זה – הדוח); המפרק המסדיר יפרסם את מועד הגשת הדוח למינהלה.

(ב) ביקש המפרק המסדיר לשלם חוב שהכיר בו לפני הגשת הדוח כאמור בסעיף קטן (א), יגיש למינהלה את בקשתו בפירוט נימוקיה.

(ג) המינהלה רשאית להודיע למפרק המסדיר, בתוך 14 ימים מיום קבלת בקשתו, על התנגדותה לתשלום המוקדם המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, ישלח המפרק המסדיר העתק מהודעתה ומנימוקיה לנושה הנוגע בדבר, והנושה רשאי לערער על החלטתה כאמור בסעיף 119 כאילו היתה החלטה סופית של המפרק המסדיר, וכן רשאי המפרק המסדיר לערער עליה כאמור.

(ד) לא הודיעה המינהלה על התנגדותה לתשלום מוקדם בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), יודיע המפרק המסדיר לנושים ולמינהלה על החלטתו בדבר התשלום המוקדם, כאמור בבקשתו.

(ה) לא יוגש ערעור על החלטת המפרק המסדיר בנוגע לחוב אלא לאחר הגשת הדוח למינהלה כאמור בסעיף קטן (א), זולת על החלטתו בדבר תשלום מוקדם שעליה הודיע כאמור בסעיף קטן (ד), ויראו, לצורך הגשת הערעור, את יום פרסום מועד הגשת הדוח למינהלה או את יום הודעת המפרק המסדיר על ההחלטה בדבר תשלום מוקדם, לפי הענין, כיום מתן ההחלטה.

119. (א) ערעור על החלטות מפרק מסדיר לענין ערעור, דין החלטה סופית של מפרק מסדיר כדין פסק דין של בית משפט שלום, ודין החלטה אחרת של מפרק מסדיר כדין החלטה אחרת של בית משפט שלום; בית המשפט המוסמך לענין זה יהיה בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.

(ב) ערעור על החלטה של מפרק מסדיר יכול שיוגש על ידי נושה של הרשות המקומית, על ידי המינהלה וכן, ברשות בית המשפט – על ידי אדם אחר הרואה את עצמו נפגע מן ההחלטה; על אף האמור בסעיף קטן (א), ערעור המינהלה על החלטה של מפרק מסדיר יוגש בתוך 60 ימים מיום מתן ההחלטה.

(ג) הוגש ערעור, יומצא העתק ממנו. בתוך 48 שעות, למינהלה, ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בהליך; על המצאה כאמור יחולו הוראות פרק ל"ב לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984⁴⁰, בשינויים המחוייבים.

ערעור על החלטות מפרק מסדיר

⁴⁰ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.

הסדרת
חובות

120. (א) חובות הרשות המקומית, כפי שהוכרו על ידי המפרק המסדיר, ישולמו מתוך נכסיה של הרשות המקומית ומתוך הכספים שהתקבלו על ידי המפרק המסדיר בהליכי הפירוק של רשות מקומית, לרבות ממימוש נכסיה הניתנים למימוש (בסימן זה – קופת הפירוק של הרשות המקומית).
- (ב) מפרק מסדיר לא ישלם חוב שהכיר בו לפני תום התקופות לערעור על החלטתו, כאמור בסעיף 119.
- (ג) הוגש ערעור כאמור בסעיף 119 על החלטת מפרק מסדיר שענינה הסכום לתשלום, לא ישלם המפרק המסדיר את הסכום על פי ההחלטה עד לסיום הליכי הערעור, זולת הסכום שאינו שנוי במחלוקת, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.
- (ד) נותרה יתרת כספים או נכסים בקופת הפירוק של הרשות המקומית לאחר תשלום חובותיה והוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק, יעביר המפרק המסדיר את היתרה למינהלה, בצירוף דוח המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הרשות המקומית, הכספים שהתקבלו וההוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.
- (ה) (1) לא ניתן לפרוע את חובותיה של הרשות המקומית אשר הוכרו על ידי המפרק המסדיר מתוך קופת הפירוק של הרשות המקומית, יפנה המפרק המסדיר למינהלה בבקשה שתעביר לידיו את הסכום הנדרש לתשלום יתרת החוב שלא נפרעה; לבקשה יצרף המפרק המסדיר דוח כאמור בסעיף קטן (ד); המינהלה רשאית לדרוש מהמפרק המסדיר נתונים והבהרות נוספים, ככל שתמצא לנכון.
- (2) המינהלה תשלם את יתרת החוב שלא נפרעה אלא אם כן החליטה שלא לשלם את הסכום הנדרש, כולו או חלקו, וזאת בשל נימוקים מפורטים שיינתנו בכתב ויימסרו למפרק המסדיר; המפרק המסדיר ישלח העתק מן ההחלטה לנושים הנוגעים בדבר.
- (3) על החלטת המינהלה רשאים המפרק המסדיר או נושה לערער, בתוך 30 ימים מיום מתן ההחלטה, בפני בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.

(4) המינהלה תשלם בהתאם להחלטתה כאמור בפסקה (2),
ואם הוגש עליה ערעור לפי פסקה (3) – בהתאם להכרעת
בית המשפט בערעור.

(ו) תשלום כאמור בסעיף זה לא ייחשב כפיצויים לפי חוק זה.

סיום הליכי הפירוק 121. (א) עם השלמת הליכי הפירוק של רשות מקומית יודיע המפרק
המסדיר על כך למינהלה; להודעתו יצרף המפרק המסדיר
דוח סופי המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הרשות
המקומית, הכספים שהתקבלו והוצאות שהוצאו במסגרת
הפירוק.

(ב) הודיע המפרק המסדיר על השלמת הליכי הפירוק, תחדל
הרשות המקומית מלהיות אישיות משפטית.

תקנות 122. (א) (1) השרים רשאים לקבוע תקנות לביצוע הוראות סימן זה,
לרבות לענין הבטחת תשלום קצבה המשתלמת בשל
פרישה מקופת הרשות המקומית לעובדים, לגמלאים
ולנושאי המשרה שלה הזכאים לכך.

(2) לענין פסקה (1), "השרים" –

(א) לענין רשות מקומית, למעט המועצה הדתית חוף
עזה והתאגידים הקשורים – שר הפנים ושר
המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר;

(ב) לענין המועצה הדתית חוף עזה – ראש הממשלה,
בהתייעצות עם שר המשפטים ושר האוצר;

(ג) לענין התאגידים הקשורים – שר המשפטים,
בהתייעצות עם שר הפנים ושר האוצר.

(ב) שר הפנים ושר המשפטים, בהתייעצות עם המינהלה, רשאים,
בצו, לשנות את התוספת הרביעית.

סימן ב': ועדים מקומיים

הגדרות 123. בסימן זה –

"הרשם" – רשם האגודות השיתופיות;

"ועד מקומי" – ועד מקומי של יישוב מפונה למעט ניסנית, נווה
דקלים וכדים.

דין ועד מקומי 124. ועד מקומי לא יהיה זכאי לפיצויים ויחולו עליו הוראות סימן זה.

125. ביום הפינוי של יישוב מפונה למעט ניסנית, נווה דקלים וכדים, יחדל לפעול, לכל דבר וענין, הועד המקומי של אותו יישוב, ויראו אותו כאילו ניתן לגביו צו פירוק כמשמעותו בפקודת האגודות השיתופיות.

הפסקת פעולתו של ועד מקומי

126. (א) ועד מקומי יפוך בהתאם לפקודת האגודות השיתופיות בשינויים המחויבים, ובשינויים המפורטים בסימן זה, ורשם האגודות השיתופיות ימנה לו ולאגודה השיתופית ההתיישבותית באותו יישוב (בסימן זה – האגודה) אותו מפרק (בסימן זה – המפרק); מינוי המפרק טעון אישור היועץ המשפטי לממשלה.

פירוק ועד מקומי וסמכויות המפרק

(ב) המפרק יבדוק את תביעות החוב שיוגשו לו לגבי הועד המקומי גם על פי הדין ותחיקת הביטחון שחלו על הועד המקומי, ויוקנו לו סמכויות המוקנות לוועד המקומי על פי הדין ותחיקת הביטחון, כנדרש לשם הסדרת זכויותיו וחובותיו של הועד המקומי.

(ג) המפרק לא ישלם כל תשלום ולא יוציא כל הוצאה מקופת הפירוק של הועד המקומי, כהגדרתה בסעיף 130, אלא לאחר מתן הודעה על כך למינהלה; המינהלה רשאית להודיע למפרק, בתוך 14 ימים מיום קבלת הודעתו, על התנגדותה לתשלום המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, לא יבוצע התשלום, והמפרק רשאי יהיה לערער על החלטתה באופן שבו ניתן לערער על החלטה סופית שלו; במימוש נכסי ועד מקומי יתייעץ המפרק עם המינהלה, ולא ימומש נכס אשר המינהלה, לאחר התייעצות עם המנהל הכללי של משרד הביטחון או המנהל הכללי של משרד הפנים, או מי שהם הסמיכו לענין זה, הורתה כי אין לממשו.

127. (א) המפרק יפריד בין נכסיו וחובותיו של הועד המקומי לבין נכסיה וחובותיה של האגודה, ימנע ביצוע עסקאות ביניהם לגבי נכסים וחובות אלה, וימציא למינהלה דוח מפורט על ההפרדה שעשה.

הפרדה בין הועד המקומי לאגודה השיתופית ההתיישבותית

(ב) הליכי הפירוק יתנהלו באופן שיישמרו האישיות המשפטית הנפרדת של הועד המקומי ושל האגודה, ותישמר בכל עת הפרדה כאמור בסעיף קטן (א).

דיווח
למינהלה
ותשלום
מוקדם

128. (א) בתום בירור כל תביעות החוב נגד הועד המקומי על ידי המפרק, לאחר המצאת החלטותיו לנושי הועד המקומי הנוגעים בדבר אך לפני התשלום לנושים, יגיש המפרק לרשם ולמינהלה דוח אודות נכסי הועד המקומי, בצירוף כל החלטותיו בדבר החובות שהכיר בהם, ריכוז החובות האמורים והערכה של יתרת החוב שלא ניתן לפרוע מקופת הפירוק של הועד המקומי, כהגדרתה בסעיף 130 (בסעיף זה – הדוח); המפרק יפרסם את מועד הגשת הדוח למינהלה.

(ב) ביקש המפרק לשלם חוב שהכיר בו לפני הגשת הדוח כאמור בסעיף קטן (א), יגיש למינהלה את בקשתו בפירוט נימוקיה.

(ג) המינהלה רשאית להודיע למפרק, בתוך 14 ימים מיום קבלת בקשתו, על התנגדותה לתשלום המוקדם המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, ישלח המפרק העתק מהודעתה ונימוקיה לנושה הנוגע בדבר, והנושה רשאי לערער על החלטתה כאילו היתה החלטה סופית של המפרק, וכן רשאי המפרק לערער עליה כאמור.

(ד) לא הודיעה המינהלה על התנגדותה לתשלום מוקדם בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), יודיע המפרק לנושים ולמינהלה על החלטתו בדבר התשלום המוקדם, כאמור בבקשתו.

(ה) לא יוגש ערעור על החלטת המפרק בנוגע לחוב אלא לאחר הגשת הדוח למינהלה כאמור בסעיף קטן (א), זולת על החלטתו בדבר תשלום מוקדם שעליה הודיע כאמור בסעיף קטן (ד), ויראו, לצורך הגשת הערעור, את יום פרסום מועד הגשת הדוח למינהלה או את יום הודעת המפרק על ההחלטה בדבר תשלום מוקדם, לפי הענין, כיום מתן ההחלטה.

129. (א) נוסף על האמור בפקודת האגודות השיתופיות, רשאית גם המינהלה לערער על החלטות המפרק, לרבות החלטותיו בענין הפרדה כאמור בסעיף 127, בדרך הקבועה לענין זה לפי פקודת האגודות השיתופיות, בשינויים המחויבים ובשינויים הקבועים בפרק זה.

(ב) לענין ערעור, דין החלטה סופית של הרשם כדין פסק דין של בית משפט שלום, ודין החלטה אחרת של הרשם כדין החלטה אחרת של בית משפט שלום; בית המשפט המוסמך לענין זה יהיה בית המשפט המחוזי בירושלים; ערעור כאמור יכול שיוגש על ידי מי שרשאי להגיש ערעור על החלטות המפרק; על אף האמור בסעיף זה, ערעור המינהלה על החלטה של מפרק או של הרשם יוגש בתוך 60 ימים מיום מתן ההחלטה.

(ג) הוגש ערעור לרשם, ימציא הרשם העתק ממנו, בתוך 48 שעות, למינהלה, ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בהליך.

(ד) הוגש ערעור לבית המשפט, יומצא העתק ממנו, בתוך 48 שעות למינהלה, ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בהליך; על המצאה כאמור יחולו הוראות סעיף 119(ג).

הסדרת חובות 130. (א) חובות הועד המקומי, כפי שהוכרו על ידי המפרק, ישולמו מתוך נכסיו של הועד המקומי ומתוך הכספים שהתקבלו על ידי המפרק בהליכי הפירוק של הועד המקומי, לרבות ממימוש נכסיו הניתנים למימוש (בסימן זה – קופת הפירוק של הועד המקומי).

(ב) מפרק לא ישלם חוב של הועד המקומי שהכיר בו, לפני תום התקופות לערעור על החלטתו.

(ג) הוגש ערעור על החלטת מפרק שענינה הסכום לתשלום, לא ישלם המפרק את הסכום על פי ההחלטה עד לסיום הליכי הערעור, זולת הסכום שאינו שנוי במחלוקת, אלא אם כן קבע אחרת בית המשפט או הרשם, לפי הענין.

(ד) נותרה יתרת כספים או נכסים בקופת הפירוק של הועד המקומי לאחר תשלום חובותיו והוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק, יעביר המפרק את היתרה למינהלה, בצירוף דוח המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הועד המקומי, הכספים שהתקבלו וההוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.

(ה) (1) לא ניתן לפרוע את חובותיו של הועד המקומי אשר הוכרו על ידי המפרק מתוך קופת הפירוק של הועד המקומי, יפנה המפרק למינהלה בבקשה שתעביר לידיו את הסכום הנדרש לתשלום יתרת החוב שלא נפרעה; לבקשה יצרף המפרק דוח כאמור בסעיף קטן (ד); המינהלה רשאית לדרוש מהמפרק נתונים והבהרות נוספים ככל שתמצא לנכון.

(2) המינהלה תשלם את יתרת החוב שלא נפרעה אלא אם כן החליטה שלא לשלם את הסכום הנדרש, כולו או חלקו, וזאת בשל נימוקים מפורטים שייתנו בכתב ויימסרו למפרק; המפרק ישלח העתק מן ההחלטה לנושים הנוגעים בדבר.

(3) על החלטת המינהלה רשאים המפרק או נושה לערער, בתוך 30 ימים מיום מתן ההחלטה, לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.

(4) המינהלה תשלם בהתאם להחלטתה כאמור בפסקה (2), ואם הוגש עליה ערעור לפי פסקה (3) – בהתאם להכרעת בית המשפט בערעור.

(ו) תשלום כאמור בסעיף זה לא ייחשב כפיצויים לפי חוק זה.

החלת הוראות 131. שר הפנים ושר המשפטים רשאים, לבקשת המינהלה או מיזמתם, לקבוע בצו כי הוראות סימן א' יחולו על הסדרת חובותיו וזכויותיו של ועד מקומי מסוים, לרבות לענין מינויו של אדם שאינו המפרק, לשם הסדרת חובותיו וזכויותיו של הועד המקומי, אם נוכחו כי תהיה זו דרך מתאימה יותר לפירוק הועד המקומי, וזאת אף אם כבר החלו הליכי פירוקו.

132. (א) עם השלמת הליכי הפירוק של ועד מקומי יודיע המפרק על כך לרשם, וימסור העתק מהודעתו למינהלה; להודעתו יצרף המפרק דוח סופי המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הועד המקומי, הכספים שהתקבלו וההוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.

(ב) הודיע המפרק על השלמת הליכי הפירוק, יחדל הועד המקומי מלהיות אישיות משפטית.

(ג) לא יסתיימו הליכי הפירוק של האגודה אלא לאחר שהועד המקומי באותו יישוב חדל להיות אישיות משפטית כאמור בסעיף קטן (ב).

תקנות 133. שר הפנים ושר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאים לקבוע תקנות לביצוע הוראות סימן זה, ובכלל זה הוראות שלפיהן יפעלו המפרק והרשם בפירוקו של ועד מקומי, לרבות בענין הפרדה כאמור בסעיף 127.

פרק ח': הוראות שונות
סימן א': ייחוד העילה והסמכות

ייחוד העילה והסמכות 134. (א) לא יינתן פיצוי ולא תהיה זכות, עילה או תביעה לפיצוי מאת המדינה או מאת רשות מרשויותיה ומי שפעל מטעמה, בשל הפינוי שבוצע ליישום תכנית ההתנתקות ושנעשה לפי הוראות חוק זה, לרבות בשל ביטול זכויות כאמור בחוק זה, ובשל החלטות רשויות המדינה הקשורות לפינוי כאמור, או בשל הפסד הכרוך בו, אלא מכוח חוק זה ולפי תנאיו, לרבות תשלום מיוחד לפי סעיף 137(ב)(2) לגבי מי שאינו זכאי לפי חוק זה.

(ב) לא תהיה מכוח משא ומתן, הסכם, החלטה, הבטחה, הוראה או מסמך אחר, כל זכות לפיצוי או עילת תביעה כלפי המדינה או כלפי רשות מרשויותיה ומי שפעל מטעמה, בשל הפינוי, אלא לפי הוראות חוק זה או הסכם לפיו.

(ג) לא תהיה סמכות לקבוע זכאות לפיצויים או סכום פיצויים לענין חוק זה, אלא לפי הוראה של חוק זה.

135. (א) סעיף 134 לא יחול על מי שויתר על קבלת פיצויים לפי חוק זה לרבות על קבלת תשלום מיוחד לפי סעיף 137(ב)(2), ובלבד שהויתור יהיה בתוך שלוש שנים מיום הפינוי הנוגע לאותו אדם, ושעד למועד הויתור לא הגיש תביעה או בקשה ולא היה צד להסכם לפי חוק זה.

ויתור על קבלת פיצוי לפי החוק ותביעות שענינן הפרת חיוב בשל הפינוי

(ב) ויתור יהיה בהודעה בכתב למינהלה בנוסח שייקבע בתקנות (בסעיף זה - כתב ויתור).

(ג) מי שמסר כתב ויתור רשאי לחזור בו בתוך 30 ימים מיום מסירת כתב הויתור; לא חזר בו כאמור, לא יהיה זכאי לתבוע פיצויים או לבקש תשלום מיוחד לפי חוק זה.

(4) מקדם המינוף של העסק יהיה, לפי מידת המינוף של העסק ביום 31 בדצמבר 2003, ואם העסק לא הגיש לפני היום הקובע דוח לשנת 2003 - לפי מידת המינוף של העסק ביום 31 בדצמבר 2002, כלהלן:

(א) לעסק שמידת המינוף בו היא שליש או פחות - 0:

(ב) לעסק שמידת המינוף בו עולה על שליש אך קטנה משני שלישים - 0.05:

(ג) לעסק שמידת המינוף בו היא שני שלישים או יותר - 0.1.

(5) מידת המינוף תחושב על בסיס הרוח לשנת 2003 או 2002, לפי הענין, לפי נוסחה זו:

$$\text{מידת המינוף} = \frac{\text{התחייבויות כספיות בניכוי נכסים כספיים}}{\text{סך המאזן}}$$

(6) השקעה מצטברת בצידוד, הוצאות פחת הצידוד, מכירות, התחייבויות כספיות, נכסים כספיים וסך מאזן יהיו בהתאם לדוחות כאמור בסעיף 10.

התוספת הרביעית

(סעיף 113)

תאגידים קשורים למועצה האזורית חוף עזה

1. החברה המרכזית לפיתוח חוף הנגב בע"מ.

2. חברת הצמיחה האוסטרלית בע"מ.

דברי הסבר

התוספת הרביעית

בתוספת זו מנויים שני תאגידים שבבעלות המועצה האזורית חוף עזה, אשר לפי סימן א' לפרק ד'

המוצע יחדלו לפעול ביום הפיגו והמפרק של המועצה האזורית יפעל גם לפירוקם. לפי סעיף 22(ב) המוצע ניתן להוסיף תאגידים לתוספת זו, כך שהוראות הסימן האמור יחולו גם עליהם.

משרד הפנים
לשכת המנהל הכללי

3 כח

כ"ח יוסף

אל: יהודה דמור

מאת: אליהו

הנדון: השתתפות בתוכנית מילואים

שלום רב,
מז"ב (מ"ב) המורה והמורה את התוכנית לגבי השתתפות הרושיות
היושבים בתוכנית המילואים, לט"ו שנים
לכל שנה מז"ב הטיבם בצורה המעולה, הסכים
שהוא/ה מוצע/ת הנסטיים של שנת 2002/3, ו (וסכים
שאתר ע"י כנ"ל המטבין שמונו למשקל רואי החשבון שרשם
עתה לבג"צ.

כ"י שרובתו יושב המילואים בין המוקדות השונים
יהודה: אל"ה הרושיות שימשו אותך לציון לבג"צ (אתה אחי להם)
לכם, לא ק"ל.

והי: המילואים מהקט כי תוציא מותב לט"ל אחת מ"פ הרושיות
שיצן עתה (ושלחן מ"ל, רוא) לו ינואל הרושיות שביצ"ו וכן
תהקט, במטבין הסכים לנערים.

אליהו
חתימה

22/2
תאריך

הצטרף:
לשכת הימין, ח.ח. 28/2

מס' תיק

מס' תיק

חוק ב 22/2/05 ע"י אליהו מימין

השתתפויות רשיויות יו"ש בתקציב מועצת יש"ע

(באלפי שקלים חדשים)

[illegible]

ת. תונוניק
היכנת ומקרה

הוכן ב 22/2/05 ע"י אליאב מימון

השתתפויות רשויות יו"ש בתקציב מועצת יש"ע

(באלפי שקלים חדשים)

סה"כ		2004		2003		2002					
מכתבם	רו"ח	מכתבם	רו"ח	מכתבם	דוח שנתי	מכתבם	רו"ח	מכתבם	דוח שנתי	שם הרשות	מס"ד
לא	לא	לא	לא	לא	לא	לא	לא	לא	לא	מו"מ אורנית	1
20.0	20.0	0.0	0.0	20.0	20.0	20.0	0.0	30.0	0.0	מו"מ אלפי מנשה	2
לא	לא	לא	לא	לא	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מו"מ אלקנה	3
100.0	לא	לא	לא	100.0	לא	100.0	לא	0.0	0.0	מו"מ אפרתה	4
0.0	לא	לא	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	עיריית אריאל	5
1,237.4	לא	240.0	לא	1,000.0	לא	600.0	לא	550.0	397.4	מו"מ בית אל	6
63.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	63.0	לא	0.0	0.0	מו"מ בית אריה	7
830.0	830.0	430.0	430.0	400.0	0.0	400.0	0.0	0.0	0.0	עיריית ביתר עלית	8
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מוא"ז בקעת הירדן	
0.0	לא	0.0	לא	36.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מו"מ גבעת זאב	9
562.0	530.0	402.0	374.0	82.0	78.0	78.0	78.0	78.0	78.0	מו"מ גוש עציון	10
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מו"מ הר אדר	11
1,020.0	1,020.0	231.0	231.0	355.0	405.0	355.0	434.0	0.0	434.0	מוא"ז הר חברון	12
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מוא"ז מגילות ים המלח	13
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מו"מ מודיעין עילית	14
5,478.0	4,478.2	2,284.0	2,004.0	2,284.0	2,030.0	1,924.2	910.0	550.0	550.0	מוא"ז מטה בנימין	15
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	עיריית מעלה אדומים	16
0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	מו"מ מעלה אפרים	17
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מו"מ עמנואל	18
0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא	0.0	0.0	מוא"ז ערבות הירדן	19
148.5	148.5	24.5	24.5	70.0	70.0	70.0	54.0	54.0	54.0	מו"מ קרית ארבע	20
0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	מו"מ קדומים	21
170.0	לא	0.0	לא	150.0	לא	150.0	לא	20.0	20.0	מו"מ קרני שומרון	22
3,790.0	3,452.0	1,700.0	1,700.0	1,334.0	180.0	771.0	756.0	180.0	981.0	מוא"ז שומרון	23
11,848.5	12,054.1	5,071.5	5,003.5	4,545.0	4,074.0	4,536.2	2,232.0	1,462.0	2,514.4	סה"כ	

מוא"ז בקעת הירדן השיבו שלא עתרו נגדם ולכן לא רלוונטי

20/2/05

ליוויה לפני גפ"ק ההסכם

השתתפויות רשויות יו"ש בתקציב מועצת יש"ע

(באלפי שקלים חדשים)

		סה"כ		2004		2003		2002			
מס"ד	שם הרשות	מכתבם	דוח שנתי	רו"ח	מכתבם	דוח שנתי	רו"ח	מכתבם	רו"ח	דוח שנתי	בג"צ
1	מו"מ אורנית	0.0	0.0	לא	5.0	5.0	לא	5.0	לא	0.0	לא
2	מו"מ אלפי מנשה	0.0	30.0	0.0	20.0	20.0	20.0	20.0	0.0	20.0	כן
3	מו"מ אלקנה	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	נמחקה
4	מו"מ אפרתה	0.0	0.0	לא	100.0	100.0	לא	100.0	לא	100.0	נמחקה
5	עיריית אריאל	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
6	מו"מ בית אל	397.4	550.0	לא	600.0	1,000.0	לא	240.0	לא	1,237.4	לא
7	מו"מ בית אריה	0.0	0.0	לא	63.0	0.0	לא	0.0	לא	63.0	לא
8	עיריית ביתר עלית	0.0	0.0	0.0	400.0	0.0	400.0	430.0	430.0	830.0	כן
	מוא"ז בקעת הירדן	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
9	מו"מ גבעת זאב	0.0	0.0	לא	0.0	36.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
10	מו"מ גוש עציון	78.0	78.0	78.0	78.0	78.0	82.0	374.0	402.0	530.0	562.0
11	מו"מ הר אדר	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
12	מוא"ז הר חברון	434.0	0.0	לא	355.0	405.0	לא	231.0	לא	1,020.0	כן
13	מוא"ז מגילות ים המלח	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
14	מו"מ מודיעין עילית	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
15	מוא"ז מטה בנימין	550.0	550.0	910.0	1,924.2	2,030.0	2,284.0	2,004.0	2,284.0	4,478.2	5,478.0
16	עיריית מעלה אדומים	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	נמחקה
17	מו"מ מעלה אפרים	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	כן
18	מו"מ עמנואל	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
19	מוא"ז ערבות הירדן	0.0	0.0	לא	0.0	0.0	לא	0.0	לא	0.0	לא
20	מו"מ קרית ארבע	54.0	54.0	54.0	70.0	70.0	70.0	24.5	24.5	148.5	כן
21	מו"מ קדומים	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	כן
22	מו"מ קרני שומרון	20.0	20.0	לא	150.0	150.0	לא	0.0	לא	170.0	לא
23	מוא"ז שומרון	981.0	180.0	756.0	771.0	180.0	1,334.0	1,700.0	1,700.0	3,452.0	3,790.0
	סה"כ	2,514.4	1,462.0	1,798.0	4,536.2	4,074.0	4,190.0	5,003.5	4,840.5	12,054.1	10,828.5
מוא"ז בקעת הירדן השיבו שלא עתרו נגדם ולכן לא רלוונטי											

ליוויה

לפני

לפני

לפני

השתתפויות רשויות יו"ש בתקציב מועצת יש"ע - ע"פ דוחות מבוקרים - רשימת תמיכות והשתתפויות שניתנו (באלפי שקלים חדשים)			
2003		2002	
השתתפות במועצת יש"ע	5	השתתפות במועצת יש"ע	30
השתתפות במועצת יש"ע	20		
האגודה לקידום האיכלוס ביש"ע	100		
אמנה 400, מועצת יש"ע 600	1,000	אמנה 250, מועצת יש"ע 300	550
השתתפות במועצת יש"ע	36		
האגודה לקידום האיכלוס ביש"ע	78	האגודה לקידום האיכלוס ביש"ע	78
השתתפות בתנועה מיישבת 150, השתתפות קידום האיכלוס 355	405		
מיסי אירגון המועצות - (הסכום גבוה מאד !!!)	2,030	השתתפות במועצת יש"ע	550
האגודה לקידום האיכלוס ביש"ע	70	האגודה לקידום האיכלוס ביש"ע	54
השתתפות במועצת יש"ע	150	השתתפות במועצת יש"ע	20
השתתפות במועצת יש"ע	180	השתתפות במועצת יש"ע	180
	4,074		1,462

ממצאי ביקורת מיוחדת עבור מימון פעילות נגד תכנית ההתנתקות

ג' ע"ה גז'קת ר"ח

ממזאים	שם רשות	סטטוס	
הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות.	אלפי מנשה	מו"מ	1
הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות.	ביתר עלית	עירייה	2
מעבר להצהרת הרשות מצ"ב ההוצאות הבאות: בשנת 2003 - 4,000 ₪ עבור הסעות להפגנות וכנס חרום נגד ההתנתקות בשנת 2004 - 28,000 ₪ עבור הסעות להפגנות ופרסום נגד ההתנתקות.	גוש עציון	מוא"ז	3
הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות בסייג אחד, נמצאו הסעת תושבים להפגנה (ב-30.1.05) אשר עפ"י דברי הרשות אלו היו במימון התושבים ומועצת יש"ע. טרם יצאו חשבוניות חיוב בגין ההסעות הנ"ל (במהלך הביקורת לשנת התקציב 2004 יבדוק ר"ח את הסוגיה).	הר חברון	מוא"ז	4
מעבר להצהרת הרשות נמצאו הוצאות ליום 1/2005 בסך 18,000 ₪. בנוסף להצהרה נמצאו העברות לאמנה כלהלן: בשנת 2002 - 360,000 ₪ בשנת 2003 - 360,000 ₪ בשנת 2004 - 280,000 ₪ בשנת 1/2005 - 18,000 ₪ וכן ביצוע תשלומים בגין הוצאות הקשורות, לכאורה, ישירות למאבק נגד ההתנתקות היו בסך של 14,131 ₪ בשנת 2004.	מטה בנימין	מוא"ז	5
הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכות באף גוף, כולל מועצת יש"ע. רישומי הנה"ח ל-1/2005 היו חלקיים בלבד ולכן לא הייה ניתן לאמת ההוצאות.	מעלה אפרים	מו"מ	6
הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים למועצת יש"ע.	קדומים	מו"מ	7
הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות.	קרית ארבע	מו"מ	8
במסגרת השתתפות מוא"ז שומרון בתקציב מועצת יש"ע נמצאו התקצובים הבאים: בשנת 2002 - 756,00 ₪ בשנת 2003 - 1,334,000 ₪ בשנת 2004 - 1,700,000 ₪ בפעול ההוצאה גדולה ב-338,000 ₪ לעומת הצהרת הרשות. לתשומת לב, לא נבדקו דוחות נסיעה של האוטובוסים, מאחר ואלו מתבצעים ע"י קבלני משנה. כמו כן, מאזני בוחן של חברות בנות ומתנסים לא סופקו באופן שוטף למועצה.	שומרון	מוא"ז	9

רשומות

ספר החוקים

18 בפברואר 2005

1982

ט' באדר א' התשס"ה

עמוד

142 חוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005

תיקונים עקיפים:

חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב), התשנ"ה-1995 - מס' 78

חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 - מס' 29

חוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980 - מס' 24

חוק הפחתת הגרעין והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992 - מס' 7

חוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005*

פרק א': פרשנות ותחולה

1. מטרת החוק. חוק זה מטרתו להסדיר את הענינים שלהלן, לשם יישום תכנית ההתנתקות:
- (1) פינוי ישראלים ונכסיהם מחבל עזה ומשטח בצפון השומרון, בהתאם להחלטות הממשלה;
 - (2) מתן פיצויים הוגנים וראויים, כנסיבותיו המיוחדות של הענין, מאוצר המדינה, לזכאים לכך לפי חוק זה;
 - (3) סיוע לזכאים לכך לפי חוק זה בתהליך הפינוי ובמעבר למקומות מגורים ותעסוקה חדשים;
 - (4) העתקת מקומות מגורים של קבוצות מתיישבים והעתקת אגודות שיתופיות התיישבותיות למקומות חלופיים, לפי הוראות חוק זה.
2. (א) בחוק זה –
- "אגודה שיתופית התיישבותית" – אגודה שיתופית שהתאגדה לשם התיישבות ביישוב, שהפך ליישוב מפונה, ושחבריה הם תושבי אותו יישוב;
- "אזור" – כל אחד מאלה: יהודה והשומרון וחבל עזה;
- "הגליל" – מחוז הצפון כפי שנקבעו גבולותיו בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ולנפות ותיאור גבולותיהם, לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948;
- "ההחלטה בדבר אזורי עדיפות" – החלטת הממשלה מס' 2228, מיום ה' באב התשס"ב (14 ביולי 2002), בדבר אזורי עדיפות לאומית;
- "היום הקובע" – י"ז בסיון התשס"ד (6 ביוני 2004);
- "המדר" – מדרד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;
- "המינהלה" – המינהלה כמשמעותה בסעיף 4;
- "הממונה" – הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באזור חבל עזה או הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש באזור יהודה והשומרון, לפי הענין, לרבות מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור בפעולתו כממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש;
- "המנהל" – מנהל המינהלה שמונה לפי הוראות סעיף 5(א);
- "המפקד", לענין חבל עזה – מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור חבל עזה או אלוף פיקוד הדרום, ולענין אזור יהודה והשומרון – מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור יהודה והשומרון או אלוף פיקוד המרכז, וכן מי שכל אחד מהם הסמיך;
- "הנגב" – מחוז הדרום כפי שנקבעו גבולותיו בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ונפות ותיאור גבולותיהם, לפי סעיף 3 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948;
- "הפינוי" – הפינוי של השטחים המפונים, לרבות היישובים המפונים;

* התקבל בכנסת ביום ד' באדר א' התשס"ה (16 בפברואר 2005); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 130, מיום י"ב בחשון התשס"ה (27 באוקטובר 2004), עמ' 2.
1 ע"ר 2, התש"ח, תוס' א', עמ' 1.
2 ע"ר 2, התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

"הפיצויים" – פיצוי, מענק, תשלום, הלוואה וכל הטבה אחרת הניתנים לפי הוראות חוק זה;
"הפרשי הצמדה למדד", לגבי תקופה כלשהי – תוספת לסכום לפי שיעור העליה של המדד
מן המדד שפורסם לאחרונה לפני תחילת התקופה עד המדד שפורסם לאחרונה לפני
תום התקופה;

"השמאי הממשלתי הראשי" – לרבות נציגו;

"ועדת זכאות" – ועדת זכאות כאמור בסעיף 10;

"ועדה מיוחדת" – ועדה שמונתה לפי הוראות סעיף 137;

"זכאי", לענין כל סוג של פיצויים – מי שמתמלאים בו התנאים לפי חוק זה לזכאות לאותו
סוג של פיצויים;

"חוק הביטוח הלאומי" – חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995;

"חוק החברות" – חוק החברות, התשנ"ט-1999;

"חוק הלוואות לדירור" – חוק הלוואות לדירור, התשנ"ב-1992;

"חוק העמותות" – חוק העמותות, התש"ם-1980;

"חוק מיסוי מקרקעין" – חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963;

"חוק מע"מ" – חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975;

"חוק ניירות ערך" – חוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;

"חכירה" – שכירות לתקופה העולה על 25 שנים;

"חשב המינהלה" – חשב משרד ראש הממשלה או סגנו, או נציג מטעמו שמונה באישור
החשב הכללי במשרד האוצר;

"יום הגבלת הכניסה", לשטח מפונה – היום שנקבע בצו לפי סעיף 22(ב) כיום שממנו ואילך
תוגבל הכניסה לאותו שטח;

"יום הפינוי", של שטח מפונה – היום שנקבע בצו לפי סעיף 22(א) כיום פינויו של אותו שטח;

"יישוב מפונה" – יישוב ישראלי בשטח מפונה, וכן אזור התעשייה ארוז; לענין זה, "יישוב
ישראלי" – יישוב המנוי בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (אזור חבל עזה)
(מס' 604), התשל"ט-1979, או בתוספת לצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (יהודה
והשומרון) (מס' 783), התשל"ט-1979, שבתחיקת הביטחון;

"ישראלי" – אדם הרשום במרשם האוכלוסין לפי חוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965;
"כוחות הביטחון" – צבא הגנה לישראל, משטרת ישראל, שירות הביטחון הכללי ושירות
בתי הסוהר;

"מס בולים" – מס לפי חוק מס הבולים על מסמכים, התשכ"א-1961;

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

² ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

³ ס"ח התשנ"ב, עמ' 189.

⁴ ס"ח התש"ם, עמ' 210.

⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

⁶ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

⁷ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

⁸ ס"ח התשכ"ה, עמ' 270.

⁹ ס"ח התשכ"א, עמ' 64.

"מקדמה" – סכום המשתלם לזכאי, לרבות בדרך של הלוואה, כמקדמה על חשבון הפיצויים שייקבעו לו לפי חוק זה, על פי הסכם שנכרת בהתאם להחלטת הממשלה בדבר מקדמות, בין הזכאי לבין הממשלה, באמצעות מי שהוסמך לכך על ידי לענין זה;

"מרכז חיים", של אדם – כאמור בסעיף קטן (ב);

"פקודת החברות" – פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983¹¹;

"פקודת פשיטת הרגל" – פקודת פשיטת הרגל [נוסח חדש], התש"ס-1980¹²;

"שטח מפונה" – שטח שניתן לגביו צו לפי הוראות סעיף 22(א);

"שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך;

"תאגיד ישראלי" – תאגיד שהשליטה בו היא בידי ישראלי;

"תובע" – מי שהגיש תביעה לפיצויים;

"תחיקת הביטחון" – מנשר, צו, הודעה, מודעה, דרישה, רישיון, מינוי או כל מסמך אחר שנתן המפקד, וכן הדין החל באזור כתוקפו מזמן לזמן;

"תכנית ההתנתקות" – תכנית ההתנתקות המתוקנת שעליה החליטה הממשלה בהחלטה מספר 1996, מיום י"ז בסיון התשס"ד (6 ביוני 2004);

"תקופת הפינוי", של שטח מפונה – התקופה שמיום מתן צו לפי סעיף 22(א) עד יום השלמת ביצוע הפינוי בפועל.

(ב) לשם קביעת מקום מרכז חייו של תובע לענין חוק זה, יובאו בחשבון מכלול קשריו המשפחתיים, הכלכליים והחברתיים, ובהם, בין השאר:

(1) מקום המגורים שלו ושל בני משפחתו;

(2) חברותו באגודה שיתופית התיישבותית או באגודות שיתופיות אחרות של יישוב מפונה.

3. התחום הגאוגרפי שחוק זה חל לגביו הוא חבל עזה, וכן שטח בצפון השומרון המסומן במפה שבתוספת הראשונה.

פרק ב': המינהלה ותפקידיה

4. (א) במשרד ראש הממשלה תפעל מינהלה לסיוע למתיישבי חבל עזה וצפון השומרון וליישום תכנית ההתנתקות; עובדי המינהלה יהיו עובדי המדינה.

(ב) המינהלה אחראית על ביצוע הוראות חוק זה, למעט הוראות שביצוען מוטל על כוחות הביטחון או על רשות אחרת לפי חוק זה, ולשם כך יהיו לה, בין השאר, התפקידים והסמכויות המפורטים להלן:

(1) לשלם לזכאים את הפיצויים שייקבעו להם לפי חוק זה, בהתאם למנגנוני התשלומים הקבועים לפי חוק זה;

(2) לקבל, לאסוף, לבדוק ולאמת כל מידע ומסמכים הדרושים לשם בירור תביעות וקביעת זכאות לפיצויים לפי חוק זה, היקף הזכאות וסכומי הפיצויים, וכן לדרוש מכל אדם, לרבות תובע, ומכל רשות, למסור לה מידע ומסמכים כאמור, והכל – בכפוף לכל דין;

המינהלה,
תפקידיה
וסמכויותיה

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761.

¹² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 34, עמ' 639.

- (3) לזיום עריכת חוות דעת, הערכות ושמאיות, ובלבד ששמאות בעניני מקרקעין תתבצע בידי השמאי הממשלתי הראשי;
- (4) לערוך הסכמים עם תובעים בענין הפיצויים, הטעונים אישור ועדת זכאות;
- (5) להיכנס בכל עת סבירה, לאחר הודעה מתאימה בנסיבות הענין, לכל נכס בשטח מפונה, לצורך בירור עובדות, רישום מצאי ועריכת מדידות ובדיקות אחרות, ואולם אין להיכנס למקום המשמש לבית מגורים בלבד אם המחזיק מתנגד לכך;
- (6) לקבל חזקה במקרקעין בשטח מפונה, שפונה, עד תום תקופת הפינוי או עד למועד מוקדם יותר שעליו תחליט הממשלה;
- (7) לארגן פינוי של מיטלטלין, בין בעצמה ובין באמצעות אחר;
- (8) להנחות את רשויות המדינה, למעט כוחות הביטחון, בכל הקשור לפעילותן בשטח מפונה, ולהוצאת נכסים ממנו;
- (9) לתת למפונים סיוע וייעוץ מיוחדים בכל הקשור לפינוי, לרבות סיוע נפשי וסיוע בתחום הרווחה, במהלך כל תקופת ההתארגנות וההסתגלות למעבר למקומות מגורים ותעסוקה חדשים;
- (10) לתאם בין רשויות המדינה, וכן בין רשויות המדינה לבין רשויות מקומיות וגופים אחרים, בכל הקשור לסיוע למפונים בתקופת ההתארגנות וההסתגלות למעבר למקומות מגורים ותעסוקה חדשים, לרבות לענין העתקת מקומות המגורים של קבוצות מתיישבים, והעתקת אגודות שיתופיות התיישבותיות ומוסדות ציבור, כאמור בחוק זה;
- (11) לטפל בפניות של המועצה האזורית שומרון הנובעות מהפינוי;
- (12) לבצע כל פעולה אחרת שהממשלה הטילה על המינהלה לצורך ביצוע חוק זה.

המנהל, תפקידיו
וסמכויותיו

5. (א) ראש הממשלה ימנה את מנהל המינהלה; המנהל יהיה עובד המדינה.
- (ב) המנהל אחראי על ביצוע תפקידיו המינהלה לפי חוק זה, באמצעות עובדי המינהלה ובאמצעות נותני שירותים שעמם נחתמו הסכמים לפי הוראות סעיף 8.
- (ג) המנהל מוסמך לדרון ולהחליט בכל ענין שדרושה בו החלטה או הנחיה של המינהלה לפי הוראות חוק זה, למעט ענינים שבהם ניתנה הסמכות לגוף אחר.
6. (א) ראש הממשלה, בהתייעצות עם המנהל, ימנה משנה למנהל, ורשאי הוא למנות סגנים למנהל; המשנה והסגנים יהיו עובדי המדינה.
- (ב) המשנה יהיה ממלא מקום המנהל וימלא את תפקידיו המנהל בהעדרו, ומוקנות לו לשם כך סמכויות המנהל כאמור בסעיף 5.
- (ג) המנהל רשאי, באישור ראש הממשלה, לאצול מסמכויותיו למשנה או לסגן המנהל.

משנה וסגנים
למנהל

7. הודעה על מינוי המנהל ומשנהו ועל אצילת סמכויות לפי סעיף 6 (ג) תפורסם ברשומות.

פרסום

הסכמים עם
תובעים ועסקאות
אחרות

8. לצורך ביצוע הוראות ומתן סיוע לפי חוק זה, לרבות תפקידיו המינהלה, מורשים המנהל או משנהו, יחד עם חשב המינהלה, לייצג את הממשלה בהסכמים בדבר מקדמות, בהסכמים עם תובעים בענין הפיצויים, הטעונים אישור ועדת זכאות, בהסכמים

עם נותני שירותים, ובכל עסקה אחרת כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951¹⁵, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים להסכמים ולעסקאות כאמור.

סיום פעולת המינהלה

9. (א) המינהלה תחדל לפעול עם סיום ביצוע תפקידיה לפי חוק זה או במועד אחר שעליו יורה ראש הממשלה; הודעה על חדילת פעילותה של המינהלה תפורסם ברשומות.
- (ב) חדלה המינהלה לפעול כאמור בסעיף קטן (א), רשאי ראש הממשלה להסמיך גורם אחר לבצע תפקיד מתפקידיה שביצעו טרם הושלם ולתת הוראות נוספות הדרושות לשם כך, וכן רשאי הוא לתת הוראות בענין המידע שנאגר ברשות המינהלה.

פרק ג': קביעת זכאות

סימן א': ועדות זכאות

ועדות זכאות

10. (א) המנהל יקים ועדות זכאות לענין חוק זה.
- (ב) ועדת זכאות תהיה בת ארבעה חברים והם:
- (1) עובד המדינה הכשיר להיות שופט של בית משפט שלום, שימנה שר המשפטים, והוא יהיה יושב ראש הועדה;
 - (2) המנהל או נציגו שהוא עובד המינהלה;
 - (3) חשב המינהלה או נציגו;
 - (4) נציג ציבור בעל ניסיון מתאים, שימנה שר המשפטים בהתייעצות עם ראש המועצה האזורית שומרון, או עם ראש המועצה האזורית חוף עזה או עם שניהם.
- (ג) שר המשפטים ימנה אחד מבין יושבי הראש שמונו לפי סעיף קטן (ב)(1) להיות ראש ועדות הזכאות.

סמכויות ועדת זכאות

11. ועדת זכאות מוסמכת –
- (1) לקבוע את זכאותו של תובע לפיצויים ואת היקף הזכאות לפי הוראות חוק זה;
 - (2) לקבוע את סכומי הפיצויים המגיעים לתובע לפי הוראות חוק זה;
 - (3) לאשר, לפני קביעת סכומי הפיצויים כאמור בפסקה (2), מטעמים שיירשמו, מתן תשלומים לתובע על חשבון הפיצויים;
 - (4) לבדוק ולאשר הסכמים שערכה המינהלה עם תובעים בענין הפיצויים.

סימן ב': הגשת תביעה והטיפול בה

תביעה

12. (א) התובע פיצויים לפי חוק זה יגיש לוועדת זכאות, באמצעות המנהל, תביעה מפורטת על כך, בצירוף ראיות.
- (ב) המנהל רשאי לתת הוראות בדבר דרך הגשת התביעה והראיות שיש לצרף כאמור בסעיף קטן (א), לרבות שאלונים וטפסים שעל התובע למלא; הוראות כאמור יעמדו לעיון הציבור בדרך שהורה המנהל, והודעה בדבר מתן ההוראות והדרך לעיון בהן תפורסם ברשומות.
- (ג) לתביעה יצורפו הודעות, בקשות, תצהירים, ומסמכים הנדרשים לפי הוראות פרק ו'.

¹⁵ ס"ח התשי"א, עמ' 52.

(ד) התביעה תיתמך בתצהיר המאמת את העובדות הכלולות בה; התובע רשאי לצרף לתביעה כל מסמך ותצהיר נוסף שיש בהם לדעתו כדי לתמוך בתביעה.

13. (א) המועד האחרון להגשת תביעה לפי חוק זה הוא שלוש שנים מיום הפינוי הנוגע לתביעה. (המועד להגשת תביעה)

(ב) לבקשת תובע, רשאי בית משפט השלום בירושלים, מטעמים מיוחדים שיירשמו ולאחר שנתן למינהלה הזדמנות להשיב לבקשה, להתיר לתובע להגיש את תביעתו אף אם חלפה התקופה האמורה בסעיף קטן (א), בתנאים שיקבע; לענין ערעור, דין החלטת בית המשפט לפי סעיף זה כדין החלטת בית המשפט בערעור כאמור בסעיף 18.

14. (א) ועדת זכאות רשאית לדרוש מהתובע כל מידע או מסמך הדרושים לה לצורך בירור התביעה, ואם ביקש התובע פיצוי בשל עסק רשאיית היא לדרוש ממנו גם מידע ומסמכים בדבר עסקאות עם צדדים קשורים לבעל העסק או עסקאות שנעשו שלא בתנאי שוק.

(ב) ועדת זכאות רשאית לבקש מידע, מסמכים וחוות דעת מאת גופים ורשויות, אם הדבר דרוש לה לצורך בירור התביעה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות המינהלה לפי סעיף 4(ב).

15. (א) ועדת זכאות תפעל בדרך הנראית לה מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה בתביעה, ותקבע את סדרי בירור התביעה והדיון בה, בהתאם להוראות חוק זה ולהנחיות ראש ועדות הזכאות, ככל שניתנו; הנחיות ראש ועדות הזכאות יפורסמו בדרך שיוורה.

(ב) ועדת זכאות לא תהיה קשורה בסדרי הדיון ובדיני הראיות הנוהגים בבתי המשפט, פרט לדיני חסינות עדים וראיות חסויות כאמור בפרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

(ג) המניין החוקי בישיבות ועדת זכאות יהיה רוב חברי הועדה.

(ד) החלטות ועדת זכאות יתקבלו ברוב דעות חברי הועדה; באין רוב לדעה אחת, תכריע דעת יושב ראש הועדה.

(ה) לועדת זכאות יהיו סמכויות לפי סעיפים 9 עד 11 לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968.

(ו) ועדת זכאות רשאית לדון ולהחליט בתביעה על פי טענות וראיות שהוגשו לה בכתב בלבד, ואולם לבקשת התובע תיתן לו הועדה הזדמנות לטעון את טענותיו בעל פה ולהציג לפניו ראיות, בדרך שתורה.

(ז) ועדת זכאות רשאית להסתמך על מידע, מסמכים, חוות דעת, הערכות ושמועות שנתקבלו כאמור בסעיפים 4(ב2) ו-14(3), נוסף על אלה שהוגשו על ידי התובע, ובלבד שתיתן לתובע הזדמנות לעיין בהם ולטעון את טענותיו לגביהם, בדרך שתורה.

(ח) לא מסר התובע בתוך זמן סביר מידע או מסמכים שברשותו או שבשליטתו, ושנדרש למסרם לפי סעיפים 4(ב2) או 14(א) או הפריע בדרך אחרת לבירור התביעה, רשאית ועדת זכאות להחליט על יסוד ממצאים והנחות שקבעה, לפי שיקול דעתה והחומר שלפניה.

16. (א) החלטה של ועדת זכאות תהיה מנומקת, ותינתן בכתב. (החלטות של ועדת זכאות)

(ב) החלטת ועדת זכאות תינתן לא יאוחר מתום 60 ימים מן המועד שבו הומצאו לה כל הראיות הדרושות להנחת דעתה למתן החלטה, והושלמה שמיעת הראיות והטיעונים כאמור בסעיף 15.

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 420.

¹⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 28.

- (ג) ההחלטה תישלח לתובע בדואר רשום למען להמצאת מסמכים שצוין בתביעתו.
 (ד) תמצית של ההחלטה תפורסם בהתאם להנחיות ראש ועדות הזכאות, בהשמטת פרטים מזהים ונתונים אחרים שיש בהם משום פגיעה בפרטיות או בסודות מסחריים.

סימן ג': ערעור

17. (א) התובע רשאי לערער על החלטת ועדת זכאות לפי סעיפים 11(1), (2) או (4) לבית משפט השלום בירושלים, בכתב ערעור מנומק, בתוך 45 ימים מהיום שההחלטה נשלחה אליו.

ערעור על החלטת ועדת זכאות

- (ב) המשיבה בערעור תהיה ועדת הזכאות, והיא תיוצג בידי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה.

- (ג) הוגש ערעור לפי סעיף קטן (א), תגיש המשיבה את תגובתה לבית המשפט בתוך 45 ימים מהיום שנמסר לה כתב הערעור, ותצרף את התביעה וכל נספחיה, בצירוף תיק הראיות שהיו לפניו, לרבות חוות דעת, תצהירים וסיכומים שהוגשו לה, או לשמאי הממשלתי הראשי, אם הוגשו, ופרוטוקול הדיון שהתקיים לפניו, אם התקיים.

- (ד) בית המשפט לא יקבל ראיות נוספות, ולא ישמע עדויות, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

- (ה) בכפוף לאמור בסעיף זה ולסדרי דין שנקבעו, ידון בית המשפט בערעור בדרך הנראית לו מועילה ביותר להכרעה צודקת ומהירה.

- (ו) בית המשפט הן בערעור לא יהיה קשור בדיני ראיות פרט לדיני חסינות עדים וראיות חסויות כאמור בפרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

18. על החלטת בית משפט השלום בערעור ניתן לערער לבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר ידון בערעור בשופט אחד.

ערעור נוסף

סימן ד': הוראות שונות

19. (א) המינהלה תשלם את הפיצויים בכפוף להוראות פרקים ד' ו'1, בשיעורים שעליהם תחליט ועדת זכאות או כפי שנקבעו בהסכם עם התובע כאמור בסעיף 11(4).

מועדי תשלום

- (ב) בכפוף להוראות סעיף קטן (ד), המועד לתשלום של סכום הפיצוי יהיה בתוך 60 ימים מיום קבלת ההחלטה של ועדת הזכאות, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) התגבשה הזכאות לפיצויים, כולה או חלקה, במועד מאוחר מהמועד שנקבע בסעיף קטן זה, יחול מועד התשלום של סכום הפיצוי, כולו או חלקו, בתוך 60 ימים מהמועד שבו התגבשה הזכאות לגביו;

- (2) נקבעה בחוק זה הוראה אחרת לענין מועד התשלום.

- (ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב), נקבע כי סכום הפיצוי ישולם בתשלומים, תחליט ועדת הזכאות על מועד התשלום, ובלבד שמועד התשלום הראשון יהיה בתוך 60 ימים מיום קבלת ההחלטה.

- (ד) התשלום האחרון של סכום הפיצוי לא יפחת מ־25 אחוזים מסך כל הפיצויים, והוא לא ישולם אלא לאחר שהזכאי פינה את השטח המפונה ומסר את החזקה במקרקעין, להנחת דעתה של המינהלה.

(ה) בכפוף להוראות סעיף קטן (ד), במקרים המצדיקים זאת, רשאית ועדת הזכאות לקבוע, מטעמים שיירשמו, מועד אחר לתשלום שלא כאמור בסעיף זה.

(ו) סכומי הפיצויים שתקבע ועדת הזכאות יהיו צמודים למדר מיום החלטתה ועד למועדי התשלום בהתאם לסעיף זה, לפי הענין (בסעיף קטן זה – מועד התשלום); בשל איחור בתשלום מעבר למועד התשלום, ישולמו הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹⁶, ממועד התשלום ועד למועד התשלום בפועל, והוראות החוק האמור יחולו, בשינויים המחויבים.

20. הוגש ערעור לפי סעיפים 17 או 18 בענין סכום הפיצויים שקבעה ועדת זכאות, תשלם המינהלה לזכאי את הסכום שאינו שנוי במחלוקת, ובלבד שהגיע המועד לתשלום כאמור בסעיף 19, והכל בכפוף להוראות פרק ו'.

21. מחלוקת בשאלת זכאות לפיצויים לפי חוק זה, היקפם, או סכומם, וכל הליך משפטי בענין הקשור לכך, לא תהווה עילה לעיכוב הפינוי.

פרק ד': פינוי, ביטול זכויות ומסירה סימן א': הפינוי

22. (א) לאחר שהממשלה תחליט על פינויה של כל אחת מקבוצות היישובים כאמור בסעיף 2(א)2(א) לנספח א' של החלטת הממשלה מס' 1996, מיום י"ז בסיון התשס"ד (6 ביוני 2004), יקבעו ראש הממשלה ושר הביטחון, בצו, את השטחים שיפוננו, ולגבי כל שטח – את יום הפינוי; יום הפינוי שייקבע בצו יהיה בתום חמישה חודשים לפחות מיום פרסומו, אלא אם כן שוכנעה הממשלה שטעמים חיוניים מצדיקים קביעת יום פינוי קרוב יותר; צו הקובע יום פינוי קרוב יותר טעון אישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת; צו שהוצא לפי סעיף קטן זה יונח על שולחן ועדת החוץ והביטחון של הכנסת לירידתה.

(ב) ראש הממשלה רשאי לקבוע, בצו, בהתייעצות עם שר הביטחון והשר לביטחון הפנים, יום שממנו ואילך תוגבל הכניסה לשטח שניתן לגביו צו לפי סעיף קטן (א).

23. (א) בתקופה שבין יום הגבלת הכניסה לשטח מפונה לבין יום הפינוי שלו, לא ייכנס ישראלי לאותו שטח ולא ישהה בו, אלא בהיתר שייתן המפקד לפי הוראות סעיף זה ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) המפקד יתיר כניסה לשטח מפונה ושהייה בו בתקופה האמורה בסעיף קטן (א) לישראלי שמקום מגוריו הקבוע הוא באותו שטח; לענין זה יראו את מי שמסר את החזקה בנכס, כמי שמקום מגוריו הקבוע אינו בשטח המפונה.

(ג) המפקד רשאי, לפי שיקול דעתו, להתיר כניסה לשטח מפונה ושהייה בו בתקופה האמורה בסעיף קטן (א), למי שמקום עבודתו או עסקו הוא באותו שטח, לספקי שירותים חיוניים, למי שנוכחותם בשטח נחוצה לרבות לצורכי הפינוי, ולאחרים שנוכחותם בשטח לא תפריע לפינוי.

(ד) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שמשרת בכוחות הביטחון ועל עובד או מתנדב של רשות כבאות או של מגן דוד אדום, שכניסתו לשטח או שהייתו בו היא לצורך מילוי תפקידו, ובהתאם להנחיות המפקד.

¹⁶ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

(ה) בסימן זה, "ישראלי" – לרבות מי שניתן לו רישיון ישיבה בישראל לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.¹⁷

24. (א) החל ביום הפינוי של שטח מפונה, לא ייכנס ישראלי לאותו שטח, ולא ישהה בו, אלא בהיתר שייתן לו המפקד ובהתאם לתנאי ההיתר.

איסור הכניסה והשהיה בשטח החל ביום הפינוי

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שמשרת בכוחות הביטחון שכניסתו לשטח או שהייתו בו היא לצורך מילוי תפקידו.

25. כוחות הביטחון ימנעו כניסה לשטח בניגוד להוראות סעיפים 23 ו-24, ויפעלו להוצאת מי ששוהה בו בניגוד לסעיפים האמורים ולהבאתו למקום יישוב בישראל, ורשאים הם להשתמש בכוח סביר לשם כך.

מניעת כניסה והוצאה משטח

26. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מכל סמכות הנתונה לכוחות הביטחון לפי כל דין ולמפקד לפי תחיקת הביטחון.

שמירת סמכויות

27. (א) אלה דינם מאסר שנתיים – עונשין וסמכויות

(1) ישראלי הנכנס לשטח מפונה שהכניסה אליו הוגבלה בצו לפי סעיף 22(ב) או השוהה בו בלא היתר או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 23;

(2) ישראלי הנכנס לשטח מפונה אחרי יום הפינוי שנקבע בצו לפי סעיף 22(א) או השוהה בו בלא היתר או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 24.

(ב) (1) ישראלי שמקום מגוריו הוא בשטח מפונה ושהיה כאמור גם ביום הקובע, השוהה בשטח המפונה אחרי יום הפינוי שנקבע בצו לפי סעיף 22(א) בלא היתר או שלא בהתאם לתנאיו, בניגוד להוראות סעיף 24, דינו – מאסר שישה חודשים;

(2) סעיף קטן זה לא יחול על ישראלי שמקום מגוריו הוא בשטח מפונה, השוהה בשטח לאחר שנכנס אליו בניגוד להוראות סעיף 24.

(ג) העובר עבירה כאמור בסעיפים 273, 274 או 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹⁸ (להלן – חוק העונשין), כלפי איש כוחות הביטחון כהגדרתם בחוק זה או כלפי מי שהוסמך לפעול לפי חוק זה והפועל לביצועו, דינו – כאמור באותם סעיפים.

(ד) הסמכות לדון אדם בעבירה לפי סעיף זה תהיה בידי בית המשפט בישראל שאזור שיפוטו נמצא קרוב למקום שבו נעברה העבירה או בבית המשפט שבאזור שיפוטו נמצא מקום מגוריו של הנאשם; היה הנאשם עצור בעת הגשת כתב האישום נגדו – תהיה הסמכות גם בידי בית המשפט שבאזור שיפוטו נמצא מקום המעצר; לענין זה יחולו הוראות סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹⁹, בשינויים המחויבים.

(ה) הוראת סעיף 9(ב) לחוק העונשין לא תחול לענין העמדה לדין לפי סעיף זה.

(ו) על אף האמור בסעיף 13 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971²⁰, רשאי קצין משטרה בדרגת ניצב משנה ומעלה להורות כי קטינים החשודים בביצוע עבירות לפי סעיף זה, יוחזקו במעצר, או יוחזקו בתחנת משטרה לצורך חקירה בלבד, יחד עם בגירים החשודים בביצוע עבירות כאמור, והכל אם ניתנה לכך הסכמתם של הקטינים ואם אין בכך כדי לסכן את שלומם; המפקח הכללי של המשטרה או קצין משטרה שהוא הסמיק לכך יקבע נהלים לענין סעיף זה, שיונחו על שולחן ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת לידיעתה.

¹⁷ סי"ח התשי"ב, עמ' 354.

¹⁸ סי"ח התשל"ז, עמ' 226.

¹⁹ סי"ח התשמ"ב, עמ' 43.

²⁰ סי"ח התשל"א, עמ' 134.

סימן ב': ביטול זכויות ומסירה

ביטול זכויות
לגבי מקרקעין

28. (א) זכות מכל סוג שהוא, של ישראלי, תאגיד ישראלי, רשות מקומית, ועד מקומי, חברה ממשלתית או ההסתדרות הציונית העולמית, לגבי מקרקעין בשטח מפונה המנוהלים על ידי הממונה, בטלה החל ביום הפינוי, בין אם בעל הזכות זכאי לפיצויים לפי חוק זה ובין אם לאו, ואם נחתם לגבי הזכות כאמור הסכם בדבר מקדמה או הסכם כאמור בסעיף 11(4) – החל ביום שנקבע בהסכם כיום מסירת החזקה במקרקעין או ביום הפינוי, לפי המוקדם מביניהם.

(ב) כל הסכם שענינו זכות לגבי מקרקעין, מכל סוג שהוא בשטח מפונה, בין ישראלי או גוף כאמור בסעיף קטן (א) לבין הממונה, המדינה או מי מטעמה, בטל החל ביום הפינוי, אם לא בוטל קודם לכן בהסכם בין הצדדים.

(ג) החל ביום כאמור בסעיף קטן (א), לא תהא כל זכות לממש שעבוד או עיקול שהוטלו על זכות כאמור בו.

מסירת מקרקעין

29. מי שזכותו במקרקעין בשטח מפונה בטלה כאמור בסעיף 28, וכן המחזיק בהם או במקרקעין אחרים המנוהלים על ידי הממונה, חייב למסור את החזקה במקרקעין לממונה, באמצעות המינהלה, ביום שבו בטלה הזכות לפי הוראות סעיף 28 או ביום עזיבתו של המחזיק את השטח המפונה, לפי המוקדם.

מיטלטלין

30. (א) המדינה לא תהיה אחראית לפינוי מיטלטלין שנמצאים בשטח מפונה לאחר יום הפינוי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), המדינה רשאית לפנות מיטלטלין הנחזים כמיטלטלין שהיו בהחזקתו של ישראלי, כהגדרתו בסעיף 23, או של תאגיד ישראלי, שנמצאים בשטח מפונה לאחר יום הפינוי; פינתה המדינה מיטלטלין כאמור בסעיף זה, תעשה זאת תוך נקיטת אמצעי זהירות ראויים.

(ג) המדינה לא תישא באחריות לאבדן מיטלטלין כאמור בסעיף זה או לנזק שנגרם להם, בין אם פינתה את המיטלטלין ובין אם לאו.

(ד) לא יראו מיטלטלין כאמור בסעיף זה כאבירה, כמשמעותה בחוק השבת אבירה, התשל"ג-1973.²¹

(ה) מיטלטלין אשר הובאו לישראל על ידי המדינה, כאמור בסעיף זה, ולא נדרשו על ידי בעליהם בתוך 30 ימים ממועד פרסום הודעה על כך ולא פחות מ-60 ימים מיום הפינוי, ינחגו בהם כפי שייקבע בתקנות שיתקין שר המשפטים באישור ועדת הכספים של הכנסת; השר רשאי לקבוע נסיבות ומועדים שבהם יראו במיטלטלין כאמור מיטלטלין שבעליהם ויתרו עליהם, וכן את דרכי פרסום ההודעה לפי סעיף קטן זה.

(ו) החל ביום הפינוי, לא תהיה כל זכות לממש שעבוד או עיקול שהוטלו על מיטלטלין כאמור בסעיף זה, שאינם נמצאים בישראל.

(ז) בסעיף זה, "המדינה" – לרבות מי שפועל מטעמה.

מיסוי

31. (א) בטלות זכות לגבי מקרקעין, בטלות הסכמים, מסירת חזקה במקרקעין וויתור על מיטלטלין, כאמור בפרק זה, לא ייחשבו כמכירת זכות במקרקעין לענין חוק מיסוי מקרקעין או כמכירת נכס לענין פקודת מס הכנסה.²²

²¹ ס"ח התשל"ג, עמ' 172.

²² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(ב) מסירת חזקה במקרקעין וויתור על מיטלטלין, כאמור בפרק זה, יהיו פטורים ממס לפי חוק מע"מ.

פרק ה': פיצויים

סימן א': פיצוי בשל בית מגורים

32. בסימן זה –

הגדרות

"בית מגורים" – בית או דירה, המשמשים או המיועדים לשמש למגורים, למעט אם שימשו ביום הקובע רק לצורכי עסק של בעל הזכות בבית המגורים;

"בן משפחה" – בן זוג, הורה וילד;

"בעל זכות בבית מגורים" – ישראלי שהוא אחד מאלה:

(1) בעל זכות חכירה או הרשאה, לגבי בית מגורים, על פי חוזה שנחתם לפני היום הקובע בינו לבין הממונה, או על פי חוזה שנחתם לפני היום הקובע בינו לבין ההסתדרות הציונית העולמית, מכוח חוזה בינה לבין הממונה;

(2) בעל זכות לקבלת זכות חכירה מאת הממונה לגבי בית מגורים, על פי חוזה רכישה שנחתם לפני היום הקובע בינו לבין חברה שהיתה זכאית לתת לו זכות כאמור, מכוח חוזה פיתוח שנחתם בינה לבין הממונה;

(3) חבר באגודה שיתופית שסווגה לפי פקודת האגודות השיתופיות³¹ כמושב שיתופי, שמרכז חייו כמושב השיתופי, ושל אגודה השיתופית יש הרשאה לגבי בית מגוריו, על פי חוזה שנחתם לפני היום הקובע בינה לבין ההסתדרות הציונית העולמית, מכוח חוזה בין ההסתדרות הציונית העולמית לבין הממונה;

(4) לענין סעיף זה, ייחשב כבעל זכות בבית מגורים גם מי שמתקיימים לגביו כל התנאים המפורטים בפסקה מפסקאות (1), (2), או (3), אך לא חתם על החוזה עד ליום הקובע ובלבד שהוכיח, להנחת דעתה של ועדת זכאות, כי הוא היה זכאי לחתום על החוזה לפני היום הקובע, והחוזה עמו לא נחתם מטעמים שאינם מהותיים;

"בעל זכות במגרש" – ישראלי שמתקיימים לגביו התנאים המפורטים בהגדרה "בעל זכות בבית מגורים", לגבי מגרש לבניה עצמית, וביום הקובע טרם החלה הבניה;

"מסלול א'" – מסלול של פיצוי בשל בית מגורים, שסכומו מחושב לפי סוג בית המגורים ושטחו, כמפורט בסעיף 2 בתוספת השניה;

"מסלול ב'" – מסלול של פיצוי בשל בית מגורים, שסכומו מחושב לפי סוג בית המגורים ושטחו, בתוספת סכום המשתנה לפי ותק המגורים, כמפורט בסעיף 3 בתוספת השניה;

"פיצוי לפי שומה פרטנית" – פיצוי כאמור בסעיף 37 ובסעיף 4 בתוספת השניה.

33. פיצוי בשל בית מגורים לפי סימן זה כולל, לגבי בית מגורים שנבנה בנחלה – פיצוי בשל חלקת המגורים של הנחלה, ולגבי בית מגורים אחר – פיצוי בשל כל הקרקע נושא החוזה או הזכות המקימים זכות לפיצוי לפי סימן זה.

פיצוי כולל

34. זכאות לפיצוי של בעל זכות בבית מגורים תהיה כאמור בסימן זה, ושל בעל זכות במגרש – כאמור בסעיף 7(ג) בתוספת השניה.

זכאות לפיצוי

³¹ חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ד, עמ' (ע) 336, (א) 360.

35. מי שהיה ביום הקובע בעל זכות בבית מגורים ביישוב מפונה, זכאי לפיצוי בשל בית המגורים לפי מסלול א'.

36. אלה זכאים לפיצוי בשל בית המגורים לפי מסלול ב', ולא לפי מסלול א':

זכאות לפיצוי לפי מסלול ב'

(1) מי שהיה ביום הקובע בעל זכות בבית מגורים ביישוב מפונה, ומרכז חייו ביום הקובע ובמשך שנתיים רצופות בתכוף לפני היום הקובע, היה ביישוב המפונה שבו מצוי בית המגורים;

(2) מי שהיה ביום הקובע בעל זכות בבית מגורים ביישוב מפונה, ומרכז חייו ביום הקובע לא היה ביישוב מפונה, אך במשך תקופה של שמונה שנים רצופות לפחות שקדמו ליום הקובע היה מרכז חייו ביישוב מפונה, ובלבד שהתקופה האמורה הסתיימה במהלך עשרים וארבעה חודשים שקדמו ליום הקובע.

שומה פרטנית

37. (א) אלה זכאים לשומה פרטנית:

(1) זכאי כאמור בסעיפים 35 או 36, שהודיע למינהלה כאמור בסעיף קטן (ג) כי במקום הפיצוי לפי הסעיפים האמורים, הוא מעוניין בשומה פרטנית;

(2) (א) בעל זכות בבית מגורים שביום תחילתו של חוק זה בנייתו טרם הושלמה, ובלבד שביום הקובע היה בידו היתר לבניית אותו בית מגורים; הושלמה הבניה כאמור עד ליום תחילתו של חוק זה, יהיה זכאי לפי סעיף 35.

(ב) הוראות פסקה (א) יחולו, בשינויים המחויבים, גם על תוספת בניה לבית מגורים של בעל זכות בבית מגורים, ובלבד שנתמלאו התנאים המפורטים בפסקה האמורה.

(ב) שומה פרטנית תיערך בידי השמאי הממשלתי הראשי בהתאם להוראות סעיף 4 בתוספת השניה.

(ג) הזכאי לשומה פרטנית לפי סעיף קטן (א) יודיע למינהלה, לא יאוחר מתום 60 ימים מיום מתן צו לפי סעיף 22(א), כי הוא מעוניין בשומה פרטנית.

(ד) זכאי לפיצוי לפי שומה פרטנית לפי סעיף זה יאפשר לשמאי הממשלתי הראשי להיכנס לבית המגורים או לאתר הבניה, לפי הענין, וימסור לו את כל המידע והמסמכים הנוגעים לענין, ככל שיירדש לדעת השמאי לצורך עריכת השומה; לא פעל כאמור, יחולו לגביו הוראות סעיף 15(ח).

(ה) מי שבחר בפיצוי לפי שומה פרטנית אינו רשאי לחזור בו מבחירתו.

פיצוי לשוכר בדיוור ציבורי

38. (א) בסעיף זה, "בעל זכות שכירות בדיוור ציבורי" – ישראלי בעל זכות שכירות שאינה חכירה, לגבי בית מגורים ביישוב מפונה, על פי חוזה שכירות כמפורט להלן, שנחתם לפני היום הקובע:

(1) חוזה בין בעל זכות השכירות לבין חברת שיכון ופיתוח לישראל בע"מ, עמידר החברה הלאומית לשיכון בישראל בע"מ או ההסתדרות הציונית העולמית, שנחתם מכוח חוזה בינה לבין המדינה;

(2) חוזה בין בעל זכות השכירות לבין האגודה השיתופית ההתיישבותית של היישוב שבו נמצא בית המגורים, שנחתם מכוח חוזה בינה לבין גורם המנוי בפסקה (1), שהורשה לכך לפי חוזה בינו לבין המדינה.

(ב) בעל זכות שכירות בדיוור ציבורי שמרכז חייו ומקום מגוריו הקבוע כדן, ביום הקובע ובמשך שנתיים רצופות לפחות לפני היום הקובע, היה בבית המגורים שלגביו יש לו זכות כאמור, זכאי לפיצוי שסכומו יחושב לפי הוראות סעיף 5 בתוספת השניה.

39. מי שקיבל פיצוי לפי הוראות סעיפים 35, 36, 37 או 38 זכאי לקבל הלוואה לדיוור לפי הוראות סעיף 6 בתוספת השניה. הלוואה לדיוור
40. היו שניים או יותר זכאים לפיצוי לפי סימן זה, בשל אותו בית מגורים, יחולו הוראות אלה: זכאים בשל בית מגורים אחד
- (1) הפיצוי המגיע להם יחד יחושב כאילו הם היו זכאי אחד בלבד;
- (2) היה אחד מהם לפחות זכאי לפיצוי לפי הוראות סעיף 36, זכאותם לפיצוי כאמור בפסקה (1) תהיה לפי הוראות הסעיף האמור;
- (3) בחירה בפיצוי לפי שומה פרטנית טעונה הסכמת כל הזכאים.
41. (א) לא יקבל אדם פיצוי לפי מסלול ב', לרבות פיצוי לפי שומה פרטנית כאמור בסעיף 4(ג) בתוספת השניה, בשל יותר מבית מגורים אחד, ואם הוא זכאי לפיצוי כאמור בשל יותר מבית מגורים אחד – יקבל את הפיצוי בשל בית המגורים שבחר. זכאות בשל יותר מבית מגורים אחד
- (ב) לענין סעיף קטן (א), אין נפקא מינה אם הזכאות לפיצוי היא של האדם לבדו או יחד עם אדם אחר.
42. זכאי שקיבל לפני היום הקובע הלוואה מתקציב המדינה או בסיוע של המדינה, לרכישת בית המגורים, ולפי תנאי ההלוואה הוא אינו חייב לפרוע אותה, כולה או חלקה, אם ימשיך להתגורר בבית המגורים במשך תקופה מסוימת, יראו אותו, החל ביום שבו עזב את השטח המפונה ומסר את החזקה בבית המגורים כאמור בסעיף 29 או החל ביום הפינוי, לפי המוקדם, כמי שעמד בתנאי האמור. הלוואה עומדת
43. (א) פיצוי לפי סימן זה לא ייחשב כהכנסה לענין פקודת מס הכנסה, ולא יחויב במס לפי הפקודה האמורה או לפי חוק מיסוי מקרקעין. מסים
- (ב) קבלת פיצוי לפי סימן זה לא תיחשב כמכירה בפטור ממס לענין פרק חמישי ו' לחוק מיסוי מקרקעין.
- סימן ב': מענקים ושיפוי**
44. (א) (1) ישראלי שמתקיימים בו התנאים שבפסקה (2) זכאי למענק לכיסוי הוצאות ההובלה של תכולת בית מגוריו והוצאות אחרות הנובעות ממעבר לבית מגורים אחר מחוץ לתחום האמור בסעיף 3. מענק הוצאות הובלה והתארגנות
- (2) ואלה התנאים:
- (א) ביום הקובע מקום המגורים הקבוע שלו היה כדין בבית מגורים ביישוב מפונה;
- (ב) הוא הוכיח כי לא יאוחר מתום 48 שעות מיום הפינוי פינה את בית מגוריו ומסר את החזקה בו כאמור בסעיף 29, וכי עבר להתגורר מחוץ לתחום האמור בסעיף 3;
- (ג) הוא לא שהה שלא כדין בשטח מפונה לאחר תום 48 שעות מיום הפינוי.
- (ב) המענק לפי סעיף זה יהיה בסכום כמפורט בפסקאות (1) עד (3), לפי מספר הנפשות שהתגוררו בבית המגורים ביום שבו פונה:
- (1) עד שלוש נפשות – 14,000 שקלים חדשים;

(2) ארבע או חמש נפשות – 17,500 שקלים חדשים;

(3) שש נפשות או יותר – 21,000 שקלים חדשים.

(ג) לא תהיה זכאות, בשל פינוי בית מגורים אחד, ליותר ממענק אחד לפי סעיף זה ויראו לענין זה את כל מי שהתגוררו בבית המגורים, כזכאי אחד.

45. (א) ישראלי שביום הקובע מקום המגורים הקבוע שלו היה כדין בבית מגורים ביישוב מפונה זכאי למענק שישולם בשני תשלומים, בסכום כמפורט בפסקאות (1) עד (3), לפי מספר הנפשות שהתגוררו בבית המגורים ביום שבו פונה:

(1) עד שלוש נפשות – 21,600 שקלים חדשים;

(2) ארבע או חמש נפשות – 24,300 שקלים חדשים;

(3) שש נפשות או יותר – 27,000 שקלים חדשים.

(ב) קיבל ישראלי מענק לפי סעיף קטן (א), ועד תום אחד עשר חודשים מיום שפינה את בית המגורים שלו הוכיח להנחת דעתו של המנהל, על יסוד תצהיר וראיות שדרש המנהל, כי טרם עבר לבית מגורים קבוע ועליו להמשיך להתגורר בשכירות משום שרכש קרקע לבניית בית מגורים מחוץ לשטח מפונה והבניה טרם הושלמה, או שרכש דירת מגורים מחוץ לשטח מפונה שבנייתה טרם הושלמה – יורה המנהל על תשלום מענק נוסף אחד בלבד (בסעיף זה – מענק נוסף), בתשלום אחד או בשני תשלומים, בסכום השווה לחלק השנים עשר מסכום המענק לפי פסקאות (1) עד (3) בסעיף קטן (א), לפי מספר הנפשות שהתגוררו בבית המגורים ביום שבו פונה, כשהוא מוכפל במספר חודשי השכירות בתקופה הנוספת הצפויה, ובלבד שסכום המענק הנוסף לא יעלה על המענק שקיבל לפי סעיף קטן (א); סירב המנהל להורות על תשלום מענק נוסף, רשאי המבקש לפנות לוועדת זכאות והיא תהיה מוסמכת להורות על תשלום לפי סעיף קטן זה.

(ג) לא תהיה זכאות, בשל פינוי בית מגורים אחד, ליותר מסכום מענק אחד לפי סעיף קטן (א) וליותר מסכום מענק נוסף אחד לפי סעיף קטן (ב), ויראו לענין זה את כל מי שהתגוררו בבית המגורים, כזכאי אחד, בין אם אחרי פינויו המשיכו להתגורר יחד ובין אם לאו.

(ד) הסכם שכירות של בית מגורים שבשלו ניתן מענק לפי סעיף זה, לא יחויב במס בולים לגבי אותו חלק מערך ההסכם שאינו עולה על סכום המענק.

46. ישראלי שמתקיימים בו התנאים המפורטים בסעיף 44(א)2) וכן תנאים אלה:

(1) ביום הקובע מלאו לו 21 שנים לפחות;

(2) מרכז חייו היה ביישוב מפונה במשך שלוש שנים רצופות לפחות בתכוף לפני היום הקובע,

זכאי למענק בסכום של 4,800 שקלים חדשים לכל שנה מהשנים שבתכוף לפני היום הקובע, החל ביום הגיעו לגיל 21, שבהן מרכז חייו היה ברציפות ביישוב מפונה; לגבי חלק משנה כאמור יהיה זכאי לחלק יחסי מהסכום האמור.

47. (א) זכאי לפיצוי לפי הוראות סעיפים 35, 36 או 38, שמרכז חייו ביום הקובע היה ביישוב מפונה, ומתקיימים בו התנאים המפורטים בסעיף 44(א)2), זכאי לקבל הלוואה בסכום של 135,000 שקלים חדשים לשם רכישת קרקע לבניית בית מגורים או הלוואה לרכישת בית מגורים בנגב או בגליל, באזור עדיפות לאומית א' לענין שיכון, שנקבע בהחלטה בדבר אזורי עדיפות או בתחום המוניציפלי של העיר אשקלון.

(ב) ההלוואה תינתן בתנאים הנהוגים לגבי הלוואה לדיוור כהגדרתה בחוק הלוואות לדיוור, ואולם הלוואה שניתנה כאמור תהפוך למענק בתום חמש שנים מיום קבלתה, בתנאי שהזכאי לא העביר במשך התקופה האמורה את זכויותיו במקרקעין שנרכשו כאמור, ואם ההלוואה ניתנה לרכישת קרקע – גם בתנאי שהזכאי בנה בתקופה האמורה בית מגורים בקרקע שרכש.

(ג) היו שניים או יותר זכאים להלוואה לפי סעיף זה, ייחשבו לענין סעיף זה כזכאי אחד.

48. (א) זכאי לפיצוי לפי סימן א' בשל בית מגורים, שמתקיימים בו התנאים המפורטים בסעיף 44(א)2, זכאי לשיפוי מאוצר המדינה בסכום השווה לסכום מס הרכישה ששילם בשל רכישה של דירת מגורים אחרת בתוך חמש שנים מהיום הקובע, בכפוף לאמור בסעיף קטן (ד) (בסעיף זה – השיפוי).

(ב) השיפוי יינתן בשל רכישה של דירת מגורים אחרת אחת בלבד.

(ג) היו שניים או יותר זכאים לפיצוי לפי סימן א' בשל אותו בית מגורים ולשיפוי לפי סעיף זה, ייחשבו לענין סעיף זה כזכאי אחד.

(ד) השיפוי לא יעלה על סכום מס הרכישה שהיה משולם אילו שווי הרכישה של דירת המגורים האחרת היה בסכום הפיצוי שקיבל הזכאי בשל בית מגורים אחד לפי סימן א', בתוספת הפרשי הצמדה למדד מיום תשלום הפיצוי עד יום הרכישה של דירת המגורים האחרת, או על מס הרכישה שהיה משולם אילו שווי הרכישה של דירת המגורים האחרת היה 2,250,000 שקלים חדשים, לפי הגבוה.

(ה) לענין סעיף זה –

"דירת מגורים אחרת" – דירת מגורים מחוץ לתחום האמור בסעיף 3, לרבות קרקע או נחלה שתוקצה כאמור בסעיף 3(ד) בתוספת השניה, שעליה תיבנה דירת מגורים אחת בתוך שש שנים מיום הפינוי;

"מס רכישה", "יום הרכישה" ו"שווי הרכישה" – כמשמעותם בחוק מיסוי מקרקעין.

סימן ג': עובדים

49. בסימן זה –

"בעל עסק", "עסק" ו"עסק שהיה פעיל ביום הקובע" – כהגדרתם בסעיף 62;

"בעל עסק שמרכז חייו בשטח מפונה" – יחיד שהתקיימו בו כל אלה:

(1) ביום הקובע היה ישראלי;

(2) ביום הקובע מרכז חייו היה בשטח מפונה;

(3) הוא בעל עסק, והוא או העסק קיבלו פיצוי לפי הוראות סימן ד';

(4) עסקו היה עסק שהיה פעיל ביום הקובע;

"עובד", למעט לענין סעיף 60 – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי שביום הקובע התקיימו בו כל אלה:

(1) הוא היה ישראלי;

(2) בעסק שבו עבד, הוא לא היה בעל העסק;

"מעביד בשטח מפונה" – מעביד שביום הקובע היו בהחזקתו מקרקעין בשטח מפונה ששימשו לפעילותו והתקיים בו אחד מאלה:

שיפוי בשל מס
רכישה

הגדרות

- (1) עיקר פעילותו היה בשטח מפונה;
 - (2) היה לו סניף או שלוחה בשטח מפונה;
- "עובד בשטח מפונה" – עובד שביום הקובע התקיים בו אחד מאלה:
- (1) מעבידו היה מעביד בשטח מפונה שעיקר פעילותו היה בשטח מפונה כאמור בפסקה (1) בהגדרה "מעביד בשטח מפונה";
 - (2) מעבידו היה מעביד בשטח מפונה שהיה לו סניף או שלוחה בשטח מפונה כאמור בפסקה (2) בהגדרה "מעביד בשטח מפונה", ובלבד שעיקר עבודתו של העובד היה בסניף או בשלוחה כאמור;
- "מעביד שאינו בשטח מפונה" – מעביד שביום הקובע התקיים בו אחד מאלה:
- (1) הוא לא פעל בשטח מפונה;
 - (2) הוא פעל בשטח מפונה, אך לא היו בהחזקתו מקרקעין בשטח מפונה ששימשו לפעילותו;
- "עובד שמעבידו אינו בשטח מפונה" – עובד שביום הקובע התקיימו בו כל אלה:
- (1) מרכז חייו היה בשטח מפונה;
 - (2) מעבידו היה מעביד שאינו בשטח מפונה;
- "עובד לשעבר" – אחד מאלה:
- (1) עובד בשטח מפונה, שאחרי היום הקובע התקיימו בו כל אלה:
 - (א) הוא התפטר מעבודתו אצל מעבידו בשטח מפונה עקב הפיטוי עד תום התקופה הקובעת, או שמעבידו כאמור פיטר אותו עקב הפיטוי; לענין פסקת משנה זו, "מעביד בשטח מפונה" – המעביד בשטח מפונה שהעובד עבד אצלו ביום הקובע;
 - (ב) הוא אינו מתגורר או חדל להתגורר בתחום האמור בסעיף 3;
 - (2) עובד שמעבידו אינו בשטח מפונה, שאחרי היום הקובע התקיימו בו כל אלה:
 - (א) הוא התפטר או פוטר מעבודתו אצל מעבידו שאינו בשטח מפונה עד תום התקופה הקובעת, וההתפטרות או הפיטורים היו בשל העתקת מקום מגוריו עקב הפיטוי מהתחום האמור בסעיף 3 (בהגדרה זו – מקום המגורים הקודם) למקום מגורים מחוץ לתחום האמור (בהגדרה זו – מקום המגורים החדש); לענין פסקת משנה זו, "מעביד שאינו בשטח מפונה" – המעביד שאינו בשטח מפונה שהעובד עבד אצלו ביום הקובע;
 - (ב) לענין עובד שעיקר עבודתו ביום הקובע לא היה בשטח מפונה – המרחק בין מקום מגוריו החדש לבין מקום עבודתו ביום ההתפטרות או הפיטורים עולה על 40 קילומטרים, וכן עולה על המרחק שבין מקום מגוריו הקודם לבין מקום עבודתו ביום ההתפטרות או הפיטורים;
 - (2) לענין עובד שעיקר עבודתו ביום הקובע היה בשטח מפונה – המרחק בין מקום מגוריו החדש לבין מקום שבו פועל העסק של מעבידו עולה על 40 קילומטרים;
- (ג) הוא חדל להתגורר בתחום האמור בסעיף 3;

"עובד לשעבר במשרה חלקית" – עובד לשעבר, שעבד במשרה חלקית בשלושה רבעים לפחות מן התקופה שבה עבד בתוך 12 החודשים שקדמו ליום הקובע;

"מעביד לשעבר" – מעביד שאחרי היום הקובע פטר עובד, או שעובד התפטר מעבודתו אצלו, כאמור בהגדרה "עובד לשעבר"; בהגדרה זו: "מעביד" – מעביד בשטח מפונה או מעביד שאינו בשטח מפונה, ו"עובד" – עובד בשטח מפונה או עובד שמעבידו אינו בשטח מפונה;

"התקופה הקובעת" – תקופה כאמור בפסקאות (1) או (2), ואולם במנין תקופת 12 החודשים כאמור באותן פסקאות לא יובאו בחשבון תקופות היעדרות מהעבודה כאמור בפסקאות (2) עד (4) של סעיף 162 לחוק הביטוח הלאומי והיעדרות מחמת שירות מילואים;

(1) לענין עובד שמרכז חייו בשטח מפונה – 12 חודשים שתחילתם ביום שבו חדל העובד להתגורר בתחום האמור בסעיף 3;

(2) לענין עובד שמרכז חייו אינו בשטח מפונה שעבד אצל מעביד בשטח מפונה – 12 חודשים שתחילתם ביום שמעבידו כאמור חדל לפעול בתחום האמור בסעיף 3;

"חוק פיצויי פיטורים" – חוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963²⁴;

"קופת גמל לקצבה" ו"קופת גמל לתגמולים" – כהגדרתן בתקנות קופות גמל;

"תקנות קופות גמל" – תקנות מס הכנסה (כללים לאישור ולניהול קופות גמל), התשכ"ד-1964²⁵;

"השכר הממוצע" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי;

"שכר מינימום", לחודש – כהגדרתו בחוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987²⁶;

סייגים לתחולה 50. (א) דמי הסתגלות וגמול פרישה לפי סימן זה לא יינתנו לעובד –

(1) שחל עליו הסכם קיבוצי מיום י"ב באב התש"ם (25 ביולי 1980) בין ממשלת ישראל לבין ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל והסתדרות עובדי המדינה, או הסכם קיבוצי מיום כ"ט בכסלו התשנ"ד (13 בדצמבר 1993) בין הצדדים האמורים;

(2) שהוא חבר באגודה שיתופית שסווגה לפי פקודת האגודות השיתופיות כמושב שיתופי – לגבי עבודתו באותה אגודה, למעט אם נקבע אחרת בהסכם העתקה לפי סעיף 85;

(3) שהוא עובד המדינה;

(4) שהוא מועסק במוסד חינוך מתוקצב ועיקר עיסוקו בו הוא בהוראה או בחינוך; לענין זה, "מוסד חינוך מתוקצב" – מוסד מתוקצב בידי משרד החינוך התרבות והספורט, שהוא אחד מאלה:

(א) מוסד חינוך מוכר כהגדרתו בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949²⁷, או

מוסד חינוך שניתן אישור להפעלתו כמוסד פטור לפי סעיף 5 לחוק האמור;

(ב) בית ספר שחוק פיקוח על בתי ספר, התשכ"ט-1969²⁸, חל עליו.

²⁴ סי"ח התשכ"ג, עמ' 136.

²⁵ ק"ת התשכ"ד, עמ' 1302.

²⁶ סי"ח התשמ"ז, עמ' 68.

²⁷ סי"ח התש"ט, עמ' 287.

²⁸ סי"ח התשכ"ט, עמ' 180.

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), רשאי שר האוצר בהסכמת שר התעשייה המסחר והתעסוקה, לקבוע, כי על עובדים כאמור בפסקאות (3) או (4) של סעיף קטן (א), או סוגי עובדים כאמור, יחולו בהתאמות ובשינויים שיקבע –

(א) הוראות הסכם קיבוצי שענינו הפינני, כולן או חלקן;

(ב) הוראות סימן זה והוראות לפי חוק הביטוח הלאומי וחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, כנוסחן בסימן ד' של פרק ח', כולן או חלקן.

(2) תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו לאחר התייעצות עם ארגון העובדים שעמו נהוג לנהל משא ומתן קיבוצי לגבי העובדים שעליהם יחולו התקנות.

(ג) נקבע בהסכם קיבוצי, לרבות בצו הרחבה, הסדר אחר במקום תשלום לפי סימן זה, יחול ההסדר שנקבע כאמור על מי שההסכם או הצו, לפי הענין, חלים לגביו ולא יחולו לאותו ענין הוראות סימן זה, ובלבד שההסכם אושר בידי שר האוצר.

51. עובד לשעבר או בעל עסק שמרכז חייו בשטח מופנה, זכאי לדמי הסתגלות חודשיים בסכום כאמור בסעיף 53 למשך תקופה כאמור בסעיף 52 וכל עוד שהוא אינו עובד או אינו מפעיל את עסקו, לפי הענין, בתחום האמור בסעיף 3 ואינו מתגורר בתחום האמור.
52. (א) דמי הסתגלות ישולמו לתובע בעד תקופה שתחילתה ב־1 בחודש שבו התקבלה תביעתו לדמי הסתגלות, ומשכה כמפורט להלן, בהתאם למספר חודשי הוותק של הזכאי שהיו לפני היום הקובע:

- (1) עד 12 חודשי ותק – חודש זכאות אחד;
- (2) 13 עד 24 חודשי ותק – שני חודשי זכאות;
- (3) 25 עד 36 חודשי ותק – שלושה חודשי זכאות;
- (4) 37 עד 48 חודשי ותק – ארבעה חודשי זכאות;
- (5) 49 עד 60 חודשי ותק – חמישה חודשי זכאות;
- (6) 61 חודשי ותק או יותר – שישה חודשי זכאות.
- (ב) לענין סעיף זה –

- (1) יראו חלק מחודש כחודש שלם;
- (2) הוותק יחושב כלהלן:

(א) לגבי עובד לשעבר, בכפוף להוראות פסקת משנה (ב), התקופה שבה עבד עד היום הקובע, הארוכה מבין אלה:

- (1) תקופת עבודתו ברציפות אצל מעבידו לשעבר;
- (2) תקופת עבודתו ברציפות במקום העבודה שבו עבד ביום הקובע; לענין פסקת משנה זו ופסקת משנה (1), יראו רציפות בעבודה אפילו חלה בה הפסקה כאמור בסעיף 2 לחוק פיצויי פיטורים;

²⁹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

(3) תקופת עבודתו בשטח מפונה או אצל מעביד בשטח מפונה, בתוך תקופה של עשר השנים שקדמו ליום הקובע, ובלבד שכל תקופת עבודתו אצל מעבידו לשעבר עלתה, ביום הקובע, על שישה חודשים;

(ב) לגבי עובד לשעבר שמעבידו אינו בשטח מפונה ושעיקר עבודתו לא היה בשטח מפונה, התקופה שבה עבד עד היום הקובע, הארוכה מבין האמור בפסקאות (1) או (2) של פסקת משנה (א).

(ג) לגבי בעל עסק שמרכז חייו בשטח מפונה, התקופה עד היום הקובע, שבה היה בעליו של עסק שעיקר פעילותו היה בשטח מפונה ובעסק התקיים האמור בפסקה (2) להגדרה "עסק בשטח מפונה" כאמור בסעיף 62, והכל בתוך תקופה של עשר השנים שקדמו ליום הקובע.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), זכאי לדמי הסתגלות לפי סעיף 51 שביום הקובע מלאו לו 50 שנים לפחות והוא אינו זכאי לקבל גמול פרישה, זכאי לכפל מספר חודשי הזכאות המפורטים בסעיף קטן (א) בהתאם למספר חודשי הוותק החלים עליו לפי הסעיף הקטן האמור.

53. (א) (1) לגבי עובד לשעבר, דמי ההסתגלות לחודש יהיו בסכום השווה לשכר העבודה החודשי הממוצע של העובד, בחודשים שבהם עבד בתוך 12 החודשים שקדמו ליום הקובע, ובלבד שלא יעלו על סכום השווה לכפל השכר הממוצע (בסעיף זה – הסכום המרבי) ולא יפחתו משכר המינימום לחודש, ולגבי עובד לשעבר במשרה חלקית – לא יעלו על מכפלת חלקיות משרתו בסכום המרבי ולא יפחתו ממכפלת חלקיות משרתו בשכר המינימום לחודש; שיעור חלקיות המשרה יחושב ביחס למשרה מלאה כנהוג במקום העבודה של העובד.

(2) חל לאחר ההתפטרות או הפיטורים של העובד לשעבר ולפני קבלת דמי ההסתגלות, פיצוי כהגדרתו בפסקה זו, יוגדלו דמי ההסתגלות בשיעור הפיצוי מיום תחילת הפיצוי; לענין פסקה זו, "פיצוי" ו"שיעור הפיצוי" – כהגדרתם בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי.

(3) שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות נוספות לענין חישוב שכר העבודה החודשי הממוצע לפי סעיף קטן זה.

(ב) לגבי בעל עסק שמרכז חייו בשטח מפונה, דמי ההסתגלות לחודש יהיו בסכום עלות השכר שהופחת כאמור בסעיף 50 לתוספת השלישית או שהיה צריך להיות מופחת, אם בעל העסק היה מקבל פיצוי לפי שווי פיננסי, ובלבד שלא יעלו על הסכום המרבי.

54. (א) עובד לשעבר הזכאי לדמי הסתגלות שביום הקובע היה על מעבידו לשעבר לשלם בעדו תשלומים לקופת גמל לקצבה, זכאי לבקש כי המדינה תשלם בעדו לאותו חשבון בקופת הגמל, בעד התקופה שבה הוא מקבל דמי הסתגלות, סכום השווה למכפלה של המשכורת הבסיסית בשיעור שלפיו היה על מעבידו לשלם לקופת הגמל ביום הקובע, וכל עוד מתקיימים כל אלה:

(1) הזכאי לא משך סכומים העומדים לזכותו בחשבונו בקופת הגמל לאחר יום תחילתו של חוק זה;

(2) הזכאי משלם לחשבונו בקופת הגמל סכום השווה למכפלה של המשכורת הבסיסית בשיעור שלפיו היה עליו לשלם לקופת הגמל ביום הקובע; המינהלה תנכה את הסכום האמור מדמי ההסתגלות מדי חודש ותעבירו לחשבונו של הזכאי בקופת הגמל.

סכום דמי
הסתגלות

תשלום לקופת
גמל לקצבה

(ב) היתה קופת הגמל כאמור בסעיף קטן (א) קרן ותיקה כהגדרתה בפרק 11 לחוק הפיקוח על עסקי הביטוח, התשמ"א-1981²¹ (בסימן זה – קרן פנסיה ותיקה) והוראות הפרק האמור חלות עליה, יוגדלו התשלומים כאמור בסעיף זה לפי הוראות סעיף 78 לחוק האמור.

(ג) לענין ההוראות לפי סעיפים 3(ה), 45א ו-47 לפקודת מס הכנסה, תיחשב המשכורת הבסיסית כמשכורת או כהכנסת עבודה, לפי הענין, ותשלומי המדינה לפי סעיף זה ייחשבו כתשלומי מעביד.

(ד) בסעיף זה, "משכורת בסיסית" – ממוצע של משכורתו החודשית של הזכאי, כמשמעותה בתקנות קופות הגמל, בחודשים שבהם עבד בתוך 12 החודשים שקדמו ליום הקובע.

55. עובד לשעבר הזכאי לדמי הסתגלות, זכאי לגמול פרישה חודשי בסכום כאמור בסעיף 57 למשך תקופה כאמור בסעיף 56, כל עוד אינו מתגורר בתחום האמור בסעיף 3 או במדינת חוץ, אם מתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא עובד בשטח מפונה, וביום הקובע מרכז חייו היה בשטח מפונה;

(2) ביום הקובע מלאו לו 55 שנים לפחות;

(3) בתקופת ארבע השנים שבתכוף לפני היום הקובע מרכז חייו היה בשטח מפונה;

(4) בתקופת ארבע השנים שבתכוף לפני היום הקובע הוא עבד 36 חודשים לפחות בשטח מפונה או אצל מעביד שבתקופה האמורה היה מעביד בשטח מפונה; לענין זה ייחשבו תקופות היעדרות מהעבודה כאמור בפסקאות (2) עד (4) של סעיף 162 לחוק הביטוח הלאומי והיעדרות מחמת שירות מילואים, כתקופה שבה הוא עבד.

56. גמול פרישה ישולם לתובע בעד תקופה שתחילתה ב-1 בחודש שבו התקבלה תביעתו לגמול פרישה וסיומה במועד שבו הגיע לגיל פרישת חובה כהגדרתו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004²¹.

57. (א) גמול הפרישה החודשי יהיה בסכום השווה ל-60 אחוזים מדמי ההסתגלות שהזכאי קיבל, ובלבד שהגמול לא יעלה על סכום השווה ל-70 אחוזים מהשכר הממוצע (בסעיף זה – הסכום המרבי), ולא יפחת משכר מינימום לחודש, ולגבי זכאי שהיה עובד לשעבר במשרה חלקית – לא יעלה על מכפלת חלקיות משרתו בסכום המרבי ולא יפחת ממכפלת חלקיות משרתו בשכר המינימום לחודש; שיעור חלקיות המשרה יחושב ביחס למשרה מלאה כנהוג במקום העבודה של העובד.

(ב) מסכום הגמול של זכאית לגמול פרישה שהגיעה לגיל הפרישה כהגדרתו בסעיף 3 לחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004 (בסעיף קטן זה – גיל הפרישה), ינוכו:

(1) סכום קצבת הזקנה שהיא זכאית לו; לענין זה, "סכום קצבת הזקנה" – סכום השווה לקצבה המשתלמת לפי הוראות סעיפים 244(א)-(ב) ו-248 לחוק הביטוח הלאומי;

(2) סכום קצבה הניתנת מחמת פרישה מעבודה בשל גיל המשתלמת מקרן פנסיה ותיקה, למעט קצבה כאמור מסוג ובסכום שיקבע שר האוצר;

(3) סכומים שיקבע שר האוצר בהסכמת שר המשפטים.

(ג) שר האוצר רשאי לקבוע כללים בדבר דרך תשלום גמול הפרישה ועדכונו.

²¹ ס"ח התשס"ד, עמ' 46.

58. (א) זכאי לגמול פרישה, זכאי לבקש כי המדינה תשלם בעדו לקופת גמל לתגמולים, שתיקבע כאמור בסעיף קטן (ב), סכום השווה לחמישה אחוזים מסכום הגמול, בעד התקופה שבה הוא מקבל את הגמול וכל עוד הזכאי משלם לקופת הגמל סכום השווה לחמישה אחוזים מסכום הגמול; המינהלה תנכה את הסכום האמור מן הגמול מדי חודש ותעבירו לחשבוננו של הזכאי בקופת הגמל.

(ב) (1) הזכאי לגמול יבחר את קופת הגמל לתגמולים על פי שיקול דעתו הבלעדי, בהודעה שימסור למינהלה.

(2) זכאי לגמול שלא בחר בקופת גמל לתגמולים עד מועד תחילת תשלום הגמול, יהיה התשלום לקופת גמל שתבחר המינהלה בהתייעצות עם שר האוצר.

(ג) המינהלה תמסור למי שתובע גמול פרישה הודעה בענין זכויותיו אם תביעתו תתקבל, הכוללת את אלה:

- (1) זכותו לבחור בקופת גמל לתגמולים לפי שיקול דעתו;
- (2) פרטים על האפשרויות השונות העומדות לפניו, ובכלל זה פרטים על קופת הגמל שנבחרה כאמור בסעיף קטן (ב2);
- (3) ההוראה שתחול עליו כאמור בסעיף קטן (ב2) אם לא יבחר בקופת גמל כאמור.

(ד) לענין ההוראות לפי סעיפים 3(ה1), 9(17) ו-18(18) ו-47 לפקודת מס הכנסה, ייחשב גמול הפרישה כמשכורת, ותשלומי המדינה לפי סעיף זה ייחשבו כתשלומי מעביד.

מס וניכוי במקור

59. לענין פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ, יראו דמי הסתגלות וגמול פרישה לפי סימן זה כקצבה חבת מס המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי, והמינהלה תנכה מהם מס בשעת התשלום לפי סעיפים 164 ו-243 לפקודת מס הכנסה.

מתפטר כדין
מפטר

60. לענין חוק פיצויי פיטורים, יראו כפיטורים התפטרות של עובד בשל העתקת מקום מגוריו עקב הפינוי, מהתחום האמור בסעיף 3 (בסעיף זה - מקום המגורים הקודם) למקום מגורים מחוץ לתחום האמור (בסעיף זה - מקום המגורים החדש), אם התקיימו בו כל אלה:

- (1) ביום הקובע מקום מגוריו היה בתחום האמור בסעיף 3;
- (2) ביום הקובע הוא עבד אצל המעביד שמעבודתו אצלו הוא התפטר;
- (3) ההתפטרות היתה במועד שאינו מאוחר מתום התקופה הקובעת;
- (4) לענין עובד שמקום עבודתו ביום ההתפטרות היה מחוץ לתחום האמור בסעיף 3 - המרחק בין מקום המגורים החדש לבין מקום עבודתו ביום ההתפטרות עולה על 40 קילומטרים וכן עולה על המרחק שבין מקום המגורים הקודם לבין מקום עבודתו ביום ההתפטרות.

61. המינהלה תעביר למוסד לביטוח לאומי, מדי חודש, לא יאוחר מ-10 באותו חודש, רשימה של מקבלי דמי הסתגלות וגמול פרישה לפי סימן זה.

מסירת מידע

סימן ד': עסקים

62. בסימן זה -

הגדרות

"בעל עסק", לגבי תאגיד - בעל שליטה בתאגיד, ולגבי עסק שאינו תאגיד - מי שהוא בעל הזכויות במחצית לפחות מנכסי העסק, ואולם, אם בעלים של אותו עסק הם בני זוג,

למעט בני זוג שדרך קבע מתגוררים בנפרד, ייחשבו בני הזוג כאמור כבעל עסק אחד; היו בעסק שאינו תאגיד כמה בעלי זכות בנכסי העסק בשיעור קטן ממצחית – יראו כבעל העסק את מי שהוא בעל שיעור הזכויות הגבוה מביניהם; "התקופה הקובעת" – ארבע שנים רצופות מבין השנים 1998 עד 2003, לפי בחירת הזכאי, ואולם –

(1) לגבי עסק שנרשם לפי חוק מע"מ בשנת 1998 – ארבע שנים רצופות מבין השנים 1999 ועד 2003;

(2) לגבי עסק שנרשם לפי חוק מע"מ בשנת 1999 – השנים 2000 עד 2003;

(3) לגבי עסק שנרשם במהלך אחת מן השנים 2000 עד 2002 – השנים הרצופות שאחרי אותה שנה, עד שנת 2003;

(4) לגבי עסק של חקלאות אשר לו הכנסות מייצוא תוצרת חקלאית (בפסקה זו – הכנסות מייצוא), רשאי בעל העסק לבחור, במקום התקופות האמורות בפסקאות (1) או (2), תקופה של ארבע שנים רצופות, אשר תכלול את שנת 2004, כאשר ההכנסות וההוצאות של העסק בשנת 2004 ייקבעו כמפורט להלן:

(א) ההכנסות מייצוא ייקבעו על פי דוח כספי מבוקר בידי רואה חשבון להנחת דעתה של ועדת זכאות, לפי ההכנסות מייצוא שהיו בפועל בשנת 2004;

(ב) ההכנסות האחרות, שאינן מייצוא, ייקבעו לפי ההכנסות האחרות, שהיו לעסק בשנת 2003;

(ג) ההוצאות ייקבעו באופן שיישמר היחס שבין ההוצאות להכנסות כפי שהיה בשנת המס 2003 באותו עסק, תוך התעלמות מההוצאות שהיו לעסק בפועל בשנת 2004;

"זכות במקרקעין" – זכות חכירה, הרשאה או שכירות, לגבי מקרקעין, שהוקנתה לפני היום הקובע מאת הממונה או מכוח הקניה מאת הממונה;

"סניף" – סניף, לרבות שלוחה, של עסק שאינו עסק בשטח מפונה, שפעל, במועד כלשהו לפני היום הקובע, במקרקעין בשטח מפונה, ושבוים הקובע התקיימו לגביו שני אלה:

63. (א) פיצוי בשל עסק לפי סימן זה ישולם בשל עסק בשטח מפונה ובשל סניף.
(ב) הזכאי לפיצוי בשל עסק כאמור בסעיף קטן (א) הוא:

(1) בעסק שהוא תאגיד – התאגיד;

(2) בעסק שאינו תאגיד – בעלי הזכויות בעסק, לפי חלקם היחסי בזכויות.

64. (א) הפיצוי בשל עסק שהיה פעיל ביום הקובע יהיה פיצוי לפי שווי הנכסים או פיצוי לפי השווי הפיננסי, לפי בחירת הזכאי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), לגבי עסק שהתקופה הקובעת לגביו היא שנה אחת בלבד, לא ניתן לבחור בפיצוי לפי השווי הפיננסי, והפיצוי בשל יחושב לפי שווי הנכסים.

65. על אף האמור בסעיף 64 ובתוספת השלישית, פעל העסק בבית מגורים, לרבות בקרקע או בחלקת המגורים כאמור בסעיף 33, ובעל העסק היה זכאי לפיצוי לפי סימן א' לפרק זה, והפיצוי בשל העסק הוא פיצוי לפי שווי הנכסים – לא יינתן פיצוי בשל רכיב הקרקע לפי התוספת השלישית.

66. הפיצוי בשל סניף שהיה פעיל ביום הקובע, יחושב לפי שווי הנכסים של הסניף או לפי השווי הפיננסי של הסניף, לפי בחירת הזכאי, ולענין זה יחולו הוראות סעיף 64(ב); בחר הזכאי בפיצוי לפי השווי הפיננסי, יגיש למנהל דוחות כספיים מבוקרים על ידי רואה חשבון לגבי פעילות הסניף בתקופה הקובעת, ובלבד שהדוחות לגבי השנים שעד 2002 יתבססו על נתונים שבוקרו בידי רואה חשבון לפני היום הקובע; לא הוגשו דוחות כאמור להנחת דעתה של ועדת זכאות, יחושב הפיצוי בשל הסניף לפי שווי הנכסים שלו.
67. עסק בשטח מפונה או סניף, שלא היה פעיל ביום הקובע, ישולם בשלו פיצוי –
- (1) בסכום ההוצאות שהוציא העסק לרכישת הזכות במקרקעין ששימשו לצורכי העסק או שבהם פעל הסניף, ובלבד שהזכות אינה שכירות; לענין זה, "שכירות" – שכירות לתקופה שאינה עולה על שלוש שנים;
 - (2) בסכום ההוצאות שהוציא העסק לבניית המבנה על המקרקעין, להרחבתו, להתאמתו או לשיפוץ, שבוצעו בפועל, לפני היום הקובע, ועד לשטח המותר לבניה בהתאם לתכנית התכנון התקפה, והכל בתוספת הפרשי הצמדה למדד מיום הוצאתו עד יום תשלום הפיצוי.
68. (א) הועדה המיוחדת רשאית, לפי הצעת ועדת זכאות, אם הזכאי ביקש זאת, להגדיל את הפיצוי לפי סימן זה, במקרים יוצאי דופן, על פי כללים ובתנאים שקבע שר המשפטים בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכספים של הכנסת.
- (ב) במסגרת סמכותה על פי סעיף זה, רשאית הועדה המיוחדת, לפי הצעת ועדת זכאות, אם הזכאי ביקש זאת, להחליט כי עסק שהוא סניף, לרבות סניף של בנק, כהגדרתו בסעיף 86, יקבל פיצוי לפי השווי הפיננסי שלו, בהתחשב בהוראות סעיף 66, אף אם לא התקיים בו התנאי שבפסקה (3) להגדרה "סניף שהיה פעיל ביום הקובע" ובשל כך בלבד ראו אותו כסניף שלא היה פעיל ביום הקובע.
69. (א) ועדת זכאות רשאית להקטין את הפיצוי לפי סימן זה במקרים יוצאי דופן, שבהם אופן החישוב לפי סימן זה ולפי התוספת השלישית אינו תואם את נסיבותיו המיוחדות של העסק, ולפיכך הפיצוי המחושב כאמור עולה במידה ניכרת על פיצוי הוגן וראוי.
- (ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), בקביעת פיצוי לפי סימן זה, רשאית ועדת זכאות לערוך התאמות שמטרתן לבטל את השפעתן של עסקאות מלאכותיות או של עסקאות שנעשו שלא בתנאי שוק, על הנתונים המשמשים בחישוב הפיצוי.
- (ג) בטרם תחליט ועדת זכאות כאמור בסעיף זה תיתן לזכאי הזדמנות לטעון את טענותיו.
- (ד) החלטת ועדת זכאות לפי סעיף זה טעונה אישור הועדה המיוחדת, והיא נתונה לערעור; על הערעור יחולו הוראות סימן ג' לפרק ג'.
70. (א) עסק שקיבל פיצוי לפי סימן זה והעתיק את הפעילות שהתנהלה בשטח המפונה למקום שאינו בשטח האמור בסעיף 3, ואינו במדינת חוץ, זכאי למענק בסכום השווה ל-10 אחוזים מן הסכומים שהשקיע בהעתקת הפעילות ובעסק החדש עד תום 12 חודשים מיום הפינוי, ובלבד שסכום המענק לפי סעיף קטן זה לא יעלה על 10 אחוזים מן הפיצוי שקיבל; ואולם, אם השקיע העסק כאמור יותר מ-60 אחוזים מהפיצוי שקיבל, יהיה זכאי למענק בסכום השווה ל-10 אחוזים מן הפיצוי שקיבל.

פיצוי בשל סניף
או פעיל ביום הקובע

פיצוי בשל עסק
או סניף שלא היה
פעיל ביום הקובע

הגדלת פיצוי
במקרים יוצאי
דופן

הקטנת פיצוי
במקרים יוצאי
דופן

מענק השקעה
לעסק ממשיך

(ב) עסק שאינו עסק של חקלאות והוא מפעל תעשייתי, שקיבל או זכאי לקבל מענק לפי סעיף קטן (א) והעתיק את פעילותו לאזור פיתוח א' כמשמעותו לפי חוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959³², בנגב או בגליל, זכאי גם למענק בשיעור של 32 אחוזים מן הסכומים שהשקיע במפעל החדש מעבר לסכומי הפיצוי והמענק לפי סעיף קטן (א) שקיבל; המענק יינתן מתקציב שייועד לכך על פי כללים שקבע שר המסחר התעשייה והתעסוקה, בהסכמת שר האוצר.

(ג) עסק של חקלאות, לרבות מפעל תעשייתי שעיקר עיסוקו בחקלאות, שקיבל פיצוי לפי סימן זה וזכאי למענק לפי סעיף קטן (א), אשר העתיק את פעילותו אל מחוץ לתחום האמור בסעיף 3, זכאי לקבל הטבות לפי חוק לעידוד השקעות הון בחקלאות, התשמ"א-1980³³ (בסעיף זה - חוק העידוד), בשל הסכומים שהשקיע מעבר לסכומי הפיצוי והמענק שקיבל לפי סעיף קטן (א); המענק יינתן מתקציב שייועד לכך על פי כללים מיוחדים לפי חוק העידוד שקבע לענין זה שר החקלאות בהסכמת שר האוצר, ואשר לא יהיה בהם כדי לגרוע מהזכויות לקבלת מענקים על פי חוק העידוד ביחס לסכומים שהשקיע עסק כאמור, בגובה סכומי הפיצוי והמענק האמורים, ובלבד שלא יינתן לו מענק כפול בשל אותם סכומים.

71. היו שניים או יותר זכאים לפיצוי לפי סימן זה בשל אותו עסק או סניף, או בשל אותו רכיב כמשמעותו בתוספת השלישית, יחושב הפיצוי המגיע להם יחד כאילו הם היו זכאי אחד בלבד.

72. (א) בסעיף זה, "פיצוי לעסק" - פיצוי לפי סימן זה, לרבות מענק לפי סעיף 70(א) ולמעט הטבות כאמור בסעיף 70(ב) ו-(ג).

(ב) פיצוי לעסק חייב כמס בשיעור של 5 אחוזים (בסעיף זה - המס המיוחד), בלא זכות לניכוי, לזיכוי, לקיזוז, לפטור, להנחה או להפחתה כלשהם.

(ג) על אף האמור בכל דין, לא יוטל על פיצוי לעסק בידי זכאי כל מס או תשלום חובה אחר, למעט המס המיוחד.

(ד) קבלת פיצוי לעסק לא תיחשב כהכנסה כהגדרתה בפקודת מס הכנסה ולא תיחשב כמכירת זכות במקרקעין כמשמעותה בחוק מיסוי מקרקעין או כמכירת נכס כמשמעותה בפקודת מס הכנסה.

(ה) (1) במועד תשלום פיצוי לעסק תנכה המינהלה מהפיצוי את המס המיוחד; המינהלה תעביר את המס המיוחד לפקיד השומה ב-15 בחודש שלאחר יום תשלום הפיצוי, ותגיש לו דוח המפרט את מקבלי הפיצוי לעסק ואת המס שנוכה מהפיצוי לגבי כל אחד מהם;

(2) שולם פיצוי לעסק כמקדמה בדרך של הלוואה, לפני שנקבעה הזכאות לפיצוי, תעביר המינהלה, מתוך כספי ההלוואה, את המס המיוחד לפקיד השומה ב-15 בחודש שלאחר קביעת זכאותו של מקבל ההלוואה לפיצוי;

(3) יראו את המס המיוחד כמס שהמינהלה חייבת בניכוי לפי סעיף 164 לפקודת מס הכנסה, והוראות הפקודה האמורה יחולו בהתאם.

(ו) פיצוי לעסק שניתן לעוסק לא ייחשב כחלק ממחיר עסקאותיו לפי סעיף 12 לחוק מע"מ; לענין זה, "עוסק" ו"עסקה" - כהגדרתם בחוק מע"מ.

(ז) במכירת מניה בחברה שקיבלה פיצוי לעסק יחולו הוראות אלה:

³² ס"ח התשי"ט, עמ' 234.

³³ ס"ח התשמ"א, עמ' 56.

(1) לצורך חישוב הרווחים הראויים לחלוקה כהגדרתם בסעיף 94(ב)(1) לפקודת מס הכנסה, יקראו את ההגדרה האמורה כאילו אחרי "לרבות מס שבח" בא "ומס מיוחד לפי סעיף 72 לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005";
 (2) סעיף 94(א)(2) לפקודת מס הכנסה לא יחול על רווחים שמקורם בפיצוי לעסק.

(ח) בתאגיד הזכאי לפיצוי לעסק, שהוחל בפירוקו בסמוך לקבלת הפיצוי, לענין סעיף 93(א)(3) לפקודת מס הכנסה לא יובא בחישוב התמורה בעד המניות או הזכויות האחרות של חבר בו, חלק יחסי מסכום הפיצוי לעסק כיחס חלקו של החבר בזכות לרווחים בתאגיד לכלל הזכויות לרווחים בתאגיד; הוראה זו תחול בפירוק תאגיד שהושלם בתוך שלוש שנים מיום הפינוי, אלא אם כן האריך מנהל רשות המסים בישראל את התקופה.

סימן ה': תשתיות

73. בסימן זה –

הגדרות

"גורם תשתית" – אדם שביום הקובע נתן שירותי תשתית בשטח מפונה, שמתקיימים לגביו כל אלה, ובלבד שהוא לא רשות מקומית, ועד מקומי, ההסתדרות הציונית העולמית או גוף בבעלות או בניהול מי מהם:

- (1) מתן שירותי התשתית על ידו בשטח המפונה טעון קבלת רישיון;
 - (2) הוא נתן שירותי תשתית ביום הקובע ביישוב מפונה, מכוח חובה שהוטלה עליו ברישיונו או לפי חוק או לפי תחיקת הביטחון או על פי הנחיה של רשות מוסמכת;
 - (3) הקמת התשתית היתה הכרחית לצורך מתן שירותי תשתית בשטח המפונה;
 - (4) הקמת התשתית כאמור בפסקה (3) נעשתה, כולה או חלקה, במימונו העצמי;
- "רישיון" – רישיון, זיכיון, היתר, או מסמך רישוי אחר הניתן לפי חוק או לפי תחיקת הביטחון, החלים על מתן שירותי התשתית;
- "שירותי תשתית" – שירותים הניתנים לציבור על פי רישיון, ובכלל זה שירותי חשמל, מים, בוק ושידורים, אשר לפי הרישיון, החוק או תחיקת הביטחון יש להקים תשתית לצורך נתינתם;
- "תשתית" – רשת של הולכה או הפצה, הכוללת מיתקנים וציוד, לרבות כבלים, צינורות ומשדרים, ומערכת הפקת מים, למעט מיתקנים וציוד המותקנים על פי התקשרות בין גורם התשתית לבין הצרכן מקבל השירות.

74. גורם תשתית יהיה זכאי לתשלום לפי הוראות סימן זה בלבד בשל פעילותו והשקעותיו כגורם תשתית בשטח מפונה, ולא לפיצויים בשל עסק לפי סימן ד'.

זכאות לתשלום בשל פעילות והשקעות של גורם תשתית

75. (א) הועדה המיוחדת רשאית להחליט, לבקשת גורם תשתית, כי המדינה תשלם לו תשלום בשל תשתיות או הוצאות כמפורט להלן, באופן, בסכומים, במועדים ובתנאים שתורה, ובכפוף להוראות סימן זה:

דרכי קביעת התשלום לגורם תשתית

(1) תשתיות שהקמתן היתה הכרחית לצורך מתן שירותי התשתית על ידו בשטח המפונה שהיו פעילות ביום הקובע, ושהיה על גורם התשתית להפסיק את פעילותן עקב הפינוי (בסימן זה – התשתיות), ככל שההשקעות בתשתיות לא הופחתו או לא הובאו בחשבון בקביעת תעריפיו, ובלבד שהוא לא קיבל או עתיד לקבל תמורה בעדן;

(2) הוצאות סבירות של גורם התשתית עקב פינוי התשתיות.

³⁴ ס"ח התשס"ה, עמ' 142.

(ב) החלטת הועדה המיוחדת תינתן לאחר התייעצות עם מי שהוסמך על פי דין להסדיר את מתן שירותי התשתית על ידי גורם התשתית, עם הממונה על התקציבים במשרד האוצר, ועם כל גורם אחר שתמצא הועדה לנכון.

(ג) על החלטת הועדה המיוחדת לפי סעיף זה רשאי גורם התשתית לעתור לבית המשפט לענינים מינהליים בירושלים.

שיקולים בקביעת
התשלום לגורם
תשתית

76. בהחלטתה לקבוע תשלום לפי סימן זה ובקביעת שיעורו, תביא הועדה המיוחדת בחשבון, בין השאר, שיקולים אלה:

(1) היקף החובה שהוטלה על גורם התשתית לפי רישונו או לפי החוק או תחיקת הביטחון בענין מתן שירותי התשתית בשטח המפונה;

(2) התשתיות שנחוץ היה להקים לצורך מתן שירותי תשתית בשטח המפונה, בשים לב לשימוש שנעשה בהן גם למתן שירותי תשתית מחוץ לשטח המפונה;

(3) זכויותיו של גורם התשתית בתשתיות;

(4) ההוצאות שהוציא גורם התשתית למימון הקמת התשתיות; לענין זה לא יובא בחשבון מימון שמקורו מתקציב המדינה, או מתקציבים של רשויות מקומיות, ועדים מקומיים, ההסתדרות הציונית העולמית, או גוף שבבעלות או בניהול מי מהן או הפועל מטעמן;

(5) העלות המופחתת המתואמת של התשתיות ביום הפינוי, ואם מתן שירותי התשתית הופסק במועד מוקדם יותר – העלות המופחתת המתואמת במועד שבו הופסק;

(6) מבנה התעריפים של גורם התשתית ודרך חישובם;

(7) האפשרות או הצורך בהוצאת התשתיות, עלות ההוצאה כאמור, כדאיותה, ערך התשתיות לאחר ההוצאה, אם יוצאו, והשימוש שניתן לעשות בהן לאחר הוצאתן;

(8) האופן שבו ניתנו שירותי התשתית על ידי גורם התשתית, ורציפות נתינתם, עד תום תקופת הפינוי;

(9) ההפחתה בהוצאות גורם התשתית שתיגרם עקב הפינוי, אם תיגרם.

המשך מתן
שירותי תשתית
עד הפינוי

77. (א) גורם תשתית ימשיך במתן שירותי התשתית בשטח המפונה עד תום תקופת הפינוי, בהתאם להוראות החלות עליו לפי רישונו או לפי חוק או תחיקת הביטחון בענין מתן השירותים.

(ב) המנהל רשאי להנחות את מי שהוסמך על פי דין להסדיר את מתן שירותי התשתית על ידי גורם התשתית, בענין פעילותו של גורם התשתית בשטח המפונה בתקופת הפינוי.

(ג) אין באמור בסימן זה כדי לגרוע מהוראות כל דין החל על מתן שירותי התשתית ומכל סמכות הנתונה לפיו, לרבות לענין עונשין ועיצומים בשל הפרת תנאי הרישיון או הוראות של נותן הרישיון.

78. הוראות סעיף 72 יחולו לגבי תשלום לפי סימן זה כאילו היה פיצוי לעסק, ויראו לענין זה גורם תשתית כעסק.

סימן ו': מוסדות ציבור

הגדרות

79. בסימן זה –

"השקעות" – סכומים שהשקיע מוסד ציבור לשם פעילותו כמוסד ציבור, לבניית מבנה ציבור שהוקם בפועל, או לתוספת למבנה כאמור שהוקמה בפועל, ובלבד שבניית המבנה והתוספת לא חרגה משטח הבניה המותר לפי תכנית התכנון התקפה;

"השקעות" – סכומים שהשקיע מוסד ציבור לשם פעילותו כמוסד ציבור, לבניית מבנה ציבור שהוקם בפועל, או לתוספת למבנה כאמור שהוקמה בפועל, ובלבד שבניית המבנה והתוספת לא חרגה משטח הבניה המותר לפי תכנית התכנון התקפה;

"מוסד ציבור" – תאגיד שמתקיימים בו כל אלה, למעט אגודה שיתופית, ההסתדרות הציונית העולמית, רשות מקומית ותאגיד בבעלות או בניהול של מי מהן;

(1) הוא פועל שלא למטרה של חלוקת רווחים לבעליו או לחברים בו, ומסמכי היסוד שלו אוסרים חלוקת רווחים ונכסים לבעליו או לחבריו, לרבות בעת פירוק;

(2) הוא רשום במרשם של תאגידים מסוגו, בין בישראל ובין באזור;

(3) עיקר פעילותו ביום הקובע היה בשטח מפונה, או שהפעיל סניף, לרבות שלוחה, בשטח מפונה;

"מבנה ציבור" – מבנה או מיתקן של קבע בשטח מפונה, המיועד בעיקרו לצורכי ציבור ואינו משמש בעיקרו למגורים, לעסק או למתן שירותי תשתית כמשמעותם בסימנים א', ד' או ה', לפי הענין, למעט מיטלטלין וכל מחובר הניתן לפירוק באופן סביר;

"רשות מקומית" – רשות מקומית, ועד מקומי, ותאגיד בבעלותם או בניהולם של מי מהם או של רשויות מקומיות בישראל.

80. (א) מוסד ציבור זכאי לתשלום בשל השקעות שהשקיע לפני היום הקובע, בהיקף שתקבע ועדת זכאות, לפי הסכומים כדלקמן:

(1) בשל השקעות במבנה יביל – 1,575 שקלים חדשים למטר רבוע שהוקם או שהוסף כאמור;

(2) בשל השקעות במבנה קבוע – 3,825 שקלים חדשים למטר רבוע שהוקם או שהוסף כאמור.

(ב) הודיע מוסד הציבור למינהלה, לא יאוחר מתום 60 ימים מיום מתן צו לפי סעיף 22(א), כי הוא מעוניין שהתשלום בשל השקעות יחושב על בסיס שומה פרטנית, לא יחושב התשלום לפי הסכומים שבסעיף קטן (א), אלא על בסיס שומה פרטנית שתיערך בשל ההשקעות ליום הקובע, לפי הוראות סעיף 37(ב) ו-1(ד) וסעיף 4(א) בתוספת השניה, בשינויים המחויבים.

(ג) מוסד הציבור לא יהיה זכאי לתשלום בשל הקמה או הוספה של תוספת בניה שמקורן בתקצוב, כמימון, בהעברה או בתמיכה מטעם המדינה, רשות מקומית, ההסתדרות הציונית העולמית, תאגיד שהוקם בחוק, או תאגיד בבעלות מי מהם, זולת אם מוסד הציבור הוכיח לוועדת זכאות, כי העתיק את פעילותו למקום שמחוץ לתחום האמור בסעיף 3 וכי ימשיך בפעילותו האמורה.

(ד) מוסד ציבור אשר הוכיח כי עקב הפינוי נשא בהוצאות של הובלת מיטלטלין שלו אל מחוץ לתחום האמור בסעיף 3, רשאית ועדת זכאות להחליט כי המדינה תשלם לו תשלום להחזר הוצאותיו הסבירות.

(ה) תשלום כאמור בסעיף זה יהיה באופן, בסכומים, במועדים ובתנאים שתורה ועדת זכאות, ובכלל זה תנאים לענין הבטחת השימוש בכספים שיתקבלו למטרות מוסד הציבור, ואם פורק מוסד הציבור או חדל מלפעול – תנאים להעברת הכספים או יתרת הנכסים, לפי הענין, לתאגיד בעל מטרות דומות.

(ו) החלטת ועדת זכאות לפי סימן זה תתקבל לאחר התייעצות עם רשם העמותות ועם המשרד הממשלתי שפעילותו של מוסד הציבור היא בתחום אחריותו.

תשלום למוסד
ציבור

(ז) הועדה המיוחדת רשאית להורות על מתן תשלום בשל מכנה ציבור, שהוקם כדין, ואשר לא התקבל בעבורו תשלום לפי סימן זה או לפי סימן ז', ליחיד אחד או יותר שהוכיח, כי השקיע בהקמתו לפני היום הקובע; הועדה המיוחדת תקבע את התשלום בשל השקעות כאמור, בשים לב לסכומים הקבועים בסעיף קטן (א).

(ח) מוסד ציבור לא יהיה זכאי לפיצויים לפי סימנים ד' ו-ה'.

81. (א) המינהלה רשאית, לאחר התייעצות עם רשם העמותות ועם המשרד הממשלתי שפעילותו של מוסד הציבור היא בתחום אחריותו, לבקשת מוסד ציבור שפעילותו בשטח המפונה משמשת ומיועדת בעיקר לישראלים שמרכז חייהם אינו בשטח המפונה, או לבקשת מוסד ציבור שהוא מוסד חינוך פנימייתי, המעוניינים להעתיק את פעילותם אל מחוץ לתחום האמור בסעיף 3, להתקשר בהסכם עם מוסד הציבור לענין העתקת הפעילות, ולהסדיר את המשך פעילותו מחוץ לשטח המפונה; החלטה על התקשרות כאמור תתקבל בשים לב להיקף פעילותו וסוג פעילותו של מוסד הציבור.

(ב) מוסד ציבור שהוא צד להסכם לפי סעיף זה לא יהיה זכאי לפיצוי או לתשלום נוסף לפי חוק זה.

(ג) הסכם כאמור בסעיף זה טעון אישור הועדה המיוחדת, על דעת כל חבריה; היו הדעות בועדה המיוחדת חלוקות, רשאי ראש הממשלה לאשר את ההסכם במקום הועדה המיוחדת.

(ד) ראש הממשלה, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לענין סעיף זה.

(ה) הסכם כאמור בסעיף זה לא יחויב במס בולים.

82. תשלום לפי סעיף 80 וזכות על פי הסכם כאמור בסעיף 81 לא ייחשבו כהכנסה בהגדרתה מיסוי בפקודת מס הכנסה ולא ייחשבו כתשלום בעד מכירת זכות במקרקעין כמשמעותה בחוק מיסוי מקרקעין או כתשלום בעד מכירת נכס כמשמעותה בפקודת מס הכנסה.

סימן ז': אגודות שיתופיות התיישבותיות

83. אגודה שיתופית התיישבותית לא תהא זכאית לפיצויים לפי חוק זה, זולת כאמור בסימן זה.

84. (א) אגודה שיתופית התיישבותית תהא זכאית לפיצוי בשל עסק לפי הוראות סימן ד', למעט בשל עסק של השכרת מקרקעין; ואולם, אם התנהל עסק במבנה המיועד לצורכי ציבור, יינתן הפיצוי בשלו בהפחתת הסכומים להקמת מבנה הציבור שמקורם בתקצוב, במימון, בהעברה או בתמיכה מטעם המדינה, רשות מקומית, ועד מקומי, ההסתדרות הציונית העולמית, תאגיד שהוקם בחוק או תאגיד בבעלות מי מהם.

(ב) אגודה שיתופית התיישבותית זכאית לתשלום, בהיקף שתקבע ועדת זכאות, בשל סכומים שהשקיעה לפני היום הקובע האגודה השיתופית התיישבותית לבניית מבנה ציבור לשם פעילותה, או לתוספת למבנה כאמור, ובלבד שבניית המבנה והתוספת לא חרגה משטח הבניה המותר לפי תכנית התכנון התקפה; ואלה הסכומים:

(1) בשל השקעות במבנה יביל - 1,575 שקלים חדשים למטר רבוע שהוקם או שהוסף כאמור;

(2) בשל השקעות במבנה קבוע - 3,825 שקלים חדשים למטר רבוע שהוקם או שהוסף כאמור.

(ג) הודיעה האגודה השיתופית ההתיישבותית למינהלה, לא יאוחר מתום 60 ימים מיום מתן צו לפי סעיף 22(א), כי היא מעוניינת שהתשלום בשל השקעותיה כאמור בסעיף קטן (ב) יחושב על בסיס שומה פרטנית, לא יחושב התשלום לפי הסכומים המפורטים בסעיף קטן (ב), אלא על בסיס שומה פרטנית שתיערך ליום הקובע לפי הוראות סעיף 37(ב) ו-(ד) ולפי סעיף 4(א) בתוספת השניה, בשינויים המחויבים.

(ד) אגודה שיתופית התיישבותית לא תהיה זכאית לתשלום כאמור בסעיף זה בשל הקמה או הוספה של תוספת בניה שמומנו ממקורות כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) לא יינתן פיצוי לפי סעיף קטן (א) או תשלום לפי סעיפים קטנים (ב) או (ג) בשל אותו מבנה ציבור.

(ו) הוראות סעיף 72 יחולו על פיצוי כאמור בסעיף קטן (א), והוראות סעיף 82 יחולו על תשלום כאמור בסעיפים קטנים (ב) או (ג).

(ז) בסעיף זה, "מבנה ציבור" – כהגדרתו בסעיף 79.

סימן ח': העתקה קהילתית של אגודה שיתופית התיישבותית ושל מגורים

85. (א) בסעיף זה –

"יישוב קולט" – יישוב מחוץ לתחום האמור בסעיף 3 אשר יקלוט אגודה שיתופית התיישבותית ואת חבריה, או קבוצת מתיישבים, לפי הענין;

"מוסד ציבור" – כהגדרתו בסעיף 79;

"מתיישבים" – חברים בקבוצה המונה רק זכאים לפיצוי לפי סימן א' לפרק זה, שמרכז חייהם ביום הקובע היה ביישוב מפונה, ובלבד שמספר חברי הקבוצה הזכאים לפיצוי בשל בתי מגורים שונים לא יפחת מעשרים.

(ב) המינהלה רשאית –

(1) לבקשת קבוצה של מתיישבים, המעוניינים להעתיק את מקום מגוריהם במסגרת קהילתית אחת מחוץ לתחום האמור בסעיף 3, להתקשר בהסכם עם המתיישבים, לענין העתקת המגורים כאמור;

(2) לבקשת אגודה שיתופית התיישבותית, אחת או יותר, המעוניינת להעתיק את פעילותה אל מחוץ לתחום האמור בסעיף 3, להתקשר בהסכם עם האגודה השיתופית ההתיישבותית ועם חבריה המעוניינים בכך, לענין העתקת הפעילות במסגרת קהילתית אחת, מחוץ לתחום האמור בסעיף 3;

(3) הסכם כאמור בפסקאות (1) ו-(2) יכול שיקבע הוראות לענין העתקת פעילות של מוסד ציבור כחלק מהמסגרת הקהילתית; קבע ההסכם הוראות כאמור, יהיה צד להסכם גם מוסד הציבור;

(4) להסכם כאמור בפסקאות (1), (2), ו-(3) (בסעיף זה – הסכם העתקה) ניתן לצרף כצד גם יישוב קולט.

(ג) התקשרה המינהלה בהסכם העתקה, יראו את ההטבות על פי ההסכם כפיצויים המגיעים לאגודה השיתופית ההתיישבותית, לחבריה, למתיישבים ולמוסד הציבור, כולם או חלקם, והכל כפי שייקבע בהסכם ההעתיקה.

(ד) בהסכם העתקה ניתן לקבוע, בין השאר:

העתקת אגודה
שיתופית
התיישבותית
ומגורים

- (1) הוראות בדבר הקצאת קרקע חליפית בפטור ממכרז, בתמורה או שלא בתמורה, ובלבד שהמינהלה קיבלה לכך את אישורו של מנהל מינהל מקרקעי ישראל;
- (2) כי ישולם ליישוב הקולט תשלום כמתחייב מהעתקת הפעילות או המגורים;
- (3) הוראות בדבר הקמת מבני ציבור במסגרת ההעסקה.
- (ה) הסכם העסקה טעון אישור הועדה המיוחדת, על דעת כל חבריה; היו הדעות בועדה המיוחדת חלוקות, רשאי ראש הממשלה לאשר את ההסכם במקום הועדה המיוחדת.
- (ו) ראש הממשלה, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לענין העסקת פעילות או העסקת מגורים על פי סעיף זה, לרבות הוראות בענין זכויות חברי אגודה שיתופית התיישבותית, הרוב הנדרש לקבלת החלטה של אגודה שיתופית התיישבותית כאמור בסעיף קטן (ב), זכויות החברים שיבחרו שלא לעבור למיקום החדש, הגנה על זכויות הנושים, וכן קביעת הטבות על פי הסכם העסקה שאינן ניתנות לעיקול, בשים לב למטרות חוק זה ולהגנות הניתנות לחייב בדין.
- (ז) הסכם העסקה לא יחויב במס בולים.
- (ח) לענין מיסוי, דין הטבות שניתנו לפי הסכם העסקה לאגודה שיתופית התיישבותית, לחבריה, למתיישבים או למוסד ציבור, כדין פיצויים לפי חוק זה; היו האגודה, החבר, או המתיישב זכאים לפיצויים שחלים עליהם מסים או שיעורי מס שונים, יכריע מנהל רשות המסים בישראל, איזה מבין סוגי המסים ושיעורי המסים יחול על הטבה, כולה או חלקה, מבין ההטבות כאמור.

פרק ו': מנגנוני התשלומים

סימן א': פרשנות

הגדרות

86. בפרק זה –

- "בית משפט" – לרבות בית דין לעבודה ובית משפט לענינים מינהליים, לפי הענין;
- "בנק" – כמשמעותו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981³⁵, וכן בנק הדואר כמשמעותו בחוק בנק הדואר, התשי"א-1951³⁶, או כל גורם שיוקם במקומו על פי חוק רשות הדואר, התשמ"ו-1986³⁷;
- "הסכום המובטח" – ערך הזכויות המשועבדות להבטחת חוב מובטח לפי מהות הזכות או יתרת חוב מובטח שטרם נפרעה, לפי הנמוך, ובלבד שהוצהר על קיומו של החוב המובטח כאמור בסעיף 89(ג), או שנושה הודיע על קיומו כאמור בסעיף 90(3) או 100(ד), לפי הענין, ושסך כל הסכומים המובטחים לגבי אותו נכס לא עולה על שווי הנכס;
- "חוב מובטח" – כל אחד מאלה:

- (1) חוב שערב היום כאמור בסעיף 28(א), לפי הענין, היה מובטח במשכון, או בשעבוד צף שהתגבש כדין של זכויות של הזכאי לגבי מקרקעין בשטח מפונה, שהוקנו לפני היום הקובע, הרשום במרשם המתנהל על ידי אחד מאלה: רשם המשכונות, רשם החברות, רשם העמותות, רשם האגודות השיתופיות, הממונה והחטיבה להתיישבות בהסתדרות הציונית העולמית;

³⁵ ס"ח התשמ"א, עמ' 232.

³⁶ ס"ח התשי"א, עמ' 219.

³⁷ ס"ח התשמ"ו, עמ' 79.

(2) חוב מס שערב היום כאמור בסעיף 28(א), לפי הענין, היה קיים בשלו שעבוד לפי פקודת המסים (גביה), על זכויות של הזכאי לגבי מקרקעין בשטח מפונה; "מנהל מסדיר" – מנהל מסדיר שמונה לפי הוראות סעיף 92; "נושה מובטח" – נושה בעל חוב מובטח; "ערך הזכויות המשועבדות" –

(1) בשעבוד של זכות חכירה או הרשאה בבית מגורים כאמור בהגדרה "בעל זכות בבית מגורים" שבסעיף 32, או בשעבוד של זכות לקבלת הזכויות האמורות – הסכום לפי סעיף 2 בתוספת השניה בהתאם לסוג בית המגורים ושטחו, כאמור באותו סעיף; (2) בשעבוד של זכות במקרקעין, של עסק, כהגדרתה בסעיף 62, למעט בשעבוד של זכות שכירות שאינה חכירה – העלות המתואמת של הקרקע או סכום כמפורט בסעיף 3 בתוספת השלישית, לפי הגבוה מביניהם, בתוספת סכום לפי סעיף 4 בתוספת השלישית, והכל כפי שהיה הזכאי מקבל לפי סעיפים אלה לו היה מבקש פיצוי לפי שווי הנכסים;

(3) בשעבוד של כל זכות אחרת במקרקעין – שווי הזכויות המשועבדות כפי שתקבע המינהלה;

"תאגיד" – תאגיד הזכאי לפיצויים לפי חוק זה, למעט אגודה שיתופית התיישבותית.

87. (א) נקבעו לזכאי פיצויים, ישולמו הפיצויים בהתאם להוראות פרק זה; בפרק זה, "פיצויים" – למעט הלוואה.

(ב) הוראות פרק זה יחולו, בשינויים המחויבים, גם על מקדמה שמועד תשלומה הוא אחרי יום תחילתו של חוק זה.

(ג) על פיצויים לפי סעיף 85 לא יחולו הוראות פרק זה, ויחולו הוראות אלה:

- (1) הפיצויים יועברו לזכאי לפי הסכם העתקה;
- (2) המינהלה תקבע את אופן והיקף ההגנה על זכויותיהם של הנושים המובטחים ושל העובדים, אם הדבר נדרש בנסיבות הענין, לרבות בדרך של המצאת בטוחה חלופית מספקת כמשמעותה בסעיף 101(ב);
- (3) המינהלה רשאית למנות מנהל מיוחד לענינים הנוגעים להעתקה כאמור בסעיף 85 ולכל הנובע מכך; סמכויותיו של המנהל המיוחד יהיו כשל המנהל המסדיר, אלא אם כן קבעה המינהלה אחרת, בהתאם לנסיבות המקרה;
- (4) הוראות סעיף קטן זה יחולו אלא אם כן נקבע אחרת לגבי הענינים המפורטים בסעיף קטן זה, בהוראות שקבע ראש הממשלה לפי סעיף 85(ו).

סימן ב': תאגיד

88. (א) תאגיד התובע פיצויים, שמת נהל נגדו בבית משפט הליך של פירוק לפי פקודת החברות, פקודת האגודות השיתופיות או חוק העמותות, הליך של כינוס נכסים לפי פקודת החברות, או הליך של פשרה או הסדר לפי סעיף 350 לחוק החברות (בסעיף זה – הליך), יצרף לתביעתו הודעה על כך; בהודעה יציין התאגיד את סוג ההליך, פרטיו, בית המשפט שבפניו מתנהל ההליך (בסעיף זה – בית המשפט), ואם מונה לתאגיד בעל תפקיד – את שמו ומענו.

הודעה על הליכי פירוק, הסדר או כינוס נכסים

⁸⁸ ס"ח התשמ"א, עמ' 232.

(ב) החל הליך או מונה בעל תפקיד, לאחר הגשת תביעה לפי חוק זה אך לפני העברת כספי הפיצויים לפי סעיף 91 או מינוי מנהל מסדיר לפי סימן זה, יגיש התאגיד למינהלה הודעה על כך בתוך שבעה ימים מיום שהחל ההליך או מיום שמונה בעל התפקיד, לפי הענין.

(ג) נמסרה הודעה כאמור בסעיפים קטנים (א) או (ב), או נודע למינהלה בדרך אחרת על קיומו של הליך, יועברו הפיצויים, כולם או חלקם, בהתאם להוראות בית המשפט, לבעל התפקיד, לזכאי, או לנושה מובטח; בטרם ייתן בית המשפט הוראות כאמור בסעיף קטן זה, ייתן לנושה מובטח הודמנות לטעון את טענותיו.

(ד) תאגיד שמתנהל לגביו הליך, לא ימונה לו מנהל מסדיר, אלא אם כן הורה בית המשפט, לבקשת התאגיד, לעכב את ההליך בפניו ולהעביר את הטיפול בתאגיד למנהל מסדיר, ובהתאם להוראות שיראה בית המשפט לנכון לתת.

(ה) בסעיף זה, "בעל תפקיד" – נאמן, כונס נכסים, מפרק, או בעל תפקיד אחר שמונה לפי סעיף 350 לחוק החברות.

בקשה לתשלום
ישיר או בקשה
למינוי מנהל
מסדיר

89. (א) תאגיד התובע פיצויים, אשר לא מתנהל נגדו הליך כאמור בסעיף 88, יצרף לתביעתו בקשה לקבל את כספי הפיצויים במישרין ולהסדיר בעצמו את חובותיו, ככל שישנם (בסימן זה – בקשה לתשלום ישיר), או בקשה שימונה לו מנהל מסדיר לשם ניהול של הליך להסדר נושים בהתאם להוראות סימן זה (בסימן זה – בקשה למינוי מנהל מסדיר).

(ב) לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) תצורף החלטת הדירקטוריון, ובתאגיד שאינו חברה – החלטת גוף מקביל לו, להגיש בקשה לתשלום ישיר או להגיש בקשה למינוי מנהל מסדיר.

(ג) לבקשה לתשלום ישיר יצורף תצהיר בדבר קיומם או אי קיומם של חובות מובטחים, בצירוף פרטים על כך, ותדפיס או אישור על הרישום מאת הרשות שאצלה נרשם השעבוד, אם נדרש רישום לקיומו של חוב מובטח כהגדרתו בסעיף 86; כמו כן, יצורפו לבקשה פרטי של חשבון בנק, שפתח התאגיד לצורך קבלת כספי הפיצויים בלבד (בפרק זה – חשבון התאגיד); בנק יהיה חייב לפתוח חשבון כאמור לבקשת התאגיד, וזאת אף אם קיימת מגבלה מכוח דין אחר; לבנק לא יהיו זכויות קיזוז או עיכוב של כספי הפיצויים בחשבון התאגיד.

(ד) לבקשה למינוי מנהל מסדיר יצורף תצהיר בדבר חובותיו ונכסיו של התאגיד והנמקה מפורטת בדבר הצורך בהליך בפני מנהל מסדיר לאור היקף החובות והנכסים ובהתחשב בסכום הפיצויים שהוא תובע; כן יצורף כתב ויתור על סודיות לגבי כל מידע הנוגע למצבו הכלכלי של התאגיד, בנוסח שעליו תורה המינהלה.

(ה) תאגיד רשאי להגיש בקשה למינוי מנהל מסדיר, בצירוף החלטה ומסמכים כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ד), אף אם הגיש תחילה בקשה לתשלום ישיר, וזאת עד למועד הנקוב בהודעת המינהלה כאמור בסעיף 90(2).

(ו) על אף האמור בסעיף קטן (א), תאגיד הזכאי לפיצויים בשל סניף לפי הוראות סעיף 66, או בשל עסק או סניף לפי הוראות סעיף 67, או לפיצויים לפי סימנים ה' או ו' לפרק ד', אינו רשאי להגיש בקשה למינוי מנהל מסדיר; תאגיד כאמור יצרף לתביעתו את המסמכים כמפורט בסעיף קטן (ג), ויראו אותו כמי שהגיש בקשה לתשלום ישיר.

הודעת המינהלה
על תשלום ישיר

90. החליטה ועדת זכאות או ועדה מיוחדת על תשלום פיצויים, או על תשלום על חשבון הפיצויים, לתאגיד שהגיש בקשה לתשלום ישיר, או אישרה הסכם בדבר תשלום פיצויים לתאגיד, תפרסם המינהלה באתר האינטרנט שלה הודעה על כוונתה לשלמו; בהודעה יצינו ענינים אלה:

(1) שם הבנק ופרטי הסניף שבו מתנהל חשבון התאגיד שבכוונת המינהלה להפקיד בו את כספי הפיצויים בעבור התאגיד;

(2) המועד שבו בכוונת המינהלה להעביר את כספי הפיצויים, אשר לא יהיה מוקדם מ-45 ימים לאחר יום פרסום הודעתה ולא יהיה מאוחר מ-60 ימים לאחר היום האמור;

(3) כי כל נושה מובטח רשאי להגיש למינהלה בתוך התקופה שצוינה בהודעה לענין זה, אשר לא תפחת משלושים ימים מיום פרסום ההודעה, הודעה בדבר החוב המובטח תוך ציון מהות הזכויות המשועבדות, יתרת החוב שטרם נפרעה והערכתו באשר לערך הזכויות המשועבדות בהתאם לנתונים הנמצאים בידיו; להודעתו יצרף הנושה תדפיס או אישור מאת הרשות שאצלה נרשם השעבוד, אם נדרש רישום לקיומו של חוב מובטח כהגדרתו בסעיף 86, תצהיר בדבר יתרת החוב שטרם נפרעה ומסמך המעיד על כך;

(4) כי כל עובד, הטוען כי הוא זכאי או יהיה זכאי לקבל מהתאגיד פיצויי פיטורים, תשלומים אחרים בקשר לסיום יחסי עובד-מעביד או שכר עבודה לתקופה שאינה עולה על 12 החודשים שקדמו לפיטורים או להתפטרות, למעט פיצויי הלנת שכר ופיצויי הלנת פיצויי פיטורים כמשמעותם בחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958⁹¹, רשאי להגיש למינהלה, בתוך התקופה שצוינה בהודעה לענין זה, אשר לא תפחת מ-30 ימים מיום פרסום ההודעה, הודעה בדבר הסכום המגיע לו לטענתו (בסימן זה – הסכום לעובד).

91. (א) בתוך שבעה ימים לאחר המועד הנקוב בהודעה כאמור בסעיף 90(2), תעביר המינהלה את כספי הפיצויים לחשבון התאגיד, למעט סכום השווה לסך כל הסכומים המובטחים, וסכום השווה לסך כל הסכומים לעובדים, ובלבד שהסכום שיעוכב לגבי כל עובד לא יעלה על שכר העבודה בדין קדימה בפירוק לפי הוראות סעיף 354(א1) לפקודת החברות וסעיף 27 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963 (להלן – השכר בדין קדימה).

(ב) כל סכום מובטח יועבר על ידי המינהלה כמפורט להלן:

(1) הוסר השעבוד – לחשבון התאגיד;

(2) לא הוסר השעבוד והסכימו הנושה המובטח והתאגיד על העברת הסכום – כפי שהסכימו;

(3) לא הוסר השעבוד ולא הושגה הסכמה כאמור בפסקה (2) – יופקד הסכום המובטח בחשבון בנק נפרד שהתאגיד יפתח למטרה זו בלבד ואשר לא יופקדו בו כספים אחרים זולת הסכומים המובטחים (בפרק זה – החשבון המיוחד); בנק יהיה חייב לפתוח חשבון כאמור לבקשת התאגיד אף אם קיימת מגבלה מכוח דין אחר; היו מספר חובות מובטחים בשעבוד של זכויות לגבי אותו נכס, יופקדו כל הסכומים המובטחים כאמור באותו חשבון מיוחד, ובלבד שהסכום הכולל שיופקד כאמור לא יעלה על ערך הזכויות המשועבדות של אותו נכס; החשבון המיוחד יהיה משועבד לטובת הנושה המובטח בהתאם לדרגת שעבודו להבטחת החוב המובטח, ולא ניתן יהיה למשוך כספים מחשבון זה או לעשות בו כל פעולה, לרבות קיזוז או עיכוב בידו הבנק, אלא בהסכמת הנושה המובטח; החשבון המיוחד לא יהיה ניתן לעיקול.

(ג) (1) הסכום לעובד יועבר לעובד על ידי המינהלה, בהתקיים אחד מאלה:

העברת הפיצויים
לתאגיד שביקש
תשלום ישיר

⁹¹ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

(א) התאגיד הסכים להעברת הסכום האמור, כולו או חלקו, לעובד; יתרת הסכום, אם נותרה, תועבר לחשבון התאגיד אם ניתנה לכך הסכמת העובד;

(ב) ניתן פסק דין סופי המקבל את תביעת העובד נגד התאגיד, כולה או חלקה, והומצאה למינהלה החלטה של רשות מוסמכת המורה לה להעביר את הסכום, כולו או חלקו, לעובד; יתרת הסכום, אם נותרה, תועבר לחשבון התאגיד, אלא אם כן הורה בית המשפט אחרת.

(2) על אף האמור בפסקה (1), חלפו 45 ימים מיום הפינוי או ממועד העברת כספי הפיצויים כאמור בסעיף קטן (א), לפי המאוחר מביניהם, יועברו לחשבון התאגיד הסכומים לעובדים שנותרו במינהלה, למעט כל סכום לעובד שמתקיים לגביו אחד מאלה:

(א) ניתן לגביו צו עיקול במסגרת תביעה שהגיש העובד נגד התאגיד לקבלת הסכום האמור, ואולם לא יעוקל אצל המינהלה, לגבי כל עובד, סכום העולה על השכר בדיון קדימה; אין בצו עיקול המוטל על הסכומים לעובדים, בשלעצמו, בכדי להקנות לעובדים עדיפות על פני הנושים המובטחים;

(ב) התאגיד הסכים כי מועד העברת הסכום לחשבונו יידחה למועד מאוחר יותר.

(ד) הסכם כאמור בסעיף קטן (ב)(2), לא יחויב במס בולים.

מינוי מנהל מסדיר 92. (א) הגיש תאגיד בקשה למינוי מנהל מסדיר, תמנה לו המינהלה מנהל מסדיר בתוך 21 ימים ממועד הגשת הבקשה, אם הוכיח למינהלה כי עזב את השטח המפונה ביום הפינוי או לפניו; ואולם רשאית המינהלה שלא למנות לתאגיד מנהל מסדיר אם קבעה כי לאור מצבו הכלכלי אין צורך בהליכים לפני מנהל מסדיר.

(ב) הודעה על מינוי מנהל מסדיר תפורסם באתר האינטרנט של המינהלה.

תנאי כשירות ואחריות המנהל המסדיר 93. (א) כשיר להתמנות למנהל מסדיר מי שמתמלאים בו תנאי הכשירות להתמנות לשופט של בית משפט שלום; שר המשפטים רשאי לקבוע הוראות נוספות לענין כשירותו של מנהל מסדיר, וסייגים למינוי.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע הוראות לענין העברה מתפקיד של מנהל מסדיר.

(ג) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לענין שכרו של מנהל מסדיר ואופן העסקתו.

(ד) על אף האמור בכל דין, פעולותיו של מנהל מסדיר לשם ביצוע נאות של תפקידיו לפי חוק זה, לא ישמשו עילה למשפט אזרחי נגדו ובלבד שפעל בתום לב ובהתאם להוראות חוק זה ולכל דין אחר.

הקפאת הליכים 94. (א) מונה לתאגיד מנהל מסדיר, אין להמשיך ואין לפתוח בכל הליך כמשמעותו בסעיף 350 לחוק החברות נגד התאגיד, אלא ברשות המנהל המסדיר ובתנאים שיקבע (בסימן זה – הקפאת הליכים).

(ב) הקפאת ההליכים תעמוד בתוקפה לתקופה של תשעה חודשים מיום מינויו של המנהל המסדיר; המנהל המסדיר רשאי להאריך את התקופה האמורה בשלושה חודשים נוספים, מטעמים שיירשמו.

- הסדר נושים
95. (א) תאגיד שמונה לו מנהל מסדיר רשאי להגיש למנהל המסדיר ולנושי התאגיד, בתוך 90 ימים מיום מינוי המנהל המסדיר, הצעה להסדר בינו לבין הנושים.
- (ב) הוגשה הצעה כאמור בסעיף זה, רשאי המנהל המסדיר לכנס אסיפות נושים לצורך בחינתה, בדרך שורה.
- (ג) הסכימו להסדר, באסיפה כאמור בסעיף קטן (ב), רוב מספרם של הנוכחים והמצביעים, שבידם יחד שלושה רבעים של הערך המיוצג בהצבעה והמנהל המסדיר אישר את ההסדר, יחייב ההסדר את התאגיד ואת כל הנושים ובעלי המניות; המנהל המסדיר יחלק את נכסי התאגיד, לרבות הפיצויים, בהתאם להסדר כאמור.
- (ד) התקיים אחד מאלה, יפרסם המנהל המסדיר ברבים הודעה על פקיעת הקפאת ההליכים ועל כך שכספי הפיצויים יועברו לתאגיד במישרין:
- (1) לא הוגשה הצעה להסדר במועד כאמור בסעיף קטן (א);
 - (2) לא התקיימו התנאים שבסעיף קטן (ג) לצורך הפיכת ההסדר למחייב בתוך תקופת הקפאת ההליכים, או נוכח המנהל המסדיר כי בנסיבות הענין לא יתקיימו התנאים הנדרשים בסעיף קטן (ג) לצורך הפיכת ההסדר למחייב בתקופה האמורה;
 - (3) המנהל המסדיר החליט כי לא ראוי לאשר הסדר נושים נוכח מצבו הכלכלי של החייב;
 - (4) התאגיד ביקש לבטל את המינוי של המנהל המסדיר.
- (ה) הודיע המנהל המסדיר כאמור בסעיף קטן (ד), יראו את התאגיד מאותו מועד כאילו הגיש בקשה לתשלום ישיר, ויחולו הוראות סעיפים 90 ו-91, ובלבד שכספי הפיצויים לא יועברו לחשבון התאגיד לפני תום 60 ימים מיום פרסום ההודעה על פקיעת הקפאת ההליכים; ואולם אם לפני העברת כספי הפיצויים לחשבון התאגיד נפתח נגדו הליך כאמור בסעיף 88, יחולו הוראות הסעיף האמור, בשינויים המחויבים.
96. (א) על הקפאת הליכים כאמור בסעיף 94 ועל הליך הסדר נושים כאמור בסעיף 95, יחול הדין החל לפי סעיף 350 לחוק החברות, בשינויים המחויבים, ואולם סמכויות בית המשפט לפי הדין האמור יוקנו למנהל המסדיר, והכל, אלא אם כן נקבע אחרת בתקנות שקבע שר המשפטים לענין זה, לפי סעיף 109.
- (ב) החלטות המנהל המסדיר בענין הסכום העומד לחלוקה בהסדר הנושים יהיו כפופות להחלטות של הועדות ובתי המשפט לפי חוק זה בדבר זכאות לפיצויים וסכומי הפיצויים.
97. לענין ערעור, דין החלטה סופית של מנהל מסדיר כדין פסק דין של בית משפט שלום, ודין החלטה אחרת של מנהל מסדיר כדין החלטה אחרת של בית משפט שלום; בית המשפט המוסמך לענין זה יהיה בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.
98. על אף האמור בכל הסכם, העתקת פעילותו של עסק כאמור בסעיף 70, כשלעצמה, לא תהווה עילה להעמדת הלוואה לפירעון מיידי או לגיבוש שעבוד צף.
- סימן ג': יחיד
99. על יחיד התובע פיצויים יחולו הוראות סימן ב', בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסימן זה.
100. (א) הודעה כאמור בסעיף 88 תוגש לגבי הליך לפי פקודת פשיטת הרגל.
- הקפאת הליכים והסדר נושים
- החלטות הוראות סימן ב'
- החלטות הוראות
- החלטות הוראות

(ב) לענין סעיף 89(ה), יחיד רשאי להגיש בקשה למינוי מנהל מסדיר אף אם הגיש תחילה בקשה לתשלום ישיר כל עוד לא העבירה המינהלה את כספי הפיצויים לחשבונו לפי סעיף 91.

(ג) הוראות סעיף 90 וכן הוראות סעיף 91 לענין הסכומים לעובדים, יחולו רק לגבי פיצוי בשל עסק.

(ד) לענין פיצוי שאינו בשל עסק רשאי נושה מובטח להגיש למינהלה, בתוך 30 ימים מיום תחילתו של חוק זה, הודעה בדבר החוב המובטח תוך ציון מהות הזכויות המשועבדות, יתרת החוב שטרם נפרעה והערכתו באשר לערך הזכויות המשועבדות, בהתאם לנתונים שנמצאים בידיו; להודעתו יצרף הנושה תדפיס או אישור מאת הרשות שאצלה נרשם השעבוד, אם נדרש רישום לקיומו של חוב מובטח כהגדרתו בסעיף 86, תצהיר בדבר יתרת החוב שטרם נפרעה ומסמך המעיד על כך; המינהלה רשאית, לבקשת נושה מובטח, להאריך את התקופה האמורה, אם לא יהיה בכך כדי לפגוע בהגשמת מטרותיו של חוק זה.

(ה) לענין סעיף 91, מועד העברת כספי הפיצויים שאינם פיצוי בשל עסק, למעט הסכומים המובטחים, לחשבונו של היחיד, יהיה בתוך 30 ימים מיום ההחלטה על הפיצויים, ואולם לגבי פיצוי לפי סימן א' לפרק ה' – לא לפני חלוף המועד הקבוע בסעיף קטן (ד); לא יעוכבו סכומים מובטחים כאמור בסעיף 91 אלא מתוך הפיצוי לפי סימנים א' ו-ד' לפרק ה'.

(ו) הסדר הנושים לא יחייב נושה שלא הסכים לו, לגבי חוב או חבות אשר לפי פקודת פשיטת הרגל לא היה היחיד נפטר מהם על פי צו הפטר.

101. (א) נושה מובטח שהזכויות ששועבדו לטובתו הן זכויות לגבי מקרקעין ששימשו למגורי הזכאי, לא יהיה רשאי לדרוש תשלום בעבור הסכמתו למשיכת כספים מהחשבון המיוחד או לעשיית פעולה בו כאמור בסעיף 91(ב3), ולא יהיה רשאי להתנות את הסכמתו כאמור אלא בהמצאת בטוחה חלופית מספקת להבטחת החוב המובטח.

(ב) לענין סעיף זה, ייחשב כבטוחה חלופית מספקת שעבוד של זכויות לגבי מקרקעין אחרים שערבן אינו נמוך משיעור מהסכום המובטח במועד המצאת הבטוחה, המקובל אצל אותו נושה לגבי הלוואות מאותו סוג, ובלבד שהשיעור אינו עולה על 150 אחוזים מן הסכום כאמור.

102. (א) על אף האמור בכל הסכם, פינוי של בית מגורים בשטח מפונה, כשלעצמו, לא יהווה עילה להעמדת הלוואה לפירעון מיידי.

(ב) על אף האמור בכל דין ובכל הסכם, לא ייגבה קנס או תשלום בשל פירעון מוקדם של הלוואה שלהבטחתה שועבדו זכויות לגבי בית מגורים של הזכאי לפיצויים בשל אותו בית מגורים.

103. שר המשפטים, בהסכמת שר האוצר, רשאי לקבוע הוראות לענין זכויות לפיצויים וכספים מתוך כספי הפיצויים, שאינם ניתנים לעיקול, בשים לב למטרות חוק זה ולהגנות הניתנות לחייב בדיון.

סימן ד': אגודות שיתופיות התיישבותיות

104. בסימן זה –

“הרשם” – רשם האגודות השיתופיות;

“תאגיד קשור” – תאגיד שאגודה שיתופית התיישבותית היא בעלת השליטה בו, לבדה או יחד עם אגודות שיתופיות אחרות, במישרין או בעקיפין.

105. (א) אגודה שיתופית התיישבותית תפורק בהתאם להוראות פקודת האגודות השיתופיות ורשם האגודות השיתופיות ימנה לה מפרק (בסימן זה – המפרק), ואולם לענין ערעור, דין החלטה סופית של הרשם כדין פסק דין של בית משפט שלום, ודין החלטה אחרת של הרשם כדין החלטה אחרת של בית משפט שלום; בית המשפט המוסמך לענין זה יהיה בית המשפט המחוזי בירושלים.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), ביקשה אגודה שיתופית התיישבותית להתקשר בהסכם העתקה לפי סעיף 85, לא תפורק לפי סימן זה, אלא אם כן סורבה בקשתה או שנקבע בהסכם ההעתיקה כי היא תפורק בהתאם לאמור בהסכם.

(ג) היו באותו יישוב מפונה יותר מאגודה שיתופית התיישבותית אחת, ימונה אותו מפרק לכולן.

(ד) החלטות המפרק בענין הסכום העומד לחלוקה בפירוק יהיו כפופות להחלטות של הועדות ובתי המשפט לפי חוק זה בדבר זכאות לפיצויים וסכומי הפיצויים.

106. (א) נקבעו פיצויים לאגודה שיתופית התיישבותית והוראות סימן ב' לא יחולו.

תשלום פיצויים
לאגודה שיתופית
התיישבותית

(ב) יתרת כספים או נכסים שנותרה באגודה שיתופית התיישבותית לאחר תשלום כל חובותיה, תחולק שווה בשווה בין היחידים שהיו חברים בה ביום הקובע, אף אם נקבע אחרת בתקנון האגודה, אלא אם כן הרשם, באישור שר המשפטים, קבע כי חלוקה אחרת הוגנת יותר בנסיבות הענין.

(ג) בפירוק לפי סעיף 105, יחולו הוראות סעיף 72(ח) כך שלא יובא בחישוב התמורה בעד זכויות החבר באגודה חלק יחסי מסכום הפיצוי לפי סימן ד' לפרק ה', כיחס שבין חלקו של החבר בזכות ליתרת הכספים שנותרו לחלוקה בהתאם לסעיף קטן (ב) לכלל זכויות החברים באותה יתרה.

107. (א) הוראות סימן ב' יחולו על תאגיד קשור הזכאי לפיצויים, ואם ביקש שימונה לו מנהל מסדיר – רשאת המינהלה למנות את המפרק של האגודה השיתופית ההתיישבותית שהיא בעלת שליטה בתאגיד, למנהל המסדיר.

הוראות מיוחדות
לענין תאגיד
קשור

(ב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר ועם הרשם, רשאי לקבוע הוראות מיוחדות לענין תאגידים קשורים, כולם או חלקם, לרבות תאגידים כאמור המוחזקים במשותף על ידי מספר אגודות שיתופיות התיישבותיות, ובכלל זה הוראות בדבר –

(1) שינוי מבני בתאגיד קשור, לרבות מיוזג של מספר תאגידים קשורים והפיכת תאגיד קשור שהוא אגודה שיתופית לחברה;

(2) הקניית זכויותיה של אגודה שיתופית התיישבותית בתאגיד קשור, כולן או חלקן, לחברי האגודה, במישרין או בעקיפין;

(3) הקניית זכויותיה של אגודה שיתופית התיישבותית לגבי מקרקעין, כולן או חלקן, לתאגיד קשור בלא מכר.

(ג) (1) על אף האמור בכל דין, בפירוק של אגודה שיתופית התיישבותית שכל נכסיה הם מניות בתאגיד קשור או שחלק מנכסיה הוא מניות בתאגיד קשור והיא העבירה אליו, אגב הפירוק לפי סימן זה ובהתאם להוראות לפי סעיף זה, את כל יתרת נכסיה ואת פעילותה (בסעיף קטן זה – הנכסים המועברים) בתמורה להקצאת מניות בו (בסעיף קטן זה – המניות המוקצות), לא יחול סעיף 93 לפקודת מס הכנסה בפירוק אותה אגודה (בסעיף קטן זה – האגודה המתפרקת), והיא לא תחויב בכל מס, אם התקיימו כל אלה:

(א) מכירת הנכסים המועברים לתאגיד הקשור היא בלא תמורה נוספת מעבר למניות המוקצות;

(ב) המניות המוקצות מוקצות לכלל החברים באגודה המתפרקת, לפי חלקם כפי שנקבע לענין סעיף 106(ב) (בסעיף קטן זה – המחזיקים);

(ג) היחס בין שווי השוק של כל המניות המוקצות למחזיקים לבין שווי השוק של התאגיד הקשור מיד לאחר ההקצאה הוא יחס שבין שווי השוק של הנכסים המועברים לבין שווי השוק של התאגיד הקשור מיד לאחר העברת הנכסים המועברים;

(ד) כל מניות התאגיד הקשור שבידי האגודה המתפרקת חולקו בין המחזיקים בהתאם לחלקם כפי שנקבע לענין סעיף 106(ב);

(ה) התאגיד הקשור מחזיק בנכסים המועברים למשך שנתיים ממועד ההעברה;

(ו) כל אחד מהמחזיקים מחזיק בכל המניות של התאגיד הקשור שקיבל מהאגודה המתפרקת ושהוקצו לו כאמור בסעיף זה, במשך תקופה של שנתיים לפחות מיום הפירוק של האגודה המתפרקת; שר האוצר רשאי לקבוע כי לא יראו מכירה של מניות בתקופה האמורה כאי קיום של תנאי זה, אם יתקיימו לגביה נסיבות מיוחדות שיקבע, לפי סוג מחזיק, סוג רוכש, או תנאי מכירה, והכל עד לתקרה של שיעור מכלל ההחזקות במניות של התאגיד הקשור, כפי שיקבע.

(2) המחיר המקורי של כל אחד מהנכסים המועברים, יתרת המחיר המקורי שלו, שווי הרכישה שלו ויום הרכישה שלו, לפי הענין, יהיו כפי שהיו באגודה המתפרקת אילו לא פורקה ואילו לא הועבר ממנה הנכס המועבר; לגבי נכס שהוא מלאי, יראו כעלות המלאי את הסכום שנקבע כמלאי סופי בשומה לפי פקודת מס הכנסה לשנת המס שבה הסתיים פירוק האגודה המתפרקת.

(3) יראו כמחיר מקורי של מניות התאגיד הקשור בידי המחזיק את המחיר המקורי של הזכויות שהיו למחזיק באגודה המתפרקת, ויראו כיום הרכישה של המניות כאמור את יום רכישת זכויות המחזיק באגודה המתפרקת.

(4) שר האוצר רשאי לקבוע כי הוראות סעיף זה יחולו גם לגבי שינויי מבנה אחרים בפירוק אגודה שיתופית התיישבותית, בהתקיים כל התנאים הקבועים בפסקה (1), בשינויים המחויבים ובשינויים נוספים שיקבע.

(5) מסמך שפקיד שומה אישר כי הוא קשור במישרין להעברת יתרת נכסים ופעילות תמורת מניות וכי התקיימו כל התנאים המפורטים בפסקה (1), לא יחויב במס בולים.

(6) לכל מונח בסעיף קטן זה תהא המשמעות הנודעת לו בפקודת מס הכנסה או בחוק מיסוי מקרקעין, לפי הענין, אלא אם כן נאמר במפורש אחרת.

(ד) הועברו מניות בתאגיד קשור לחבר באגודה שיתופית שהתפרקה כאמור בסעיף זה, והמניה נמכרה בתוך תקופה שאינה עולה על 12 חודשים מיום העברתה, תחויב התמורה שקיבל החבר בעד מכירת המניה במס רווח הון בשיעור של 5 אחוזים במקום השיעור הקבוע בפקודת מס הכנסה; הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על מכירת המניה לקרוב כהגדרתו בסעיף 105 לפקודת מס הכנסה.

108. (א) היו חבריה של אגודה שיתופית התיישבותית שסווגה לפי פקודת האגודות השיתופיות כמושב שיתופי (בסעיף זה - מושב שיתופי) זכאים לפיצויים, יועבר סכום הפיצויים שלו הם זכאים, למעט פיצויים לפי סימנים א' ו-ב' לפרק ה', למושב השיתופי, ויחולו לגביו הוראות סימן זה.

(ב) שר המשפטים, לפי המלצת הרשם, רשאי לקבוע הוראות, לענין תשלומים לכל אחד מחברי המושב השיתופי מכספי המושב השיתופי שהתקבלו כפיצויים, בסכום שלא יעלה על סך דמי ההסתגלות המרביים, כמשמעותם בסימן ג' לפרק ה', וכן רשאי הוא לקבוע כי סכומים אלה יופקדו בחשבון מיוחד אשר לא יהיה ניתן לעיקול או לקיזוז וכי יחולו עליו לטובת חברי המושב השיתופי הוראות סעיף 354(א1) לפקודת החברות וסעיף 27 לחוק פיצויי פטורים, התשכ"ג-1963, לענין דין הקדימה בפירוק לשכר עבודה, בהתאם לסכומים הקבועים בהם; תקנות אלה יכול שייקבעו לכלל המושבים השיתופיים או למושב שיתופי מסוים.

(ג) בלי לגרוע מהוראות סעיף 106(ב), רשאי שר המשפטים, בהתייעצות עם הרשם, לקבוע הוראות מיוחדות לענין מושב שיתופי, לרבות הוראות בדבר אופן חלוקת הפיצוי לחברים וחישוב הפיצויים המגיעים ישירות לחברים.

סימן ה': הוראות כלליות

109. (א) שר המשפטים רשאי לקבוע הוראות לביצוע פרק זה ובכלל זה, לענין סימנים ב' ו-ג' -

- (1) הוראות לענין אופן פרסום הודעות המינהלה והודעות של מנהל מסדיר;
- (2) הוראות בדבר הגשת תביעות חוב בידי נושים למנהל מסדיר;
- (3) דרכי תשלום חובות בהתחשב בהוראות לפי פקודת החברות או פקודת פשיטת הרגל, לפי הענין, לרבות בענין סדרי הקדימה בין נושים שונים ומעמדם של נושים מובטחים;
- (4) סוגי תאגידים שעליהם לא יחולו הוראות פרק זה לענין מנהל מסדיר, כולן או חלקן;
- (5) סדרי הדין בפני מנהל מסדיר.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע, בצו, כי הוראות פרק זה לענין מנהל מסדיר, כולן או חלקן, יחולו על תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 79, או על סוגי תאגידים כאמור.

110. זכויות הזכאי לפיצויים לא יהיו ניתנות לעיקול אצל המדינה, למעט עיקול במסגרת תביעת עובד נגד מעבידו כאמור בסעיף 91(ג2)(א).

111. מסכום הפיצויים, למעט הפיצויים לפי סימנים א', ב' או ג' לפרק ה', ינוכו סכומי מסים שביום תשלום הפיצויים הגיע המועד שבו הזכאי לפיצויים חייב לשלמם.

112. מחלה ההסתדרות הציונית העולמית על חובות בשל הלוואות שנתנה, והמחילה היתה על פי פניית הממשלה ובתנאים שעליהם החליטה הממשלה, לשם סיוע להשגת מטרות חוק זה, ולהקלה על המתיישבים והאגודות השיתופיות בהמשך פעילותם, לרבות בהתיישבות חלופית, בלא נטל החובות, יחולו הוראות אלה:

- (1) על אף האמור בסעיף 3(ב) לפקודת מס הכנסה, הלוואה שנתנה ההסתדרות הציונית העולמית לזכאי לפיצוי לפי סימן ד' לפרק ה' לצורך ייצור הכנסתו, שנמחלה לו, לא יראו אותה כהכנסה;

תקנות

עיקול אצל
המדינה

ניכוי חובות מס

הוראות לענין
מס בשל מחילת
חובות

- (2) היה לזכאי כאמור בפסקה (1) הפסד כאמור בסעיף 28 לפקודת מס הכנסה, יוקטן סכום ההפסד בסכום שבו הותרו בניכוי הוצאות בשל ההלוואה מהכנסתו של הזכאי או בסכום של 25 אחוזים מסכום ההלוואה שנמחלה, לפי הגבוה, עד לגובה סכום ההפסד כאמור;
- (3) מחילת הלוואה שניתנה לעוסק לא תיחשב כחלק ממחיר עסקאותיו לפי סעיף 12 לחוק מע"מ; לענין זה, "עוסק" ו"עסקה" – כהגדרתם בחוק מע"מ;
- (4) מסמך שענינו מחילת הלוואה כאמור בסעיף זה לא יחויב במס בולים.

פרק ז': רשויות מקומיות

סימן א': המועצה האזורית, המועצה הדתית, תאגידים קשורים וועדים מקומיים מסוימים

113. בפרק זה –
 "מפרק מסדיר" – מי שמונה לפי הוראות סעיף 116 להיות מפרק מסדיר של רשות מקומית;
 "רשות מקומית" – המועצה האזורית חוף עזה, המועצה הדתית חוף עזה, תאגידים קשורים וועד מקומי של יישוב מיישובים אלה: ניסנית, נווה דקלים וכדים;
 "תאגידים קשורים" – התאגידים המפורטים בתוספת הרביעית.
114. רשות מקומית לא תהיה זכאית לפיצויים ויחולו עליה הוראות סימן זה.
115. (א) ביום הפינוי של יישוב מיישובים אלה: ניסנית, נווה דקלים וכדים, יחדל לפעול, לכל דבר וענין, הועד המקומי של אותו יישוב, ויראו אותו כאילו ניתן לגביו צו פירוק כמשמעותו בפקודת החברות.
 (ב) ביום הפינוי של היישוב המפונה האחרון בחבל עזה, יחדלו לפעול, לכל דבר וענין, המועצה האזורית חוף עזה, המועצה הדתית חוף עזה, וכן התאגידים הקשורים, ויראו אותם כאילו ניתן לגביהם צו פירוק כמשמעותו בפקודת החברות.
 (ג) ראש הממשלה רשאי לקבוע כי הוראות סעיף קטן (ב) יחולו במועד מוקדם יותר על רשות מקומית המנויה בו, כפי שיקבע.
116. (א) המינהלה, בהתייעצות עם שר הפנים, תמנה לרשות מקומית מפרק מסדיר, לא יאוחר מן המועד שבו חדלה לפעול כאמור בסעיף 115; לרשות מקומית מסוימת ולתאגידים הקשורים שהיא בעלת זכויות בהם ימונה אותו מפרק מסדיר.
 (ב) המפרק המסדיר יפעל בהתאם להוראות סימן זה להסדרת חובותיה וזכויותיה של הרשות המקומית.
 (ג) על מפרק מסדיר יחולו הוראות סעיף 93.
 (ד) המינהלה תפקח על פעילותו של מפרק מסדיר.
117. (א) על הליכי פירוק של רשות מקומית יחול הדין החל בפירוק בידי בית משפט לפי פקודת החברות, בשינויים המחויבים ובשינויים המפורטים בסימן זה, ואולם סמכויות בית המשפט לפי הדין האמור יוקנו למפרק המסדיר, וכן יהיו למפרק המסדיר, נוסף על סמכויות בית המשפט והמפרק לפי הדין האמור, גם הסמכויות המוקנות לרשות המקומית על פי הדין ותחיקת הביטחון, כנדרש לשם הסדרת זכויותיה וחובותיה של הרשות המקומית, והכל אלא אם כן נקבע אחרת בתקנות שנקבעו לפי סעיף 122.

(ב) המפרק המסדיר לא ישלם כל תשלום ולא יוציא כל הוצאה מקופת הפירוק של הרשות המקומית, כהגדרתה בסעיף 120, אלא לאחר מתן הודעה על כך למינהלה; המינהלה רשאית להודיע למפרק המסדיר, בתוך 14 ימים מיום קבלת הודעתו, על התנגדותה לתשלום המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, לא יבוצע התשלום, והמפרק המסדיר רשאי יהיה לערער על החלטתה כאמור בסעיף 119 באופן שבו ניתן לערער על החלטה סופית שלו; במימוש נכסי רשות מקומית יתייעץ המפרק המסדיר עם המינהלה, ולא ימומש נכס אשר המינהלה, לאחר התייעצות עם המנהל הכללי של משרד הביטחון או המנהל הכללי של משרד הפנים, או מי שהם הסמיכו לענין זה, הורתה כי אין לממשו.

(ג) מפרק מסדיר יבדוק את תביעות החוב שיוגשו לו גם על פי הדין ותחיקת הביטחון שחלו על הרשות המקומית.

118. (א) בתום בירור כל תביעות החוב נגד הרשות המקומית על ידי המפרק המסדיר, לאחר המצאת החלטותיו לנושי הרשות המקומית הנוגעים בדבר אך לפני התשלום לנושים, יגיש המפרק המסדיר למינהלה דוח אודות נכסי הרשות המקומית, בצירוף כל החלטותיו בדבר החובות שהכיר בהם, ריכוז החובות האמורים והערכה של יתרת החוב שלא ניתן יהיה לפרוע מקופת הפירוק של הרשות המקומית, כהגדרתה בסעיף 120 (בסעיף זה – הדוח); המפרק המסדיר יפרסם את מועד הגשת הדוח למינהלה.

(ב) ביקש המפרק המסדיר לשלם חוב שהכיר בו לפני הגשת הדוח כאמור בסעיף קטן (א), יגיש למינהלה את בקשתו בפירוט נימוקיה.

(ג) המינהלה רשאית להודיע למפרק המסדיר, בתוך 14 ימים מיום קבלת בקשתו, על התנגדותה לתשלום המוקדם המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, ישלח המפרק המסדיר העתק מהודעתה ומנימוקיה לנושה הנוגע בדבר, והנושה רשאי לערער על החלטתה כאמור בסעיף 119 כאילו היתה החלטה סופית של המפרק המסדיר, וכן רשאי המפרק המסדיר לערער עליה כאמור.

(ד) לא הודיעה המינהלה על התנגדותה לתשלום מוקדם בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), יודיע המפרק המסדיר לנושים ולמינהלה על החלטתו בדבר התשלום המוקדם, כאמור בבקשתו.

(ה) לא יוגש ערעור על החלטת המפרק המסדיר בנוגע לחוב אלא לאחר הגשת הדוח למינהלה כאמור בסעיף קטן (א), וזולת על החלטתו בדבר תשלום מוקדם שעליה הודיע כאמור בסעיף קטן (ד), ויראו, לצורך הגשת הערעור, את יום פרסום מועד הגשת הדוח למינהלה או את יום הודעת המפרק המסדיר על ההחלטה בדבר תשלום מוקדם, לפי הענין, כיום מתן ההחלטה.

119. (א) לענין ערעור, דין החלטה סופית של מפרק מסדיר כדין פסק דין של בית משפט שלום, ודין החלטה אחרת של מפרק מסדיר כדין החלטה אחרת של בית משפט שלום; בית המשפט המוסמך לענין זה יהיה בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.

(ב) ערעור על החלטה של מפרק מסדיר יכול שיוגש על ידי נושה של הרשות המקומית, על ידי המינהלה וכן, ברשות בית המשפט – על ידי אדם אחר הרואה את עצמו נפגע מן ההחלטה; על אף האמור בסעיף קטן (א), ערעור המינהלה על החלטה של מפרק מסדיר יוגש בתוך 60 ימים מיום מתן ההחלטה.

(ג) הוגש ערעור, יומצא העתק ממנו, בתוך 48 שעות, למינהלה, ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בהליך; על המצאה כאמור יחולו הוראות פרק ל"ב לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984⁴⁰ בשינויים המחויבים.

⁴⁰ ק"ת התשמ"ד, עמ' 2220.

דיווח למינהלה
ותשלום מוקדם

ערעור על
החלטות מפרק
מסדיר

120. (א) חובות הרשות המקומית, כפי שהוכרו על ידי המפרק המסדיר, ישולמו מתוך נכסיה של הרשות המקומית ומתוך הכספים שהתקבלו על ידי המפרק המסדיר בהליכי הפירוק של רשות מקומית, לרבות ממימוש נכסיה הניתנים למימוש (בסימן זה – קופת הפירוק של הרשות המקומית).

(ב) מפרק מסדיר לא ישלם חוב שהכיר בו לפני תום התקופות לערעור על החלטתו, כאמור בסעיף 119.

(ג) הוגש ערעור כאמור בסעיף 119 על החלטת מפרק מסדיר שענינה הסכום לתשלום, לא ישלם המפרק המסדיר את הסכום על פי ההחלטה עד לסיום הליכי הערעור, זולת הסכום שאינו שנוי במחלוקת, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.

(ד) נותרה יתרת כספים או נכסים בקופת הפירוק של הרשות המקומית לאחר תשלום חובותיה והוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק, יעביר המפרק המסדיר את היתרה למינהלה, בצירוף דוח המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הרשות המקומית, הכספים שהתקבלו וההוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.

(ה) (1) לא ניתן לפרוע את חובותיה של הרשות המקומית אשר הוכרו על ידי המפרק המסדיר מתוך קופת הפירוק של הרשות המקומית, יפנה המפרק המסדיר למינהלה בבקשה שתעביר לידיו את הסכום הנדרש לתשלום יתרת החוב שלא נפרעה; לבקשה יצרף המפרק המסדיר דוח כאמור בסעיף קטן (ד); המינהלה רשאית לדרוש מהמפרק המסדיר נתונים והבהרות נוספים, ככל שתמצא לנכון.

(2) המינהלה תשלם את יתרת החוב שלא נפרעה אלא אם כן החליטה שלא לשלם את הסכום הנדרש, כולו או חלקו, וזאת בשל נימוקים מפורטים שיינתנו בכתב ויימסרו למפרק המסדיר; המפרק המסדיר ישלח העתק מן ההחלטה לנושים הנוגעים בדבר.

(3) על החלטת המינהלה רשאים המפרק המסדיר או נושה לערער, בתוך 30 ימים מיום מתן ההחלטה, לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.

(4) המינהלה תשלם בהתאם להחלטתה כאמור בפסקה (2), ואם הוגש עליה ערעור לפי פסקה (3) – בהתאם להכרעת בית המשפט בערעור.

(ו) תשלום כאמור בסעיף זה לא ייחשב כפיצויים לפי חוק זה.

121. (א) עם השלמת הליכי הפירוק של רשות מקומית יודיע המפרק המסדיר על כך למינהלה; להודעתו יצרף המפרק המסדיר דוח סופי המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הרשות המקומית, הכספים שהתקבלו והוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.

(ב) הודיע המפרק המסדיר על השלמת הליכי הפירוק, תחדל הרשות המקומית מלהיות אישיות משפטית.

122. (א) (1) השרים רשאים לקבוע תקנות לביצוע הוראות סימן זה, לרבות לענין הבטחת תשלום קצבה המשתלמת בשל פרישה מקופת הרשות המקומית לעובדים, לגמלאים ולנושאי המשרה שלה הזכאים לכך.

(2) לענין פסקה (1), "השרים" –

(א) לענין רשות מקומית, למעט המועצה הדתית חוף עזה והתאגידים הקשורים – שר הפנים ושר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר;

- (ב) לענין המועצה הדתית חוף עזה – ראש הממשלה, בהתייעצות עם שר המשפטים ושר האוצר;
- (ג) לענין התאגידים הקשורים – שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הפנים ושר האוצר.
- (כ) שר הפנים ושר המשפטים, בהתייעצות עם המינהלה, רשאים, בצו, לשנות את התוספת הרביעית.

סימן ב': ועדים מקומיים

- הגדרות 123. בסימן זה –
- "הרשם" – רשם האגודות השיתופיות;
- "ועד מקומי" – ועד מקומי של יישוב מפונה למעט ניסנית, נווה דקלים וכדומ.
- דין ועד מקומי 124. ועד מקומי לא יהיה זכאי לפיצויים ויחולו עליו הוראות סימן זה.
- הפסקת פעולתו של ועד מקומי 125. ביום הפינוי של יישוב מפונה למעט ניסנית, נווה דקלים וכדומ, יחדל לפעול, לכל דבר וענין, הועד המקומי של אותו יישוב, ויראו אותו כאילו ניתן לגביו צו פירוק כמשמעותו בפקודת האגודות השיתופיות.
- פירוק ועד מקומי וסמכויות המפרק 126. (א) ועד מקומי יפורק בהתאם לפקודת האגודות השיתופיות בשינויים המחויבים, ובשינויים המפורטים בסימן זה, ורשם האגודות השיתופיות ימנה לו ולאגודה השיתופית ההתיישבותית באותו יישוב (בסימן זה – האגודה) אותו מפרק (בסימן זה – המפרק); מינוי המפרק טעון אישור היועץ המשפטי לממשלה.
- (ב) המפרק יבדוק את תביעות החוב שיוגשו לו לגבי הועד המקומי גם על פי הדין ותחיקת הביטחון שחלו על הועד המקומי, ויוקנו לו סמכויות המוקנות לוועד המקומי על פי הדין ותחיקת הביטחון, כנדרש לשם הסדרת זכויותיו וחובותיו של הועד המקומי.
- (ג) המפרק לא ישלם כל תשלום ולא יוציא כל הוצאה מקופת הפירוק של הועד המקומי, כהגדרתה בסעיף 130, אלא לאחר מתן הודעה על כך למינהלה; המינהלה רשאית להודיע למפרק, בתוך 14 ימים מיום קבלת הודעתו, על התנגדותה לתשלום המבוקש, בצירוף נימוקים; הודיעה כאמור, לא יבוצע התשלום, והמפרק יהיה רשאי לערער על החלטתה באופן שבו ניתן לערער על החלטה סופית שלו; במימוש נכסי ועד מקומי יתייעץ המפרק עם המינהלה, ולא ימומש נכס אשר המינהלה, לאחר התייעצות עם המנהל הכללי של משרד הביטחון או המנהל הכללי של משרד הפנים, או מי שהם הסמיכו לענין זה, הורתה כי אין לממשו.
- הפרדה בין הועד המקומי לאגודה השיתופית ההתיישבותית 127. (א) המפרק יפריד בין נכסיו וחובותיו של הועד המקומי לבין נכסיה וחובותיה של האגודה, ימנע ביצוע עסקאות ביניהם לגבי נכסים וחובות אלה, וימציא למינהלה דוח מפורט על ההפרדה שעשה.
- (ב) הליכי הפירוק יתנהלו באופן שיישמרו האישיות המשפטית הנפרדת של הועד המקומי ושל האגודה, ותישמר בכל עת הפרדה כאמור בסעיף קטן (א).
- דיווח למינהלה ותשלום מוקדם 128. (א) בתום בירור כל תביעות החוב נגד הועד המקומי על ידי המפרק, לאחר המצאת החלטותיו לנושי הועד המקומי הנוגעים בדבר אך לפני התשלום לנושים, יגיש המפרק לרשם ולמינהלה דוח על אודות נכסי הועד המקומי, בצירוף כל החלטותיו בדבר החובות שהכיר בהם, ריכוז החובות האמורים והערכה של יתרת החוב שלא ניתן לפרוע מקופת הפירוק של הועד המקומי, כהגדרתה בסעיף 130 (בסעיף זה – הדוח); המפרק יפרסם את מועד הגשת הדוח למינהלה.

(ב) ביקש המפרק לשלם חוב שהכיר בו לפני הגשת הרוח כאמור בסעיף קטן (א), יגיש למינהלה את בקשתו בפירוט נימוקיה.

(ג) המינהלה רשאית להודיע למפרק, בתוך 14 ימים מיום קבלת בקשתו, על התנגדותה לתשלום המוקדם המבוקש, בצירוף נימוקיה; הודיעה כאמור, ישלח המפרק העתק מהודעתה ונימוקיה לנושה הנוגע בדבר, והנושה רשאי לערער על החלטתה כאילו היתה החלטה סופית של המפרק, וכן רשאי המפרק לערער עליה כאמור.

129. (א) נוסף על האמור בפקודת האגודות השיתופיות, רשאית גם המינהלה לערער על החלטות המפרק, לרבות החלטותיו בענין הפרדה כאמור בסעיף 127, בדרך הקבועה לענין זה לפי פקודת האגודות השיתופיות, בשינויים המחויבים ובשינויים הקבועים בפרק זה.

(ב) לענין ערעור, דין החלטה סופית של הרשם כדין פסק דין של בית משפט שלום, ודין החלטה אחרת של הרשם כדין החלטה אחרת של בית משפט שלום; בית המשפט המוסמך לענין זה יהיה בית המשפט המחוזי בירושלים; ערעור כאמור יכול שיוגש על ידי מי שרשאי להגיש ערעור על החלטות המפרק; על אף האמור בסעיף זה, ערעור המינהלה על החלטה של מפרק או של הרשם יוגש בתוך 60 ימים מיום מתן ההחלטה.

(ג) הוגש ערעור לרשם, ימצא הרשם העתק ממנו, בתוך 48 שעות, למינהלה, ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בהליך.

(ד) הוגש ערעור לבית המשפט, יומצא העתק ממנו, בתוך 48 שעות למינהלה, ותינתן לה הזדמנות להביע את עמדתה בהליך; על המצאה כאמור יחולו הוראות סעיף 119(ג).

הסדרת חובות
וזכויות של ועד
מקומי

130. (א) חובות הועד המקומי, כפי שהוכרו על ידי המפרק, ישולמו מתוך נכסיו של הועד המקומי ומתוך הכספים שהתקבלו על ידי המפרק בהליכי הפירוק של הועד המקומי, לרבות ממימוש נכסיו הניתנים למימוש (בסימן זה — קופת הפירוק של הועד המקומי).

(ב) מפרק לא ישלם חוב של הועד המקומי שהכיר בו, לפני תום התקופות לערעור על החלטתו.

(ג) הוגש ערעור על החלטת מפרק שענינה הסכום לתשלום, לא ישלם המפרק את הסכום על פי ההחלטה עד לסיום הליכי הערעור, וזולת הסכום שאינו שנוי במחלוקת, אלא אם כן קבע אחרת בית המשפט או הרשם, לפי הענין.

(ד) נותרה יתרת כספים או נכסים בקופת הפירוק של הועד המקומי לאחר תשלום חובותיו והוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק, יעביר המפרק את היתרה למינהלה, בצירוף דוח המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הועד המקומי, הכספים שהתקבלו וההוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.

(ה) (1) לא ניתן לפרוע את חובותיו של הועד המקומי אשר הוכרו על ידי המפרק מתוך קופת הפירוק של הועד המקומי, יפנה המפרק למינהלה בבקשה שתעביר לידיו את הסכום הנדרש לתשלום יתרת החוב שלא נפרעה; לבקשה יצרף המפרק דוח כאמור בסעיף קטן (ד); המינהלה רשאית לדרוש מהמפרק נתונים והבהרות נוספים ככל שתמצא לנכון.

(2) המינהלה תשלם את יתרת החוב שלא נפרעה אלא אם כן החליטה שלא לשלם את הסכום הנדרש, כולו או חלקו, וזאת בשל נימוקים מפורטים שיינתנו בכתב ויימסרו למפרק; המפרק ישלח העתק מן ההחלטה לנושים הנוגעים בדבר.

(3) על החלטת המינהלה רשאים המפרק או נושה לערער, בתוך 30 ימים מיום מתן ההחלטה, לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, שידון בערעור בשופט אחד.

(4) המינהלה תשלם בהתאם להחלטתה כאמור בפסקה (2), ואם הוגש עליה ערעור לפי פסקה (3) – בהתאם להכרעת בית המשפט בערעור.

(ו) תשלום כאמור בסעיף זה לא ייחשב כפיצויים לפי חוק זה.

131. שר הפנים ושר המשפטים רשאים, לבקשת המינהלה או מיזמתם, לקבוע בצו כי הוראות סימן א' יחולו על הסדרת חובותיו וזכויותיו של ועד מקומי מסוים, לרבות לענין מינויו של אדם שאינו המפרק, לשם הסדרת חובותיו וזכויותיו של הועד המקומי, אם נוכחו כי תהיה זו דרך מתאימה יותר לפירוק הועד המקומי, וזאת אף אם כבר החלו הליכי פירוק.

החלת הוראות
סימן א'

132. (א) עם השלמת הליכי הפירוק של ועד מקומי יודיע המפרק על כך לרשם, וימסור העתק מהודעתו למינהלה; להודעתו יצרף המפרק דוח סופי המפרט את החובות שהכיר בהם, נכסי הועד המקומי, הכספים שהתקבלו וההוצאות שהוצאו במסגרת הפירוק.

סיום הליכי
הפירוק

(ב) הודיע המפרק על השלמת הליכי הפירוק, יחדל הועד המקומי מלהיות אישיות משפטית.

(ג) לא יסתיימו הליכי הפירוק של האגודה אלא לאחר שהועד המקומי באותו יישוב חדל להיות אישיות משפטית כאמור בסעיף קטן (ב).

133. שר הפנים ושר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאים לקבוע תקנות לביצוע הוראות סימן זה, ובכלל זה הוראות שלפיהן יפעלו המפרק והרשם בפירוקו של ועד מקומי, לרבות בענין הפרדה כאמור בסעיף 127.

תקנות

פרק ח': הוראות שונות

סימן א': ייחוד העילה והסמכות

134. (א) לא יינתן פיצוי ולא תהיה זכות, עילה או תביעה לפיצוי מאת המדינה או מאת רשות מרשויותיה ומי שפעל מטעמה, בשל הפינוי שבוצע ליישום תכנית ההתנתקות ושנעשה לפי הוראות חוק זה, לרבות בשל ביטול זכויות כאמור בחוק זה, ובשל החלטות רשויות המדינה הקשורות לפינוי כאמור, או בשל הפסד הכרוך בו, אלא מכוח חוק זה ולפי תנאיו, לרבות תשלום מיוחד לפי סעיף 137(ב2) לגבי מי שאינו זכאי לפי חוק זה.

ייחוד העילה
והסמכות

(ב) לא תהיה מכוח משא ומתן, הסכם, החלטה, הבטחה, הוראה או מסמך אחר, כל זכות לפיצוי או עילת תביעה כלפי המדינה או כלפי רשות מרשויותיה ומי שפעל מטעמה, בשל הפינוי, אלא לפי הוראות חוק זה או הסכם לפיו.

(ג) לא תהיה סמכות לקבוע זכויות לפיצויים או סכום פיצויים לענין חוק זה, אלא לפי הוראה של חוק זה.

135. (א) סעיף 134 לא יחול על מי שויתר על קבלת פיצויים לפי חוק זה לרבות על קבלת תשלום מיוחד לפי סעיף 137(ב2), ובלבד שהויתור יהיה בתוך שלוש שנים מיום הפינוי הנוגע לאותו אדם, ושעד למועד הויתור לא הגיש תביעה או בקשה ולא היה צד להסכם לפי חוק זה.

ויתור על קבלת
פיצוי לפי החוק

(ב) ויתור יהיה בהודעה בכתב למינהלה בנוסח שייקבע בתקנות (בסעיף זה – כתב ויתור).

(ג) מי שמסר כתב ויתור רשאי לחזור בו בתוך 30 ימים מיום מסירת כתב הויתור; לא חזר בו כאמור, לא יהיה זכאי לתבוע פיצויים או לבקש תשלום מיוחד לפי חוק זה.

(ד) מי שהגיש תביעה או בקשה לועדת זכאות או לועדה מיוחדת רשאי לחזור בו בתוך 30 ימים מיום הגשת התביעה או הבקשה; לא חזר בו כאמור, לא יוכל לוותר על קבלת פיצויים לפי חוק זה כאמור בסעיף קטן (א).

(ה) היו שניים או יותר זכאים לפיצוי בשל בית מגורים אחד, לרבות בית שבבניה או מגרש לפי סימן א' בפרק ה', או בשל עסק שאינו תאגיד או בשל עסק שהוא חממה, או שהיו זכאים למענקים ולשיפוי במשותף לפי סימן ב' לפרק ה', יהיה הויתור של כל הזכאים, וכתב הויתור יחתם בידי כולם.

(ו) אגודה שיתופית התיישבותית וחבר במושב שיתופי כהגדרתו בסעיף 108(א), לא יהיו רשאים לחתום על כתב ויתור כאמור בסעיף קטן (א).

(ז) הוראות סעיף 21 יחולו, בשינויים המחויבים, על תביעה לפיצויים או על הליך משפטי אחר שהוגשו שלא לפי הוראות חוק זה בידי מי שמסר כתב ויתור לפי סעיף זה, ושולל הויתור לא יכול היה להגישם.

(ח) אין בויתור לפי סעיף זה כדי ליצור עילת תביעה אם אינה קיימת לפי דין.

פטור מאחריות
המדינה

136. (א) אין באמור בחוק זה כדי להטיל אחריות על המדינה, על רשות מרשויותיה או על מי שפעל מטעמה, בשל חובות והתחייבויות של אדם אחר.

(ב) לא תהיה עילת תביעה נגד המדינה, נגד רשות מרשויותיה או נגד מי שפעל מטעמה, בשל העדר זכות לממש שעבוד או עיקול על נכס בשטח המפונה לאחר יום הפינוי.

סימן ב': ועדה מיוחדת

ועדה מיוחדת
וסמכויותיה

137. (א) ראש הממשלה ימנה ועדה מיוחדת שאלה חבריה:

- (1) המנהל, או המשנה למנהל, והוא יהיה היושב ראש;
- (2) משפטן שימונה באישור היועץ המשפטי לממשלה;
- (3) נציג החשב הכללי במשרד האוצר;
- (4) נציג ציבור בעל ניסיון מתאים, שימנה שר המשפטים בהתייעצות עם ראש המועצה האזורית שומרון, או בהתייעצות עם ראש המועצה האזורית חוף עזה או עם שניהם.

(ב) ועדה מיוחדת מוסמכת:

- (1) לדון בענינים כאמור בסעיפים 68, 69(ד), 75, 80, 81 ו-85;
- (2) לאשר תשלום מיוחד, לפנים משורת הדין, למי שלא מתמלא בו תנאי מתנאי הזכאות לפיצויים לפי חוק זה, אם ראתה, מטעמים שתפרט בהחלטתה, כי בשל נסיבותיו המיוחדות של המבקש מן הצדק לעשות כן (בסעיף זה – תשלום מיוחד).
- (ג) סכמו של תשלום מיוחד, אופן תשלומו ותנאים נלווים לתשלומו ייקבעו לפי שיקול דעתה של הועדה המיוחדת, בהתחשב בשיעורי הפיצויים הקבועים בחוק זה.
- (ד) על החלטה של ועדה מיוחדת רשאי המבקש לעתור לבית המשפט לענינים מינהליים בירושלים, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה.

(ה) על הגשת בקשה לועדה מיוחדת ועל הטיפול בה יחולו הוראות סימנים ב' ו'ד' לפרק ג', בשינויים המחויבים, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק זה, ויהיו נתונות לועדה המיוחדת סמכויות של ועדת זכאות לפי הוראות הסימנים האמורים.

(ו) ראש הממשלה, בהסכמת שר המשפטים ושר האוצר, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע הוראות בכל הנוגע לביצועו של סעיף זה, ובכלל זה הוראות בענינים אלה:

(1) אופן הגשת הבקשה והמסמכים הנלווים;

(2) כללים לאישור הבקשה.

סימן ג': הוראות נוספות

138. לא יינתנו פיצויים לפי חוק זה בעד נכס או זכות שנוצרו או שנרכשו לאחר היום הנכסים שנרכשו לאחר היום הקובע, אלא אם כן נקבע מפורשות אחרת בחוק זה.

139. לא תהא זכאות לפיצויים בשל אותו נכס לאותו זכאי על פי יותר מסימן אחד לפרק ה', אלא אם כן נקבע מפורשות אחרת בחוק זה.

140. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 19(ו) –

(1) הסכומים הנקובים בחוק זה יהיו צמודים למדר מיום תחילתו של החוק ועד למועד שבו החליטה ועדת זכאות לגביהם או עד למועד שבו נכרת הסכם לפי חוק זה, לפי הענין;

(2) הסכומים המחושבים לפי חוק זה יהיו צמודים למדר, החל במועד שאליו מתייחס החישוב, בהתאם להוראות הסעיף שעל פיו הוא נערך, ועד למועד שבו החליטה ועדת זכאות או המנהל לפי סעיף 45(ב), או עד למועד שבו נכרת הסכם לפי חוק זה, לפי הענין.

141. (א) כל מקדמה ששילמה המדינה, לרבות בדרך של הלוואה שתהפוך לפיצוי עם קביעת זכאותו של מקבל ההלוואה לפיצויים, וכל סכום ששולם על פי החלטת ועדת זכאות כאמור בסעיף 11(3), יראו אותם כתשלום על חשבון הפיצויים המגיעים לפי חוק זה; לענין זה, ישוערך כל סכום כאמור לפי שינוי המדר מן המדר שפורסם לאחרונה לפני יום תשלומו עד המדר שפורסם לאחרונה לפני יום תשלום הפיצוי לזכאי.

(ב) לענין סעיף 134(ב), יראו הסכם בדבר תשלום מקדמה כהסכם לפי חוק זה.

(ג) הסכם בדבר תשלום מקדמה, וכן הסכם כאמור בסעיף 11(4), לא יחויבו במס בולים.

142. (א) בלי לגרוע מהאמור בסעיף 85, מועצת מקרקעי ישראל רשאית לקבוע כי התקשרויות של מינהל מקרקעי ישראל לביצוע עסקה במקרקעי ישראל, שיערכו עם זכאים לפי סעיפים 35, 36, 38, או 63, לא יאוחר משלוש שנים מיום הפינוי, יהיו פטורות מחובת מכרז, לגבי אזורים ובתנאים שייקבעו בהחלטת המועצה; החלטת המועצה לפי סעיף זה תתקבל לאחר התייעצות עם המינהלה והיא טעונה אישור שר האוצר.

(ב) מועצת מקרקעי ישראל רשאית לקבוע כי התקשרות אחת של מינהל מקרקעי ישראל לביצוע עסקה במקרקעי ישראל, שנערכה עם זכאים לפי סעיפים 35, 36, 38, או 63, לא יאוחר משלוש שנים מיום הפינוי, לכל סוג פיצוי, תיעשה על בסיס ערכי הקרקע

פטור ממכרז בעסקה במקרקעי ישראל

נכון ליום הקובע, בתוספת הפרשי הצמדה למדד, לגבי אזורים ובתנאים שייקבעו בהחלטת המועצה; החלטת המועצה לפי סעיף זה תתקבל לאחר התייעצות עם המינהלה והיא טעונה אישור שר האוצר.

143. לא יגלה אדם מידע הנוגע לתובע, שהגיע אליו בתוקף תפקידו לפי חוק זה, ולא ייעשה בו כל שימוש, אלא לצורך ביצוע הוראות חוק זה, או לפי צו של בית משפט; העובר על הוראות סעיף זה, דינו – מאסר שנה.
144. (א) משרד הכיטחון, בתיאום, ככל האפשר, עם הגורמים הנוגעים בדבר, יפעל להעתקת אנדרטאות מחוץ לשטח כאמור בסעיף 3 והצבתן מחדש בצורה נאותה.
- (ב) המדינה תפעל להעתקת קברים של ישראלים הנמצאים בשטח מפונה, ותטפל בקבורה מחודשת במקום מחוץ לשטח כאמור בסעיף 3, בתיאום, ככל האפשר, עם המשפחות.
- (ג) בסעיף זה, "אנדרטה" – מצבת זכרון, גל-עד או סמל הנצחה אחר כיוצא באלה, אשר הוצבו בשטח מפונה לזכר אזרחים ישראליים.
145. סברה המינהלה כי אדם זכאי לפיצויים לפי סימן א' לפרק ה' ולא הגיש תביעה לפיצויים כאמור עד תום שלושים חודשים מיום הפינוי, רשאית ועדת זכאות, לפי הצעת המינהלה, לקבוע את זכאותו ואף את הסכום המגיע לו, והוא יוכל לערער על ההחלטה כאמור בסימן ג' בפרק ג'.
146. ראש הממשלה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו.

סימן ד': תיקונים עקיפים

147. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 –
- (1) בסעיף 1 –
- (א) אחרי ההגדרה "גיל הפרישה" יבוא:
- "גמול פרישה" – גמול פרישה לפי הוראות סעיף 55 בחוק יישום תכנית ההתנתקות;
- (ב) אחרי ההגדרה "גמלה" יבוא:
- "דמי הסתגלות מיוחדים" – דמי הסתגלות לפי הוראות סעיף 51 בחוק יישום תכנית ההתנתקות;
- (ג) אחרי ההגדרה "חוק חיילים משוחררים" יבוא:
- "חוק יישום תכנית ההתנתקות" – חוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005;
- (2) בסעיף 48, בהגדרה "היום הקובע" בסופה יבוא "ולענין מבוטחת שזכאית לדמי הסתגלות מיוחדים ולא עבדה בהיותה בהריון כאמור – היום האחרון שבערו השתלמו לה דמי הסתגלות מיוחדים בהיותה בהריון";
- (3) בסעיף 50(ב1), אחרי "דמי אבטלה", יבוא "דמי הסתגלות מיוחדים";
- (4) בסעיף 54(ב) בפסקה (1) להגדרה "הכנסה", אחרי "דמי ביטוח" יבוא "וכן הכנסה מדמי הסתגלות מיוחדים";
- (5) בסעיף 55, אחרי פסקה (5) יבוא:

⁴¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ה, עמ' 95.

"(6) באישור ועדת העבודה והרווחה – לגבי מבוטחת שהיא עובדת עצמאית הזכאית לפיצוי לפי סימן ד' בפרק ה' לחוק יישום תכנית ההתנתקות, כללים ותנאים, אף בשונה מהוראות פרק זה, לענין קביעת היום הקובע, לענין תנאי הזכאות כאמור בסעיף 50 ולענין חישוב הכנסתה כאמור בסעיף 54(ב).";

(6) בסעיף 162 –

(א) ברישה, במקום "(1) עד (4)" יבוא "שלהלך";

(ב) אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) העדרות מעבודה בתקופה שבעדה שולמו דמי הסתגלות מיוחדים – לפי תקופת הזכאות לדמי הסתגלות כאמור בסעיף 52 לחוק יישום תכנית ההתנתקות.";

(7) בסעיף 175(א), אחרי "מקצבת פרישה" יבוא "או מגמול פרישה", ובמקום "בקצבה" יבוא "בקצבה או בגמול";

(8) בסעיף 320 –

(א) בסעיף קטן (1), אחרי פסקה (4) יבוא:

"(4א) דמי הסתגלות מיוחדים";

(ב) בסעיף קטן (ח), אחרי "לדמי אבטלה" יבוא "או לדמי הסתגלות מיוחדים";

(9) אחרי סעיף 406 יבוא:

"דמי הסתגלות 407. (א) לצורך חישוב הכנסה לפי חוק זה, לרבות לענין דמי מיוחדים וגמול ביטוח המשתלמים מהם – פרישה – דוראות מיוחדות (1) יראו דמי הסתגלות מיוחדים כדמי אבטלה;

(2) יראו גמול פרישה כפנסיה מוקדמת כהגדרתה בסעיף 345ב.

(ב) לענין הוראות סעיפים 248 ו-257 יראו את התקופה שבעדה שולמו לאדם דמי הסתגלות מיוחדים כתקופה שבה שולמו בעדו דמי ביטוח כעובד.

(ג) המינהלה כהגדרתה בחוק יישום תכנית ההתנתקות תנכה את דמי הביטוח מדמי ההסתגלות המיוחדים ומגמול הפרישה, ותעבירם למוסד."

148. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994, בסעיף 14 –

(1) בסעיף קטן (א), אחרי ההגדרה "עקרת בית" יבוא:

"דמי הסתגלות מיוחדים" ו"גמול פרישה" – דמי הסתגלות וגמול פרישה לפי סימן ג' לפרק ה' לחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005 (בסעיף זה – חוק יישום תכנית ההתנתקות).";

(2) בסעיף קטן (ד), אחרי פסקה (3) יבוא:

תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי – מס' 29

⁴¹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ה, עמ' 132.

(4) המדינה תשלם למוסד דמי ביטוח בריאות בעד מי שמקבל דמי הסתגלות מיוחדים, בסכום השווה למכפלה של השיעור האמור בסעיף קטן (ב)(1) בדמי ההסתגלות המיוחדים; המינהלה כהגדרתה בחוק יישום תכנית ההתנתקות תנכה את דמי ביטוח הבריאות מדמי ההסתגלות המיוחדים, ותעבירם למוסד.⁴³

(3) בסעיף קטן (ה1), במקום "שמשלמת" יבוא "שמשלמים" ואחרי "בסעיף 345 לחוק הביטוח הלאומי" יבוא "או גמול פרישה".

149. בחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א-1980⁴⁴ –

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חוק הביטוח" יבוא:

"חוק יישום תכנית ההתנתקות" – חוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005⁴⁵;

(2) בסעיף 9(ג) –

(א) בהגדרה "נכס", אחרי "לשם השתכרות או רווח" יבוא "(בסעיף זה – דירת מגורים)";

(ב) בהגדרה "סכום שאינו מובא בחשבון" –

(1) אחרי "סכום שאינו מובא בחשבון" – "יבוא "סכום כמפורט להלן";

(2) הקטע החל במילים "סכום כסף" עד המילים "כפול שש" יסומן "(1)" ואחרי יבוא:

"(2) סכום שהתקבל בעד מכירת דירת מגורים, לרבות פיצויים לפי הוראות סימן א' בפרק ד' לחוק יישום תכנית ההתנתקות, והכל לתקופה שתחילתה ביום קבלת הסכום או הפיצויים כאמור וסיומה בתום 12 חודשים מאותו מועד או ביום שבו רכש הזכאי דירת מגורים אחרת, לפי המוקדם."

150. בחוק הפחתת הגרעון והגבלת ההוצאה התקציבית, התשנ"ב-1992⁴⁶, אחרי סעיף 6 יבוא:

7. (א) בסעיף זה – "תכנית ההתנתקות" כהגדרתה בחוק יישום תכנית ההתנתקות, התשס"ה-2005⁴⁷.

(ב) על אף הוראות סעיפים 5 ו-6, לשם מימון תכנית ההתנתקות ולמטרה זו בלבד, בשנת התקציב 2005 יחולו הוראות אלה:

(1) הממשלה רשאית להגדיל את שיעור הגרעון הכולל מן התמ"ג בשיעור נוסף של עד 0.4%;

(2) הממשלה רשאית להגדיל את סכום ההוצאה הממשלתית בשיעור נוסף על השיעור האמור בסעיף 6, שלא יעלה על 1% ביחס לסכום ההוצאה הממשלתית בשנת 2004 כשהוא צמוד למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; הגידול בסכום ההוצאה הממשלתית כאמור בפסקה זו יובא בחשבון כחלק מסכום ההוצאה הממשלתית לשנת 2005 לצורך חישוב סכום ההוצאה הממשלתית לשנת 2006; לענין זה, "סכום ההוצאה הממשלתית" – כהגדרתו בסעיף 6.

תיקון חוק הבטחת הכנסה – מס' 24

תיקון חוק הפחתת הגרעון והגבלת ההוצאה התקציבית – מס' 7

"הוראת שעה לשנת 2005 – מימון תכנית ההתנתקות"

⁴³ סי"ח התשמ"א, עמ' 30; התשס"ד, עמ' 392.

⁴⁴ סי"ח התשנ"ב, עמ' 45; התשס"ד, עמ' 140.

ספר החוקים 1982, ט' באדר א' התשס"ה, 18.2.2005.

סימן ה': הוראות מעבר

הוראות מעבר

151. (א) הסכם בדבר מקדמה שנכרת לפני תחילתו של חוק זה בין זכאי לבין הממשלה, תהיה המינהלה אחראית להמשך ביצוע התחייבויות הממשלה לפיו ולניכוי המקדמה ששולמה לזכאי מכספי הפיצויים שיקבל לפי חוק זה.

(ב) מי שמונו לפני תחילתו של חוק זה להיות מנהל המינהלה לסיוע למתיישבי עזה וצפון השומרון במשרד ראש הממשלה, משנהו או סגנו, יראו אותם כמי שמונו לפי חוק זה.

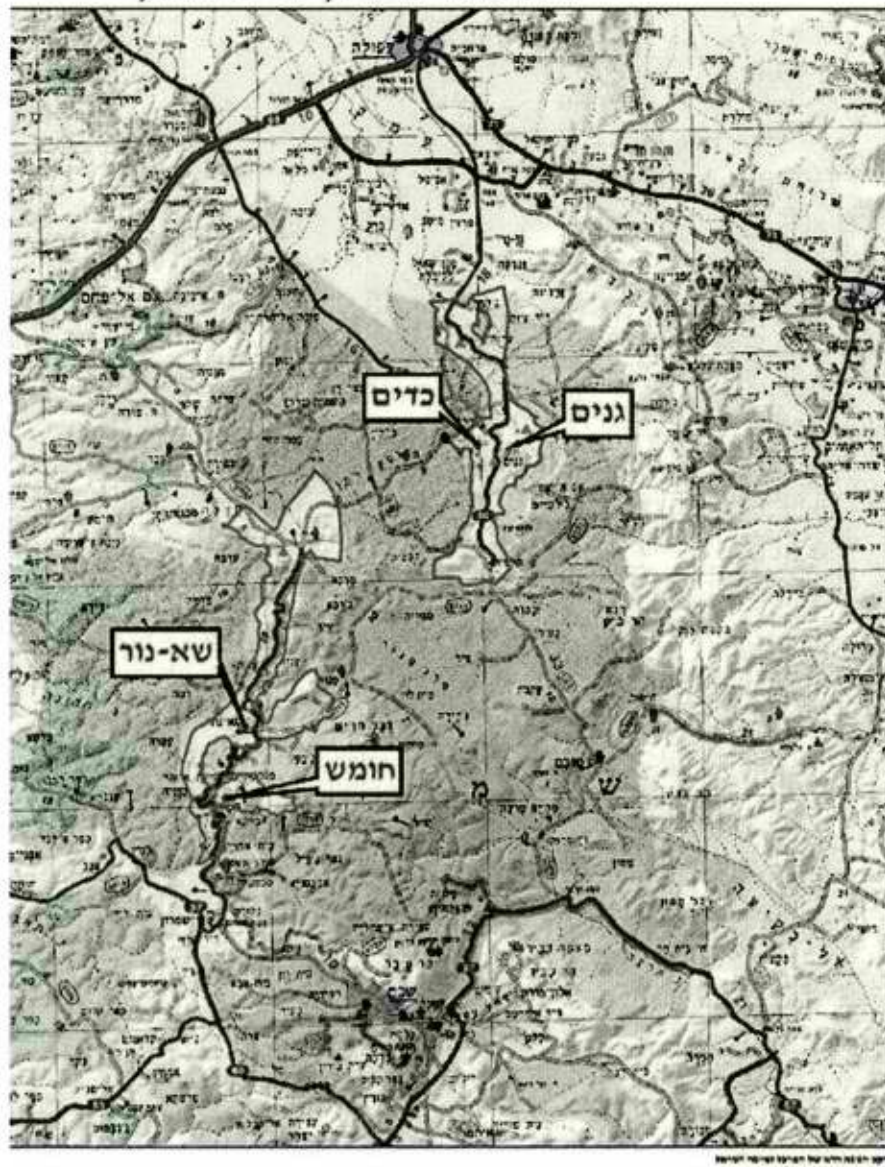
(ג) הוראות סעיפים 31 ו-43 יחולו גם לענין בטלות זכות לגבי מקרקעין, בטלות הסכם, מסירת חזקה במקרקעין, העברת זכויות במקרקעין או ויתור על מיטלטלין שנעשו לפני תחילתו של חוק זה על פי הסכם בדבר מקדמה בין זכאי לבין הממשלה.

התוספת הראשונה

(סעיף 3)

השטח בצפון השומרון

השטח בצפון השומרון

התוספת השניה

(סימן א' לפרק ה')

פיצוי בשל בית מגורים

הגדרות

1. בתוספת זו -

"אזור עדיפות א'" - אזור עדיפות לאומית א' לענין שיכון, שנקבע בהחלטה בדבר אזורי עדיפות;

"המאגר" - מאגר של נחלות ביישובים שתוכננו כיישובים חקלאיים באזור עדיפות א' בנגב ובגליל, שיוכן לצורך הקצאת נחלות כאמור בסעיף 3(ד);

"ותק" - משך תקופת המגורים הרצופה של הזכאי בתכנון לפני היום הקובע בתחום המועצה האזורית שאליה שייך היישוב המפונה שבו נמצא בית המגורים, ולגבי בעל זכות שכירות בדיוור ציבורי - משך תקופת המגורים כאמור בבית המגורים שלגביו יש לו זכות שכירות;

"מ"ר" - מטר רבוע;

"שטח הבית" - שטח המחושב לפי השטח למטרה עיקרית כמשמעותו בתקנות התכנון והבניה (חישוב שטחים ואחוזי בניה בתכניות ובהיתרים), התשנ"ב-1992⁴⁸, שהיה בנוי בפועל ביום הקובע, וכן שטח המרתף, אם היה בנוי בפועל ביום הקובע, והכל - בתוספת 15 אחוזים, ובלבד ששטחים אלה לא יעלו על השטח שהיה מותר לבניה על פי תכנית התכנון התקפה; היה השטח למטרה עיקרית פחות מ-80 מ"ר, יראו את השטח למטרה עיקרית כ-80 מ"ר.

2. (א) סכום הפיצוי בשל בית מגורים שישולם לזכאי כאמור בסעיף 35 לחוק זה, יחושב לפי שטח הבית בהתאם להוראות סעיף קטן (ב), על בסיס הסכום הנקוב למ"ר לאותו סוג של בית מגורים (בסעיף זה - הסכום למ"ר), כמפורט להלן:

(1) בבית מגורים שנבנה בבניה טרומית-מתועשת על ידי משרד הבינוי והשיכון או על ידי חברת בניה - 3,150 שקלים חדשים למ"ר;

(2) בבית מגורים אחר שנבנה על ידי משרד הבינוי והשיכון או על ידי חברת בניה - 3,825 שקלים חדשים למ"ר;

(3) בבית מגורים שנבנה בבניה עצמית על ידי בעל זכות בבית המגורים או על ידי מי מטעמו - 4,500 שקלים חדשים למ"ר;

בבית מגורים שנבנה בבניה מעורבת, באופן שהבניה בו משתייכת ליותר מאחד הסיווגים מבין אלה המפורטים בפסקאות (1) עד (3) והסיווג הגבוה יותר עולה על 50 אחוזים מכלל שטח הבית - ייחשב בית המגורים כולו כאילו נבנה בבניה המשותפת לסיווג הגבוה יותר.

(ב) החישוב ייעשה כמפורט להלן:

(1) לגבי כל מ"ר מ-160 המטרים הרבועים הראשונים שבשטח הבית - 100 אחוזים מהסכום למ"ר;

(2) לגבי כל מ"ר מ-40 המטרים הרבועים שמעל השטח האמור בפסקה (1) - 90 אחוזים מהסכום למ"ר;

(3) לגבי כל מ"ר מיתרת שטח הבית שמעל 200 מ"ר - 80 אחוזים מהסכום למ"ר.

⁴⁸ ק"ת התשנ"ב, עמ' 798.

3. (א) סכום הפיצוי בשל בית מגורים שישולם לזכאי כאמור בסעיף 36 לחוק זה, יכלול סכום כאמור בסעיף 2, וכן סכום כמפורט להלן כשהוא מוכפל במקדם הוותק כאמור בסעיף קטן (ב):
- (1) בבית מגורים בנחלה ביישוב שתוכנן כיישוב חקלאי – 360,000 שקלים חדשים;
 - (2) בבית מגורים אחר – 225,000 שקלים חדשים.
- (ב) מקדם הוותק שבו יוכפל הסכום האמור בפסקאות (1) או (2) של סעיף קטן (א), לפי הענין, יהיה כמפורט להלן:
- (1) אם הוותק הוא שנתיים או יותר, אך פחות משלוש שנים – חמישית;
 - (2) אם הוותק הוא שלוש שנים או יותר, אך פחות מארבע שנים – שתי חמישיות;
 - (3) אם הוותק הוא ארבע שנים או יותר, אך פחות מחמש שנים – שלוש חמישיות;
 - (4) אם הוותק הוא חמש שנים או יותר, אך פחות משש שנים – ארבע חמישיות;
 - (5) אם הוותק הוא שש שנים או יותר – 1.
- (ג) היו שניים או יותר זכאים לפיצוי לפי סעיף 36 לחוק זה בשל אותו בית מגורים, והוותק שלהם אינו זהה, יהיה מקדם הוותק לגביהם לפי הוותק הארוך יותר.
- (ד) זכאי לפיצוי לפי סעיף 36 לחוק זה בשל בית מגורים בנחלה ביישוב שתוכנן כיישוב חקלאי, רשאי לבקש מהמינהלה להציע לו נחלה ביישוב שתוכנן כיישוב חקלאי באזור עדיפות א' בנגב או בגליל; ביקש כאמור, תציע לו המינהלה נחלה מתוך המאגר, מבין הנחלות שנותרו ביום בקשתו; קיבל הזכאי את הצעת המינהלה והאגודה השיתופית של היישוב שבו נמצאת הנחלה המוצעת הסכימה לכך, יקצה לו מינהל מקרקעי ישראל את הנחלה בלא תשלום, בפטור ממכרו, ולא ישולם לו סכום כאמור בסעיף קטן (א), ואם הוא זכאי לפיצוי בשל עסק לפי סימן ד' לפרק ה' לחוק זה, בשל עסק שפעל בנחלה שבה היה בית המגורים – ינוכה מהפיצוי האמור פיצוי בשל הקרקע לפי סימן ד' האמור והתוספת השלישית.
4. (א) סכום הפיצוי לזכאי לשומה פרטנית לפי סעיף 37 לחוק זה ייקבע על פי שומה שיערוך השמאי הממשלתי הראשי, בהתאם לכללי שמאות מקובלים, לאחר שנתן לזכאי הזדמנות להביא ראיות ומסמכים, לרבות שמאויות מטעמו (בסעיף זה – השומה).
- (ב) השומה תיערך לבית המגורים, לבית שבבניה ולתוספת הבניה כאמור בסעיף 37(א2), ליום הקובע או ליום תחילתו של חוק זה, לפי הענין; לגבי בית המגורים תיערך השומה לפי שטח הבית ולגבי בניה שנבנתה בפועל וטרם הושלמה – עד לשטח שהותר לבניה לפי היתר הבניה.
- (ג) נערכה שומה פרטנית לבעל זכות בבית מגורים הזכאי לפיצוי לפי מסלול ב', ויווסף לסכום שנקבע על פי השומה סכום כאמור בסעיף 3(א1) או (2), לפי הענין, כשהוא מחושב בהתאם למקדם הוותק של הזכאי, כאמור בסעיף 3(ב).
5. (א) בסעיף זה, "בסיס הפיצוי" – סכום שהיה מחושב לגבי בית מגורים של בעל זכות שכירות בדיוור ציבורי לפי סעיף 2 אילו התמלאו בו התנאים האמורים בסעיף 35 לחוק זה.

(ב) סכום הפיצוי שישולם לבעל זכות שכירות בדיור הציבורי הזכאי לפיצוי כאמור בסעיף 38 לחוק זה, יהיה כמפורט להלן:

(1) אם הוותק הוא שנתיים או יותר, אך פחות משלוש שנים – 20 אחוזים מבסיס הפיצוי;

(2) אם הוותק הוא שלוש שנים או יותר אך פחות מארבע שנים – 40 אחוזים מבסיס הפיצוי;

(3) אם הוותק הוא ארבע שנים או יותר – בסיס הפיצוי בתוספת סכום כמפורט להלן:

(א) אם הוותק הוא ארבע שנים או יותר, אך פחות מחמש שנים – 32,000 שקלים חדשים;

(ב) אם הוותק הוא חמש שנים או יותר, אך פחות משש שנים – 64,000 שקלים חדשים;

(ג) אם הוותק הוא שש שנים או יותר, אך פחות משבע שנים – 96,000 שקלים חדשים;

(ד) אם הוותק הוא שבע שנים או יותר, אך פחות משמונה שנים – 128,000 שקלים חדשים;

(ה) אם הוותק הוא שמונה שנים או יותר – 160,000 שקלים חדשים.

(ג) היו שניים או יותר זכאים לפיצוי לפי סעיף 38 לחוק זה בשל אותו בית מגורים, והוותק שלהם אינו זהה, יחושב סכום הפיצוי לפי סעיף זה לפי הוותק הארוך יותר.

(ד) היה לבעל זכות השכירות בדיור הציבורי ביום תשלום הפיצוי חוב בשל דמי שכירות, ינוכה סכום החוב מן הפיצוי.

6. (א) בסעיף זה, "הלוואה לדיור" – הלוואה לדיור בהגדרתה בחוק הלוואות לדיור, בתנאים שזכאי להם מי שצבר יותר מאלף נקודות לפי הכללים בהגדרתם באותו חוק, שתינתן לפי הוראות סעיף זה לשם רכישה או בניה של דירה בישראל או לשם רכישת זכויות בדירה בישראל.

(ב) מי שקיבל פיצוי לפי מסלול א' אף אם בחר בשומה פרטנית, זכאי להלוואה לדיור בסכום השווה ל-20 אחוזים מסכום הפיצוי שקיבל.

(ג) מי שקיבל פיצוי לפי מסלול ב' אף אם בחר בשומה פרטנית, והוותק שלו הוא שנתיים או יותר אך פחות משש שנים, זכאי להלוואה לדיור בסכום ההפרש שבין הסכום המלא הנקוב בפסקאות (1) או (2) של סעיף 3(א), לפי הענין, לבין הסכום שקיבל בהתאם למקדם הוותק שחל לגביו.

(ד) מי שקיבל פיצוי לפי סעיף 3(ב), והוותק שלו הוא ארבע שנים או יותר, אך פחות משמונה שנים, זכאי להלוואה לדיור בסכום ההפרש שבין 160,000 שקלים חדשים לבין הסכום שקיבל בהתאם לוותק שלו.

7. (א) בסעיף זה, "מחיר הרכישה" – סכום ששולם לרכישת זכות בבית מגורים או במגרש, לפי הענין, בניכוי מענקים והלוואות עומדות כאמור בסעיף 42 לחוק זה.

(ב) זכאי לפיצוי לפי סעיפים 35 או 36 לחוק זה, אשר בחמש השנים שקדמו ליום הקובע רכש את הזכות בבית המגורים שבשלו הוא זכאי לפיצוי, יהיה זכאי לקבל, במקום הפיצויים לפי סעיפים 2, 3 ו-6, את מחיר הרכישה בתוספת הפרשי הצמדה למדד ממועד תשלומם ועד ליום הקובע, ובלבד שנתקיימו לגביו כל אלה:

זכאות להלוואה לדיור כהשלמה לפיצוי

החזר מחיר הרכישה במקרים מיוחדים

- (1) הוכיח להנחת דעתה של ועדת זכאות כי מחיר הרכישה עולה על הפיצויים שלהם הוא זכאי לפי תוספת זו;
- (2) הודיע בכתב לוועדת זכאות, כי אין הוא מעוניין בפיצוי לפי שומה פרטנית כאמור בסעיף 4.
- (ג) הוראות סעיף זה, למעט סעיף קטן (בא2), יחולו, בשינויים המחויבים, גם על בעל זכות במגרש כהגדרתו בסעיף 32 לחוק זה.

התוספת השלישית

(סימן ד' לפרק ה')

פיצוי בשל עסק

חלק א': פיצוי לפי שווי הנכסים

הגדרות

1. בתוספת זו –

- "הטופס" – טופס 1342(י"א) לפי תוספת א' לתקנות מס הכנסה (פחת), 1941";
- "המחיר המקורי" – המחיר המקורי כפי שצוין בטופס שהגיש העסק;
- "מלאי" – מלאי של חומרי גלם ותוצרת בעיבוד;
- "עלות מופחתת" – המחיר המקורי לאחר ניכוי פחת לפי פקודת מס הכנסה;
- "עלות מתואמת" – המחיר המקורי בתוספת הפרשי הצמדה למדד מתאריך הרכישה עד מועד הרוח הכספי האחרון שלפיו מחושב הפיצוי;
- "עלות מופחתת מתואמת" – עלות מופחתת בתוספת הפרשי הצמדה למדד מתאריך הרכישה עד מועד הרוח הכספי האחרון שלפיו מחושב הפיצוי;
- "פריטי הרכוש הקבוע" – הפריטים שצוינו בטופס שהגיש העסק, שתאריך הרכישה שלהם הוא בתקופה שבין יום ט' בטבת התשנ"ו (1 בינואר 1996) לבין היום הקובע, למעט קרקע, מבנים וכלי רכב, וכן רכוש שנרכש בעסקת שכר-מכר מימונית (ליסינג מימוני);
- "תאריך הרכישה" – תאריך הרכישה או השינוי שצוין בטופס שהגיש העסק.

רכיבי הפיצוי לפי שווי הנכסים

2. (א) הפיצוי לפי שווי הנכסים יכלול רכיבים אלה בלבד, שהיו בשטח מפונה:

- (1) קרקע שהוחזקה כדין ושלעסק או לבעל העסק היתה לגביה זכות במקרקעין כהגדרתה בסעיף 62 לחוק זה למעט שכירות שאינה חכירה, ולמעט קרקע חקלאית שהוחזקה על פי חוזה שתקופתו אינה עולה על שלוש שנים;
- (2) מבנה שנבנה על פי תכנית התכנון התקפה בקרקע שלגביה היתה לעסק או לבעל העסק זכות כאמור בפסקה (1);
- (3) פריטי הרכוש הקבוע;
- (4) מלאי.

(ב) בחישוב הפיצוי לא יובאו בחשבון נכסים בלתי מוחשיים, לרבות מוניטין.

הפיצוי בשל רכיב הקרקע

3. (א) הפיצוי בשל קרקע כאמור בסעיף 2(א)(1) יהיה העלות המתואמת של הקרקע או סכום כמפורט להלן, לפי בחירת הזכאי:

- (1) בשל קרקע באזור תעשייה – 180,000 שקלים חדשים לדונם;
- (2) בשל קרקע המשמשת למסחר – 500 שקלים חדשים למ"ר של שטח הקרקע הבנוי;

⁴⁶ ע"ר 1941, תוס' 2, עמ' (ע) 1267, (א) 1505.

(3) בשל קרקע שהיא נחלה ביישוב שתוכנן כיישוב חקלאי – סכום כולל בסך 135,000 שקלים חדשים לנחלה, בשל יתרת השטח שמעבר לשטח חלקת המגורים של הנחלה ולמעט אותם חלקים של הנחלה הנמצאים מחוץ לתחום האמור בסעיף 3;

(4) בשל קרקע חקלאית שאינה נחלה כאמור בפסקה (3) – 4,000 שקלים חדשים לדונם;

(5) בשל קרקע אחרת – סכום שיקבע השמאי הממשלתי הראשי.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הפיצוי בשל קרקע לגבי מקרקעין המוחזקים כדין בידי העסק לצורך בניה, מכירה או השכרה של בתי מגורים, יהיה העלות המתואמת של הקרקע.

(ג) משולם הפיצוי לפי העלות המתואמת של הקרקע, והמחיר המקורי שלפיו חושב כולל מחיר של מבנה הבנוי עליה, לא ישולם פיצוי לפי סעיף 4 בשל אותו מבנה.

4. הפיצוי בשל מבנה כאמור בסעיף 2(א) יהיה העלות המתואמת של המבנה.

5. (א) הפיצוי בשל פריטי הרכוש הקבוע יהיה –

(1) לגבי פריטי הרכוש הקבוע אשר טרם הופחתו במלואם על פי הדוחות הכספיים עד הדוח לשנת 2003 – 80 אחוזים מן העלות המתואמת שלהם;

(2) לגבי פריטי הרכוש הקבוע שהופחתו במלואם על פי הדוחות כאמור בפסקה (1) – 40 אחוזים מן העלות המתואמת שלהם.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), עלתה העלות המתואמת של סך כל פריטי הרכוש הקבוע על 1,000,000 שקלים חדשים, יופחת מן הפיצוי, בשל יתרת פריטי הרכוש הקבוע שהעלות המתואמת שלהם עולה על 1,000,000 שקלים חדשים (בסעיף קטן זה – היתרה), סכום השווה ל-50 אחוזים מן העלות המופחתת המתואמת של פריטי הרכוש הקבוע כשהוא מוכפל בשיעור היתרה מתוך כלל העלות המתואמת.

6. (א) בסעיף זה –

"חממה" – רכוש יציב, בעל שלד מעץ, ממכת או מפלסטיק, המכוסה רשת, יריעות פלסטיק או זכוכית, והמיועד לשמש בית צמיחה לגידולים חקלאיים וכן מערכות המשמשות אותה, לרבות מערכות המיון, האיוורור, הקירור, החימום, ההשקיה, בית קירור ובית אריזה;

"חממה מדגם א" – חממה הכוללת שלד ברמה בסיסית וכיסוי רשת בלבד, לרבות בית רשת ומנהרה לירקות;

"חממה מדגם ב" – חממה הכוללת שלד, כיסוי פלסטיק או זכוכית, מערכת השקיה, ראש מערכת לבקרת דישון והשקיה, או פריטי רכוש קבוע אחרים, המיועדים לחממות שהם שווי ערך (בסעיף זה – פריטים שווי ערך);

"חממה מדגם ג" – חממה הכוללת שלד, כיסוי פלסטיק או זכוכית, מערכת השקיה, ראש מערכת לבקרת דישון והשקיה, מערכת חימום או מזרון לח או שולחנות גידול או פריטים שווי ערך.

(ב) על אף האמור בסעיף 5, יחולו על פיצוי חממה כללים אלה, אף אם החממה נרכשה לפני יום ט' בטבת התשנ"ו (1 בינואר 1996), ובלבד שביום הקובע היתה החממה מעובדת:

הפיצוי בשל
מבנה

הפיצוי בשל
פריטי הרכוש
הקבוע

פיצוי בשל
חממה

9. הפיצוי לפי השווי הפיננסי יחושב על ידי הכפלת ממוצע הרווח התפעולי של העסק בתקופה הקובעת (בסעיף זה – הרווח התפעולי הממוצע), לאחר הפחתה של 30 אחוזים ממנו, במכפיל לעסק;

נוסחת חישוב הפיצוי היא כלהלן:

$$\text{שווי העסק} = \text{הרווח התפעולי הממוצע} \times 0.7 \times \text{המכפיל לעסק}$$

הפחתה

10. על אף האמור בסעיף 9, עלתה העלות המתואמת של סך כל פריטי הרכוש הקבוע על 1,000,000 שקלים חדשים, יופחת מן הפיצוי, בשל יתרת פריטי הרכוש הקבוע שהעלות המתואמת שלהם עולה על 1,000,000 שקלים חדשים (בסעיף זה – היתרה), סכום השווה ל-50 אחוזים מן העלות המופחתת המתואמת של פריטי הרכוש הקבוע כשהוא מוכפל בשיעור היתרה מתוך כלל העלות המתואמת, וכן סכום השווה ל-10 אחוזים מערך המלאי הממוצע כאמור בסעיף 7.

קביעת הרווח
התפעולי

11. (א) הרווח התפעולי ייקבע בהתאם לדוח כספי נומינלי שהוגש לפקיד השומה לפני היום הקובע לגבי אותה שנה.

(2) לא הוגש לפני היום הקובע דוח לשנת 2003, רשאי התובע לצרף לתביעתו דוח שהוגש לפקיד השומה אחרי היום הקובע לגבי השנה האמורה, כשהוא מבוקר בידי רואה חשבון; דוח מבוקר שהוגש למינהלה לפי פסקה זו ייבחן על ידי רואה חשבון מטעם המינהלה, והוא ימליץ לוועדת זכאות אם לקבלו לצורך קביעת השווי הפיננסי, לדחותו, או לערוך בו שינויים.

(ב) הפיצוי יחושב לפי הרווח התפעולי לפני "הוצאות מימון ומסים" ולפני "הוצאות אחרות" ו"הכנסות אחרות" כמצוין בדוח כאמור בסעיף קטן (א), כשהוא מתוקן לפי אלה:

- (1) הוספת עלות השכר שניתן לבעל העסק בשנת הדוח, אם ניתן;
- (2) הפחתת עלות השכר לכל שנת דוח בנפרד, בין אם ניתן שכר לבעל העסק ובין אם לאו, ובלבד שהסכום המופחת לא יעלה על מחצית מן הרווח התפעולי לאותה שנה, לפני התיקון לפי סעיף קטן זה; לענין זה, "עלות השכר" – סכום כמפורט להלן:

(א) לגבי עסק שבו היחס בין הממוצע השנתי של העובדים לבין מספר בעלי העסק באותה שנה (בפסקה זו – היחס) אינו עולה על 20 – סכום השווה לשכר הממוצע כפול 1.3 כשהוא מוכפל במספר בעלי העסק;

(ב) לגבי עסק שבו היחס עולה על 20 ואינו עולה על 50 – סכום השווה לשכר הממוצע כפול 2 כשהוא מוכפל במספר בעלי העסק;

(ג) לגבי עסק שבו היחס עולה על 50 – סכום השווה לשכר הממוצע כפול 3 כשהוא מוכפל במספר בעלי העסק;

לענין פסקה זו, היו בעלי עסק באותו עסק בני זוג, המשלמים מס הכנסה כאחד – ייחשבו בני הזוג כבעל עסק אחד.

(3) הוספת הסכום שנרשם בדוח התאמה לצורכי מס שהוגש לפקיד השומה לאותה שנה כהפרשה לפיצויי פיטורים ולא שולם בפועל, או הפחתת סכום שנרשם כאמור כסכום ששולם בפועל, ולא נרשם כהפרשה כאמור;

(4) תיקונים שועדת זכאות תמצאם לנכון, אם שוכנעה כי הדוח לא נערך לפי כללי חשבוונאות מקובלים, לרבות תיקונים בשל רישום פחת מואץ.

(1) היתה החממה מעובדת על ידי בעל עסק שהוא בעליה (בסעיף זה – בעל החממה), יהיה בעל החממה זכאי לבחור בפיצוי בשל החממה כאמור בסעיף 5, או בפיצוי בהתאם לדגם החממה שבבעלותו, על בסיס הסכום הנקוב לדונם לאותו דגם חממה, כמפורט להלן –

(א) חממה מדגם א' – 8,000 שקלים חדשים לדונם;

(ב) חממה מדגם ב' – 40,000 שקלים חדשים לדונם;

(ג) חממה מדגם ג' – 76,000 שקלים חדשים לדונם.

(2) היתה החממה מעובדת על ידי שוכר הזכאי לפיצוי לפי סימן ד' לפרק ה' לחוק זה (להלן – שוכר), ובעל החממה והשוכר בחרו בפיצוי לפי שווי הנכסים כאמור בחוק זה, יהיה הפיצוי בשל החממה כמפורט להלן:

(א) בעל החממה יהיה רשאי לבחור בפיצוי בשל החממה כאמור בסעיף 5 או בפיצוי כאמור בפסקה זו; בחר בעל החממה בפיצוי לפי פסקה זו, ישולם לו פיצוי השווה למכפלת החלק היחסי של השקעותיו בחממה מתוך כלל ההשקעות שלו ושל השוכר בחממה, בסכום הנקוב לדונם לאותו דגם חממה, כקבוע בפסקה (א)(1) עד (ג);

(ב) השוכר יהיה רשאי לבחור בפיצוי בשל החממה כאמור בסעיף 5, או בפיצוי כאמור בפסקה זו; בחר השוכר בפיצוי לפי פסקה זו, ישולם לו פיצוי השווה למכפלת החלק היחסי של השקעותיו בחממה מתוך כלל ההשקעות שלו ושל בעל החממה בחממה, בסכום הנקוב לדונם לאותו דגם חממה, כקבוע בפסקה (א)(1) עד (ג).

(3) בחממה המעובדת על ידי שוכר –

(א) בחר בעל החממה בלבד בפיצוי לפי שווי הנכסים כאמור בחלק זה, יחולו עליו בלבד הוראות פסקה (א)(2);

(ב) בחר השוכר בלבד בפיצוי לפי שווי הנכסים, יחולו עליו בלבד הוראות פסקה (ב)(2).

(ג) לענין קביעת דגם החממה, תקבע ועדת זכאות את ערכם של פריטים שווי ערך.

(ד) לא תהיה זכאות לפיצוי על פי סעיף 4 בשל חממה, למעט בשל בית קירור ובית אריזה, אם בחר הזכאי לפיצוי על פי הוראות סעיף זה, בפיצוי לפי סעיף 5 בשל שאר פריטי החממה.

7. הפיצוי בשל מלאי יהיה 40 אחוזים מערך המלאי הממוצע על פי שני הדוחות הכספיים השנתיים האחרונים שהגיש העסק לפקיד השומה לפני היום הקובע.

הפיצוי בשל מלאי

חלק ב': פיצוי לפי השווי הפיננסי

הגדרות

8. בחלק זה –

"השכר הממוצע" – כהגדרתו בסעיף 1 לחוק הביטוח הלאומי, בשנת הדוח;

"התקופה הקובעת" – כהגדרתה בסעיף 62 לחוק זה;

"רווח תפעולי" – הרווח התפעולי השנתי שייקבע לפי הוראות סעיף 11;

"המכפיל לעסק" – מכפיל הרווח התפעולי המחושב לעסק לפי הוראות סעיף 12, בהתאם לענף שאליו משתייך העסק, לצמיחה של העסק ולמידת המינוף שלו;

12. מכפיל הרווח התפעולי לעסק יחושב לפי נוסחה זו:

המכפיל לעסק = (מקדם צמיחה + 1) * (מקדם מינוף + 1) * מכפיל ענפי לענין זה -

(1) המכפיל הענפי לכל ענף יהיה כדלקמן:

לענף התעשייה - מכפיל 7;

לענף החקלאות - מכפיל 7;

לענף המסחר - מכפיל 8;

לענף השירותים - מכפיל 9;

(2) מקדם הצמיחה של העסק יהיה בהתאם לשיעור הצמיחה שלו, אך לא יותר מ-0.2;

(3) שיעור הצמיחה של העסק יחושב על בסיס הנתונים שנכללו בדוחות כאמור בסעיף 11 ובדוחות שהוגשו לפי חוק מע"מ, לפי נוסחה זו:
שיעור הצמיחה =

$$\frac{1}{2} \times \left(\left(\frac{\text{השקעה מצטברת בציוד בתקופה הקובעת}}{\text{הוצאות פחת הציוד בתקופה הקובעת}} \right)^{\frac{1}{2}} - 1 \right) \text{ ועוד}$$

$$\frac{1}{2} \times \left(\left(\frac{\text{מכירות בשנה האחרונה בתקופה הקובעת}}{\text{מכירות בשנה הראשונה בתקופה הקובעת}} \right)^{\frac{1}{2}} - 1 \right) \text{ (שיעור שינוי המדד)}$$

לענין נוסחה זו -

(א) "השקעה מצטברת בציוד בתקופה הקובעת" חלקי "הוצאות פחת הציוד בתקופה הקובעת", לא יקטן מ-1;

(ב) "מכירות בשנה האחרונה בתקופה הקובעת" חלקי "מכירות בשנה הראשונה בתקופה הקובעת" ב"שיעור שינוי המדד", לא יקטן מ-1;

(ג) "R" - מספר השנים בתקופה הקובעת פחות 1;

(ד) "שיעור שינוי המדד" - המדד של החודש האחרון בשנה האחרונה בתקופה הקובעת, חלקי המדד של החודש האחרון בשנה הראשונה בתקופה הקובעת;

(4) מקדם המינוף של העסק יהיה, לפי מידת המינוף של העסק ביום ר' בטבת התשס"ד (31 בדצמבר 2003), ואם העסק לא הגיש לפני היום הקובע דוח לשנת 2003 - לפי מידת המינוף של העסק ביום כ"ו בטבת התשס"ג (31 בדצמבר 2002), כלהלן:

(א) לעסק שמידת המינוף בו היא שליש או פחות - 0;

(ב) לעסק שמידת המינוף בו עולה על שליש אך קטנה משני שלישים - 0.05;

(ג) לעסק שמידת המינוף בו היא שני שלישים או יותר - 0.1;

(5) מידת המינוף תחושב על בסיס הדוח לשנת 2003 או 2002, לפי הענין, לפי נוסחה זו:

מידת המינוף = $\frac{\text{התחייבויות כספיות בניכוי נכסים כספיים}}{\text{סך המאזן}}$

(6) השקעה מצטברת בציוד, הוצאות פחת הציוד, מכירות, התחייבויות כספיות, נכסים כספיים וסך מאזן יהיו בהתאם לדוחות כאמור בסעיף 11.

התוספת הרביעית

(סעיף 113)

תאגידים קשורים למועצה האזורית חוף עזה

1. החברה המרכזית לפיתוח חוף הנגב בע"מ.

2. חברת הצמיחה האוסטרלית בע"מ.

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

026294750

Ministry Of Interior
Director Of Population
Administration Department

משרד הפנים
מנהל מיוחל האוכלוסין

מדינת ישראל
State Of Israel

ז' באדר א' התשס"ה
16 בפברואר 2005

א. 1866-2005
לשכת המנהל הכללי

16-02-2005

נתקבל

מס' 2581

לכבוד
מר אופיר מוז פיינס, שר הפנים

שלום רב,

הנדון: חבל עזה - שינוי מען והעסקת עו"ז

1. כללי

לאור החלטת הממשלה על התנתקות מחבל עזה וקבלת חוק פינוי פיצוי, אנו נדרשים בין היתר לטפל בנושאים שבנדון:

א. שינוי מען - בחודשים האחרונים קיימת תופעה של הודעות על שינוי מען לחבל עזה. ביו החודשים אוגוסט 2004 עד ינואר 2005, נרשמו 372 שינויי מען. (חודש אוגוסט - 67 שינויי מען, חודש ספטמבר - 71, חודש אוקטובר - 39, חודש נובמבר - 80, חודש דצמבר - 53, חודש ינואר - 62).

אתמול יצאה הנחיית שאין לקבל הודעות שינוי מען אלא לאמת זאת בהוכחות כנדרש, לאור החשש הגובר לתופעת שינויי מען, פיקטיביים (מצ"ב הנחיית לשינוי מען).

ראוי לציין, כי אנו לא יכולים למנוע שינוי מען כאשר נוכחנו באמיתות הדיווח, אלא אם תצא הוראת שעה המתייחסת לכך.

ב. העסקת עובדים זרים בחבל עזה - עובדים זרים בחבל עזה מועסקים בענף החקלאות עפ"י היתרים הניתנים ממשרד התמ"ת.

בשנה החולפת היה קושי בהעסקת העובדים, ומיוחד סמוך לאירועים בהם נהרגו עובדים זרים מתאילנד. הלחץ על ממשלת תאילנד היה ממשפחות העובדים, על כך מסר לי גם שגריר תאילנד בישראל, אשר חיפש דרכים לחוצאת העובדים מחבל עזה. מרבית העובדים התאילנדים העדיפו להמשיך בעבודתם, חלקם עזבו גם בסיוע השגרירות התאילנדית.

026294750

Ministry Of Interior
Director Of Population
Administration Department

משרד הפנים
מנהל מינהל האוכלוסין

מדינת ישראל
State Of Israel

יש לציין כי מספר האשרות שניתנו ע"י משרד הפנים נמוך ממספר ההיתרים שניתנו ע"י משרד התמ"ת. (לדוגמא: בחודש אוקטובר 2004 ניתנו 586 אשרות משרד הפנים אל מול 641 היתרי משרד התמ"ת).
לאחרונה בפגישה שקיימתי עם משרד התמ"ת ומנכ"ל משרד החקלאות, טיכמתי כי משרד הפנים לא ישלים את הפער בהוספת עובדים זרים כמספר ההיתרים שניתנו, אלא יאשר אשרה למספר עובדים רק בתמורה ליציאתם את הארץ או שיעברו למעסיק אחר מחוץ לחבל עזה.

ראוי לציין כי לצד העובדים החוקיים המוסדרים ישנם כ- 300 עובדים שאינם חוקיים. בחבל עזה לא מתקיימת פעולת אכיפה להוצאת העובדים אלה.

בעניין הדרישה לעובדים זרים המלצתי לנהוג ללא שינוי, להבנתי מעסיק לא יעסיק עובד זר כאשר לא קיים צורך, שכן העסקת העובד כרוכה בהוצאות כספיות.

נוסף על כך, אם מתקבלת החלטה על הקפאה/צמצום העובדים הזרים בחבל עזה, יש לעשות זאת באמצעות משרד התמ"ת המנפיק היתרי עבודה.

לסיכום: ממליץ להשאיר המצב על כנו וכל רצון לשינוי בעניין זה להביאו להחלטת מנהלת ההתנתקות.

בברכה

ששי קציר

מנהל מינהל האוכלוסין

*הערה: נתונים עדכניים למספר העו"ז בחבל עזה יימסרו בנפרד.

מר גדעון בר לב, מנכ"ל משרד הפנים

ה.ה.ח.מ.ק.ק.

Ministry Of Interior
Director Of Population
Administration Department

026294750

מדינת ישראל
State Of Israel

משרד הפנים
מנהל מינהל האוכלוסין

ו' באדר א' התשס"ה
15 בפברואר 2005
או. 1797-2005

לכבוד
מנהלי לשכות מנ"א
ממונים מטה מנ"א
ס. ממונים מטה מנ"א
ראשי דסקים

שלום רב,

הנדון: שינויי מען לחבל עזה

1. בדומה למקובל במועד סמוך לבחירות, כאשר גובר החשש לריבוי מקרים בתופעת שינויי המען הפיקטיביים, יש לבחון את אמיתות הבקשה לשינוי המען לפרטי פרטיה.
2. יש לדרוש הוכחות חד משמעיות למגורים בחבל עזה עפ"י "נוהל שינוי מען לתושב" דוגמאת חוזה שכירות/נוסח טאבו, אישור לימודים לבתי הספר/תשלומי מים/חשמל / ארנונה וכדומה.
3. לטיפולכם בהתאם במייד.

בברכה,
ששי קציר
מנהל מינהל אוכלוסין

מר אופיר פז פינס - שר הפנים
מר גדעון בר לב - מנכ"ל משרד הפנים
עו"ד יהודה זמרת - היועץ המשפטי משרד הפנים
עו"ד דניאל סולומון - מנהל מחלקה, לשכה משפטית

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

מ.ר. 9884-7703

לשכת המנהל הכללי

תאריך: 16/2

אל: מר יונתן גנסיא

מס' פקס: 3371303-03

מאת: אליאב מילר

הנדון: שינוי מעט לכתובת.

מצב המסמך שביקש
יום 1/2

אנו מעבירים לכם בפקס 2 דפים (כולל דף ראשון זה).
אם לא התקבלו כל הדפים, אנא התקשרו לטלפון 02-6701412

בכבוד רב,

* * * COMMUNICATION RESULT REPORT (20.FEB.2005 15:15) * * *

TTI DIRECTOR INTERIOR

FILE MODE	OPTION	ADDRESS (GROUP)	RESULT	PAGE
283	MEMORY TX	039371303	OK	P. 2/2

Ministry Of Interior
Director Of Population
Administration Department

026294750

מדינת ישראל
State Of Israel

משרד הפנים
מנהל מינהל האוכלוסין

ו' באדר א' התשס"ה
15 בפברואר 2005
או. 1797-2005

Handwritten signature

לכבוד
מנהלי לשכות מנ"א
ממונים מטה מנ"א
ס. ממונים מטה מנ"א
ראשי דסקים

שלום רב,

הנדון: שינויי מען לחבל עזה

1. בדומה למקובל במועד סמוך לבחירות, כאשר גובר החשש לריבוי מקרים בתופעת שינויי המען הפיקטיביים, יש לבחון את אמיתות הבקשה לשינוי המען לפרטי פרטיה.

2. יש לדרוש הוכחות חד משמעיות למגורים בחבל עזה עפ"י "נוהל שינוי מען לתושב" דוגמאת חוזה שכירות/נוסח טאבו, אישור לימודים לבתי הספר/תשלומי מים/חשמל / ארנונה וכדומה.

3. לטיפולכם בהתאם במייד.

בבוכה,
שש קציר
מנהל מינהל אוכלוסין

מר אופיר פז פינס - שר הפנים
מר גדעון בר לב - מנכ"ל משרד הפנים
עו"ד יהודה זמרת - היועץ המשפטי משרד הפנים
עו"ד דניאל סולומון - מנהל מחלקה, לשכה משפטית

Ministry Of Interior
Director Of Population
Administration Department

026294750

מדינת ישראל
State Of Israel

משרד הפנים
מנהל מינהל האוכלוסין

ו' באדר א' התשס"ה
15 בפברואר 2005
או. 1797-2005

י.מ.מ.
ע.מ.מ.
ל.ת. - המנהל

לכבוד

מנהלי לשכות מנ"א

ממונים מטה מנ"א

ס. ממונים מטה מנ"א

ראשי דסקים

שלום רב,

הנדון: שינויי מען לישובי חבל עזה

1. בדומה למקובל במועד סמוך לבחירות, כאשר גובר החשש לריבוי מקרים בתופעת שינויי המען הפיקטיביים, יש לבחון את אמיתות הבקשה לשינוי המען לפרטי פרטיה.

2. יש לדרוש הוכחות חד משמעיות למגורים בחבל עזה עפ"י "נוהל שינוי מען לתושב" דוגמאת חוזה שכירות/נוסח טאבו, אישור לימודים לבתי הספר/תשלומי מים/חשמל / ארנונה וכדומה.

3. לטיפולכם בהתאם במידי.

בברכה,

ששיקציר

מנהל מינהל אוכלוסין

מר אופיר פז פינס - שר הפנים
מר גדעון בר לב - מנכ"ל משרד הפנים
עו"ד יהודה זמרת - חיועץ המשפטי משרד הפנים
עו"ד דניאל סולומון - מנהל מחלקה, לשכה משפטית

החתימה
א. סמילה (9 חתומה)

6293336

סניף יבנה
מארק העסקים חירם גת,
רח' הפרת 2, יבנה
טל 08-9422813
פקס 08-9422814
a_smila@netvision net il

סניף ירושלים
רח' יהושע פראור 14
ירושלים
טל 02-5861613
פקס 02-6519316
ruhamas@012 net il

סמילה סלמן ושות' רואי חשבון

ירושלים, 13 בפברואר 2005

לכבוד
מר דני רייף
מנהל האגף לביקורת והממונה על החשבונות
משרד הפנים
ירושלים
א.נ.

הנדון: ביקורת מיוחדת- מימון פעילות נגד תכנית ההתנתקות
מועצה אזורית הר חברון

לבקשתך, ערכנו בדיקה ואיסוף של נתונים בקשר עם פעילות מועצה אזורית הר חברון (להלן- המועצה) בנושא שבנדון.

המקורות ששימשו אותנו, בין היתר:

- שיחות עם בעלי תפקידים ועובדים במועצה ובחברה לפיתוח דרום הר חברון (להלן החל"פ).
- סקירת חשבונות רלוונטים לשנת 2004 ולינואר 2005.
- סקירת מאזני בוחן לשנת 2004 ולינואר 2005.
- עיון במסמכים המבססים את הרישומים החשבונאיים.

מצ"ב דוח הכולל את ממצאינו. מבנה הדוח מותאם להנחיותיך במכתבך מיום 01/02/2005 למנכ"ל משרד הפנים.

בכבוד רב,

סמילה סלמן ושות'
רואי חשבון

מועצה אזורית הר חברון דוח ביקורת מיוחדת

1. כללי

- 1.1 בשיחות שקיימנו עם ראש המועצה, מנכ"ל המועצה והגזבר, הובהר לנו שעקב ההנחיה שהתקבלה ממשרד הפנים, האוסרת מימון פעולות הקשורות בהתנתקות מכספי המועצה, נמנעה המועצה מלממן פעולות שכאלה.
- 1.2 בשיחה שקיימנו עם מנכ"ל החל"פ, מר עופר גזית, הובהר לנו שניהול החל"פ הינו כלכלי-עסקי, הבחינה הינה כלכלית-עסקית ולכן- גם אוטובוסים ששירתו את התושבים ביום ההפגנה מומנו ע"י תושבים וע"י מועצת יש"ע.
- 1.3 סקרנו את חשבונות המועצה לשנת 2004 ולחודש ינואר 2005. לא מצאנו פעילות חריגה בסעיף הוצאה ואו מוטב בחודשים דצמבר 2004, ינואר 2005, ובכלל.
- 1.4 סקרנו את דפי הבנק של המועצה לחודשים דצמבר 2004 וינואר 2005. לא היו תקבולים/תשלומים חריגים.

2. השתתפויות המועצה בתקציב מועצת יש"ע

- 2.1 בהתאם לדרישת הממונה ביהודה ושומרון המועצה דיווחה למשרד הפנים על העברות כספיות למועצת יש"ע בשנים 2002, 2003 ו-2004. להלן הנתונים, כפי שנמסרו למשרד הפנים, באלפי ₪:

שנה	סכום
2002	434
2003	355
2004	231

- 2.2 בטבלה להלן מרוכזות ההעברות לפי סעיפי התקציב השונים בשנת 2004 (בש"ח):

שם סעיף תקציבי	תקציב	ביצוע	הפרש	הפרש ב-%
השתתפות קידום האכלוס	50,000	230,000	180,000	360%
תב"ר- קבלניות חברה וקליטה	-	1,500	1,500	-
סה"כ		231,500		

לדברי גזבר המועצה - עיקר החריגה התקציבית נובע מהפרשי עיתוי בין אישור התקציב של המועצה לבין קביעת גובה ההשתתפות של המועצה על ידי מועצת יש"ע. מועצת יש"ע,

בדומה לאירגונים אחרים, כגון איגוד ערים, גובה כספים מרשויות וגופים אחרים בגין קידום נושאים חברתיים ללא התחשבות בתקציב המאושר ע"י המועצה, אלא על בסיס ההוצאות השוטפות להן נועדו התקציבים. בכל מקרה, גם מניסיון שנים קודמות, ניתן ללמוד שתקציב בסך 50,000 ₪ איננו עונה על צרכי הסעיף.

2.3. להלן ניתוח הכרטיס של מועצת יש"ע בספרי המועצה האזורית הר חברון:

תאריך	הערות	חובה	זכות	יתרה סופית
1.1.04	יתרת פתיחה		5,000	(5,000)
16.3.04	השת' בקידום האיכלוס		10,000	(15,000)
16.3.04	העברה	15,000		-
18.5.04	השת' בקידום האיכלוס		220,000	(220,000)
18.5.04	העברה	110,000		(110,000)
28.6.04	הדבקת מודעות בנגוהות		1,500	(111,500)
15.6.04	השת' בקידום האיכלוס	110,000		(1,500)
סה"כ		235,000	231,500	

בפועל, בשנת 2004 העבירה המועצה כספים בסך כולל של 235,000 ש"ח. בשנת 2005 עד כה, נכון לתאריך 8.02.05, לא נרשמו תנועות בכרטיס מועצת יש"ע בספרי המועצה.

3. השתתפויות - חשבונות עם סיומת 800

3.1. השתתפויות ותרומות בשנת 2004 מסתכמות בפועל בסך של 10,809,588 לעומת תקציב בסך 10,132,926 ₪.

3.2. ביצענו סקירה של כרטיסי הנהלת החשבונות והשוואת הביצוע לתקציב וביחס לשנים קודמות - לא נמצאו ממצאים חריגים המצביעים על קשר לכאורה בין סעיפי ההוצאות לבין מימון פעילות חריגה מהמקובל (כגון פעולות נגד תוכנית ההתנתקות).

3.3. להלן השוואה של ביצוע מול תקציב בסעיף "השתתפות קידום אוכלוסין" לאורך שנים (בש"ח):

שנת תקציב	תקציב	ביצוע	הפרש ב-ש"ח	הפרש ב-%
2002	100,000	85,000	(25,000)	(25%)
2003	100,000	355,000	255,000	255%
2004	50,000	230,000	180,000	360%

ניכרת חריגה תקציבית בכל אחד מהשנים המוצגות לעיל. בשנים 2003, 2004 סעיף זה משקף את מלוא החוי"ז מול מועצת יש"ע. בשנת 2002 סכום של 349 אלף ש"ח נרשם בסעיפים תקציביים אחרים.

4. תחבורה- קבוצת תשלומים 942

- 4.1 אין בבעלות המועצה אוטובוסים ו/או כלי רכב להסעת נוסעים. המועצה מספקת שירותי כח אדם (נהגים) לחל"פ. החל"פ מפעילה כ-20 אוטובוסים וכ-14 סבנות ממוגני ירי.
- 4.2 בספרי המועצה, סעיפי ההוצאות הקשורות לתחבורה כוללים את המשכורות של הנהגים והוצאות שוטפות לאחזקת כלי רכב פרטיים של בכירי המועצה.
- 4.3 סקרנו את המשכורות החודשיות של הנהגים לפי טופס 66 לשנת 2004- לא נמצאו תנודות משמעותיות בגובה השכר. בשכר דצמבר 2004 נכלל מענק יובל ובשכר ינואר 2005- דמי הבראה
- 4.4 בסעיפי תקציב שכוללים הוצאות אחזקה של רכבים צמודים לא נמצאו הוצאות חריגות.
- 4.5 ראה גם סעיף 10 להלן.

5. פרסום

סקרנו את שמות המוטבים הפתוחים בסעיף זה בשנת 2004 ובראשית 2005 בספרי המועצה בטבלה להלן מרוכזים השמות, תנועה כספית לחיוב הספק וסכומים ששולמו לספק החל מ- 1.1.2004 ועד למועד הפקת הדוח (10.2.2005):

שם הספק	ההתקשרות	סכום	העברות	דוגמאות להוצאות
(*)	כספיות			
שלטי גרף	9,465	17,634	שלט כניסה למאחזים, מדבקות לרכבי בטחון	
			ההפרש- מיתרת פתיחה.	
שלטים אשר	1,132	3,747	מדליות וגביעים לכ"ס	
שבע תקשורת	1,672	1,672	פרסום מודעות דרושים	
מודעות עד חצות	2,471	2,471	מודעות מכרזים	
עיתון מקור ראשון	702	3,652	פרסום דרושים	
פרסומי ישראל	1,625	9,254	הפקת חוברות לזכר אל"מ דרור	
קייטרינג והפקות	1,704	1,704	כיבוד להשתלמות נהגי אמבולנס	
פרסום אורן פלוס	126,517	180,653	פרסום לקליטה, פרסום ברכה ליושבים.	
			ההפרש- מיתרת פתיחה	
סה"כ	145,288	220,787		

(*) על פי חשבוניות ספק כפי שרשומות בספרי החשבונות של המועצה.

כמדיניות, המועצה לא משלמת מראש לספקים. בשנת 2004 נפרעו חובות העבר ולכן סכום ההעברות גבוה יותר מהצבירה של הוצאות באותה שנה.

אין ממצאים מיוחדים בסעיף זה.

6. צילום, דפוס והדפסות

סקרנו את רשימת המוטבים- זיהינו ספקי דפוס וצילומים. הטבלה להלן מרכזת את התנועות הכספיות מול הספקים הנ"ל לתקופה מ- 1.1.2004 ועד למועד הפקת הדוח (10.2.2005).

<u>שם הספק</u>	<u>ההתקשרות</u>	<u>כספיות</u>	<u>דוגמאות להוצאות</u>
	(₪)		
צילומעתיק	55,222	59,655	אחזקת מכונות צילום
א.א. לומן מד עת	3,497	900	כרטיסי נוכחות לעובדים
דפוס בארי	15,382	7,906	מעטפות וחשבוניות למחלקת גביה
דפוס איילון	2,070	2,070	מנוי לחוזרי חשכ"ל
דפוס מונסה	1,003	1,003	הדפסת פתקי בחירות
גרפאור ירושלים	1,742	3,503	צילומים
גרפיטי שיווק ציוד	40,449	47,703	ציוד משרדי וחומרי דפוס
סה"כ	119,365	122,740	

(*) על פי חשבוניות ספק כפי שרשומות בספרי החשבוניות של המועצה.

אין ממצאים מיוחדים בסעיף זה.

7. תשלומים לחברות הסעה

7.1 מציגו שני ספקים של שירותי הסעה, מלבד החל"פ שכאמור מספקת שירותי הסעה ברכבים ממוגני ירי. סקרנו את הכרטסות ואסמכתאות לרישום ההוצאות בספרי הנהלת החשבונות של המועצה. להלן הממצאים:

שם הספק	סכום	ההתקשרות (*)	העברות	יתרה	דוגמאות להוצאות
אהרון חיים הסעות	505,990	563,160	לסוף שנה	(49,722)	הסעות תלמידים - מחלקת חינוך
אמיל הסעות	320,146	365,363		(25,455)	הסעות תלמידים וגננות
סה"כ	826,136	928,523		(75,177)	

(*) על פי חשבוניות ספק כפי שרשומות בספרי החשבונות של המועצה.

7.2 האסמכתאות כוללות דוחות נסיעה מפורטים לפי חודשים וחשבוניות מס של ספקי השירות. לרוב מדובר בקווים סדירים בשני כיוונים עם אתה כמות של רכבים. לא זיהינו תנודות חריגות בסכומי החיובים.

אין ממצאים מיוחדים בסעיף זה.

8. תשלומים לוועדים מקומיים

- 8.1 ביקשנו וקיבלנו לעיונו דוחות ביצוע של וועדים מקומיים. הדוחות לא מבוקרים על ידי רואה חשבון. בסקירתנו את דוחות הביצוע התרשמנו שאין בדוחות אלה הוצאות חריגות שלא קשורות לפעילות הוועד באופן ישיר ושוטף.
- 8.2 בין סעיפי ההוצאות השונים ניתן למצוא סעיף "הוצאות נסיעה". התרשמנו שמדובר בהוצאות נסיעה שוטפות של עובדי הוועד.
- 8.3 ראה גם סעיף 10 - שימוש הוועד בכלי רכב של החל"פ.

9. תש"ל לומים לחברות כלכליות וגופי סמך

9.1. החל"ס - חברה כלכלית, בבעלות מלאה של המועצה- מספקת שירותי בניה ושירותי הסעות למועצה. להלן ניתוח כרטיס הספק בספרי המועצה בין תאריכים 1.1.2004 ל-1.2.2005:

סוג חיוב/זיכוי	סכום	הערות
1.1.04	(2,926,969)	י"פ- יתרה מבוקרת
חיוב בגין הסעות	(10,770,896)	הסעות משרד החינוך ורווחה, הסעות ישובים, מוסדות ומחלקות.
חיוב בגין ביצוע פרויקטים	(5,883,794)	סלילת כבישים ותשתיות, בניית מבנים וגדרות, תחזוקה של מתקני מים ועבודות פותוח שונות (רשימה חלקית).
העברות כספיות	16,859,162	
יתרה ליום 31.12.04	(2,722,497)	יתרה בלתי מבוקרת
חיוב בגין הסעות	(759)	טרם הוצאו כל החשבוניות בגין הסעות חודש ינואר 2005 (הסכומים הגדולים בדרך כלל- הסעות "חינוך" ו"רווחה")
חיוב בגין ביצוע פרויקטים	(620,062)	אספלט לדרכי ביטחון, השלמת מחסן וכ'
העברות כספיות	1,605,022	ינואר 2005
יתרה ליום 1.2.05	(1,738,296)	יתרה בלתי מבוקרת

אסמכתאות שמצורפות להוראות תשלום כוללות בין השאר פרטים על עבודות שבוצעו, מספרי חשבוניות שהוצאו על ידי החל"פ, סכומים לתשלום ותאריך העברת הכספים באמצעות בנק. דגמנו הוראות תשלום- לא זיהינו העברות כספים חריגות מהמקובל.

9.2. המתנ"ס- בסוף שנת 2003 הוקם המתנ"ס ולתוכו הועברו פעילויות תרבות, מעונות, וכיו"ב. בסקירת כרטיס המתנ"ס בספרי המועצה לא נמצאו תנועות חריגות ואו רלוונטיות לבדיקתנו.

0. דוחות נסיעה של אוטובוסים

קיבלנו דוחות נסיעה של כל האוטובוסים של החברה לפיתוח לתאריך 30/1/2005 - מועד ההפגנה נגד ההתנתקות בירושלים. להלן פרטים על האוטובוסים שהסיעו את תושבי המועצה מיושבים שונים לירושלים ובחזרה:

שעות							
מס'	מס' רכב	שם נהג	המזמין	מסלול	מ-	עד-	
1	50-771-98	משה דגן	הר חברון תושבים	יתיר-ירושלים	17.30	23.30	
2	15-712-77	אוריאל	הר חברון תושבים	עתניאל-חגי-ירושלים	17.30	22.30	
3	35-241-53	אילן אביטל	הר חברון תושבים	עתניאל-ירושלים	17.30	22.30	
4	00-131-87	אלישי	הר חברון תושבים	סוסיא-ירושלים	17.30	23.30	
5	15-935-82	אלכס	קרית ארבע	קרית ארבע-ירושלים	18.00	23.30	
6	00-133-87	בני	הר חברון תושבים	מעון-ירושלים	17.30	22.30	
7	00-388-87	גיל	האגודה לחידוש	חברון-ירושלים	18.30	22.15	
			חישוב				
8	15-885-85	דודי	ועדה מוניציפלית	חברון-ירושלים	18.00	22.30	
			חברון				
9	00-132-87	יהודה	הר חברון תושבים	אדורה-תלם-ירושלים	17.45	22.30	
10	15-733-89	יונתן	הר חברון תושבים	חברון-ירושלים	13.00	22.30	
11	15-686-86	יורם	האגודה לחידוש	חברון-ירושלים	18.00	22.15	
			החישוב				
12	15-464-42	משה הדרי	הר חברון תושבים	יתיר-סוסיא-ירושלים	17.3	22.30	
13	15-383-87	פינחס	הר חברון תושבים	חבר-ירושלים	18.30	22.30	
14	15-983-80	ראובן	הר חברון תושבים	עתניאל-ירושלים	17.30	22.30	
15	00-134-87	רפי קדוש	הר חברון תושבים	עתניאל-ירושלים	17.30	22.30	
16	15-828-82	שמעון	הר חברון תושבים	כרמל-ירושלים	17.30	22.30	
17	15-832-80	יחזק	הר חברון תושבים	עתניאל-ירושלים	17.30	22.30	
18	00-280-87	מיכאל	ועדה מוניציפלית	חברון-ירושלים	18.00	22.30	
			חברון				

טרם יצאו חשבוניות חיוב בגין ההסעות הנ"ל. נמסר לנו על ידי גזבר המועצה שבמקרים בהם מזמיני ההסעה הם מחלקות המועצה, יושבים, תושבים או מוסדות- הגביה מתבצעת באמצעות המועצה (עקב הסכמים המקנים לאוכלוסיות אלה הנחה). החשבונית תצא למועצה ותרשם בספריה לזכות חו"ז חל"פ כ"הסעות ישובים" (לא נרשמת הוצאה בספרי המועצה). סכום החיוב, אחד לאחד יקוזז מהקצאות שוטפות לוועדים המקומיים. פועל יוצא של שיטת הרישום- ההוצאה של הנסיעות מחסוג האמור לא תרשם כלל, לא בספרי המועצה ולא בספרי הוועד המקומי. יש לתת את הדעת על נאותות הרישום החשבונאי במקרים הנ"ל. להערכתנו, האמור לעיל איננו פוגע ו/או משליך על תוצאות בדיקתנו בקשר עם נסיעות האוטובוסים יחד עם זאת- אין בידינו כדי לאמת הוצאות אחרות, אם היו וטופלו באותה מתכונת חשבונאית. לדברי גזבר

המועצה - אופן טיפול זה הינו חריג, לא ידוע לו על סעיפי הוצאה אחרים המטופלים באותה מתכונת, קיימת כוונה ל"שקיפות מלאה" ברישומים ובמידת הדרוש - יתוקנו הרישומים.

11. סקירה של מאזני הבוחן של החברה הבת ושל המתנ"ס

11.1 חל"פ - החברה לפיתוח מספקת שירותי הסעות, בין השאר גם למועצת יש"ע. יתרת הכרטיס של מועצת יש"ע בספרי חל"פ לתאריך 8.2.05 עומדת על סך של 44,632 ש"ח.

בתקופה שמתחילה ב-1.1.2004 ומסתיימת ב-8.02.2005 הועברו לחשבונות של החל"פ ממועצת יש"ע סכומים בהיקף כולל של 140,108 ש"ח ויצאו למועצת יש"ע חשבוניות בגין הסעות על סכום כולל של 184,740 ש"ח (הכרטיס מאונס לתחילת שנת 2004). מניתוח הכרטיס ניתן להתרשם כי מועצת יש"ע, כלקוח לא מקבלת יחס מועדף על פני אחרים בכל הקשור לאשראי לקוחות.

11.2 מתנ"ס - בסקירת מאזן הבוחן לשנת 2004 של המתנ"ס לא זיהינו פעילות חריגה כלשהי. כיוון שזאת השנה הראשונה המלאה לפעילות המתנ"ס לא ניתן להשוות את הפעילות לביצוע בשנה קודמת.

12. סיכום ומסקנות

12.1 ערכנו בדיקה מידי: בקשר עם מימון פעולות מועצת יש"ע ע"י המועצה (תוך דגש לפעולות נגד תכנית ההתנתקות).

12.2 על פי הצהרת בכירי המועצה, לרבות ראש המועצה ומנכ"ל החל"פ - המועצה כיבדה את דרישת משרד הפנים להימנע מלממן פעולות הקשורות בהתנגדות לתכנית ההתנתקות. הפעילות היחידה שבוצעה, וגם היא לטענת הגורמים הנ"ל במימון התושבים ומועצת יש"ע, הינה הסעת תושבים להפגנה שהתקיימה ב-30.1.2005 בירושלים.

12.3 בסקירת ספרי החשבונות של המועצה ושל החל"פ והמתנ"ס ובבדיקת אסמכתאות רלוונטיות, כפי שמתועד בגוף הדוח ועל פי הנחיות משרד הפנים, לא נמצאו ממצאים מעבר לנסיעות האוטובוסים כאמור, בכפוף לאמור בסיפא של סעיף 10 לעיל.

-- ס ו פ --

הגן הטכנולוגי, בנין ו, מלחה
ת.ד. 48250, ירושלים 96951
טלפון: 02-6796606
פקס: 02-6791011
caspycpa@netvision.net.il

יונה בנדק - רואה חשבון
אילת אברהם גובי - רואה חשבון
ליאה מיאנו שטיין - רואה חשבון
רגינה הלפרין - רואה חשבון
עידו איסק - רואה חשבון

כספי את כספי
רואי חשבוני
משה כספי - רואה חשבון
איתן כספי - רואה חשבון

10 פברואר 2005
26803-3

לכבוד
מר דני רייף
מנהל האגף לביקורת והממונה על החשבונות
משרד הפנים
ת.ד. 1091
ירושלים

א.נ.0,

הנדון: מועצה אזורית שומרון - בדיקה מיוחדת

1. לבקשתכם בדקנו, בדיקה מיוחדת, את רישומי הנהלת החשבונות של מועצה אזורית שומרון במטרה לאתר תשלומים, במידה וקיימים, שבוצעו על-ידי המועצה לשם מימון של פעילויות מועצת יש"ע.

2. בבדיקתנו בדקנו, בין היתר, את הסעיפים הבאים:

1. השתתפויות.
2. תחבורה.
3. תקציבי עזר - הסעות.
4. פרסום.
5. תשלומים לבתי דפוס.
6. תשלומים לחברות הסעה.
7. תשלומים לוועדים מקומיים.
8. תשלומים לחברות כלכליות וגופי סמך.
9. שמירה וביטחון.
10. חייוז של ספקי מזון וספקי ציוד הגברה.

3. לא נבדקו על-ידינו הסעיפים הבאים:

- א. דוחות נסיעה של אוטובוסים, לרבות דוחות המוגשים ע"י הנהגים עצמם - מועצה אזורית שומרון מקבלת שירותי הסעה באמצעות קבלני משנה בלבד ואינה מעסיקה נהגים ואוטובוסים. דוחות הנסיעה וכרטיסי הנהגים מצויים אצל חברות ההסעה ואינם עומדים לרשות המועצה.
- ב. סקירת מאזני בוחן של חברות בנות ומתנ"סים - החברות הבנות והמתנ"ס שפועל בתחום המועצה לא מספקים מאזני בוחן באופן שוטף למועצה. לדברי גובר המועצה, מר יעקב שנרב, מועטים הסיכויים לקבל את מאזני הבוחן האמורים בכלל, ובזמן הקצר שהוקצב לנו בפרט.

4. לבקשתנו, גזברות המועצה שלחה בימים אלו מכתב לחברות ההסעה ולמתנ"ס שומרון בבקשה לקבל מאזני בוחן, נתוני נסיעה וכרטיסי נהגים לתאריכים נבחרים שנקבעו ונדרשו על-ידינו. המסמכים האמורים יישלחו מהחברות הנ"ל ישירות למשרדנו.

הגן הטכנולוגי, בנין 1, מלחה
ת.ד. 48250, ירושלים 96951
טלפון: 02-6796606
פקס: 02-6751011
caspycpa@netvision.net.il

יונה כנדק - רואה חשבון
אילת אברהם גובי - רואה חשבון
ליאת סיאנו שטיין - רואה חשבון
רגינה הלפרין - רואה חשבון
עידו איסק - רואה חשבון

כספי את כספי

רואי חשבון

משה כספי - רואה חשבון
איתן כספי - רואה חשבון

ממצאים עיקריים

5.

1. בשנים 2002, 2003 ו-2004 מועצה אזורית שומרון שילמה למועצת יש"ע בהתאמה 756, 1,334 ו-1,700 אש"ח. הכספים שולמו במסגרת השתתפות מועצה אזורית שומרון בתקציב מועצת יש"ע.
2. בשנת 2005 טרם בוצעו רישומי הנהלת חשבונות משמעותיים של הוצאות בסעיפים שצוינו לעיל.
3. למעט האמור בסעיף 1 לעיל, בבדיקתנו לא מצאנו העברות כספים ו/או תשלומים עקיפים בכסף או בשווה כסף, למימון הפעילות של מועצת יש"ע.

בכבוד רב,
כספי את כספי
רואי חשבון

ג.ב.

במידה וכאשר יגיע החומר המפורט בסעיף 4 דלעיל יהיה בו מידע נוסף נעבירו אליכם בהקדם.

GAMLIEL ENDE-EDEN B.COM.(LOND.) F.C.C.A
 תל-אביב, רח' לבונטין 2, מיקוד 65111, טלפון 03-5604888
 פקס: 03-5600327

גמליאל ענדא-עדן רואה חשבון
 ירושלים, רח' אוסישקין 15, ת.ד. 410, מיקוד 91003
 02-5660441, פקס 02-5610725

ירושלים, 13 בפברואר 2005

לכבוד
 מר דני רייף,
 מנהל האגף לביקורת והממונה על החשבונות,
 משרד הפנים,
 ירושלים.

אדון נכבד,

ביקורת מיוחדת ברשויות ביש"ע

1. במענה להוראתו של מנכ"ל משרד הפנים מיום 3 בפברואר 2005, בדבר עריכת ביקורת מיוחדת ברשויות ביש"ע בנוגע להעברת כספים לפעילות נגד תכנית ההינתקות, הרינו לרשום בזה כי ביצענו את הביקורת במועצה המקומית קרית ארבע (להלן: "המועצה").
2. הביקורת נערכה במטרה לבדוק האם הועברו כספים מהמועצה למימון המאבק כנגד תכנית ההינתקות בשנת 2004. מעבר לסכום של 24,500 ש"ח, בתמיכה שוטפת בפעילות מועצת ביש"ע, כפי שנכללה במכתבו של מר יצחק ויניק, גזבר המועצה, אל מר אבנר כהן, הממונה על הישובים ביש"ע, מיום 17 בינואר 2005 (להלן: "מכתב הגזבר").
3. ערכנו את ביקורתנו בהתאם לתקני ביקורת מקובלים, לרבות תקנים שנקבעו בתקנות רואי חשבון (דרך פעולתו של רואה חשבון), התשל"ג-1973, וכן בהתאם לתכנית הביקורת כפי שנכללה במכתבך מיום 1 בפברואר 2005, אל מנכ"ל משרד הפנים.
4. הביקורת כללה בין השאר: קריאת פרוטוקולים של ישיבות מליאת המועצה, הנהלת המועצה וועדות המועצה, עיון במאזני הבוחן של המועצה לשנת 2004 ולחודש ינואר 2005, עיון במאזני הבוחן של המתנ"ס ושל החברה לפיתוח קרית ארבע לשנת 2004, וקבלת הסברים מגזבר המועצה ומן האנשים האחראים במועצה לטיפול בנושאים הכספיים-חשבונאיים.
5. בביקורתנו לא איתרנו כל ממצאים שיש בהם בכדי להצביע על העברות נוספות, מעבר לאלו המצוינות במכתב הגזבר.

בכבוד רב,

 גמליאל ענדא-עדן
 רואה חשבון

משרד הפנים

צבי רז ושות' / ZVI RAZ & CO.
 רואי חשבון (ISR.) CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANTS

לכבוד:
 משרד הפנים
 האגף לביקורת ברשויות המקומיות

הנדון: ביקורת מיוחדת: מימון פעילות נגד תוכנית ההתנתקות לשנים 2003, 2004 - עיריית ביתר עילית.

סקרנו את דוח תקצוב מועצת ישיע של עיריית ביתר עילית לשנים 2003, 2004 (והמסומן בחותמתנו לשם זיהוי בלבד). דוח זה היינו באחריות עיריית ביתר עילית. אחריותנו היא לחוות דעה על דוח זה בהתבסס על סקירתנו.

ערכנו את סקירתנו בהתאם לתקני ביקורת מקובלים. על פי תקנים אלה נדרש מאיתנו לתכנן את הסקירה ולבצעה במטרה להשיג מידה סבירה של ביטחון שאין בדוח האמור חצגה מוטעית מהותית. סקירתנו בוצעה בהתאם להנחיות משרד הפנים ועל פי הפרמטרים שצוינו בפנינו בפגישה עם מנכ"ל משרד הפנים מיום 3 בפברואר 2005, וכן כללה בדיקה מידגמית של ספרי חשבונות העיריה. אנו סבורים שביקורתנו מספקת בסיס נאות לחוות דעתנו.

בביצוע סקירתנו, לא בא לידיעתנו דבר המצביע על כך שדוח העיריה אינו משקף באופן נאות, בהתאם לספרי החשבונות של החברה, מכל הבחינות המהותיות, את תקצוב מועצת ישיע על ידי עיריית ביתר עילית לשנים 2003, 2004.

צבי רז ושות'
 רואי חשבון

ירושלים, 13 בפברואר 2005

2099

כ"ח בטבת תשס"ה
09 ינואר 2005
1667

לכבי
הגבי רות יוסף
ממונה ביהודה ושומרון
משרד הפנים
שלומציון המלכה 12
ירושלים

הנדון: תיקצוב מועצת יש"ע

1. במענה לפניתך להלן הסכומים שהועברו למועצת יש"ע

שנת 2002	- אין העברות.
שנת 2003	- 400,000 ש"ח
שנת 2004	- 430,000 ש"ח

הכספים עברו כתמיכה ע"פ קריטריון תמיכות – תמיכה בגוף מייצג.

2. לא הועברו כספים למטרה זו לשום אדם וגוף בין במישרין ובין בעקיפין.

בכבוד רב
יצחק פלדרוס
ראש העיר

30, Karo Yosef St. Tel Aviv 67014

Tel: 03 - 5611256-7 טל :

Fax: 03 - 5610008 פקס :

קארן יוסף 30 תל אביב 67014

13.2.2005

לכבוד

מר דני רייף

מנהל האגף לביקורת והממונה על החשבונות

משרד הפנים

באמצעות פקס: 02-6293336

א.נ.

הנדון: ביקורת מיוחדת (יש"ע) במועצה אזורית גוש עציון

לבקשתכם, סקרנו את ספרי מועצה אזורית גוש עציון לשנים 2003 ו- 2004 בדגש על הפרמטרים שמנהל האגף לביקורת ביקש לסקור במכתבו מיום 1 בפברואר 2005. הרינו לאתר כי הצהרת הרשות בדבר תקצוב מועצת יש"ע הינה מתאימה לממצאים שהעדינו דהיינו:

בשנת 2003 תוקצבו 90 אלפי ש"ח והועברו בפועל 78 אלפי ש"ח

בשנת 2004 תוקצבו 90 אלפי ש"ח והועברו בפועל 74 אלפי ש"ח

כמו כן בשנת 2004 הועברו 300 אלפי ש"ח נוספים בהתאם להחלטת ועדת תמיכות.

בבציע סקירתנו עלו הנתונים הנוספים הבאים:

בשנת 2003 הוצאו כ-4 אלפי ש"ח עבור הסעות להפגנות וכנס חרום נגד ההתנתקות.

בשנת 2004 הוצאו כ-28 אלפי ש"ח עבור הסעות להפגנות ופרסום נגד ההתנתקות.

בכבוד רב,

בראונשטיין, זינר, אוקון ושות'
רואי חשבון

1396

B

13 בפברואר 2005

ד' באדר א' תשס"ה ושות'

רואי חשבון

BROIDE & CO.

Certified Public Accountants (Isr.)

מחשבים

לכבוד

דני רייף

מנהל האגף לביקורת

והממונה על החשבונות

הנדון : ביקורת מיוחדת (יש"ע)

מועצה אזורית מטה בנימין

ע"פ בקשתכם סקרנו את הנושאים השונים אשר צוינו במכתבכם מיום 1/2/2005 וכן נושאים קשורים נוספים בשנת 2004 ותחילת 2005 וכן ערכנו בחינה השוואתית של הנושאים הנ"ל לשנת 2003.

סקרנו הן נושאים שנרשמים בהוצאות (השתפויות, הסעות, פרסום וכיו"ב) והן חשבונות חו"ז (ספקים, גופים קשורים וכיו").

להלן הממצאים שעלו לאור הסקירה שבצענו וכפי שנמסר לנו ע"י גזבר המועצה :

א. העברות למועצת יש"ע

<u>2002</u>	<u>2003</u>	<u>2004</u>	<u>1/2005</u>
550,000	1,924,286	2,004,678	18,000

ב. העברות לאמנה

<u>2002</u>	<u>2003</u>	<u>2004</u>	<u>1/2005</u>
360,000	360,000	280,000	18,000

ג. תשלומים בגין הוצאות הקשורות לכאורה ישירות למאבק נגד תוכנית ההתנתקות - סך של 14,131 ₪ בשנת 2004 (כובעים להפגנה, סולר לגנרטור וכיו"ב).

ד. בסקירה שערכנו של הוצאות (הסעות, פרסום וכיו") וכן של חו"זים (מתנ"ס, חברה לפיתוח, אמנה וכיו") לא נמצא פער מהותי בין השנים 2003 ו- 2004 שניתן לקשור אותו ישירות למאבק הנ"ל.

ה. ייתכן כי היו הוצאות נוספות הקשורות למאבק נגד תוכנית ההתנתקות, אך הוצאות אלו לא קיבלו ביטוי כספי בספרי המועצה.

הסקירה הנ"ל הינה מצומצמת ; והנתונים הנ"ל אינם מבוקרים. נשמח לעמוד לרשותכם לצורך שאלות / הבהרות בנושא.

דח נמק רפאים 41

ת.ד. 8240

ירושלים 91081

בברכה, טל. 02-5611323

פקס. 02-5669555

ברודי ושות'

43 Emek Kerem St.

P.O. Box 8240

Jerusalem 91081

Tel. 972-2-5611323

Fax 972-2-5669555

broideco@netvision.net.il

 בכמאיר ראובן - רואה חשבון (cpa isr.)
 אחוזה 100 (מרכז שושן) קומה ד', רעננה
 טלפון 09-7421251 פקס 09-7487034

13/02/05

לכבוד
 משרד הפנים
 הממונה על בקורת הרשויות

שלום רב,

הגידון: בקורת מיוחדת במועצה מקומית קדומים

בהתאם לבקשתכם ערכנו בקורת מיוחדת בספרי הנה"ח של המועצה המקומית קדומים הביקורת כללה:

1. מפגש עם גזבר המועצה - מר עמרם לסרי.
2. סקירת סעיפי ההוצאות בהנהלת החשבונות לשנת 2004.
3. השוואת נתונים לשנת 2003.
4. סקירת העברת כספים לעמותה: קרן קדומים לפיתוח ע"ר 580245421.

ממצאים

5. בשיחה שערכנו עם הגזבר הבהרנו לו את סיבת הביקורת, הוא שב והדגיש שהמועצה לא השתתפה כלל בהקצבות למועצת יש"ע והדיווח שמסר הינו מדויק ונכון.
לפי דבריו זוהי החלטה גורפת שנתקבלה במועצה בגלל מצבה הכספי הקשה של מ.מ. קדומים. אין תמיכות באף גוף נתמך כולל מועצת יש"ע.
6. סקרנו את כל סעיפי ההוצאות ובדקנו מסמכים בסכומים מהותיים וחריגים. לא נמצאו ממצאים מיוחדים פרט להעברת כספים לעמותה: קרן קדומים לפיתוח שהסתכמו בשנת 2004 בסך של 644,000 ש"ח.

סימוכין : 500
תאריך : 9.2.05

לכבוד
משרד הפנים
האגף לביקורת

**הנדון: מועצה מקומית מעלה אפרים (להלן- הרשות המקומית)
סקירה מיוחדת**

לבקשת מנכ"ל משרד הפנים והאגף לביקורת של משרד הפנים סקרנו את ספרי הרשות המקומית שבנדון וזאת לתקופה מיום 1/1/2003 ועד יום 31/1/2005, וזאת בקשר לבדיקה שהתבקשנו לבדוק האם הרשות המקומית בתקופה האמורה העבירה כספים למועצת יש"ע או שילמה סכומים לכיסוי עלויות של פעילות כנגד תוכנית ההתנתקות. (להלן- "נושאי הסקירה").

קיבלנו את הצהרת גזברית הרשות המקומית שבנדון לפיה לא ביצעה הרשות המקומית העברות כלשהן לטובת מועצת יש"ע ולא שילמה כספים כמפורט בנושאי הסקירה. ההצהרה מצורפת כנספח א' למכתבנו זה.

סקירתנו כללה בין השאר סקירת כרטיסי הנה"ח של הרשות, בדיקה מדגמית של אסמכתאות ועריכת ברורים עם האחראים לעניינים הכספיים והחשבונאיים.

כמו-כן חננו להביא לידיעתכם כי:

(א) לא נתקבלו על ידינו מאזני בוחן של עמותות שקיבלו תמיכה מהרשות המקומית והן - ישיבת ההסדר והמכינה הקדם-צבאית של מעלה אפרים.

(ב) רישומי הנה"ח לחודש 1/2005 - חנים חלקיים בלבד.

בבצוע סקירתנו ובכפוף למידע המפורט לעיל לא בא לידיעתנו דבר המצביע על סתירה להצהרה של גזברית הרשות המקומית, שפורטה לעיל.

בכבוד רב,
זאב סלומון ושות'
רואי חשבון

1301

מועצה מקומית
מעלה אפרים

הודעת פקסימיליה

נשלח מפקסימיליה מס' 9409263 - 02

שעה: _____ תאריך: 12/1/05

אל פקס מס': _____

לדין: _____

מאת: _____

מס' עמודים המועברים כולל עמוד זה: _____

הנדון: _____

מ/א 36 _____

מ/א 36 _____

מ/א 36 _____

מ/א 36 _____

מ/א 36 _____

מ/א 36
מ/א 36
מ/א 36

בברכה

רצאבי, אביטן, ענטר ושות'
RASSABI, AVITAN, ANTAR & Co.
רואי חשבון CERTIFIED PUBLIC ACC. (ISR.)

רחוב קרן היסוד 27 ירושלים 94188
טל. 02-6231554 פקס. 02-6231858

רחוב אלנבי 94, תל-אביב 61294
טל. 03-5603931 פקס. 03-5601725

AVIATON RASSABI C.P.A.
YOEL RASSABI C.P.A.
SHIMON AVITAN C.P.A.
OVED ANTAR C.P.A.

אבשלום רצאבי, רו"ח
יואל רצאבי, רו"ח
שמעון אביטן, רו"ח
עובד ענטר, רו"ח

ירושלים, 14 בפברואר 2005

לכבוד
מר דני רייף
מנהל האגף לביקורת
והממונה על החשבונות
משרד הפנים
ירושלים

נ.נ.

הנדון: ביקורת מיוחדת במועצה מקומית אלפי מנשה (יש"ע)

לבקשתך, ובהמשך לישיבה שנתקיימה עם המנהל הכללי של משרד הפנים רו"ח גדעון בר-לב ביום 3 בפברואר 2005, בדקנו את הסכומים שהועברו בהתאם להצחרת הרשות מיום 12 בינואר 2005 לתקצוב מועצת יש"ע והקמפיין נגד ההתנתקות.

ערבנו את ביקורתנו בהתאם לתקני ביקורת מקובלים ובהתאם להנחיות שצויינו במכתבך מיום 01 בפברואר 2005. ההנחיות כללו בין היתר סקירת הוצאות (לרבות הוצאות קרנות הפיתוח) ועריכת בחינה השוואתית של הפעילות בין השנים 2003-2004 בסעיפי הוצאות מסוימים ואיתור תשלומים לגופי סמך לשם מימון פעילויות מועצת יש"ע או גופים אחרים הפועלים נגד תוכנית ההתנתקות. אנו סבורים שביקורתנו מספקת בסיס נאות לחוות דעתנו.

לא נסקרו ספרי החשבונות של מתנ"ס אלפי מנשה והחברה הכלכלית לאלפי מנשה (1987) בע"מ שהתמיכה בהם כלולה בספרי הרשות.

לדעתנו, פרט לאמור בפסקה הקודמת, הנתונים המופיעים בהצחרת הרשות משקפים באופן נאות, מכל הבחינות המהותיות, כפי שעולה מספרי הרשות (לא מבוקרים) ומסמכים נוספים שהוצגו בפנינו, את הסכומים בדבר תקצוב מועצת יש"ע והקמפיין נגד ההתנתקות ע"י המועצה המקומית אלפי מנשה לשנים 2003 - 2004.

בכבוד רב
רצאבי, אביטן, ענטר ושות'
רואי חשבון

026231858

ממצאי ביקורת מיוחדת עבור מימון פעילות נגד תכנית ההתנתקות

ד"ר ספרי

סטטוס	שם רשות	ממצאים
1 מו"מ	אלפי מנשה	הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכיות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות.
2 עירייה	ביתר עילית	הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכיות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות.
3 מוא"ז	גוש עציון	מעבר להצהרת הרשות מצ"ב ההוצאות הבאות: בשנת 2003 - 4,000 ₪ עבור הסעות להפגנות וכנס חרום נגד ההתנתקות בשנת 2004 - 28,000 ₪ עבור הסעות להפגנות ופרסום נגד ההתנתקות.
4 מוא"ז	הר חברון	הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכיות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות (ב-30.1.05) אשר עפ"י דברי הרשות אלו היו במימון התושבים ומועצת יש"ע. טרם יצאו חשבוניות חיוב בגין ההסעות הנ"ל (במהלך הביקורת לשנת התקציב 2004 יבדוק ר"ח את הסוגיה).
5 מוא"ז	מטה בנימין	מעבר להצהרת הרשות נמצאו הוצאות ליום 1/2005 בסך 18,000 ₪. בנוסף להצהרה נמצאו העברות לאמנה מלהלן: בשנת 2002 - 360,000 ₪ בשנת 2003 - 360,000 ₪ בשנת 2004 - 280,000 ₪ בשנת 1/2005 - 18,000 ₪ וכן ביצעו תשלומים בגין הוצאות הקשורות, לכאורה, ישירות למאבק נגד ההתנתקות היו בסך של 14,131 ₪ בשנת 2004.
6 מו"מ	מעלה אפרים	הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכיות באף גוף, כולל מועצת יש"ע.
7 מו"מ	קדומים	רישומי הנה"ח ל-1/2005 היו חלקיים בלבד ולכן לא הייתה ניתן לאמת ההוצאות.
8 מו"מ	קרית ארבע	הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים למועצת יש"ע.
9 מוא"ז	שומרון	הצהרת הרשות אומתה ונמצאה נכונה. לא נמצאו העברות כספיים/תמיכיות נוספות במועצת יש"ע מעבר להצהרת הרשות. במסגרת השתתפות מוא"ז שומרון בתקציב מועצת יש"ע נמצאו התקצובים הבאים: בשנת 2002 - 756,00 ₪ בשנת 2003 - 1,334,000 ₪ בשנת 2004 - 1,700,000 ₪ בפעול ההוצאה גדולה ב-338,000 ₪ לעומת הצהרת הרשות. לתשומת לב, לא נבדקו דוחות נסיעה של האוטובוסים, מאחר ואילו מתבצעים ע"י קבלני משנה. כמו כן, מאזני בוחן של חברות בנות ומתנסים לא סופקו באופן שוטף למועצה.

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

מ.נ. 9884-2003

לשכת המנהל הכללי

תאריך: 28/2/05

אל: אברהם בן

מס' פקס: 6241986

מאת: אילאב מילמן

הנדון: ביקורת מיומנים - אמון בעולם ועל מדינת ישראל היר חתרון

- רצ"ב רחמימ ארעוץ האלאב מיניץ

אנו מעבירים לכם בפקס 21 דפים (כולל דף ראשון זה).
אם לא התקבלו כל הדפים, אנא התקשרו לטלפון 02-6701412

בכבוד רב,

Self

hijnseld

* * * TRANSMISSION RESULT REPORT (28.FEB.2005 10:32) * * *

TTI DIRECTOR INTERIOR

DATE	TIME	ADDRESS	MODE	TIME	PAGE	RESULT	PERS. NAME	FILE
28.FEB. 10:26		02 6241986	TES	6'10"	P.21	OK		558

BATCH
M MEMORY
S STANDARDC : CONFIDENTIAL
L : SEND LATER
D : DETAIL\$: TRANSFER
@ : FORWARDING
F : FINEP : POLLING
E : ECM
> : REDUCTION

יג"ע

ריכ"ז ציוני הו"ש

02 6241986

לשדותכם מוקד עירוני 107
(לשיחה בתוך הישוב)

הכ/מ/דן הטל 2

יום רביעי 12 ינואר 2005
ב' שבט תשס"ה
13:15

2128

לכבוד
הגב' רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון

הנדון: תקציב מועצה יש"ע

בהמשך למכתבך שבסימוכין מיום 28.12.2004 חריני להשיב כדלקמן:

1. המועצה המקומית אורנית לא תמכה תקציבית בקמפיין נגד ההתנתקות.
2. המ"מ אורנית בשנים נשוא המכתב תמכה תקציבית בשנת 2003 בסה"כ 5,000 ₪ וזאת במסגרת דיוני ותקציבים ועדת תמיכות.
(רצ"ב לעיון כרטיס הנהח"ש).
3. לידועתך.

בכבוד רב

בן חסד אבי
נזבר המועצה

העתק:
גדעון בר לב - מנכ"ל משרד הפנים
צביקה מה יפית - ראש המועצה
עו"ד שרית דנה - היועצת המשפטית מ. הפנים
עו"ד יוכי גנסי - מחלקת בג"צים בפרקליטות המדינה

הנדסה - 03-9369592
תחזוקה - 03-9369483
בטחון - 03-9369482

לשכה ונחכירות - 03-9360465
גזברות - 03-9369481
חינוך - 03-9360707

מועצה מקומית אורנית
1.1. אפרים מיקוד 44813 פקס. 03-9360204
(e-mail): myafit_z@netvision.net.il

מועצה מקומית אלפי מנשה

גזברות
12 ינואר 2005
ב' שבט תשס"ה

לכבוד גב' רות יוסף
הממונה כיד"ש

ג.ג.

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע
והקמפיין נגד ההתנתקות

בהמשך למכתבך מיום 28 בדצמבר 2004 (שהגיע למועצה ב- 09.01.05) הרינו להודיעך שהמועצה המקומית אלפי מנשה העבירה למועצת יש"ע סך של 20,000 ₪ בשנת 2003 ואף זאת בגין יתרת חוב משנת 2002 עבור התקציב השוטף.

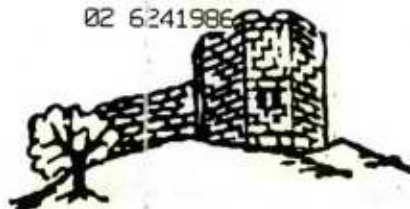
מעבר לסכום זה המועצה לא העבירה בשנים 2002, 2003 ו 2004 וכן בתחילת שנת 2005 כספים בין במישרין ובין בעקיפין למועצת יש"ע ו / או לכל אדם או גוף אחר העוסקים בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע או לשכשך באופן כלשהו במישרין או בעקיפין את יישומה של תכנית ההתנתקות.

בברכה

מר משה יחיאל
גזבר מועצה

מר חסראן אליעזר
ראש המועצה

02 6241986

מועצה מקומית אלקנה

דאר נע אפרים 44814

כ"ב שבט תשס"ה
01 פברואר 2005

לכבוד
הגב' רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון
ירושלים

שלום רב!

הנדון: תקציב מועצת ישי"ע

הריני להודיעך כי בשנים 2002, 2003 ו- 2004 לא העברנו כספים כלשהם למועצת ישי"ע
ו/או לכל אדם אחר העוסק בפעולות שמטרתם לסכל, למנוע או לשבש באופן כלשהו,
במישרין או בעקיפין, את יישומה של תכנית ההתנתקות.

בברכה

ישראל קמר
גובר המועצה

העתק: מר יהודה כהן - ראש המועצה

02 6241986

בס"ד

ז' אדר א, תשס"ה
16 פברואר, 2005

לכבוד
הגב' רות יוסף
הממונה על מחוז איו"ש
משרד הפנים
ירושלים
שלום רב,

הנדון: תמיכה במועצת יש"ע

הריני להודיעכם כי בשנים 2002 - 2004 הועברה תמיכה למועצת יש"ע בסך 100,000 ש"ח בלבד.

זאת בשנת 2003.

בברכה

שרון הורוביץ
גזבר המועצה

העתק: מר אלי מזרחי - ראש המועצה
מר אבנר כהן - ס/ממונה על מחוז איו"ש
עו"ד גילי רוגל - היועץ המשפטי למועצה

02 6241986

השבת-תשס"ה
18-ינואר-05
משרד הפנים-209

ליו. אלנה כרן

עיריית אריאל

אגף הגזברות

2147

לכבוד
גבי רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון
רתי שלומציון המלכה 1
ירושלים

הנדון: תקציב מועצת ישיע

עיריית אריאל לא העבירה למועצת ישיע כספים במהלך השנים 2002, 2003 ו-2004

בברכה,

שלמה ראיתי
גזבר העירייה

מס' 18 בינואר
 י-לשכתחילים תר"תתקצוב חשבת ישיע-רות יוסף 666

מועצה מקומית בית-אל

כס"ד לכבוד

הגב' רות יוסף
 הממונה ביהודה ושומרון
 משרד הפנים
 רח' שלומציון המלכה 1
 ירושלים 91010

גברת נכבדה,

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע והקמפיין נגד ההתנתקות

סימוכין: מכתבך מס' 1610-2004 מתאריך ט"ז טבת 28.12.04

במענה למכתבך הנ"ל, הנני להשיב:

1. הסכום שהועבר למועצת יש"ע כדלהלן:

בשנת 2002	₪ 397,400.-
בשנת 2003	₪ 600,000.-
בשנת 2004	₪ 240,000.-

2. לא הועברו על דינו כספים, לא במישרין ולא בעקיפין לגופים אשר למיטב ידיעתנו עוסקים בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע או לשבש באופן כל שהוא את יישומה של תוכנית ההוונתקות.

בכבוד רב,

 משה רוזנבוים
 ראש המועצה

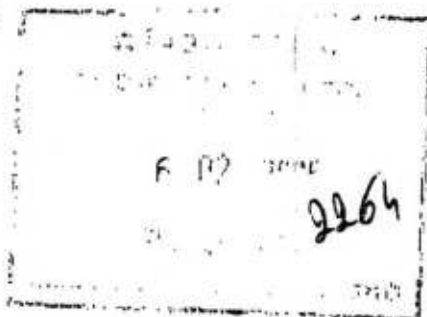
קום סוף זיוג אל...

02 6241986

מועצה מקומית בית אריה - עופרים

3 פברואר, 2005

לכבוד
גב' רות יוסף
הממונה ביחידה ושומרון
משרד הפנים

גברת נכבדה,

הנדון: העברות התקציביות למועצת יש"ע

לבקשתך, לחלן ההעברות התקציביות למועצת יש"ע חזל משנת 2002 ועד היום:

שנת 2002 ₪ 0
שנת 2003 ₪ 63,000
שנת 2004 ₪ 0
שנת 2005 ₪ 0

בכבוד רב,
גיל ליטוב
גזבר המועצה

02 6241986

ראש העיר

2099

כ"ח בטבת תשס"ה
09 ינואר 2005
1667

לכבי
הגבי רות יוסף
ממונה ביחודה ושומרון
משרד הפנים
שלומציון המלכה 12
ירושלים

הנדון: תיקצוב מועצת ישיע

1. במענה לפגיתך לחלן חסכומים שהועברו למועצת ישיע

שנת 2002 - אין העברות.
שנת 2003 - 400,000 ש"ח
שנת 2004 - 430,000 ש"ח

הכספים עברו כתמיכה ע"פ קריטריון תמיכות - תמיכה בגוף מייצג.

2. לא הועברו כספים למטרה זו לשום אדם וגוף בין במישרין ובין בעקיפין.

מבחר רב
יצחק פידרוס
ראש העיר

מועצה אזורית בקעת הירדן

06 פברואר 2005
כ"ז שבט תשס"ה
תיק : ממונה

ארנן

בקעות

גיתית

גלגל

חמדת

חמרה

י"ט"ב

יפית

מבואות יריחו

מחולה

מכורה

משואה

משכיות

נעמה

נערן

נתיב הגדוד

פצאל

רועי

רותם

רוממה מילוא

לכבוד

הגב' רות יוסף

הממונה על הישובים ביו"ש

משרד הפנים

שלום רב,

במענה למכתבך שבסימוכין- המועצה האזורית בקעת הירדן לא העבירה
השתתפות כל שהיא למועצת ישיע בשנים 2002, 2003 ו 2004.

לידעתך.

בברכה,

עדת רות
מזכיר המועצה

העתק: דובי טל - ראש המועצה

02 6241986

נבעת זאב

MUNICIPALITY OF GIVAT ZEEV

מועצה מקומית גבעת זאב

כ"ב טבת תשס"ה

03 ינואר 2005

02-05

לשכת ראש המועצה

MAYOR'S OFFICE

לכבוד

גב' רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון

שלום וברכה,

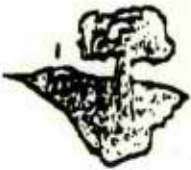
הנדון: תקציב מועצת יש"ע והקמפיין
נגד ההתנתקות בג"צ 10104-04
מכתב מ - 1610-2004

המועצה המקומית לא העבירה כל סכום כספי, למועצה יש"ע בין במישרין ובין בעקיפין.

נבדקה
עמוס טרומן
ראש המועצה

העתק: אפר דובדבני- גזבר המועצה

02 6241986

מועצה איזורית גוש עציון

י"ז שבט, תשס"ה
27 ינואר, 2005

לכבוד:
גבי רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון

שלום רב,

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע והקמפיין נגד ההתנתקות סימולין: בג"צ 10104/04

לבקשתך במכתבך מיום 28.12.04 להלוו הכספים שהועברו על ידי מועצת
אזורית גוש עציון למועצת יש"ע:

בשנת 2002 -	78,000 ₪ - תקציב שוטף
בשנת 2003 -	78,000 ₪ - תקציב שוטף
בשנת 2004 -	374,000 ₪ - סכום זה כולל תקציב שוטף +
300,000 ₪ לפעולות הקמפיין נגד תוכנית שרון הכוללת גם ח"ו תיחום	
ישובי גוש עציון ופגיעה בביטחון התושבים.	

בברכה,

שאל גולדשטיין
ראש המועצה

02-993-9933 * 02-993-9933 * 02-993-2188

ד.ג. צפון יהודה 90433 * טל: 02-993-9933 * פקס: 02-993-2188

9861629 20:01

05-FEB-2005 11:35 From:

- * אלו שבת
- * אלעזר
- * בת ע
- * הר גילה
- * כפר עציון
- * כרם צור
- * מנחם
- * מנחם
- * מעלה עמוס
- * נח דמאל
- * טקום
- * (אל חר)
- * קדר
- * ראש צורם
- * תקע

מועצה מקומית הר אדר
02 6241986

טלפון: 02-5344710

פקס: 02-5700127

ד.נ. צפון יהודה 90836

www.har-adar.muni.il

ט' שבט, תשס"ה

19 ינואר, 2005

ח / 6603

לכבוד

מר אבנר כהן

מרכז תקציבים ביהודה ושומרון

לשכת הממונה ביהודה ושומרון

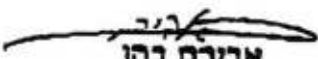
במקס: 6241986

שלום רב,

הנדון: תמיכה למועצת יש"ע

אני מאשר במסמך זה שמועצה מקומית הר אדר לא העבירה מעולם תמיכה כספית
כלשהי למועצת יש"ע.

נ ב ר כ ה

אבירם כהן
ראש המועצה

02 6241986

בס"ד

מועצה אזורית הר חברון

י"שבט/תשס"ה
20 ינואר 2005
לשכה / 004-05

לכבוד
הגב' רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון
משרד הפנים

שלום וברכה,

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע והקמפיין נגד התנתקות
סימוכין בג"ץ 10104/04

במענה למכתבך 28/12/04 הריני להודיעך כדלהלן:

1. המועצה האזורית חר חברון השתתפה בתקצוב מועצת יש"ע המשמשת אותנו לנושאים שונים בפן של קידום האכלוס, השגת תקציבים וכד' וכארגון מיצג.

כדלהלן:

בשנת 2002 434 אש"ח.
בשנת 2003 355 אש"ח.
בשנת 2004 231 אש"ח.

2. לא העברנו למועצת יש"ע ואו לכל גוף ואו אדם אחר כספים לצורך פעילות שמטרתה לסכל למנוע או לשבש באופן כלשהו במשרין או בעקיפין את ישיומה של תוכנית ההתנתקות.

בברכה,

צביקי בר-חי
ראש מועצה אזורית
חר חברון

העתקים: - מר גדעון בר לב - מנכ"ל משי הפנים
- עו"ד הגב' שרית דנה - היועצת המשפטית
- עו"ד הגב' יוכי גנסיין - מח' בג"צים פרקליטות המדינה

02 6241986

מגילת ים המלח
ממסד ארדית

א' שבט תשס"ה
11 ינואר 2005

פקס 02-6241986

לכבוד
הגב' חת יוסף
הממונה ביד"ש
משרד הפנים
שלומצין המלכה 1,
ירושלים 91010

שלום רב,

**הנדון: המועצה האזורית מגילת ים המלח
תקציב מועצת יש"ע וחוקמפיי נגד ההתנתקות
מכתב ים 1610-2004**

אבקש להביא בזאת לידיעתך כי בשנת 2002, 2003, 2004 לא העברנו כספים למועצת יש"ע.
בנוסף, לא העברנו בין במישרין ובין בעקיפין, כספים לכל אדם או גוף העוסקים בפעילות שמטרתה
לסכל, למנוע או לשרש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות.

במרכה

מרדכי (מוצי) זדמון,
ראש המועצה

שמוד מ 2983

02 6241986

מועצה מקומית

יועץ כלכלי

מדינת ישראל

יועץ כלכלי

כ"ה טבת תשס"ה
06 ינואר 2005

לכבוד
גבי רות יוסף
הממונה באיו"ש

הנדון: תקציב מועצת יש"ע וחמפיון נ' ההתנתקות

סימוכין של ראש המועצה 28.12.04

הנני מתכבד להודיע כי המועצה לא העבירה כספים כלשהם למועצת יש"ע או לכל גוף אחר העוסק בנידון.

בברכה

אנני ירון
גזבר המועצה

-3510- משרדי ממשלה

02 6241986

מזכה וריחו. מכמני. מתחיהו
 נה צוף. עפרה
 נחמי פרי. נחמאל. נלי. נעלח. עשרת. נלי. עתות
 ערלים. כסנות. רישונים. שבות דוד. שילה

טלמון. נריה. כוכב יעקב. כוכב השחר. כפר אדומים
 מבוא חורון. מעלה לבונה. מנרה

אדם. אלון. בית חורון. דובל. חושה. חשמיטאים

מועצה אזורית "מטה בנימין"

בס"ד

טי"ו שבט, תשס"ה
 25 ינואר, 2005
 מ.הפנים-8

2196

לכבוד
 הגב' רות יוסף
 הממונה מזוי יח"ש
 ירושלים

שלום וברכה,

הנדון: תקציב מועצת ישיע
 סימוכין: ימ 2004 - 1610

1. הסכום שהועבר על דינו למועצת ישיע בשנים 2002 - 550,000 אש"ח

2003 - 1,924,206 אש"ח

2004 - 2,004,678 אש"ח

2. לא היעברו לצורך מימון הפעולות האמורות בסעיף 2 למכתב, לגוף כל שהוא.

מברכה

אפי פלס
 נזבר

02 6241986

עיריית מעלה אדומים
MA'ALE ADUMMIM MUNICIPALITY.

WINNER OF THE PRIZE FOR ENVIRONMENTAL QUALITY

זוכת פרס איכות הסביבה

לשכת ראש העיר
Mayer's Office

ג' בשבט תשס"ה
13 בינואר 2005
מ.ת. 1-8/6/4
בני - 1700

לכבוד
מר רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון
משרד הפנים
הקריה
ירושלים

2102

רות שלום רב,

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע וקנזפיין נגד ההתנתקות

1. בשנים 2002-2004 לא הועבר כל סכום למועצת יש"ע.
2. לא הועברו כל סכומים בשנים אלו, לא במישרין ולא בעקיפין למועצת יש"ע או כל אדם או גוף העוסקים בפעילות שוטפת לסכל למנוע או לשבש באופן כלשהו, במישרין או בעקיפין את יישומן של תכנית ההתנתקות.

בברכה,
בני כשראל
ראש העיר

העתק: מר גדעון בר לב - מנכ"ל משרד הפנים
עו"ד שרית דנה - יועמ"ש למשרד הפנים
עו"ד יוכי גנסן - מח' בג"צים בפרקליטות המדינה
עו"ד גילי רונל - יועמ"ש לעירייה
מר אבי גרינברג - גזבר העירייה

02 6241986

מועצה מקומית
מעלה אפרים

הודעת פקסימיליה

נשלח מפקסימיליה מס' 02 - 9409263

שעה: _____ תאריך: 17/1/05

אל פקס מס': _____

לידי: _____

מאת: _____

מס' עמודים המועברים כולל עמוד זה: _____

הנדון: _____

מורה פלד
גזברית המועצה המקומית
מעלה אפרים

בברכה

02 6241986

ראש המועצה

בס"ד

א' בשבט תשס"ה

10 בינואר 2004

מספרנו 1-1858

לכבוד

גב' רות יוסף

הממונה ביהודה ושומרון

משרד חפנים

ירושלים

2094

שלום רב,

חנדון : תקצוב מועצת יש"ע

בתשובה למכתבך מיום 28.12.04 חריני להודיעך כי מ"מ עמנואל לא תקצבה את מועצת
יש"ע בשנים 2002, 2003, 2004.

בברכה,

ישעיהו ארנוני
ראש המועצה

02 6241986

מועצה מקומית קדומים

חלוץ החתישבות היהודית בשומרון

י"ג שבט תשס"ה

23 ינואר 2005

1216

לכבוד

גב' רות יוסף

הממונה על המחוז

רח' שלומציון המלכה 1

ירושלים

שלום רב,

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע

בתשובה למכתבך מ- 28.12.04 הריני להודיעך כי לא הועברו על ידנו כספים למועצת יש"ע בשנים 2002 - 2003 - 2004.

בברכה

דניאלה ויס

ראש המועצה

העתק: עמרם לסרי - גזבר

מען:

מועצה מקומית קדומים

קדומים:

ד.ג. צפון השומרון

מיקוד 44856

מרכזיה

טל. 09-7921-221

לשכת ראש המועצה

טל. 09-7922-073

פקס. 09-7922-749

מזכירות

טל. 09-7921-814

פקס. 09-7921-169

גזברות

טל. 09-7922-071

פקס. 09-7922-535

חינוך

טל. 09-7922-074

פקס. 09-7922-525

תכנון ופיתוח/תחזוקה

טל. 09-7922-072

פקס. 09-7922-616

בטחון

טל. 09-7928-565

פקס. 09-7921-360

קליטה

טל. 09-7922-075

פקסימיליה

טל. 09-7921-169

ועדה מקומית

לתכנון ובניה

טל. 09-7928-750

מח' הרווחה

טל. 09-7922-101

פקס. 09-7922-524

שרות מסיכולוגי

טל. 09-7922-634

פקס. 09-7922-524

מח' תרבות

טל. 09-7922-781

פקס. 09-7926-670

מח' רפואה

02 6241986

5
2135

TOTAL P.01

- / - - - - -

ת.ד. 15 מיקוד 80100
קרית ארבע חברון
טלפון: 02-999555
פקס: 02-9964277

מועצה מקומית
קרית ארבע חברון

אל אני נק 1701.05 ב"ה -
מאת יפה ויתק מזכר

הנדון: מועצת ילד - 176300820

הגדלה - אמוצת ילד ה"ו באקמיו

2002 - 54.000. - ש"ח

2003 - 70.000. - ש"ח

2004 - 24.500. - ש"ח

הגדלה

מועצה מקומית קרני שומרון

02 6241986

05

מ/אק גזברות

כ"ד שבט, תשס"ה
3 פברואר, 2005
מספרנו: 5534

106 - ד
ועות לשרותך

לכבוד
הגב' רות יוסף
הממונה ביחודה ושומרון
משרד הפנים

הנדון: תקצוב מועצת ישיע
פנייתך מיום 28/12/04

נח 20,000
נח 150,000
נח 0
=====

בשנת 2002 הועברו
בשנת 2003 הועברו
בשנת 2004 הועברו

סה"כ בשלוש שנים תקציב

נח 170,000

בכ"ד רב,
ניחא ראובני
גוב המועצה

העתק: ראש המועצה - מר חרצל בן ארי

מצ"ב: תדפיסים.

מ.פ. שיתוף שומרון
ד.ד. 644
מ"ד והמנהל שיתוף שומרון
קרית שומרון 44853

מרכזיות:
09-7940311
09-7940312
09-7940307

gizbarut@kameishomron.co.il

מועצה אזורית שומרון

ט"ו שבט, תשס"ה
25 ינואר, 2005

מספרנו: 00013177

לשכת ראש המועצה

טל: 03-9066404
פקס: 03-9066407
lishka@shomron.org.il

מטה המועצה

תד" 1 ברקן 44820
טל: 03-9066444
פקס: 03-9066446
moaza@shomron.org.il

מנהלת גב ההר

מתנה חורון
טל: 02-5482111
פקס: 02-5482110
gavhar@shomron.org.il

מנהלת צפון השומרון

מבוא-דחת
טל: 04-6227565
פקס: 04-6210689
tzafon@shomron.org.il

אתר המועצה

www.shomron.org.il

אזינוב
חוקד חירום
מונציפלי
1-700-700-106
24 שעות ביממה

לכבוד
גב' רות יוסף
הממונה ביהודה ושומרון
משרד הפנים

שלום רב,

הנדון: תקצוב מועצת יש"ע
סימכין: ימ 2004 - 1610

במענה למכתבך שבנדון, הריני להודיעך כדלהלן:

א. מועצת יש"ע הינה הגוף המטפל בענייני ההתיישבות ביש"ע. במהלך השנים פעלה ופועלת מועצת יש"ע כ"מרכז השלטון המקומי של המועצות ביש"ע" ועסקה בין השאר בנושאי אישור תוכניות, הקצאת קרקעות, הקצאת משאבים, תקציבים ונושאי ביטחון משותפים.

ב. קמפיין ההתחברות הינו פעולה אחת של מועצת יש"ע ולמיטב ידיעתי מימונה בא מהלוואה שנטלה מועצת יש"ע מבנק ומתרומות מגורמים שונים בארץ ובחו"ל.

ג. המועצה האזורית שומרון משתתפת בתקצוב הפעילות השוטפת של מועצת יש"ע כאמור בסעיף א דלעיל כדלהלן:

בשנת 2002	₪ 981,000
בשנת 2003	₪ 771,000
בשנת 2004	₪ 1,700,000

נדגיש כי התמיכה נעשתה גם בשנים קודמות נבדקה ע"י הממונים השונים ואף בביקורות השונות של משרד הפנים.

במכוד רב,

בנצ' ליברמן
ראש המועצה

העתקים:

מר גדעון בר-לב - המנהל הכללי
עו"ד שרית דנה - היועצת המשפטית
עו"ד יוכי גנסין - מח' צים בפרקליטות המדינה

אבני חפץ איתמר אלון סורה ברקן ברוכין גנים הר ברכה חומש חנינית חרמש טל מנשה יצהר יקיר כדים כפר תפוח מבוא-דחת מגדלים מעלה שומרון נופים נופי נתמיה סלעית עינב עלי זהב עץ אפרים

972 7 6892567

מוגבל

-1-

מס' 103054
ח. תלונות
י. התייחסות

מנהלת	תאום	וקישור
אזור	חבל	עזה
מתאם	משרד	הפנים
טלפון:		08-6741472
פקס:		08-6892567
מעצ-עזה	-	103054
א' באדר	א	התשס"ה
10	בפברואר	2005

לשכת המנהל הכללי

10-02-2005

נתקבל

2791

לכבוד
מר אבנר שמעוני
יו"ר המועצה האיזורית חוף עזה

שלום רב,

הנדון: מינוי אדם להמצאת ידיעות לממונה בהתאם לסעיף 121 כה' לתקנון המועצה האיזורית (חוף עזה), התשל"ט-1979

1. ביום 9.12.04 נתבקשת על ידי, בתוקף סמכותי לפי סעיף 130 לצו המועצה האיזורית (חוף עזה), תשליט - 1979 (להלן - הצו), להעביר נתונים מסויימים עד ליום 23,12,04 כפי שפורטו במכתבי האמור.
2. למרות שחלף כמעט חודשיים ממועד מכתבי המקורי ולמעלה מחודש מן המועד שבו התחייבת בפני מנכ"ל משרד הפנים למלא אחר בקשתי זאת, לא הועברו הנתונים המבוקשים.
3. לפיכך ובתוקף סמכותי לפי סעיף 121 כה' (ב), הנני למנות את מר דוד בוסקילה לאיסוף הנתונים והעברתם אלי.

בברכה,
יוסף
אלטון
ה נ מ מ ה

העתק:
מר גדעון בר-לב - המנהל הכללי
מר איציק בלק - משנה למנכ"ל ומנהל המינהל לשלטון מקומי

972 7 6392567

מוגבל

-1-

ת.מ.מ.ק

מנהלת	תאום	וקישור
אזור	חבל	עזה
מתאם	משרד	הפנים
טלפון:	08-6741472	
פקס:	08-6892567	
מעצ-עזה	-	103055
א' באדר	א	התשס"ה
10	בפברואר	2005

ע'צ'א/ס'א/ג

לכבוד
מר דוד בוסקילה

שלום רב,

הנדון: מינוי לצורך המצאת ידיעות לממונה בהתאם לסעיף 121 כה' לתקנון המועצה האיזורית (חוף עזה), התשל"ט - 1979

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 כה' (ב), לתקנון המועצה האיזורית (חוף עזה), התשל"ט - 1979, הנני למנותך לצורך איסוף הנתונים שהתבקשה המועצה האיזורית חוף עזה להעביר כפי שפורטו במכתבי מיום 9.12.04 והעברתם אלי.

בברכה,
יוסף
ה מ מ ו ה אלטון

העותק:
מר גדעון בר-לב - המנהל הכללי
מר אבנר שמעוני - ראש המועצה האיזורית חוף עזה
מר יצחק בלק - משנה למנכ"ל

עסוי אלאק

מוגבל
-1-

מנהלת	תאום	וקישור
אזור	חבל	עזה
מחשבים	משרד	המניס
טלפון:	08-6741472	
פקס:	08-6892567	
מעצ-עזה	103054	
א' באדר	א	התשס"ה
10	בפברואר	2005

לשכת המנהל הכללי
10-02-2005
נתקבל
2791 מס'

לכבוד
מר אבנר שמעוני
יו"ר המועצה האיזורית חוף עזה

שלום רב,

**הנדון : מינוי אדם להמצאת ידיעות לממונה בהתאם לסעיף 121 כה'
לתקנון המועצה האיזורית (חוף עזה), התשל"ט-1979**

1. ביום 9.12.04 נתבקשה על ידי, בתוקף סמכותי לפי סעיף 130 לצו המועצה האיזורית (חוף עזה), תשלי"ט - 1979 (לחלף - הצו), להעביר נתונים מסויימים עד ליום 23.12.04 כפי שפורטו במכתבי האמור.
2. למרות שחלף כמעט חודשיים ממועד מכתבי המקורי ולמעלה מחודש מן הסתעד שבו התחייבת בפני מנכ"ל משרד הפנים למלא אחר בקשותי זאת, לא התעברו הנתונים המבוקשים.
3. לפיכך ובתוקף סמכותי לפי סעיף 121 כה' (ב), הנני למנות את מר דוד בוסקילה לאיסוף הנתונים והעברתם אלי.

בברכה,
דוד בוסקילה
אלטון
ה נ מ מ ה

העתק:
מר דעון בר-לב - המנהל הכללי
מר איציק בלק - משנה למנכ"ל ומנהל המינהל לשלטון מקומי

DIRECTOR INTERIOR 567

מועב

-1-

מנהלת	תאום	וקישור
אזור	חבל	עזה
מחוז	משרד	הפנים
טלפון:	08-6741472	
פקס:	08-6892567	
מעצ-עזה	103055	
א' באדר א	התשס"ה	
10	בפברואר	2005

831/05/א

לכבוד
מר זר בוסקילה

שלום רב,

חברון : מינוי לצורך המצאת ידיעות לממונה בהתאם לסעיף 121 כה' לתקנון המועצה האיזורית (חוף עזה), התשל"ט - 1979

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 כה' (ב), לתקנון המועצה האיזורית (חוף עזה), התשל"ט - 1979, הנני למנותך לצורך איסוף חטוננים שהתבקשה המועצה האיזורית חוף עזה להעביר כפי שפורטו במכתבי מיום 9.12.04 והעברתם אלי.

בברכה,
יוסף
ה מ מ ו ה
אלטחן

2

העותק:

מר גדעון בר-לב - המנהל הכללי
מר אבנר שמעוני - ראש המועצה האיזורית חוף עזה
מר יצחק בלק - משנה למנכ"ל

מועב 103055

- ג'ין (הומוסקסואל)

MINISTRY OF THE INTERIOR
THE OFFICE OF THE DIRECTOR GENERAL

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL

מישרד הפנים
לשכת המנהל הכללי

מנ. 9884-2003

לשכת המנהל הכללי

-(שח כסס + כ31אנ)

תאריך: 9/2/05

אל: ג'ון ינון קיזר - רשם העמותות
מס' פקס: 6546671 (מסע במנהל מנהל).
מאת: ג'ואל מימון - עוזר המנהל

הנדון: מועצה יש"ע

להמשך למסירתכם עם מנהל מנהל (רשם), אתמול, הדינ' להעביר לך
את רשמי המנהל:
1. חוות דעתו (נושא) (צא) בגלל זאת הדינ' (בגלל דינ' איתו)
ורגב מני מציץ.
2. עמדת המנהל (למנהל) של ג'ואל, של מנהל, של מנהל.
3. עמדת המנהל (למנהל) של מנהל - דינ' איתו.
- יש להצטרף? עמדת המנהל (למנהל) של מנהל - דינ' איתו.
הינח המנהל למנהל.
המנהל (למנהל) של מנהל - דינ' איתו.
למנהל (למנהל) של מנהל.

אנו מעבירים לכם בפקס _____ דפים (כולל דף ראשון זה).
אם לא התקבלו כל הדפים, אנא התקשרו לטלפון 02-6701412

בכבוד רב,

ג'ואל מימון

105/0N

026466355

חיועץ המשפטי לממשלה

ירושלים, טז' באייר התשנ"ה
16 במאי 1995

(49903)
תיקנו: 164/93/12
מ: 610
(בתשובה נא לציין מס' תיקנו)

אל: שר הפנים

הקצאת כספים על ידי המועצה המקומית קצרין
לעמותת ישובי הגולן

1. מבוא

1.1 התבקשתי לבחון את סוגיית העברתם של כספים מהמועצה המקומית קצרין לעמותת ישובי הגולן, שמטרתה העיקרית היא "לפעול באופן חוקי לשם שמירת המשך ריבונות ישראל בכל שטחה של רמת הגולן ובהתאם לחוק רמת הגולן" (כעולה מהתעידה לרישומה של עמותה זו), וכן ליעד ישובי הגולן ולגופים נוספים, שתחום פעולתם דומה (לשם נוחות הדיון יכונה גופים אלה בשם הקיבוצי "עמותת ישובי הגולן").

1.2 לאחר שקיימתי בלשכתי דיון בהשתתפות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט אזרחי), המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (יעוץ), היועץ המשפטי למשרד הפנים, וכן משתתפים נוספים ממחלקת יעוץ והקיקה במשרד המשפטים ומחלקת בג"צים בפרקליטות המדינה, הגעתי לכלל מסקנה, כי המועצה המקומית קצרין

אינה מוסמכת להעביר כספים לעמותת ישובי הגולן. זאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

2. ניתוח הסוגיה

2.1 "עיריה הרי זו גוף משפטי שנוצר על ידי החוק ושאינו לו קיום אלא על פי החוק. חיקף סמכויותיו מוגדר לפי החוק. וכל דבר החורג מד' אמותיו של החוק בטל ומבוטל הוא (Ultra Vires). זוהי ההלכה, ותוצאות חשובות נובעות ממנה. בבואנו לשקול אם דבר מסויים חורג מסמכויות המועצה אם לא, המבחן אינו אם פקודת העיריות אוסרת את הדבר, בפירוש או מכללא, אלא אם הדבר מותר לפיה, לשון אחרת, לא די בכך שהדבר אינו אסור, הוא צריך להיות מותר כדי להיות כשר בעיני החוק. החוק אינו משאיר, כביכול חלל ריק שמותר למכאותו לפי הרצון" (ההדגשה הוספה). [רברי כב' השופט ויתקון בבג"צ 36/51 חת נ' מועצת עירית חיפה, פ"ד ה 1553, 1557; ר'. גם: ע"א 187/52 הלפרין נ' ראש העיר ת"א, פ"ד ח 219, 222; א' וינוגרד, דיני רשויות מקומיות, (מהדורה רביעית 1988). עמ' 183-184. יובהר, כי אותו ראציונל חל על כל סוגי הרשויות המקומיות, ולא רק על עיריות].

מכאן, שנקודת המוצא בדיוננו היא, האם מוסמכת המועצה המקומית קצרין להקצות כספים לעמותה, שמטרותיה הן, כאמור לעיל, "לפעול... לשם שמירת המשך ריבונות ישראל בכל שטחה של רמת הגולן". בהעדר הסמכה כאמור בפקודת המועצות המקומיות, או בצוים שהוצאו מכוחה, תתחייב המסקנה, כי פעילות זו אסורה.

026466355

היועץ הפסטי למכסלה

2.2 שר הפנים כונן את המועצה המקומית קצרין ביום 23.12.81, בתוקף סמכותו לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות (הודעה על הוספתה של המועצה המקומית קצרין לתוספת הראשונה לצו המועצות המקומיות (א), התשי"א-1950 פורסמה בק"ת 4299, עמ' 380, מיום 28.12.81).

2.3 בצו המועצות המקומיות (א), התשי"א-1950, במסגרתו הוקמה קצרין, נקבע, בסעיף 146:

"המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות השר, ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין, לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובככלל זה יהיו לה סמכויות אלה:

(1) לקיים סדר, שלטון תקין ובטחון;

(2) לדאוג לפיתוח תחום המועצה לשיפורו ולקידום עניניהם הכלכליים, הסוציאליים, החברתיים והתרבותיים של תושביו או של כל חלק מהם;.."

2.4 לשם השלמת התמונה, יצויין, כי הסדרים דומים חלים גם על מועצות מקומיות, שהל עליהן צו המועצות המקומיות (ב), התשי"ג-1953 (סעיף 140). על מועצות אזוריות (צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות). תשי"א-1981) ועל עיריות (סעיפים 233 ו-240 לפקודת העיריות [נוסח חדש]).

2.5 במסגרת ההסדר החקיקתי הקיים בישראל, נתונות סמכויות העיסוק בנושאי חוץ ובטחון לרשות המבצעת - הממשלה, ולרשות המחוקקת - הכנסת. הרשות המקומית אינה רשית נוספת, שווה בדרגה, העוסקת בכל הנושאים המצויים על סדר היום הלאומי. כשמה כן היא: רשות מקומית היונקת את כוחה וסמכויותיה בהתייחס לשטח השיפוט שלה בן הרשות המבצעת, כלומר - משר

026466355

חיועץ המשפטי לממשלה

הכנים, גם שר הפנים אינו יכול להעניק לה יותר סמכויות ממה שיש לו, וממה שהוא מוסמך להעניק לה. אין עוררין. כי חוץ מחברותו בממשלה, וברוב המקרים גם בכנסת, אין לשר הפנים סמכות לנקוט פעולה או פרטיבית בנושאי חוץ ובטחון.

הגם, שלכאורה, ניתן לטעון, כי שאלת הריבונות על הגולן "נוגעת לציבור בתחום המועצה", כלשון הרישא לסעיף 146 לצו, הרי נגיעה זו אינה שונה בבסיסה מנגיעתם של כל תושבי המדינה, באשר הם. עמדתי היא, שיש לקרוא משפט זה כמרחיב את היריעה, מעבר לפרוט שלאחריו, אך ורק באשר לתחום הפעולה המקומי ולא הלאומי, ואף זאת - בסייגים שנקבעו בפסיקה ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה (ר', לענין זה: פסקי הדין בפרשות חת וחלפרין, שהוזכרו בסעיף 2.1: הנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 21.931 מיום 1.9.81, שעניינה - "רשויות מקומיות: איסור מתן מענקיט לגופים שמחוץ לתחום הרשות"). בהתייחס להוראות החוק שאוזכרו בסעיף 2.4 לעיל, נאמר בהנחייה זו כך:

"הוראות אלה נותנות ביטוי לעקרון שביסוד ההתארגנות המסגרות מקומיות, כלומר שהרשות המקומית הוקמה כדי, לספק שירותים לתושביה. אין זה תפקידה, אף לא סמכותה, של הרשות המקומית לסיוע לתושביה של רשות מקומית אחרת או לתמוך במוסדות שאינם מצויים בתחומה ואינם משרתים באופן ישיר אותה או את תושביה. אם רשות מקומית או מוסד בתחומה של רשות מקומית זקוקים וראויים לסיוע חיצוני, אם מן הטעם שמדובר במוסד בעל חשיבות לאומית, או מוסד הנותן שירותים לתושבים מכל רחבי הארץ, ואם מטעם אחר, מן הראוי שסיוע זה יינתן, בדרך כלל, במישרין על ידי המשרד הממשלתי הנוגע בדבר". (הדגשה בפקוד).

כמו כן, ראוי להזכיר, כי בית המשפט העליון, שנדרש לאחרונה לסוגיה דומה - תמיכת עיריית ירושלים במפגינים הפועלים בתחומיה, קבע:

"מבלי לאמץ את עמדתו המפורטת של בעל דין זה או אחר, די לדידנו שמקובל על הכל, כי להוציא סיוע הומאנטרי המוגש על ידי העיריה לשובתים המתמקמים מעת לעת כדין ברשות הרבים (מים, תאורה שרותים וכדומה), אין הרשות המקומית רשאית לתרום מתוך משאביה לפעילותם של תושבים או מפגינים, בנושאים השנויים במחלוקת פוליטית" (בג"צ 3716/94 רז נ' ראש עיריית ירושלים, טרם פורסם).

2.6 פעולותיה של עמותת ישובי הגולן חורגות בהיקפן מתחום סמכויותיה ופעולותיה של המועצה המקומית קצרין; מאבקה של העמותה הוא במישור הלאומי, והוא מבוסס על נימוקים מדיניים ובטחוניים שכמותם נשמעים בויכוח הציבורי המתקיים בכל מקום ומקום בישראל. אמת, תושבי קצרין יושפעו במישרין מכל מהלך או החלטה שיתקבלו בנושא קיבוצן, אולם המועצה המקומית קצרין אינה הגוף שנבחר או הוסמך לעסוק בנושאי חוץ ובטחון מטעם של תושבים אלה, או לפי החוק מכוחו כוננה המועצה ומכוחו היא פועלת. לצורך העניין, איני רואה הבדל בין עיסוק פעיל בכך על-ידי המועצה עצמה לבין העברת כספים לגופים העוסקים בכך. כסם שהמועצה מנועה מלעסוק בנושאים לאומיים אלה, כך אסור לה להעביר כספים למימון עמותה העוסקת בנושאים אלה.

2.7 בחוות דעתי זו נדרשתי לסוגיית פעילותה של המועצה המקומית קצרין: אולם, כוחם של דברי יפה גם לעיריות ולמועצות מקומיות ואזוריות אחרות.

הגעת, איפוא, לכלל מסקנה, כי המועצה המקומית קצרין אינה מוסמכת לפעול בסוגיית הריבונות בגולן. בין אם היא נוקטת פעולות ישירות לכך ובין אם היא מממנת גופים העוסקים בכך.

בברכה,

מ' בן-יאיר

העתק: המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (משפט אזרחי)
המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)
היועץ המשפטי למשרד הפנים
מר עוזי פוגלמן, ממונה על בג"צים בפרקליטות המדינה
גב' אסנת מנדל, ממונה על בג"צים בפרקליטות המדינה

10101010

בגץ 3721/04

ח"כ איתן כבל מ יו"ר מפלגת הליכוד, ח"כ אריאל שרון

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בגץ 3721/04

כפני:

כבוד הנשיא א' ברק

כבוד השופט מ' נאור

כבוד השופט ס' גיזבראן

ח"כ איתן כבל

העותר:

נ ג ד

המשיבים:

1. יו"ר מפלגת הליכוד, ח"כ אריאל שרון

2. שר הפנים

3. היועץ המשפטי לממשלה

4. מפלגת הליכוד

5. מועצת יש"ע

6. מועצה מקומית קרומים

עתידה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה:

(22.04.04)

א' באייר התשס"ד

בשם העותר:

עו"ד יניב אלדד ; עו"ד רונן יניב ; עו"ד גיא בוס

בשם המשיבים 1-4:

עו"ד איתן הכרמן ; עו"ד ניר נחום

בשם המשיבים 2-3:

עו"ד יוכי גנסק

בשם המשיב 5:

עו"ד דוד רותם

בשם המשיבה 6:

עו"ד מרדכי מינצר ; עו"ד גלעד מינצר

מינוי-רציו:

דחיית עתירה בעניין מימון מסע ההסברה נגד "תכנית ההתנתקות"

בעתירה זו טען חבר-הכנסת איתן כבל כי נפלו פגמים במימון מסע ההסברה כנגד תכניתו של ראש הממשלה – "תכנית ההתנתקות החד-צדית" – בכך שהכספים למימון מסע ההסברה מגיעים שלא כדן מהרשויות המקומיות החברות במועצת יש"ע ומכספי משלם המסים הישראלי. ביהמ"ש העליון מחק את העתירה על הסף, מן הסעם כי נפלו בה פגמים דיוניים המונעים את ביהמ"ש מלהירש לה.

כך, בין השאר, העותר לא צירף משיבים רלוונטיים כגון מועצות מקומיות ואזוריות הפועלות באזור יהודה, שומרון ורצועת עזה, שתמירה זו נוגעת להם ישירות. כן לא הוכחו טענות מרשויות אלה אודות הכספים שהן מעבירות למועצת יש"ע ואודות מעורבותן במימון מסע ההסברה. עם זאת ציין ביהמ"ש כי יש לזכור שליכולתן של רשויות מקומיות לממן פעילות הסבתאית הנוגעת לסדר היום הלאומי של מדינת ישראל יש גבולות.

1

נבו הוצאה לאור כע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

ח"כ איתן כבל נ"י מ"ר ממלגת הליסוד, ח"כ אריאל שרון

בגץ 3721/04

פסק-דין

הנשיא א' ברק:

האם נפלו פגמים במימון מסע ההסברה כנגד תוכניתו של ראש הממשלה שזכתה לכינוי "תוכנית ההתנתקות החד צדדית"? זו השאלה שהעותר מבקש כי בית משפט זה יכריע בה.

העתירה

1. עתירה זו הוגשה על-ידי חבר הכנסת א' כבל (להלן - העותר) על רקע תוכניתו המדינית של ראש הממשלה, ח"כ אריאל שרון (להלן - ראש הממשלה). העותר מצביע על כך כי ראש הממשלה החליט להביא את תוכניתו להתנתקת חדר צדדית מרצועת עזה להצבעה בקרב ציבור מתפקדי מפלגת הליכוד (ביום 2.5.2004). לטענתו, מאז אותה הודעה חברו חברי כנסת וגורמים אחרים במפלגה למועצת יש"ע (המשיבה 5) כדי לשכנע את ציבור המתפקדים להתנגד לתוכנית ולהצביע כנגדה. הכספים למימון מסע ההסברה מגיעים, לטענתו, מהרשויות המקומיות החברות במועצת יש"ע ומכספי משלם המיסים הישראלי. לאור זאת, מדובר במימון שאינו כדף, ובתרומה אסורה לחבר הכנסת של סיעת הליכוד. העותר פנה (ביום 15.4.2004) ליועץ המשפטי לממשלה וביקש כי זה יורה על עצירת הורמת הכספים ממועצת יש"ע למימון מסע ההסברה. התשובה שנתקבלה (ביום 18.4.2004) הייתה כי העניין הועבר לבדיקת הגורמים המוסמכים. תשובה זו לא הניחה את דעתו לאור פרק הזמן הקצר שנותר עד לקיום ההצבעה. מכאן העתירה שלפניו, בה ביקש העותר כי היועץ המשפטי לממשלה ושר הפנים יאסרו על מימון זה של מסע ההסברה.

טענות המשיבים

2. המשיבים טוענים כי עתירה זו אינה בשלה לדיון. חלקם טוענים כי אין בה ממש. כך, מפלגת הליכוד (המשיבה 4) טוענת כי היא אמנם עורכת את המשאל, אך לא לוקחת חלק במימון תעמולה לקראתו. לטענתה, היא לא קיבלה כל כספים ממועצת יש"ע או מרשויות מקומיות החברות בה. מועצה מקומית קדומים (המשיבה 6) טוענת כי לא העבירה כל כספים למשיבה או לגורם אחר לשם ניהול מסע ההסברה כנגד תוכניתו של ראש הממשלה. היא מצביעה על כך כי העותר ביסס את עתירתו על כתבות בעיתון ללא שפנה אליה לשם בירור העובדות. גם מועצת יש"ע, עמותת המגדירה את מטרתה ככאה לקדם ולפתח את ההתיישבות הישראלית בייש"ע, טוענת כי דין העתירה להידחות. תקציבה של מועצת יש"ע מגיע מתרומות של גורמים פרטיים כמו גם מהרשויות המקומיות החברות בה. היא אכן מעורבת במימון מסע ההסברה כנגד תוכנית ראש הממשלה, אולם מעורבות זו, לטענתה, אינה פסולה. היא מצביעה על כך כי תוכניתו של ראש הממשלה תביא את הקץ למועצה האזורית "חוף עזה". כמו כן, ובניגוד להצגת הדברים על-ידי העותר, היא תפגע ביותר מעשרה אחוזים מיישובי המועצה האזורית "שומרון". לאור זאת, טוענת מועצת יש"ע כי התוכנית נוגדת את מטרותיה היסודיות, וברור כי זכותה להיאבק כנגדה. היא מוסיפה וטוענת כי העותר לא ביסס בעתירתו כל קיום של תרומה האסורה על פי חוק לחברי הכנסת של הליכוד, וכי אין כל פסול בשיתוף פעולה כספי בק מועצת יש"ע לבין גורמים במפלגת הליכוד בעניין זה.

בגץ 3721/04

ח"כ איתן כבל נ"ר מפלגת הליכוד, ח"כ אריאל שרון

3. פרקליטות המדינה אף היא טענה כי העתירה הינה מוקדמת, וכי אינה בשלה לדיון. העתירה הוגשה לפני שהעותר קיבל תשובה סופית מהיועץ המשפטי לממשלה, ואף לפני שנערכה פניה לשאר המשיבים. רשויות מקומיות בתחומי אזור יהודה שומרון חבל עזה לא צורפו. כמו כן, ה"ממונה" על הישוכים הישראלים כהגדרתו בתחיקת הביטחון באזור יהודה ושומרון ובתחיקת הביטחון באזור חבל עזה (הצו בדבר ניהול מועצות איזוריות (יהודה והשומרון) (מס' 783), התשל"ט - 1979; הצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), התשמ"א - 1981; הצו בדבר ניהול מועצות איזוריות (אזור חבל עזה), התשל"ט - 1979) לא צורף. כמו כן טוענת הפרקליטות כי האמור בעתירה אינו מבסס כל מעבר על חוק מימון המפלגות. יחד עם זאת, מבקשת הפרקליטות כי בית משפט זה יבדוק מחדש את ההלכה המנוחה בנושא יכולתן של רשויות מקומיות להיות מעורבות במימון פעילות בעלת משמעות ארצית או לאומית, וכי ייקבע כי אף הן יכולות לעשות כן.

דיון

4. לאחר ששמענו את טענות הצדדים, נחה דעתנו כי יש להורות על מחיקת העתירה. מספר פגמים דיוניים מונעים מאיתנו להידרש לה. העותר כלל לא פנה לרובם של המשיבים לפני שהגיש את עתירתו. כך, העותר לא פנה למפלגת הליכוד, ולא הוצגה לפניו כל תשתית אודות הקשר בין מימון מסע ההסברה על-ידי מועצת יש"ע לבין מפלגה זו; ואכן, הודיע לנו העותר במהלך הדיון כי אף הוא עומד על החלק בעתירה המכוון כנגד מפלגת הליכוד. בנוסף, העותר לא צירף לעתירה משיבים רלבנטיים. כך, לא צורפו מועצות מקומיות ואזוריות הפועלות באזור יהודה שומרון ורצועת עזה, שעתירה זו נוגעת להם ישירות. לא שמענו כל טיעון מרשויות אלה אודות הכספים שהן מעבירות למועצת יש"ע, ואודות מעורבותן במימון מסע ההסברה כנגד תוכנית ההתנתקות. בנוסף, לא צירף העותר כמשיב את הממונה על הישוכים הישראלים כהגדרתו בתחיקת הביטחון החלה על רשויות אלה. לא שמענו את עמדתו אודות פעילותה של מועצת יש"ע ואודות טענותיו של העותר. כל אלה מונעים מאיתנו להיכנס לגופן של הטענות המועלות בעתירה. זאת משום שהבסיס לדיון זה הינו רעוע. יחד עם זאת מצאנו לנכון להסב את תשומת הלב כי ליכולתן של רשויות מקומיות לממן פעילות הסברתית הנוגעת לסדר היום הלאומי של מדינת ישראל יש גבולות. אף לפנינו ואקום משפטי. בית משפט זה התווה את גבולות המותר והאסור בעניין הקרוב לסוגיה שלפנינו (ראו בג"ץ 2838/95 גרינברג נ' המועצה המקומית קצרין, פ"ד נג(1) ו (להלן – הלכת גרינברג)). דעת המיעוט קבעה באותו עניין כי לא ניתן כלל לממן פעילות מסוג זה, אך גם דעת הרוב, שאפשרה מימון כאמור, הציבה לאפשרות זו גבולות. פרקליטות המדינה ביקשה כי בית משפט זה יבחן מחדש את תוקפה של הלכת גרינברג, ויאמץ את גישת דעת המיעוט, אך לאור העדר בסיס עובדתי מספק לא נוכל לעשות זאת על בסיס העתירה שלפנינו. כל הצדדים מודעים להלכת גרינברג ומי שפועל כנגדה נוטל על עצמו סיכון ניכר. עוד יש לציין שפרקליטות המדינה סבורה, כפי שעולה מעמדתה שהוצגה לפנינו, כי קיים שוני בין הרץ החל על רשויות מקומיות הפועלות בישראל לבין אלה הפועלות באזור יהודה שומרון וחבל עזה. לשיטתה, לפי הרץ החל על האחרונות הרי שאף הן רשאיות להשתתף במימון מסע ההסברה כנגד תוכניתו של ראש הממשלה. משלא צורפו הרשויות המקומיות כצד לעתירה, לא נביע כל עמדה לגבי טענה זו, אולם גם בעניין זה נוטלות הרשויות על עצמן סיכון כאמור.

העתירה נמחקת.

הנשיא

ח"כ איתן כבל ס יו"ר מפלגת הליכוד, ח"כ ארסאל שחן

בגץ 3721/04

השופטת ח' נאור:

אני מסכימה.

ש ו פ ט

השופט ס' ג'ובראן:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק-דינו של הנשיא א' ברק.

ניתן היום, ה' אייר, תשס"ד (26.04.04).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ה נ ש י א

המסמך כפוף לשינויי עריכה ודיווח. 04037210_A04.doc

מרכז סידור, סל 62-4750444, אתר אינטרנט, www.gov.il

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה ודיווח

מיון

"שלום עכשיו" – עמותה רשומה

ע"י ב"כ עוה"ד ראב"ד מגריזו בנקל ואח'
מבית אירופה, שדי שאול המלך 37, תל-אביב
טל': 6060260-03 פקס: 6060266-03

העותרת

נ ג ד

1. רות יוסף, הממונה על הישובים היהודים ביהודה ושומרון, משרד הפנים
2. מועצה מקומית אלפי מנשה
3. מועצה מקומית אלקנה (נמחקה)
4. מועצה מקומית אפרת
5. עיריית ביתר עילית
6. מועצה אזורית גוש עציון
7. מועצה אזורית הר חברון
8. מועצה אזורית מטו, נימין
9. עיריית מעלה אדומים (נמחקה)
10. מועצה מקומית מעלה אפרים
11. מועצה מקומית קדומים
12. מועצה מקומית קריית ארבע
13. מועצה אזורית שומרון (נמחקה)
14. מועצה מקומית חוף עזה (נמחקה)
15. מועצת יש"ע

המשיבה 1, על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים.

המשיבים

תגובה מקדמית מטעם פרקליטות המדינה

1. ענינה של העתירה שבפנינו בבקשת סעדים כדלקמן כנגד המשיבה 1 [להלן - הממונה]:

1.1 "כי הממונה יורה לכל העיריות, המועצות המקומיות והמועצות האזוריות הפועלות בתחומי יהודה, שומרון וחבל עזה [להלן - הרשויות המקומיות] להפסיק לאלתר **כל העברת כספים שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למשיבה 15, [להלן - מועצת ישע]** ואו לכל גורם אחר העוסק בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכניתה המדינית של הממשלה, המכונה "תכנית ההתנתקות החד-צדדית" [להלן - תכנית ההתנתקות]".

1.2 "כי תנקוט בכל הצעדים המינהליים שייראו מתאימים בעיניה כדי שתקבל לידיה דין וחשבון מפורט בדבר סך כל הכספים שהעבירה איזו מן הרשויות המקומיות, במישרין או בעקיפין למועצת יש"ע ואו לכל אדם או גוף אחר העוסקים בפעילות שמטרתה לסכל או למנוע או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות [להלן: **הדין וחשבון**] "

1.3 "על יסוד הדין וחשבון האמור תקוז מן הכספים המועברים ממשרד הפנים לאיזו מן הרשויות המקומיות אשר שמה מופיע בדין וחשבון כמי שהעבירה כספים כאמור לעיל, את מלוא סכומי הכסף אשר זו העבירה, בין במישרין ובין בעקיפין מתקציבה הממומן, ברובו מתקציב מדינת ישראל ואזרחיה, למועצת יש"ע ואו לכל גורם אחר העוסק בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע, או לשבש באופן כלשהו את יישומה של תכנית ההתנתקות וזאת מאז חודש מאי 2004, עת הכריז ראש הממשלה על כוונתו לקדם את תכנית ההתנתקות והעמידה להצבעה בפני מתפקדי הליכוד".

2. **בפתח הדברים**, תבקש פרקליטות המדינה להתייחס **לסעדים השני והשלישי** המבוקשים, וזאת בהקשר למהלכים ותכתובות שנעשו במהלך החודשים האחרונים בהקשר זה.

3. ראש לכל, נבקש להביא לידיעת בית המשפט הנכבד כי בעקבות הגשת העתירה **בבג"צ 3721/04 כבל נגד אריאל שרון ואח'**, שענינה היה באיסור מימון פעילות בנוגע לתכנית ההתנתקות על ידי הרשויות המקומיות באזורים, בדומה לעתירה שבפנינו, ולנוכח עמדת המדינה בתגובה לעתירה ולנוכח פסק דינו של בית המשפט הנכבד בעתירה דנן, הפנה המנהל הכללי של משרד הפנים **כבר ביום 28.4.04** את תשומת ליבן של כל הרשויות המקומיות באזור לדברים שנכתבו בפסק דינו של בית המשפט הנכבד לפיו **"ליכולתן של רשויות**

מקומיות לממן פעילות הסברתית בנוגע לסדר היום הלאומי של מדינת ישראל יש גבולות.
בלשונו של בית המשפט:

"אין לפנינו ואקום משפטי. בית משפט זה התווה את גבולות המותר והאסור בעניין הקרוב לסוגיה שלפנינו [ראו בג"ץ 2838/95 גרינברג נ' המועצה המקומית קצרין, פ"ד נג(1) 1 (להלן – הלכת גרינברג)]. דעת המיעוט קבעה באותו עניין כי לא ניתן כלל לממן פעילות מסוג זה, אך גם דעת הרוב, שאפשרה מימון כאמור, הציבה לאפשרות זו גבולות. פרקליטות המדינה ביקשה כי בית משפט זה יבחן מחדש את תוקפה של הלכת גרינברג, ויאמץ את גישת דעת המיעוט, אך לאור העדר בסיס עובדתי מספק לא נוכל לעשות זאת על בסיס העתירה שלפנינו. כל הצדדים מודעים להלכת גרינברג ומי שפועל כנגדה נוטל על עצמו סיכון ניכר. עוד יש לציין שפרקליטות המדינה סבורה, כפי שעולה מעמדתה שהוצגה לפנינו, כי קיים שוני בין הדין החל על רשויות מקומיות הפועלות בישראל לבין אלה הפועלות באזור יהודה שומרון וחבל עזה. לשיטתה, לפי הדין החל על האחרונות הרי שאין הן רשאיות להשתתף במימון מסע ההסברה כנגד תוכניתו של ראש הממשלה. משלא צורפו הרשויות המקומיות כצד לעתירה, לא נביע כל עמדה לגבי טענה זו, אולם גם בעניין זה נוטלות הרשויות על עצמן סיכון כאמור" (ההדגשות הוספו).

על הרשויות המקומיות ליתן דעתן לענין זה ולהקפיד לנהוג אך ורק על פי הדין ופסיקת בית המשפט"

העתק חוזר המנהל הכללי במצורף למכתב הממונה על הישובים דאז, עו"ד חותה, מצ"ב ומסומן מש/1.

4. זאת ועוד, בעקבות פנית מנכ"ל העותרת, נספח יא לעתירה, אל היועץ המשפטי לממשלה בנדון, פנה עוזר היועץ המשפטי לממשלה, מר אליעד וינשל, ביום 13.10.04, אל היועצת המשפטית למשרד הפנים ובקשה כי פנית מנכ"ל העותרת תטופל על ידה, וכי עם סיום הבדיקה יעודכן היועץ המשפטי לממשלה בנושא.

5. בעקבות פניה זו, שגרה היועצת המשפטית של משרד הפנים ביום 20.10.04, לממונה מכתב אליו צורף העתק פנית עוזר היועץ המשפטי לממשלה. במכתבה ציינה היועצת המשפטית, כי יש צורך לברר את המצב העובדתי, קרי- האם אכן הרשויות בישי"ע מממנות או משתתפות במימון פעילות מסוג זה, ואם כן, באיזו מסגרת ובאיזה היקפים, וזאת על מנת שניתן יהא לבחון את חוקיות ההוצאה. כן בקשה היועצת המשפטית מן הממונה כי עם סיום הבדיקה דנן, יועברו המסקנות אליה, וזאת על מנת להיוועץ ביועץ המשפטי לממשלה, במידת הצורך.

העתק מכתבה של היועצת המשפטית מצ"ב ומסומן מש/3.

6. במענה למכתבה של היועצת המשפטית בקשה הממונה תחילה מן היועצת המשפטית כי הנתונים יבוררו על ידי גורם אחר במשרד הפנים, ואולם בסופו של דבר בהתאם להחלטת מנכ"ל משרד הפנים, שוגרו ביום 28.12.04 על ידי הממונה לכל הרשויות המקומיות באזור מכתב בנוסח זהה, בו נתבקשה כל רשות ורשות להעביר לידיה ראשית את הנתונים לגבי הסכומים שהועברו על ידי הרשות למועצת ישי"ע בכל אחת משנות התקציב 2002, 2003, 2004 כמו כן, נתבקשה כל רשות להעביר לידי הממונה דין וחשבון מפורט בדבר כל הכספים שהועברו על ידי הרשות בין במישרין ובין בעקיפין למועצת ישי"ע/או לכל אדם או גוף אחר העוסקים בפעילות שמטרתה לסכל, למנוע או לשבש באופן כלשהו, במישרין או בעקיפין, את יישומה של תכנית ההתנתקות.

העתק מכתב לדוגמא כאמור, מצ"ב ומסומן מש/4.

7. הנה כי כן, בכל מה שנוגע לראש השני (1.2) לצו על תנאי המבוקש כנגד הממונה, הרי שמשרד הפנים נקט ונוקט בצעדים על מנת שתונח בפניו תשתית עובדתית בענין נשוא העתירה. ואילו בכל מה שנוגע לראש השלישי לצו על תנאי המבוקש (1.3), עמדת פרקליטות המדינה הינה כי ממילא בהיעדרה של תשתית כאמור שנבדקה ונתבררה עד תום, בין בהיבט הכספי ובין בהיבט המשפטי, אין בסיס משפטי, למבוקש בראש זה לצו על תנאי.

8. אשר לראש הראשון לצו על תנאי (1.1) – ראשית נעיר כי הסעד המבוקש הינו גורף ביותר, באשר בגדרו מתבקשת מתן הוראה על ידי הממונה על הפסקת כל העברת כספים שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למשיבה 15, [להלן- מועצת ישי"ע], בה בשעה שיתכן והרשויות המקומיות באזור מעבירות כספים למועצת ישי"ע, שהינן למטרות, שאינן בגדר ו/או לא נועדו למימון פעילות נגד תכנית ההתנתקות. ממילא, כל עוד אין בידי המשיבה 1 נתונים השוואתיים בנדון, כפי שנתבקשו, לא ניתן להורות כמבוקש. עם זאת, כפי שפורט לעיל, כבר באפריל 2004, בעקבות מתן פסק הדין בעתירת ח"כ כבל, הנחה והפנה מנכ"ל משרד הפנים את הרשויות המקומיות בישי"ע בהתאם לפסק דינו של בית המשפט הנכבד.

9. עם זאת, תבקש פרקליטות המדינה, על דעת היועץ המשפטי לממשלה, להביא את עמדתה המשפטית בסוגיה נשוא העתירה, כפי שפורט על ידה בפרשת כבל, תוך שנבקש כי בית המשפט הנכבד, ישוב וישקול מחדש את ההלכה כפי שנקבעה בפרשת גרינברג; כי מכל מקום תיבחן הסוגיה המשפטית של מידת תחולתה בהתחשב בתשתית הנורמטיבית השונה בעניינו, כמפורט להלן, וכעולה מן העתירה, וכי מכל מקום, יקבעו על ידי בית המשפט הנכבד גבולות המותר והאסור לעניינו.

10. כזכור, בפרשת גרינברג, עמדת היועץ המשפטי לממשלה דאז, אשר נסמכה על חוות דעת המשנה ליועץ (יועץ) דאז, היתה כי המועצה המקומית קצרין אינה מוסמכת לפעול בסוגית הריבונות בגולן, בין אם היא נוקטת בפעילות ישירה ובין אם היא מממנת גופים העוסקים בכך.

חוות הדעת מצורפות ומסומנות מש/5 א', ב'.

11. אומנם בבג"צ 2838/95 גרינברג נ' המועצה המקומית קצרין ואח' פד"י נג (1) עמ' 1, נפסק על ידי בית המשפט הנכבד, בדעת רוב, בעתירה כנגד הקצאת כספים מתוך תקציבן, לעמותה שמטרתה לפעול לשם שמירת ריבונות ישראל בשטח רמת הגולן, על ידי המועצה המקומית קצרין והמועצה האזורית גולן, כי דין העתירה להדחות.

בעוד שאליבא דידו של כבוד המשנה לנשיא, ש' לוי, המבחן הנכון לקביעה אם רשאיות מועצות מקומיות או אזוריות לממן פעילות שהיא בעלת משמעות ארצית או לאומית הוא, אם לנושא המימון השפעה מיוחדת או נפרדת על הציבור שבתחומיהן מעבר למשמעות הארצית או הלאומית. לפיכך, לשיטת כבוד המשנה לנשיא, הואיל ושאלת ריבונות ישראל ברמת הגולן, הגם שהיא כרוכה במדיניות לאומית - טומנת בחובה אינטרס מקומי מובהק השונה מהקשר לנושא של שאר תושבי המדינה, מוסמכות היו המועצות להקצות משאבים לעמותה הפועלת לקידום הנושא.

ואולם, נימוקיו של כבוד השופט גולדברג, שהצטרף לעמדת המשנה לנשיא, לפיה דין העתירה להידחות, הינם על בסיס מבחן צר יותר. לשיטת כבוד השופט גולדברג, רשות מקומית רשאית לממן פעולות מחאה ושיכנוע להבטחת המשך קיומה הפיזי, נוכח האיום לעצם קיומה מקבלת החלטה על ידי השלטון המרכזי, ואין במחלוקת הציבורית פוליטית על עתיד רמת הגולן כדי להאפיל על מהותו של המאבק מבחינתן של המועצות הנ"ל.

כבוד השופט דורנר בדעת מיעוט, סבורה היתה כי, על יסוד לשון פקודת העיריות ופקודת המועצות המקומיות, כמו גם על יסוד תכליתה, הרי שהסמכויות הנתונות לרשות מקומית

הן כולן בעניינים מוניציפליים הנוגעים לתחום הרשות המקומית כאשר תכלית הצווים, היא להסמיק את הרשות המקומית **לספק לציבור בתחום שיפוטה שירותים מוניציפליים**.
לשיתתה, אף במדינות המקנות על-פי חוקתן לרשויות מקומיות אוטונומיה נרחבת ביותר בניהול המקום, לא מוכר מודל המקנה לרשויות אלה אף סמכויות בתחומים שבתחום הטיפול של השלטון המרכזי, שבמרכזם ענייני חוץ וביטחון, לרבות גבולות המדינה.

לא זו אף זו, אליבא דידא של כבוד השופט דורנר, שימוש על-ידי רשויות מקומיות בכספי אוצר המדינה למימון מחאה נגד מדיניות השלטון המרכזי, אף בנושא חשוב למועצה ולתושבים בתחומה, אינו מתיישב עם מינהל תקין. זאת ועוד, מימון כזה אף מביא לתוצאה בלתי-סבירה של מימון על-ידי כלל אזרחי המדינה של פעולות מחאה מטעם רשות מקומית נגד מדיניות הממשלה הנבחרת.

12. היועץ המשפטי לממשלה עודנו סבור כי גישתה הפרשנית של כבוד השופט דורנר היא הגישה הראויה. חוות הדעת שהוכנו בשעתו והמדברות בעד עצמן צורפו כאמור לעיל.
בבסיס עמדה זו, עומדת האבחנה הראויה אליבא דיועץ המשפטי לממשלה בין תפקידי הרשות המקומית, אשר חובותיה וסמכויותיה, תוחמו על פי דין לעניינים מוניציפליים ובין תפקידי השלטון המרכזי.

13. מכל מקום, גם אם בית המשפט הנכבד יסבור כי אין מקום לשוב ולהרהר מחדש במחלוקת שנתגלעה בין שופטי ההרכב בפרשת גרינברג, הרי שמכל מקום, העמדה המשפטית בדעת רוב הנגזרת מפסק הדין, היא **כגישתו של כבוד השופט גולדברג**, קרי- כי רשות מקומית רשאית לממן פעולות מחאה ושכנוע להבטחת המשך קיומה הפיזי.

משכך, אין זה מסמכותן של רשויות מקומיות שתכנית ההתנתקות אינה חלה עליהן, לממן במישרין או בעקיפין פעילות מחאה כנגד התכנית.

14. **יתר על כן**, התשתית המשפטית מכוחה מוקמות ופועלות הרשויות המקומיות השונות בתחומי יהודה, שומרון וחבל עזה, שונה מן התשתית המשפטית נשוא פרשת גרינברג.

הרשויות המקומיות בתחומי יהודה שומרון וחבל עזה הוקמו מכח תחיקת הבטחון, [הצו בדבר ניהול מועצות איזוריות (יהודה והשומרון)] (מס' 783), תשל"ט – 1979, הצו בדבר ניהול מועצות מקומיות (יהודה והשומרון) (מס' 892), תשמ"א – 1981 וכן הצו בדבר ניהול מועצות אזוריות (אזור חבל עזה) (מס' 604), תשל"ט – 1979].

צווים אלה מעגנים את האפשרות להתקין תקנונים לצורך ניהול הרשויות המקומיות, קביעת הסדרי המינהל וקביעת הוראות בדבר הסדרת ענייני תושביהן של הרשויות.

ואכן מכוח צווים אלה הותקנו תקנון המועצות האזוריות (יהודה והשומרון) תשל"ט – 1979, תקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון) תשמ"א – 1981 ותקנון המועצות האזוריות (אזור חבל עזה), תשל"ט – 1979.

הנה כי כן, הרשויות המקומיות בתחומי יהודה ושומרון וחבל עזה הוקמו מכח תחיקת הבטחון, כאשר הסעיף הקובע את גדר סמכויות המועצה, לפי העניין, קובע כדלקמן:

"המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות הממונה ובמידה שאין בכך משום סתירה לכל דין או תחיקת בטחון, לטפל ולפעול בכל ענין הנוגע לשירותים מוניציפליים, לתושבים בתחום המועצה האזורית, ובכלל זה, יהיו לה הסמכויות הבאות..." [ציטוט מתוך סעיף 57 לתקנון המועצות האזוריות החל באזור יו"ש וסעיפים דומים קיימים אף בתקנון המועצות המקומיות באיו"ש (סעיף 68) ובתקנון המועצה האזורית חוף עזה (סעיף 56)] ר' נספחים ז' 1,2 לעתירה.

נוסח זה שונה מהותית מנוסח התשתית התחיקתית שהיתה בסיס להכרעת בית המשפט בפרשת גרינברג (סעיף 146 לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א-1950 וסעיף 63 לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958). בסעיף 146 לצו המועצות המקומיות, בחלקיו הרלבנטיים, נקבע כדלקמן:

"המועצה מוסמכת, בשים לב להוראות השר ובמידה שאין בכך משום סתירה להוראות כל דין, לפעול בכל ענין הנוגע לציבור בתחום המועצה, ובכלל זה יהיו לה סמכויות אלה:

1. לקיים סדר, שלטון תקין ובטחון;
2. לדאוג לפיתוח תחום המועצה, לשיפור ולקידום עניניהם הכלכליים, הסוציאליים, החברתיים והתרבותיים של תושביו או של כל חלק מהם;
3. לשמש נאמן או אפוטרופוס לכל עניין ציבורי;
4. להקים, להחזיק ולנהל שירותים, מפעלים ומוסדות שהם, לדעת המועצה, לתועלת הציבור..."

15. הנה כי כן, ככל שהדברים אמורים ברשות מקומית עליה חלה תחיקת הבטחון, אף לשון סעיף סמכויות המועצה כמצוטט לעיל, תומכת במובהק בעמדה המשפטית לפיה, אין לה

לרשות מקומית סמכות לעסוק בתחומים שאינם בגדר פעולה הנוגעת לשירותים מוניציפליים, ומובן כי עיסוק בנושא מדיניות חוץ ובטחון אינו בגדר האמור לעיל.

16. **אשר לצו הביניים המבוקש** - העותרת מבקשת כי ינתן על ידי בית המשפט הנכבד **צו כנגד המשיבות 14-2** המורה להן להפסיק לאלתר כל העברת כספים שהיא, בין במישרין ובין בעקיפין, למועצת יש"ע ו/או לכל גורם אחר, למימון פעילות הסברתית פוליטית או כל פעילות אחרת שמטרתה מניעה, סיכול, או שיבוש הוצאתה של תכנית ההתנתקות מן הכח אל הפועל ; **לחילופין**, מתבקש צו ביניים כאמור **כנגד המשיבות 12-2 בלבד**, אשר השלכותיה של תכנית ההתנתקות אינן מאימות על עתידן במישרין.

נוכח כל האמור לעיל, ובהתחשב בכך, שלמיטב הידיעה, בחרו המשיבות האחרות, שלא נמחקו מן העתירה, שלא להגיב לעתירה, הגם שניתנה בידן הרשות להגיב לעתירה ולסעדים המבוקשים בה, מבקשת פרקליטות המדינה להשאיר לשיקול דעת בית המשפט הנכבד מתן צווי הביניים המבוקשים.

היום, י"ז טבת תשס"ה

29 דצמבר 2004

יוכי גנסין

ממונה על ענייני הבג"צים

בפרקליטות המדינה

* * * TRANSMISSION RESULT REPORT (10.FEB.2005 15:08) * * *

TTI DIRECTOR INTERIOR

DATE	TIME	ADDRESS	MODE	TIME	PAGE	RESULT	PERS. NAME	FILE
10.FEB.	15:07	02 6546671	TES	1'29"	P. 4	OK		915

: BATCH
M : MEMORY
S : STANDARDC : CONFIDENTIAL
L : SEND LATER
D : DETAIL\$: TRANSFER
@ : FORWARDING
F : FINEP : POLLING
E : ECM
> : REDUCTION

* * * COMMUNICATION RESULT REPORT (10.FEB.2005 15:04) * * *

FILE MODE	OPTION	ADDRESS (GROUP)	TTI DIRECTOR INTERIOR	RESULT	PAGE
913 MEMORY TX		6546671		OK	P. 15/15

REASON FOR ERROR

E-1) HANG UP OR LINE FAIL
E-3) NO ANSWER

- אין תשובה

E-2) BUSY

E-4) NO FACSIMILE CONNECTION

MINISTRY OF THE INTERIOR
THE OFFICE OF THE DIRECTOR GENERALמדינת ישראל
STATE OF ISRAELמשרד הפנים
לשכת המנהל הכללי

מ.נ. 9884-2003

לשכת המנהל הכללי

- (ש.ח. כספים + כצוואר)

תאריך: 9/2/05

אל: א"צ ירון, יציר - רשמי, עמיתות

מס' פקס: 6546671 (מס' עמיתות מצוינות).

מאת: אשכול עמית - עוזי המר"ל

הנדון: מועצת ישי

ו.נ. וויסר אומנוחור אב מור"ל מליכז רענני, אתמול, הדינ' להעביר ע"כ

משרד הפנים

מדינת ישראל
משרד הפנים
המנהל הכללי

תאריך: 8.2.05

2018

הנדון:

1. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 2. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 3. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 4. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 5. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 6. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 7. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 8. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 9. התאמה בין המדיניות ל המציאות
 10. התאמה בין המדיניות ל המציאות

בברכה,

בברכה,

גם תונית
א.י.י.י.י.י.י.י.
2/2

מכתב אזהרה
ואז יוצא

ועדתי ידנית
ת' הוצ'ה ל'גית
ב' 26/11
14/25

- סליית לו שוב ב' 2/2

משרד הפנים

לשכת מנכ"ל

כלווה לחומר - לשימוש פנימי

מכתב

אל: יו"ר ז'גנת

מאת: א.י.י.י.י.י.

- ☐ לשיחה
- ☐ לטיפול
- ☐ לדיעה
- ☐ נא הערותיך
- ☐ נא הכן תשובה לחתימת המנכ"ל
- ☐ השב נא ישירות עם העתק אלי
- ☐ להמלצה
- ☐ לבדיקה

הערות נוספות: האמ"ל ממקט טית'ל'טן

מכתב תגובה צח'4-

ממשל בומים הקרובים

נא צרף להערותיך את המכתב שהעברתי כנלווה

א.י.י.י.י.י.
חתימה

26/11/05
תאריך

ת.ת. 1/2/05

מכתב אזהרה

27.1.05

אליאס

בהמשך למעקם יהודה מקום:

(א) סכום שיעור.

(ב) כתב מיני של חתום

המלווה.

לדיון אלס

העם הוסע לו ס' ליאנס
נא ונרצו כי מת. י.ק.

א.י.י.

2/2

א

Shai Granot
Touvia Strauss
Eitan Adar *
Neil Smollett
Richard Naimer
Michal Raviv
Dana Kishony
Yaron Akilov
Mirella Aharon-Binenfeld
Michal Cohen
Galit Friedman-Noy
Israel Bachar
Chagit Winestock
Erez Naftali
Ronen Haalman
Roy Kimchy
Barak Bing
Lior Shimshowitz
Niv Raviv
Shlomi Bachri
Dr. Gal Erlich, Patent Attorney **
Website: www.ipatent.co.il
* Notary
** Of Counsel

Gibor Sport House (28 Floor) (קומה 28) בית גיבור ספורט
רחוב מנחם בגין 7, רמת גן 52521
7 Menahem Begin St., Ramat Gan 52521
טל : 972-3-5755522, פקס : 972-3-5755527
Email: granot@granot-law.co.il
Website: www.granot-law.co.il

Overseas Alliances
Yeo- Leong & Peh, LLC - Singapore
20 McCallum Street, Singapore 069046
Tel: (65) 62238168 Fax: (65) 62211238
Website: www.ylp.com.sg
Yeo- Leong & Peh, LLC - China
Jing-an District #11-06, Shanghai, China 200040
Tel: (8621) 62490412 Fax: (8621) 624954118

שי גרנות
טוביה שטראוס
איתן אדר *
ניל סמולט
ריצ'רד נמיר
מיכל רביב
דנה קישוני
ירון עקילוב
מירלה אהרון-ביננפלד
מיכל כהן
גלית פרידמן-נוי
ישראל בכר
חגית ויינשטוק
ארי נפתלי
רון הלמן
רועי קמחי
ברק בינג
ליאור שמשוויץ
נב רביב
שלומי בחרי
ד"ר גל ארליך, עורך פטנטים **
אי מייל : patent@ipatent.co.il
נוטריון
** יועץ

Our Ref: 308 מספרנו :

23/01/2005

לכבוד
מר גדעון בר לב, מנכ"ל
משרד הפנים
ת.ד. 6158
ירושלים 91061

בדואר רשום

נ.א.

הנדון: כתב מינוי חשב מלווה
סימוכין: מכתבך מיום 11.1.2005

מרשתי, המועצה האזורית חוף עזה, הורתני להשיב למכתבך שבסימוכין כדלקמן:

1. מרשתי הינה מועצה אזורית בתחומי חבל עזה וככזו חל עליה תקנון המועצות האזוריות (אזור חבל עזה), תשל"ט-1979, ולא פקודת העיריות (נוסח חדש) ("הפקודה"). התיקון המופיע בפקודה, לפיו ניתן למנות חשב מלווה בהתקיים מספר תנאים, לא הוחל בצו מתאים על מרשתי. לפיכך, החלטתך למנות חשב מלווה למרשתי ("המינוי") מכוח האמור בפקודה נעדרת כל סמכות.
2. למעלה מן הצורך, ואף אם ההחלטה בנוגע למינוי בדיון יסודה, הרי שאף לפי האמור בסעיף 142ב(א) לפקודה, דין המינוי להתבטל מאחר שלא התקיימו התנאים המקדמיים הנדרשים, כמפורט להלן:
 - א. לא הוענקה לראש המועצה של מרשתי הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו בנוגע למינוי.
 - ב. לא נרשמו הנימוקים להחלטת המינוי; מאחר ומדובר בפעולה דרסטית, המגבילה את תפקודה של מרשתי כרשות עצמאית, הרי שמתן נימוקים להחלטת המינוי חיוני ונדרש פי כמה.

ג. לא התקיים לפחות אחד מהאמור בסעיף 142ב(א)(1)-(3) לפקודה, כמפורט להלן:

1. "שיעור הגירעון השוטף של העירייה, כפי שהופיע בדוח המבוקר האחרון, הוא עשרה אחוזים או יותר, ושיעור הגירעון המצטבר של העירייה הוא חמישה עשר אחוזים או יותר;

2. תקציב העירייה או ענייניה הכספיים האחרים מנוהלים, לדעת השר, באורח לא תקין או שלא בהתאם להוראות כל דין;

3. קיימות נסיבות מיוחדות שבשלהן דרוש, לדעת השר, מנימוקים שיירשמו, למנות חשב מלווה לשם הבטחת ניהול כספי תקין של העירייה, כגון איחוד העירייה עם רשות מקומית אחרת לפי כל דין, או עריכת הסדר נושים לעירייה לפי הוראות סעיף 146א".

3. בנוסף, הנני מוצא לנכון לציין, כי למרשתי הוענק פרס על ניהול תקין מטעם משרדך עבור תקופה של לפחות שלוש שנים.

4. לאור היעדר סמכות חוקית, ולאור נפילת פגמים מהותיים בהליך המינוי, הרי שדין המינוי להתבטל.

בכבוד רב ובברכה,

שלומי חרי, עו"ד

העתק: מר אבנר שמעוני – ראש המועצה